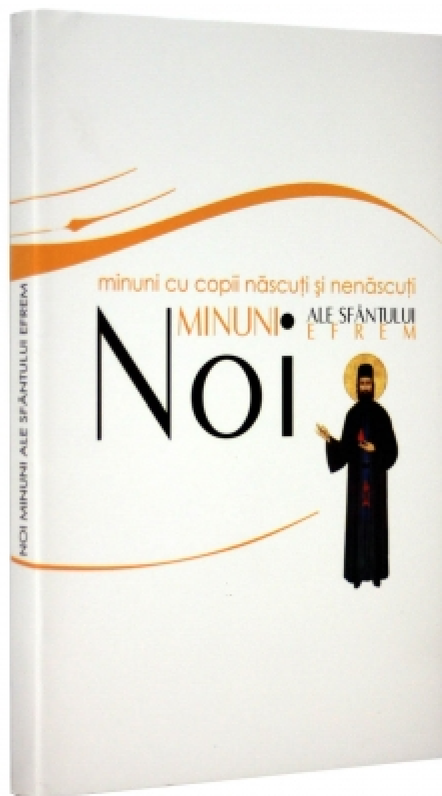
Noi minuni ale Sf Efrem cel Nou - Minuni cu copii născuți și nenăscuți

Sfântul Mare Mucenic Efrem cel Nou din Grecia (1384 - 1426)

- prăznuit la 03 ianuarie și 05 mai -

Editura Egumenița

SĂ NU UITĂM DE SFINȚII NOI MUCENICI MĂRTURISITORI AI ÎNCHISORILOR COMUNISTE ROMÂNE

CUPRINS

I. În loc de introducere

Descriere

Vremurile pe care le trăim sunt din ce în ce mai apăsătoare. Creştinul se simte sufocat de faptul că diavolul găseşte noi şi noi metode de a-şi face „reclamă” într-o lume a apostaziei şi desfrâului. Totuşi, cuvântul că „unde s-a înmulţit păcatul, a prisosit harul” (Romani 5, 20) se adevereşte în zilele noastre, când Dumnezeu lucrează prin sfinţii Săi minuni fără de număr.

Sfântul Efrem cel Nou, marele mucenic de la Nea Makri, a făcut atât de multe minuni încât poate doar despre Sfântul Nectarie din Eghina, despre Sfântul Ioan Rusul, despre Sfântul Ioan Maximovici şi despre Sfinţii Rafail, Nicolae şi Irina s-a scris la fel de mult...

În România, Sfântul Efrem cel Nou este - cel puţin deocamdată - destul de puţin cunoscut. Nu mulţi dintre pelerinii care merg în Evvia sau în Eghina se abat şi pe la

Nea Makri înainte de a intra în Atena. Minunile din această carte (făcute cu copii bolnavi, cu părinţi care nu puteau avea copii, cu copii aflaţi în primejdie de moarte, cu copii care erau în primejdia de a nu ajunge să vadă lumina zilei) ne arată că Sfântul Efrem este un mare ocrotitor al familiilor, un mare ocrotitor al copiilor.

Fie ca Sfântul Efrem - acest vrednic urmaş al Sfântului Stelian în grija arătată copiilor - să îi ajute în chip minunat pe toţi cei care vor citi despre minunile sale. Să îi ajute aşa cum i-a ajutat şi pe cei care au mărturisit cu multă bucurie minunile la care au fost martori.

Vindecări ale unor paralitici

Într-un an, înainte de slujba de priveghere în cinstea Sfântului Efrem, a fost adus un paralitic, purtat ca un obiect de la poarta mănăstirii până în biserică. Acesta, când s-a văzut înăuntru, a început să plângă cu sughiţuri, mărturisindu-şi viaţa păcătoasă de până atunci. Şi-a mărturisit vinovăţia în faţa sfântului, spunând că ştie că îşi plăteşte păcatele cele multe, dar l-a rugat să îi fie milă de el şi să îl vindece pentru a se întoarce sănătos la copiii lui. Toată biserica a început să plângă cu el. Ajungând la mormântul sfântului, omul a început să strige din ce în ce mai tare. La un moment dat, mulţimea l-a văzut că se ridică singur în picioare, făcându-şi semnul crucii, şi începe să meargă alături de ceilalţi spre mormântul Sfântului. Ce lucru de nedescris!

De sus, de unde îşi avea casa, cobora apoi la cafenele şi taverne pentru a mărturisi oamenilor minunea care i se întâmplase.

Lângă ferma de lângă proschinitarul mănăstirii era un paralitic ţintuit la pat de multă vreme. Cei din casa bolnavului au venit de multe ori la mănăstire şi în genunchi l-au rugat cu lacrimi pe sfânt să îl ajute. Rugăciunea cea fierbinte nu a întârziat să fie ascultată. Paraliticul s-a făcut bine, muncea acum pentru a-şi întreţine familia şi toţi ai casei Îi dădeau slavă lui Dumnezeu şi îi aduceau mulţumiri sfântului pentru binefacerile revărsate.

O vindecare minunată

Gheorghia Zabetaki din Atena mărturiseşte că avea dureri mari în dreptul inimii şi o durea tare şi capul, neputând să se ţină pe picioare. Fiindcă de patru ani se zbătea aşa, o cuprinsese deznădejdea. Până când cineva i-a dat o carte despre Sfântul Efrem cel Nou. A citit-o pe nerăsuflate, minunându-se foarte de vindecările citite acolo. L-a rugat pe Dumnezeu să facă în aşa fel încât să se poată bucura şi ea de prezenţa Sfântului. Nici n-a apucat să-şi termine rugăciunea că l-a văzut pe Sfântul Efrem lângă ea spunându-i: „Ce ţi se întâmplă, fiica mea?”.

„Am dureri de cap şi mă supără şi inima, nu mai pot de durere, ajută-mă, sfinte”.

Femeia a început să simtă treptat puterea vindecătoare care i-a luat pe rând durerile, însă nu înainte de a trece prin dureri şi mai mari. Sfântul i-a aşezat la loc toate încheieturile. O mare uşurare a simţit apoi în dreptul inimii. După aceea, sfântul i-a prins capul între mâinile sale şi l-a mişcat cu gesturi bruşte în dreapta şi în stânga, în sus şi în jos până când bolnava a simţit că îşi revine complet.

Pe când mai era încă lângă ea, l-a auzit spunându-i: „Rosteşte-mi numele, fiica mea. Mă numesc Efrem”. Femeia a repetat după el: „Sfinte al meu, Efrem”. Pentru că din cauza bolii nu rostise clar, sfântul a pus-o să repete încă o dată şi încă o dată. A treia oară, a rostit atât de tare încât copilul ei s-a trezit din somn şi a întrebat-o ce a păţit. Din acel moment, Gheorghia s-a făcut pe deplin sănătoasă. S-a sculat şi a aprins candela. Restul nopţii şi l-a petrecut în rugăciuni de mulţumire către Dumnezeu şi către minunatul Său sfânt.

Spre dimineaţă a aţipit puţin şi a visat că se află la mormântul Sfântului. La început a auzit o voce care i-a spus că este păcătoasă şi că nu se va închina acolo. Femeia a răspuns că tocmai fiindcă este păcătoasă se va închina. A văzut atunci nişte mâini mari care i-au luat o scară de sub picioare. Cu hotărâre nestrămutată femeia a spus că se va închina, chiar cu riscul vieţii. S-a trezit pe dată în mormântul sfântului şi picioarele i s-au umplut de mir.

Când a ieşit de acolo, se făcea că se găsea într-o curte ce părea ruptă din Rai. Ce frumuseţi! I s-a spus că era a sfântului. Acolo a văzut o femeie îmbrăcată în negru ce ţinea o tipsie în jurul căreia erau îngeraşi. Mirării ei i s-a răspuns că aceasta era mama Sfântului Efrem, văduvă cu şapte copii.

Sfântul a salvat o tânără de la moarte sigură

În 1974, anul invaziei insulei Cipru de către turci, s-a dat semnalul mobilizării. Cel care mărturiseşte istoria care urmează, era unul dintre cei tămăduiţi în chip minunat de către Sfântul Efrem. Acesta i s-a arătat în străinătate şi l-a vindecat minunat de o boală de ochi. Acum primise telefon din Halkida. Sfântul l-a lovit uşor pe umăr pentru a-l trezi: „Scoală-te repede şi du-te în casa vecină, pentru că moare cineva".

Bărbatul, considerând că a visat, s-a culcat la loc. Sfântul l-a trezit iarăşi şi, oarecum poruncitor, i-a spus: „Scoală-te repede, de ce nu ai făcut ceea ce ţi-am spus? Moare un om. Sunt Sfântul Efrem".

Omul s-a sculat şi s-a dus unde i se indicase. A bătut la uşă, dar nu a primit nici un răspuns. Mai târziu a auzit de undeva dinăuntru un geamăt surd. În zadar a încercat să deschidă uşa. A alergat la poliţie şi a istorisit cele întâmplate. Cei de la poliţie l-au urmat şi au deschis uşa cu forţa. Au găsit o fată care îşi tăiase venele pentru că iubitul ei fusese concentrat în armată.

Copila a fost salvată prin intervenţia minunată a sfântului!

II. Minuni cu copii născuți și nenăscuți

1. „Sunt Sfântul Efrem şi o să te ajut să dobândeşti un frățior"

Într-o dimineaţă de duminică, s-a apropiat de egumena Mănăstirii Sfântului Efrem o doamnă în vârstă care ţinea în braţe un copilaş mai mic de un an. Doamna a mărturisit că părinţii acestuia îşi doriseră şi un al doilea copil, care întârzia însă să apară. Sfântul s-a înfăţişat atunci copilului lor de numai cinci anişori şi i-a spus: „Sunt Sfântul Efrem şi am să îţi dăruiesc un frăţior". Cel promis era adus acum de bunica sa cu multă dragoste şi cu cutremur înaintea stareţei. Bunica venise să îi mulţumească sfântului din adâncul sufletului.

2. „Am venit, copilă"

Aflându-mă la ţară, în sătucul meu din insula Chios - mărturiseşte Maria - într-o noapte pe la ora trei fiica noastră a început să plângă din cauza unei dureri mari care o apucase subit, şi în acelaşi timp a început să vomite. Ne-am sculat (eu şi soţul meu) şi am pornit-o cu copilul spre doctorul care se afla la o distanţă de patru kilometri. Intrând în maşină, am spus cu toată credinţa: „Sfinte Efrem, fii tu însuţi doctor copilului

meu, fă-l bine şi o să îţi aduc mii de drahme când voi veni în Atena". Nu am apucat să termin bine rugăciunea că durerea a trecut îndată.

Întorcând privirea spre mare, l-am văzut pe sfânt venind spre noi şi zicând: „Am venit, copilă".

Îi mulţumesc din tot sufletul Sfântului Efrem pentru că întotdeauna vine în ajutorul celui ce are nevoie de el.

3. O minune ieşită din comun - Ca şi înviată din morți și salvare de la naufragiu

Astăzi este Marţea din Săptămâna Mare, 5 aprilie 1977, şi Paraschevi Kambouroglou îşi trăieşte ultimele clipe de viaţă, la spital. Şi-a dorit să-şi mai vadă încă o dată unicul copil, pe micuţa Atena, pe care maicile o ţinuseră la Fundaţia care aparţinea de Mănăstirea Sfântului Efrem.

Fetiţa scrisese cândva o scrisorică: „Draga mea mamă, eu ţi-am spus să mănânci, dar tu nu ai mâncat. Doamne, dacă vrei, fă-o bine pe mămica mea. Te rog, vreau să se facă bine" - şi a suspinat adânc.

Am luat copilul - mărturiseşte egumena - şi l-am dus la mama lui. Aceasta însă nu dădea nici un semn că ar înţelege ceva. Ţeapănă, nu mişca deloc. Degeaba o rugarăm toţi să îşi privească copilul care dorea să fie ascultat, ea - nimic. Toate încercările noastre s-au dovedit zadarnice. Atunci am făcut semnul crucii asupra ei,

ţinând în mână Sfintele moaşte. Am luat copilul şi am plecat pentru a nu-i înmulţi suferinţele.

După două zile, mama Atenei a deschis larg ochii şi a spus: „L-am văzut acum pe Sfântul Efrem, care mi-a spus că nu voi muri şi că o să mă fac bine”.

Imediat a cerut să mănânce. Toţi doctorii de la spital au fost profund mişcaţi, însuşi directorul a spus că era ca şi înviată din morţi. „Să se întremeze puţin”, a spus, „şi o vom pune la control radiologic”.

După câteva zile, toţi s-au mirat cât de mult începuse să mănânce, cinci şi şase farfurii de mâncare, ea care nici apă nu mai băuse de douăzeci de zile! Toţi I-au dat slavă lui Dumnezeu şi i-au mulţumit sfântului pentru revenirea spectaculoasă. Femeia nu numai că îşi revenise dar, neobosită, le ajuta de acum şi pe colegele ei de salon. Era momentul să fie examinată după cum îi spuse directorul. Şi, o, mare eşti Tu, Doamne, şi minunate sunt lucrările Tale! Directorul strigă „noi plămâni, curaţi”. Ce bucurie, ce îmbrăţişări! Mare e numele Sfintei Treimi!

Între timp a venit şi soţul pacientei care fusese plecat în străinătate şi avusese numai peripeţii la întoarcerea în ţară. Vaporul pe care era îmbarcat s-a defectat la un moment dat şi timp de şapte zile a stat pe loc, având de înfruntat o mare mult prea agitată, cu valuri uriaşe care acopereau catargele. Tatăl copilului, Nicolaos Kambouroglou, i-a povestit egumenei cum a scos o icoană a Sfântului Efrem şi cum, sărutând-o cu multă credinţă, s-a rugat sfântului să îi salveze, promiţându-i că va merge apoi să îi mulţumească. Pe dată vaporul, care stătuse nemişcat timp de şapte zile, a început din nou să înainteze.

Am descărcat şi am plecat spre Italia ca să dăm înapoi vaporul - a povestit mai departe tatăl copilului. Văzând cât de deteriorată era ambarcaţiunea, proprietarii acesteia s-au întrebat cum a fost posibil să îşi termine călătoria. Tatăl copilului le-a explicat minunea, prin ce furtună trecuseră şi cum se întrebaseră dacă o să le mai

îngăduie Dumnezeu să îi revadă pe cei dragi. Timp de şapte zile s-au luptat cu gândul acesta, cu frica, cu setea şi cu foamea. De îndată ce l-au chemat pe Sfântul Efrem cel Nou în ajutor, l-au şi văzut în faţa ochilor la timonă, iar vasul a început să navigheze liniştit în continuare. Forţele dezlănţuite ale naturii se plecaseră în faţa lui. Imediat după ce a ajuns acasă, tatăl copilului s-a dus să-şi împlinească promisiunea făcută sfântului de a-l vizita acasă la el, la Nea Makri. Zis şi făcut. S-a dus mai întâi la Halandri, unde avea casa, şi de acolo, desculţ, a plecat spre Nea Makri. Intrând în mănăstire i s-a adresat sfântului „Îţi mulţumesc, Sfinte Efrem, că m-ai învrednicit să îmi ţin promisiunea şi pentru modul minunat în care ne-ai salvat, conducând tu însuţi vaporul nostru”.

Toţi au adresat atunci rugăciuni de mulţumire către Dumnezeu şi către Sfântul mare mucenic şi făcător de minuni Efrem cel Nou, care le arătase atâta milostivire.

4. „Să îmi ceri orice vrei”

Suntem ciprioţi - mărturisesc Maria şi Gheorghe – şi, după invazia turcilor în insulă, ne-am mutat în Atena. Vara aceasta am fost în Cipru şi acolo copilul nostru s-a îmbolnăvit foarte grav. Doctorii nu prea ne-au încurajat în ceea ce priveşte ameliorarea sănătăţii lui şi atunci o vecină ne-a spus de un mare sfânt făcător de minuni care, dacă îl vom ruga cu credinţă, ne va ajuta. Într-adevăr, nici nu am început bine a-l ruga să se milostivească şi de noi şi, cum o făcuse în nenumărate alte cazuri, minunea nu a întârziat să apară. Am rămas profund impresionaţi - eu şi soţia mea - de rapiditatea rezolvării problemei. Copilul a fost salvat de la o moarte sigură.

După două zile mi-a apărut în vis un bărbat, care m-a întrebat dacă cred în Sfântul Efrem cel Nou. I-am răspuns că „da, din tot sufletul”. Şi numai ce am văzut peste puţin timp că pe lângă mine a trecut sfântul, surâzând şi zicându-mi: „Să nu te temi, voi fi mereu lângă tine şi poţi să îmi ceri orice vrei”.

Când a sosit ziua să ne întoarcem la Atena, ca să-l înscriem pe fiul nostru la şcoală, nu au vrut să ne lase să îl luăm cu noi în avion. L-am trimis pe fratele meu, care era ofiţer, să intermedieze la pilotul avionului. Din păcate însă răspunsul a fost negativ. Ne-am adus aminte atunci, şi eu şi soţia mea, de cuvintele sfântului şi i-am cerut ajutorul. După ce am terminat rugăciunile, am revenit la pilot cu aceeaşi rugăminte. De data aceasta însă, răspunsul a fost afirmativ şi ne-am întors în Atena. Am venit să îi mulţumim sfântului că ne-a ascultat rugăciunile de fiecare dată.

5. Maria mea este minunea pe care a făcut-o sfântul cu mine

„Era într-o dimineaţă de duminică şi stăteam în verandă citind minunile Sfântului Efrem”, îşi începe scrisoarea o mămică. Mă impresionau profund cele pe care le citeam, mai ales că numai cu puţin timp înainte văzusem şi eu o mare minune a acestuia.

Copilul meu, care astăzi are doi ani şi jumătate, a venit în chip minunat pe lume, prin mijlocirea sfântului, pentru că, dacă nu intervenea el, Maria nu ar fi fost acum printre noi. Am terminat de citit, am pus cartea pe masă şi am intrat înăuntru să îl trezesc pe soţul meu. «Scoală-te să mergem la Parnaso», i-am spus. Mi-a răspuns că până vom ajunge se va face ora 12 şi vom avea parte de arşiţa zilei. «Nu îţi găsi pretexte. Copilul are nevoie să iasă afară. Ai doar o zi liberă şi pe aceea nu vrei să o foloseşti spre binele

fetiţei?». În momentul în care îi vorbeam aşa - mărturiseşte mai departe tânăra mămică - am auzit o voce dulce care mi-a spus să mă calmez.

Era Sfântul Efrem, după cum el însuşi o asigurase, şi îi cerea să facă totul cu calm. I-a spus să iasă pe verandă împreună cu el. Tânăra mărturiseşte că s-a calmat şi a ieşit în verandă. Îl simţea aproape pe sfânt pe care însă nu îl putea vedea cu ochii trupeşti. „Aşază-te, sfinte”, i-a spuse cu voce tare de parcă ar fi vorbit cu cineva pe care îl vedea aievea. „Aşază-te aici”, i-a repetat, indicându-i un fotoliu pe care aşezase o faţă de masă lucrată de mână. I-ar fi oferit un fotoliu aurit dacă ar fi avut, nu ştia ce să îi ofere din ceea ce avea mai de preţ. „Linişteşte-te, copila mea”, a auzit iarăşi în urechi, „sunt aici ca să te ajut, pentru că eşti bolnavă, dar mai ai puţină răbdare”. S-a ridicat să plece.

„Sfinte ale meu, mai stai puţin cu mine”.

Sfântul i-a răspuns că se grăbeşte să plece la mănăstire.

„Sfinte, te rog mai zăboveşte puţin, nu vreau să pierd această stare minunată, spune-mi dacă eşti tu cu adevărat cel care îmi vorbeşte, să nu cumva să mă înşel?”.

„Eu sunt, copilă”, a primit răspunsul. „Deschide cartea din care ai citit mai devreme la pagina 14 şi te vei asigura de acest lucru”.

Femeia a deschis cartea acolo, dar nu a înţeles imediat. A mai citit şi a doua oară şi atunci a înţeles că sfântul socotise micul ajutor pe care ea îl oferise odinioară mănăstirii ca pe un odor de mare preţ, la fel cum Mântuitorul preţuise odinioară cei doi bănuţi ai văduvei celei iubitoare de Dumnezeu. Emoţia o copleşise şi nu a putut să articuleze nici un cuvânt - a mărturisit mai departe mama fetiţei.

„Nu pleca încă”, a apucat să mai spună.

„Altădată, copilă”, a primit răspunsul, „şi să mai ştii că cel mai de preţ ajutor pentru fetiţa ta este Sfânta Împărtăşanie”.

Femeia se pierduse cu totul. S-a ridicat plină de emoţie şi iarăşi s-a dus să îl trezească pe soţul ei ca să meargă să împărtăşească copilul. „Scoal-o tu”, a spus acesta fără să se împotrivească. Femeia a făcut întocmai, a îmbrăcat-o pe micuţă, dar când s-o încalţe, al doilea pantofior nu era nicăieri!

„Sfinte, dacă într-adevăr ai fost aici şi mi-ai vorbit, spune-mi, te rog, unde este al doilea pantofior al Mariei, ca să nu piardă Sfânta Împărtăşanie”.

„Înăuntru, în dulap”, a primit prompt răspunsul - şi într-adevăr acolo era.

6. Naştere fără cezariană

De mult timp vreau să vă scriu, cinstită egumenă, dar grijile acestei lumi nu m-au lăsat până acum. Astăzi însă, am găsit ocazia să vă scriu despre câteva minuni ale sfântului. Cele pe care vi le voi povesti, s-au întâmplat în iunie 1983. O tânără de 17 ani din satul meu, care era însărcinată, se îngrijora mult pentru sarcina ei, deoarece doctorii îi spuseseră că mai mult ca sigur va naşte prin cezariană. Începuse să se teamă foarte mult, astfel încât într-una din zile s-a dus la clinică ca să viziteze o altă mămică ce născuse prin cezariană şi cu care era şi rudă.

În aceeaşi seară, deşi o consultase doctorul şi pe ea, mai devreme, când îşi vizitase ruda, tânăra a început să aibă o stare de agitaţie, motiv pentru care soţul ei a dus-o la clinică. Tânăra a râs şi l-a certat, spunându-i că se vor face de râs pentru că nu începuseră încă durerile naşterii.

Când au ajuns la clinică, sora şefă s-a pierdut cu firea constatând că femeia era gata să nască, fără să fi avut nici un semnal serios în acest sens. L-a anunţat pe doctor, iar tânăra, căreia i se spusese că va naşte prin cezariană, a început să se roage fierbinte Sfântului Efrem spunându-i: „Sfinte Efrem, ajută-l tu cum ştii mai bine pe copilul meu pentru a veni în lume!”. Şi atunci, minune! Copilul a ieşit fără dureri, fără să fie nevoie de cezariană şi în trei minute era deja în mâinile doctorului. Tânăra nu a înţeles aproape nimic, iar doctorul a asigurat-o că de 25 de ani de când asistă mămicile la naşteri nu mai văzuse un caz asemănător. Un caz care se anunţa atât de dificil, să se soluţioneze atât de uşor!

La cinci zile după naştere, micuţul a făcut o formă foarte grea de icter (boală a ficatului și a veziculei biliare) şi doctorul a anunţat că, pentru a fi vindecat, trebuie transportat la Atena. Tânăra mămică a început iarăşi cu multă căldură să se roage sfântului pentru a-i salva copilul şi, în mod minunat, icterul a trecut imediat. În semn de recunoştinţă, tânăra i-a promis sfântului că îi va aduce o lumânare mare cât pruncul şi ulei pentru candelă.

(Kalamata, 16 septembrie 1983)

7. Vindecarea unui epileptic

Mă numesc Afendula Makri şi sunt mama lui Panaioti Maniati. De la vârsta de unsprezece luni suferă de epilepsie. Astăzi are 25 de ani. De ani de zile o rugam pe Maica Domnului să îl facă bine. Îndată ce l-am cunoscut pe Sfântul Efrem cel Nou şi m-am rugat lui, i-am spus şi copilului meu să se roage.

Într-o seară, după ce adormisem, pe la ora 2:20 am auzit că se deschide uşa ce era încuiată şi văd că intră înăuntru un om înalt, cu o figură ascetică, îmbrăcat în haină de militar. S-a dus drept în camera copilului. Şi-a pus mâna pe fruntea lui şi i-a zis de trei ori: „Mă numesc Efrem”, s-a întors şi spre mine - povesteşte mama copilului mai departe - şi cu voce puternică mi-a spus: „De ce nu îmi rosteşti numele? Efrem mă numesc, Efrem mă numesc”.

Din adâncul sufletului îi mulţumesc sfântului care a adăugat şi vindecarea copilului meu la noianul de tămăduiri făcute de el prin harul Sfântului Duh. Oriunde mă voi afla, nu voi înceta să vorbesc despre el şi să îi mulţumesc.

8. „Sfântul Efrem este doctor”

L-am avut pe copilul meu bolnav timp de şaptesprezece zile în spital, mărturiseşte Ecaterina Vurtsoumi. Temperatura nu îi scădea şi doctorii mă descurajaseră. Cum eram aşa supărată, a venit o doamnă şi mi-a spus: „Ce ai de eşti atât de supărată?”.

„Copilul meu se află în pericol în spital”, i-am răspuns.

„Sfântul Efrem este doctor şi o să îl facă bine pe copilul tău, este un sfânt taumaturg”.

Într-adevăr, cum mi-au adus puţin ulei de la sfânt şi l-am atins la burtică pe copil, în două zile s-a făcut bine.

Îi mulţumesc Domnului, Preasfintei Născătoare şi Sfântului Efrem care mi-au dăruit înapoi sănătos copilul prin ajutorul lor. Binecuvântat fie numele Domnului!

9. Credința în ajutorul sfântului este salvatoare – salvare de la moarte prematură

Nora mea a adus pe lume un băieţel. Naşterea sa ne-a adus mare bucurie. Aceasta însă nu a durat prea mult, pentru că doctorul ne-a anunţat că este bolnav şi trebuie dus la spital.

S-a pus diagnosticul de hidrocefalie. Îndată am început să îl chemăm pe Sfântul Efrem cel Nou să ne ajute şi pe noi prin minunile sale. În timp, după examinări

succesive, s-a dovedit că băieţelul nu suferea de boala cu care fusese prima dată diagnosticat, ci de o alta, foarte rară. Prezenta simptome de orbire şi întârziere mintală şi era suspect de moarte prematură. Însă credinţa că sfântul va face minuni şi în acest caz, şi îndelunga stăruinţă în rugăciune, i-au adus copilaşului vindecarea. Neputând să depăşească situaţia, doctorii le spuseseră părinţilor să-şi ia copilul acasă, lăsându-l în seama lui Dumnezeu. Când ne-am dus însă ca să îl luăm - mărturisesc aceştia - aceiaşi doctori, profund uimiţi, ne-au spus că se însănătoşise şi că nu mai avea nici o problemă!

10. „Nu te îngrijora, într-acolo mă îndrept acum cu paşi repezi”

De joi seara o apucaseră pe fiica mea, Kiriaki, durerile naşterii - relatează tatăl ei, Constantinos Erimakis. Am dus-o la maternitatea din Atena. Doctorul care a examinat-o a spus că va fi o naştere foarte grea, deoarece copilul era în poziţia inversă.

La ora două, în dimineaţa zilei de vineri, doctorii au ieşit din sala de naşteri anunţând că va trebui făcută cezariană dar pruncul se va naşte, din păcate, paralizat. Atunci, soţia mi-a dat telefon acasă şi mi-a spus, printre lacrimi, toate acestea. În faţa mea se găsea colţişorul de rugăciune al casei. Am început să mă rog Mântuitorului, Maicii Domnului şi Sfântului Efrem - despre minunile căruia citisem. L-am rugat din adâncul sufletului să ajute să fie o naştere normală.

Peste puţin timp m-a prins somnul şi am visat că o căutam şi o strigam în noapte pe fiica mea şi aceasta nu era nicăieri. La îndelungile mele stăruinţe de a o găsi, l-am văzut deodată pe sfânt îmbrăcat tot în alb; m-a întrebat ce se întâmplă. I-am spus dificultăţile pe care le întâmpina fata mea şi, acesta, după ce m-a bătut pe umăr de trei ori,

mi-a spus: „Nu te îngrijora, într-acolo mă îndrept acum cu paşi repezi. Să vină însă luni spre marţi”.

Am înţeles că sfântul voia ca să mergem să îi mulţumim în acea zi de luni spre marţi, 9 octombrie, când fiica mea urma să împlinească patruzeci de zile de la naştere. I-am dus atunci şi o lumânare mare cât mine după cum îi promisesem.

Să mărturisesc şi faptul că, în timpul naşterii, ginerele meu a văzut o lumină puternică şi a strigat din răsputeri: „Lumină, lumină, Koula a născut o fetiţă!”. Celălalt ginere al meu a spus că probabil soţul celei ce năştea înnebunise. Şi totuşi, realitatea este că fata mea a născut normal o fetiţă care este bine, sănătoasă. Mulţumesc Maicii Domnului şi Sfântului Efrem pentru modul minunat în care am primit ajutorul. Sfântul Efrem cel Nou a devenit de atunci încolo protectorul întregii noastre familii.

11. Dobândire de urmaşi

În ziua de 23 aprilie, mi-am pierdut copila de 9 ani. Mare mi-a fost durerea, şi timp de trei luni nu am putut dormi. Când am rămas apoi însărcinată, mă rugam tot timpul lui Dumnezeu să îmi dăruiască o fetiţă. Până când minunea s-a produs.

A venit la noi un prieten al nepotului meu care studiază teologia şi mi-a adus o carte despre Sfântul Efrem. A fost prima noapte când am dormit liniştită. Am auzit în vis o voce care îmi spunea că o să am o fetiţă.

M-am trezit şi am văzut la uşă un tânăr înalt pe care la început l-am luat drept bărbatul meu. Mi-a spus însă că este Sfântul Efrem. A doua zi am cerut o icoană a

sfântului de la nepotul meu şi când am constat asemănarea cu cel din vis m-am cutremurat. Din acea seară, pun mereu sub pernă icoana sfântului şi pot adormi uşor, oricât de obosită aş fi.

Îi mulţumesc din inimă pentru minunea făcută. Când a venit pe lume fetiţa, am mers să ne închinăm la sfintele moaşte. Acum aştept alt copil şi când se va naşte vom veni din nou cu toţii la el.

12. Dobândirea şi salvarea unui prunc

Sunt măritată de şapte ani, mărturiseşte Sofia Karavokiri. În acest răstimp, în zadar am încercat să rămân însărcinată. Nici un doctor la care am apelat nu a putut să mă ajute şi ajunsesem într-o stare de disperare.

Credinţa în Dumnezeu însă nu mi-am pierdut-o şi El mi-a trimis un doctor foarte mare, pe marele mucenic Efrem ca să mă ajute.

S-a întâmplat să îmi vorbească despre Sfântul Efrem un verişor de-al meu cu care am făcut împreună şi o vizită la mănăstire. Era ziua Înălţării Sfintei Cruci. Acolo, după ce fierbinte m-am rugat şi m-am închinat sfântului, maica egumenă m-a asigurat că voi avea un copil.

Şi, mare minune, sfântul mi-a dăruit un odor de mare preţ ce a venit pe lume la maternitatea „Mama" din Atena. După câteva zile însă, copilul s-a îmbolnăvit brusc şi doctorii mi-au spus că nu are şanse să supravieţuiască. Disperată, l-am trimis pe verişorul

meu la maica egumenă pentru rugăciune şi aceasta i-a spus: „Copilul nu va păţi nimic rău, din moment ce este copilul promis de sfânt”.

Mi-a trimis vată cu ulei de la candela sfântului şi agheasmă de la Sfântul Efrem. Îndată ce l-am atins cu aceasta şi i-am dat agheasmă, copilul a prins puteri şi de unde până atunci nu se putea mişca, a început să se mişte. Doctorii au spus că o „putere străină” l-a salvat pe băieţel.

Astăzi, copilul meu este sănătos şi atâta timp cât trăiesc îi voi mulţumi binefăcătorului meu, Sfântului Efrem. Îngenuncheată mă închin ţie şi te rog să fii protectorul nostru, să fii întotdeauna lângă noi.

13. Un copil accidentat, vindecat imediat

Numele meu nu vă este cunoscut - *îşi începe scrisoarea către stareţă, Gheorghia Tsaki din Eghaileo* - aşa cum nici eu nu aveam cunoştinţă despre Sfântul Efrem (nota editorului: se vede din multe exprimări ale oamenilor care trimit epistole, ca şi în acest caz, „familiaritatea” pe care o simt când se raportează la Sfântul Efrem şi în general la sfinţi ca şi la nişte prezenţe vii ce ne stau aproape).

L-am cunoscut la Spitalul de copii unde a fost internat băiatul meu în vârstă de 11 ani, în urma unui accident de maşină. A suferit o lovitură foarte puternică la cap şi timp de cinci zile a fost la terapie intensivă. Plângeam tot timpul şi mă rugam Maicii Domnului să îl salveze şi să îl vindece, având nădejde în Dumnezeu.

Într-o zi, am văzut pe un pat din apropiere o carte despre Sfântul Efrem. Am luat-o şi am citit-o pe nerăsuflate. Cu credinţă l-am rugat pe sfânt să îmi vindece şi mie copilul, aşa cum o făcuse în atâtea şi atâtea cazuri. Şi, mare minune! Nu au trecut nici două ore şi a venit doctorul să ne spună că putem pleca, băiatul fiind complet restabilit.

Ştiu că acest lucru s-a întâmplat în mod minunat, în urma intervenţiei Maicii Domnului şi a Sfântului Efrem. Nu voi înceta niciodată să le mulţumesc că mi-au dăruit înapoi băiatul sănătos!

14. Probleme de auz și de văz

O minunată întâmplare istoriseşte şi doamna Atena în scurta ei epistolă despre copilul ei, care încă de la naştere avea probleme cu văzul şi cu auzul. L-a dus împreună cu soţul ei pe la mai mulţi doctori, în Grecia şi în străinătate, dar fără rezultate. Copilul era condamnat să rămână surd şi orb. Atunci, cineva le-a vorbit despre Sfântul Efrem. Cu multă credinţă şi cucernicie l-au adus la mănăstire. De atunci, încet, încet, în câteva luni, văzul şi auzul s-au restabilit şi copilul a putut merge mai apoi de multe ori spre a-i mulţumi sfântului acasă la el, la mănăstire.

15. Sfântul Efrem ne-a dăruit o fetiță după 15 ani

O tulburătoare mărturisire a sosit la mănăstirea Sfântului Efrem din partea Evangheliei Hatzioanou, filolog din Nikea:

Minunat este Dumnezeu întru sfinţii Săi! Pe 16 decembrie 1987 a început să păşească pe drumul Golgotei sale personale care avea să o ducă către Înviere. Cu dureri mari la ficat a sosit la mănăstire pentru a se închina Sfântului Mare Mucenic Efrem pentru a o ajuta să îşi recapete sănătatea. De două luni suferea enorm din cauza fierii, având dese stări de vomă. Doctorii o sfătuiseră să se opereze şi femeia l-a rugat pe sfânt să o ajute în această dificilă operaţie. În timp ce se îndepărta de racla cu moaşte, a străfulgerat-o un gând - nu cumva era însărcinată?

După cum vă aduceţi aminte - îşi continuă Evanghelia istorisirea către maica stareţă -, micuţa dumneavoastră Efremia (Autoarea nu precizează, dar înţelegem că este vorba despre o tânără monahie de la mănăstirea ce era cercetată deseori de Evanghelia) vă rugase cu o lună înainte să îmi faceţi semnul sfintei cruci în dreptul pântecelui pentru că îl visase pe Sfântul Efrem că îi spunea că o să rămân însărcinată şi o să am o fetiţă. L-am rugat pe Sfântul Efrem să îmi dea un semn dacă toate câte le spusese Efremia - ce purta numele Sfântului - erau adevărate.

Sfântul Efrem, grabnic-ajutător mi-a dat semn. La întoarcerea acasă - cu ceaţă şi fără să ştiu bine să conduc maşina - am avut o puternică hemoragie. Hemoragia nu înceta, două ore erau între mănăstire şi oraşul Nikea. Temându-mă să ajung la spital ca nu cumva prin intervenţia chirurgicală doctorii să afecteze starea fătului în caz că eram însărcinată, am strigat la sfânt ca să mă ajute. În drum spre casă am trecut să iau rezultatele analizelor pe care le făcusem dimineaţa. «Evangheliţa, felicitări, eşti

însărcinată, testul a ieşit pozitiv», mi-a spus cu multă bucurie prietena mea. Sângele mi-a îngheţat în vene.

Evanghelia avea 42 de ani, un fiu de 15 ani care se născuse în condiţii extrem de dificile - şapte luni a fost nevoie să stea aproape nemişcată la pat. Era a treisprezecea oară când rămânea însărcinată şi mai avusese un băiat ce s-a născut prematur şi a trăit foarte puţin. Era posibil ca această nouă sarcină şi la această vârstă să fie dusă cu bine până la capăt?

«Dacă într-adevăr aşa stau lucrurile cum spui - i-a mai zis doctoriţei - atunci înseamnă că nu voi putea păstra copilul pentru că de-acum două ore de când am plecat de la mănăstire am o hemoragie puternică». A fost rândul prietenei mele de a înţepeni de uimire. Ajungând acasă v-am telefonat îndată şi mi-aţi răspuns, cinstită maică, cu o voce calmă să nu mă tem pentru că este doar o încercare trecătoare. Într-adevăr sângele s-a oprit dintr-o dată, la scurt timp.

L-am contactat pe doctorul meu, un mare ginecolog din Atena, profesor universitar. M-a sfătuit să repet testul şi dacă va fi iarăşi pozitiv, să vin la consult. Testul a ieşit la fel. La control m-am dus împreună cu soţul meu. Doctorul, foarte hotărât mi-a spus că trebuie să întrerup sarcina pentru că istoricul meu precum şi vârsta nu îmi permiteau să încep o nouă golgotă.

I-a spus textual soţului: «Glumeşti, Panaiotis? Vrei să îţi bagi singur o bombă în casă?». Soţul meu nu a dat deloc dovadă de curaj. Dimpotrivă. Atunci eu, aproape sigură că nu voi putea duce sarcina la capăt, i-am spus doctorului să lăsăm sarcina să evolueze. Mi-a spus că îmi pun viaţa în pericol şi mi-a amintit cum în urmă cu doi ani mă îmbolnăvisem de plămâni. Doctorul nu putea să îmi dea nici un fel de asigurări.

Aşa a început. Fiecare zi ce trecea constituia pentru noi timp preţios. Când am împlinit trei luni, doctorul mi-a spus că nu îmi face o anumită intervenţie chirurgicală pe care o gândise, schimbându-şi brusc părerea, temându-se ca acest lucru, în loc să ajute,

va dăuna sănătăţii. (Se va dovedi, mărturiseşte Evanghelia, că această schimbare de opinie, deloc întâmplătoare după părerea ei, va avea consecinţe favorabile evoluţiei ulterioare a evenimentelor).

Aşa au trecut patru luni, timp în care am rămas nemişcată în pat. S-au luat probe din lichidul amniotic. În următoarea lună am aflat că purtam în pântece o fetiţă complet sănătoasă! Doamne, Dumnezeule! Nu îmi venea să cred, era întocmai cum i se prezisese monahiei Efremia! De acum, zilele treceau cu nenumărate nelinişti. Când am împlinit şase luni, am simţit că „se rupe apa”. Era Sâmbătă în Săptămâna Luminată a anului 1988.

Luni ne-a vizitat o doctoriţă prietenă pentru că dintr-odată s-a îmbolnăvit fiul meu (întâmplător oare?). I-am spus ce mi se întâmplase şi m-a sfătuit să anunţ imediat doctorul. Nu l-am găsit pe medicul meu, ci pe cel ce îmi făcuse ultimele analize. M-a sfătuit să fac o investigaţie ca să poată să controleze lichidul amniotic. Temerile mele se dovediră a fi întemeiate. Lichidul amniotic se împuţinase considerabil. Naşterea se declanşase deja!... Am intrat în spital în 21 aprilie 1988.

Eram în cea de-a 26-a săptămână de sarcină, o sarcină deja pierdută pentru doctori. De când am intrat în spital am trecut prin foarte multe, dar sfântul nu a contenit să mă ajute. Mi-a ascultat rugăciunile şi m-a ajutat, m-a susţinut ca timp de 45 de zile să nu se facă nici o intervenţie chirurgicală - de două ori doctorii m-au pregătit pentru operaţie şi s-au răzgândit mai apoi. Tot acest timp, am fost hrănită artificial prin perfuzii, am luat antibiotice, aşteptând cu nerăbdare cele ce se vor întâmpla în continuare.

În sfârşit, doctorul meu a luat decizia ca la 31 mai 1988, după ce voi împlini 32 de săptămâni şi voi câştiga şi 3 zile din cea de-a 33-a, să îmi facă cezariană. Analizele arătau că deja lichidul amniotic era aproape inexistent. Şi operaţia a avut loc. Şi ne-a dăruit-o Sfântul Efrem pe acea fetiţă pe care i-o vestise în vis Efremiei, povesteşte mămica mai departe.

Fetiţa s-a născut prematur pe 31 mai şi a avut la naştere 1,900 kg! Bucuria imensă din primele momente a început însă repede să dispară. Micuţa prezenta probleme de respiraţie. Începuseră să apară motive de deznădejde. Pe de o parte mămica zăcea la pat cu dureri mari, pe de alta, fetiţa ei risca să îşi piardă viaţa... A fost mutată la spitalul de copii Sfânta Sofia şi a fost necesar să fie alimentată artificial şi să fie pusă 100% sub oxigen! Toţi simţeau că se topesc de durere.

Deznădăjduiţi foarte, băiatul şi soţul meu - povesteşte mămica mai departe - şi-au îndreptat paşii către Sfântul Efrem. Au fost întăriţi atunci, maică, de către dumneavoastră. I-aţi dat lui Iorgo o micuţă iconiţă a sfântului şi l-aţi rugat să o pună în incubatorul în care era micuţa lui surioară. În acelaşi timp i-aţi dat şi ulei de la candela sfântului, spunându-i să ungă pieptuţul fetiţei cu el. Era a treia zi după naştere. Fără prea mari nădejdi în ceea ce o privea, o doctoriţă i-a făcut hatârul băiatului meu Iorgo şi a pus iconiţa lângă bebeluş, ungându-i în acelaşi timp pieptul cu uleiul cel sfinţit.

[Mămica mărturiseşte că şi-a văzut bebeluşul pentru prima dată în a patra zi după naştere şi a rămas şocată de privelişte. Atunci i s-a oprit şi laptele, mărturiseşte. Copilaşul a fost ajutat să respire 7 zile cu un aparat special şi 45 de zile i s-a administrat 40% oxigen în incubator. Când în sfârşit au putut lua copilul acasă, pe 20 iulie, părinţilor nu le venea să creadă. Când au văzut şi istoricul copilului, au rămas iarăşi miraţi aflând că micuţa trecuse şi prin alte pericole cât stătuse în incubator...]

Acum, după şase luni şi jumătate de la naştere, o privim cu nespusă bucurie cum creşte cu harul Domnului şi cu ajutorul Sfântului Efrem şi încă nu ne vine a crede, vă mărturisesc sincer. Este o fetiţă complet sănătoasă, slavă lui Dumnezeu, şi vă rugăm să faceţi rugăciuni ca să îl pomenească şi să îi mulţumească sfântului în întreaga ei viaţă, din moment ce acesta a ajutat-o să trăiască.

Cu ajutorul lui Dumnezeu, vrem să o botezăm în ajunul sărbătorii sfântului, pe 2 ianuarie 1989 şi să o numim Maria-Efremia.

«Ce Îi vom da lui Dumnezeu pentru toate câte a făcut pentru noi?»

16. Fata mea a rămas însărcinată după trei ani şi jumătate

Cuvioasă maică stareţă, vreau să mulţumesc din suflet Sfântului Efrem pentru minunea cea mare pe care a făcut-o fetei mele care a putut să rămână însărcinată în urma rugăciunilor fierbinţi pe care le-aţi făcut cuvioşia voastră şi noi. Mulţumim pentru tot ceea ce faceţi mijlocind pentru ca sfântul să aibă milă de noi.

(Niki Eglezou din Levcosia, Cipru)

17. M-a ajutat pentru a duce la bun sfârşit sarcina

Aflându-mă în ultima lună de sarcină - mărturiseşte Cristina Ferentiou în scrisoarea ei din iulie 1986 - doctorul la care m-am dus la control mi-a spus că bebeluşul urma să vină pe lume invers decât în poziţia normală şi că poate va fi nevoie să se recurgă la cezariană.

Îngrijorată foarte tare de cele auzite, mi-am adus aminte că auzisem de un oarecare sfânt de la Nea Makri, de Sfântul Efrem. Ne-am decis, soţul meu şi cu mine, să facem o vizită la sfânta mănăstire. Ne-am închinat plini de evlavie şi de emoţie la moaştele sfântului. Ne-am decis să ne adresăm stareţei care, însemnându-mă cu semnul Sfintei Cruci, mi-a spus: „Nu te teme, sfântul te va ajuta, să citeşti paraclisul şi să îţi ungi pântecele cu ulei de la candela lui”.

În fiecare zi am citit paraclisul şi îmi făceam semnul sfintei cruci cu ulei de la candela sfântului. Ajutorul nu a întârziat să vină. Toate au decurs normal, fiziologic, fără nici o problemă. După patruzeci de zile, l-am văzut în vis pe sfânt care ţinea cartea în care erau scrise minunile lui şi cu ea mi-a lovit uşor mâinile pe care le aveam încrucişate. A dispărut însă rapid când a intrat în casă mama mea. Şi într-adevăr venise şi mă trezise. Îi dau slavă lui Dumnezeu şi îi mulţumesc Sfântului Său Efrem!

În ajunul sărbătorii sfântului, pe 2 ianuarie eram foarte tristă pentru că nu puteam să merg la mănăstirea lui pentru a mă închina. Noaptea am văzut în vis mulţi preoţi îmbrăcaţi în veşminte frumoase trecând şi închinându-se sfântului. S-a auzit o voce care mi-a spus: „Să nu îţi pară rău, iată vezi totul şi de aici”.

Mare este Dumnezeu întru sfinţii Lui între care se numără şi Sfântul Efrem.

18. În timp ce năşteam, Sfântul Efrem era lângă mine

Maică Stareţă, sunt o mamă cu cinci copii. La cel de-al patrulea copil am avut tensiune mare şi doctorul mi-a spus să nu mai fac şi alţi copii. S-a întâmplat să rămân însărcinată şi am acceptat situaţia. Aveam însă o problemă datorită vârstei şi a trebuit să fac o analiză foarte grea, mi-au luat probe din lichidul amniotic. Atunci mi-am pus în minte să vin la sfânt. M-am rugat din tot sufletul ca toate să meargă bine şi să pot naşte un copil sănătos. În timp ce năşteam, sfântul a fost lângă mine şi toate au mers bine. Acum vin mereu să mă închin sfântului, care este protectorul întregii mele familii.

19. M-am însemnat cu ulei de la candela sfântului şi în scurt timp am rămas însărcinată

Draga mea maică Stareţă Macaria, sunt roaba dumneavoastră credincioasă, Panaiota din America. Acum, când vă scriu, sunt foarte bucuroasă. Am patruzeci de ani şi când am primit uleiul de la Sfântul Efrem şi mi-am făcut cu el semnul sfintei cruci pe frunte în scurt timp am rămas însărcinată.

Draga mea maică, v-am scris de trei ori până acum şi de fiecare dată când am primit uleiul cel sfinţit s-a întâmplat şi câte o minune.

20. Sfântul mi-a dăruit un băiețel

Aveam două fetiţe. La cel de-al treilea copil lucrurile nu au mers deloc bine întrucât naşterea s-a declanşat prematur, pe când sarcina avea doar şapte luni, şi am pierdut copilul.

O doamnă, pe care o cunoşteam de câtăva vreme, mi-a spus să mă rog fierbinte Sfântului Efrem care mă va ajuta să nasc un băieţel în aceeaşi vreme, în anul următor. M-am rugat aşadar din tot sufletul ca sfântul să mă ajute ca să mă învrednicească Dumnezeu de a naşte normal un băieţel.

Rugăciunea nu a fost zadarnică. Sfântul m-a ajutat şi exact la un an diferenţă am dobândit băieţelul drăgălaş pe care mi l-am dorit atâta! L-am botezat la mănăstire. Îi mulţumesc din adâncul sufletului Sfântului Efrem, al cărui nume îl voi pomeni mereu.

21. S-a vindecat copilul nostru, pe care doctorii îl credeau pierdut

„Preacuvioasă Maică, în anul 1983 s-a născut în localitatea Agra, din insula Mitilini, fetiţa noastră Dimitra”, mărturisesc Haralambie şi Afrodita Ghiazitsi. La un an după naştere s-a îmbolnăvit foarte grav, având febră foarte mare timp de cinci luni. În tot acest timp, medicii de la Spitalul de copii, unde a fost, nu au putut-o ajuta cu nimic. Aşteptam să moară dintr-o clipă în alta.

Rudele mele mi-au spus de un sfânt făcător de minuni ale cărei moaşte se găsesc la Nea Makri. Mi-au vorbit despre Sfântul Efrem şi despre faptul că numai la Dumnezeu ne mai puteam pune speranţele. În Dumnezeu Cel ce este minunat întru Sfinţii Săi. Cu ajutorul acestor rude am luat aşadar copilul de la spital şi cu multă încredere l-am adus la Sfântul făcător de minuni Efrem.

Atunci ne-am întâlnit, Maică, şi v-am spus problema noastră. Cu multă dragoste ne-aţi îndemnat să aşezăm copilul pe sfânta raclă şi să ne rugăm fierbinte. Dacă fetiţa va vrea să şadă acolo şi nu va opune rezistenţă înseamnă că, cu ajutorul sfântului se va face bine. Şi copilul a rămas acolo sus pe raclă ca şi când ar fi stat în braţele sfântului...

Astăzi, 12 aprilie 1992, am adus iarăşi copilul la Sfântul Efrem. Cu adâncă recunoştinţă şi evlavie i-am mulţumit sfântului, atât fetiţa mea cât şi întreaga mea familie pentru minunea săvârşită.

22. Doctorul mi-a spus că voi deveni mamă!

Preacuvioasă Maică, vă salut încă o dată şi cu această ocazie vreau să vă istorisesc o mare minune pe care Sfântul Mare Mucenic şi făcător de minuni Efrem m-a învrednicit să o trăiesc.

Aşa după cum v-am spus şi în precedenta scrisoare, m-am căsătorit în decembrie 1991. Era la începutul lunii martie când am decis împreună cu soţul meu să facem un copil. În acea lună însă nu am rămas însărcinată. Am plâns mult atunci întrucât

credeam că era vreo problemă cu unul dintre noi. Când am văzut că nici luna următoare nu se întâmplă nimic, am decis că trebuie să mergem la doctor.

Înainte ca să îi spun soţului această hotărâre, am citit cu lacrimi în ochi paraclisul Sfântului Efrem şi am hotărât să mai aştept până la sfârşitul lunii, rugându-mă fierbinte Maicii Domnului şi sfântului taumaturg. Eram în 13 ale lunii. Zilele care au urmat mi s-au părut o veşnicie. Pe 23 mai, după primele semne de sarcină, m-am dus la doctor să fac testul. A fost poate una dintre cele mai grele zile din viaţa mea. Rezultatul trebuia să vină de abia peste trei zile. Zile pline de incertitudine şi nesiguranţă. L-am rugat din tot sufletul pe Sfântul Efrem ca rezultatele să iasă pozitive.

Pe 26 mai 1992, am avut cea mai fericită zi din viaţă. Doctorul mi-a spus că peste 8 luni voi deveni mămică. Nu vă puteţi închipui ce bucurie am putut avea, maică! Sosind acasă, i-am mulţumit din adâncul sufletului sfântului, plângând, de data aceasta de bucurie! Acum, când vă scriu sunt în luna a treia.

Îi mulţumesc din adâncul sufletului Maicii noastre și Mântuitorului ce ne-au învrednicit să avem un astfel de sfânt - doctor fără de arginţi!

(Corint, 24 iulie 1992)

23. Mi-a vindecat copilul de astm alergic

„Preacinstită Maică, vă sărut mâna dreaptă”, îşi începe mărturia Ecaterina Papadimitriu din oraşul Larisa.

Vă scriu pentru ca să îi mulţumiţi Sfântului Efrem din partea mea. Aprindeţi-i, vă rog, şi o lumânare. Sănătatea micuţului meu Grigorie, care a suferit mult timp de astm alergic, este acum mult îmbunătăţită. De asemenea şi a mea. Totul a început să meargă spre bine după ce am venit şi ne-am închinat sfintelor moaşte şi ne-aţi uns cu ulei sfinţit.

Să ştiţi că de acum în fiecare an vom veni să îi mulţumim sfântului pentru binele făcut. Să dea Dumnezeu ca să fie protectorul tuturor celor ce îl vor chema cu credinţă în ajutor.

Vă dorim ca Dumnezeu să vă aibă în pază, ca să nu ne lipsim de mijlocirea dumneavoastră. Să nu uitaţi să ne pomeniţi şi pe noi în rugăciuni. Vă dorim din tot sufletul să vă învrednicească Dumnezeu de a intra în Rai! („Καλό παράδεισο!”, „Rai bun!” este o urare ce se întâlneşte în Grecia îndeosebi în mediile monahale, dar nu numai. Să ne amintim aici de urarea părintelui Cleopa de la noi, „Mânca-v-ar Raiul!”)

24. Prezența sfântului şi dobândire de urmaşi

Preacinstită Maică, îşi începe mărturia Fotini Sapountzi-Gherasopoulou din Tesalonic, binecuvântată să fie ziua aceea în care Dumnezeu ne-a învrednicit, după doi ani şi jumătate, de a dobândi un copilaş şi în acelaşi timp ne-a dat şi un mare protector şi ajutător în viaţă!

În fiecare zi mă rugam Lui - mărturiseşte mămica - să îmi întărească credinţa. Şi iată că, Cel căruia Îi pare rău de păcatele noastre, mi-a dăruit un mare sfânt protector! Pe Sfântul Efrem, cel ce nu conteneşte să facă minuni. Mare este Dumnezeu întru sfinţii Săi, printre care se numără şi Sfântul Efrem! Acesta mi s-a arătat de multe ori în vis, lăsând în urmă-i bun miros, m-a învrednicit să beau din agheasma lui când terminam de citit paraclisul şi până în ziua de astăzi m-a păzit de toate capcanele celui rău!

Când am pierdut primul meu copil, paşii m-au purtat la Sfântul Efrem. Stareţa mi-a spus atunci că „cele ce sunt cu neputinţă oamenilor sunt cu putinţă la Dumnezeu. Să te încredinţezi în ajutorul lui”. Şi a arătat spre racla cu sfintele moaşte. O mireasmă sfântă a umplut atunci aerul împrejurul nostru. Mireasma m-a însoţit apoi, simţind-o din ce în ce mai puternic pe drum şi chiar în autobuzul cu care am plecat.

În 6 decembrie m-am dus să mă închin sfântului. Când am intrat în biserică am îngenuncheat în faţa icoanei ce era în stânga sfântului altar, şi când am ridicat capul am văzut că una din plăcuţele ce atârnau acolo a început să se mişte ritmic. M-am uitat cu atenţie şi am văzut că închipuia o fetiţă cu cordeluţă roz. De bucurie, am strigat la o maică ce era în apropiere să vină şi să vadă şi ea cum îşi făcea sfântul simţită prezenţa. Maica mi-a spus că nu ştie dacă era într- adevăr aşa cum credeam eu, că sfântul mă va ajuta să am un copil, însă era vădit că arată că mă ocroteşte. „Măcar de mă va ajuta şi să vin aici să îl botez!”, m-am gândit atunci cu voce tare. Dar, minune! Biserica s-a umplut

de o aşa bună mireasmă cum n-am mai întâlnit niciodată de atunci şi pe care nu o voi uita niciodată.

În mai 1987 însă, am pierdut şi a doua sarcină, din aceleaşi motive ca şi prima, din cauza mişcărilor înapoi ale fătului. M-am dus atunci la icoană şi m-am rugat sfântului: „Cred că mă vei ajuta să nasc un copil sănătos. Ajută-mă să depăşesc frica!”.

Când m-am dus la mănăstire, maica Macaria m-a întrebat dacă am vreun copil. Aflând că nu am, m-a întrebat foarte serios dacă am cerut sfântului acest lucru. Neaşteptând răspunsul meu, m-a sfătuit să cer acest lucru şi să-i citesc în fiecare zi paraclisul.

Aşa am şi făcut şi sfântul m-a ajutat să nasc o fetiţă sănătoasă şi drăgălaşă, pe care am botezat-o la mănăstire de Rusalii. Sfântul, care mi-a stat alături atunci când am născut, aşa cum îi cerusem, mi-a transformat frica într-o mare bucurie. Îi sunt profund recunoscătoare, îi mulţumesc şi îl rog să nu mă părăsească niciodată. Mă ajută mereu, e suficient să mă uit la icoana lui şi îmi dăruieşte orice lucru bun şi binecuvântat îi cer. Vine îndată lângă mine când sunt supărată. În două rânduri şi-a făcut simţită prezenţa prin mireasma care mi-a umplut casa.

Îl rog să nu înceteze să fie ocrotitor întregii mele familii şi să o protejeze întotdeauna pe micuţa noastră Maria-Efremia. Eu voi fi bucuroasă să îi slujesc după cum mă va învrednici.

Harul sfântului să protejeze întreaga lume în aceste vremuri grele!

25. Sfântul a trecut prin fața mea în chipul unui monah

Preacinstită stareţă, vă îmbrăţişez şi vă scriu în legătură cu Sfântul Efrem cel Nou, mărturiseşte Zaharoula Karaghiani în luna iulie a anului 1992.

În urmă cu doi ani şi nouă luni, m-a cuprins deznădejdea când copilul meu s-a accidentat. Am început să mă rog Maicii Domnului, Mântuitorului, Sfântului Haralambie şi Sfântului Dimitrie ca să îl facă bine. După o şedere de două luni la spital, ne-am întors acasă. Ne-am dus la Kavala, să ne rugăm Maicii Domnului. Când ne-am întors, copilaşul şi-a putut mişca toate degeţelele de la picior, lucru pe care până atunci nu l-a putut face.

În luna iunie a aceluiaşi an ne-am dus şi la Megalohari, la Maica Domnului din insula Tinos. În timpul călătoriei, copilul şi-a exprimat dorinţa de a merge. Şi a făcut primii paşi acolo, la mănăstire, lucru pe care nu l-a făcut timp de cinci luni!

În aceeaşi vară, cineva ne-a vorbit despre Sfântul Efrem. Ne-am decis să ducem copilul la mănăstire. De îndată ce m-am apropiat de racla sfântului, m-am simţit cuprinsă de multă bucurie. După ce ne-am închinat, am luat cu noi icoana sfântului, o carte cu minunile lui şi puţin ulei de la candelă. Din acea zi am uns în fiecare dimineaţă şi seară piciorul băieţelului meu. L-am rugat pe Sfântul Efrem să mi se înfăţişeze în somn, aşa cum citisem că o făcuse cu alte persoane înaintea mea. Nu voiam să mi se înfăţişeze în vedenie deoarece îmi era frică.

Într-o noapte am visat că mă aflam în satul soţului meu, într-o bucătărie dintr-o casă străină. A intrat la un moment dat cumnatul meu şi a văzut în dreptul geamului trecând, un tânăr înalt, cu barbă neagră şi haine albe. M-a întrebat cine este şi am visat în continuare că îi spuneam că este Sfântul Efrem. Căsuţa în care m-am visat era lângă un

râu, aşa cum era şi cea a sfântului, aşa cum am citit mai târziu. I-am mulţumit sfântului şi am continuat să mă rog lui.

Copilaşul meu a trebuit să fie operat de mai multe ori. De multe ori eram aproape de a deznădăjdui, dar întotdeauna Dumnezeu mă îmbărbăta în diferite feluri, după cum numai El ştie să o facă. Găseam în mod minunat candela de la icoana sfântului arzând târziu în noapte la capela spitalului, iar înainte de ultima intervenţie, când mă rugam fierbinte sfântului în timp ce copilaşul era la operaţie, a trecut prin faţa mea un monah. Am luat acest lucru ca pe o încurajare. Îndată ce copilul a ieşit din operaţie nu a început să plângă cum făcea altădată, ci a strigat că îi este foame! În scurt timp am putut pleca acasă. Rugăciunea mea fusese iarăşi ascultată! În februarie 1990 am mers la doctorul care o avea pe fetiţă în observaţie. Ne-a spus că sosise timpul să i se facă o prelungire artificială la picior. Timpul ne presa pentru că în toamnă urma să meargă la şcoală şi până atunci trebuia să se obişnuiască să se mişte în noile condiţii.

S-a sfătuit atunci cu soţul ei - mărturiseşte în continuare încercata mămică - s-a rugat iarăşi fierbinte, s-a sfătuit cu duhovnicul care i-a spuse că multe lucruri necesită şi ajutor din partea doctorilor şi astfel pe 10 iunie 1992 copilul a fost din nou operat, având lângă el iconiţe de la Sfântul Efrem, ulei de la candela lui şi cartea cu minunile lui. Intervenţia a fost de această dată de două ore şi jumătate. După aceea însă fetiţa s-a liniştit complet. Mămica povesteşte în continuare că fusese sigură că sfântul nu contenise a-i sta aproape copilului. Mireasma ce mărturisea prezenţa sfântului s-a făcut atunci simţită în spital şi altor mămici ce treceau prin diferite încercări cu copiii lor.

26. O fată cu dereglări de ciclu

Cinstită egumenă, sunt mama unei tinere adolescente, mărturiseşte o femeie din insula Siros. De când a început să îi vină ciclul, fetiţa mea a început să sângereze de două ori pe lună. Am dus-o la doctori, i-au dat ceva medicamente, dar fără nici un rezultat. A făcut şi investigaţii medicale, dar totul a fost în zadar - povesteşte în continuare mămica. Întâmplător, un vecin i-a dat agheasmă şi o carte cu minunile Sfântului Efrem cel Nou. Necăjită foarte, mămica l-a rugat pe Sfântul Efrem să îi facă bine copila.

Între timp, i-a făcut acesteia şi analize de sânge. În timp ce aştepta a doua zi să primească rezultatul, o voce i-a spus în somn: „Elefteria merge spre bine cu sănătatea". Într-adevăr, doctorul i-a dat această veste a doua zi şi a sfătuit-o să întrerupă tratamentul medicamentos al fetei. În aceeaşi noapte femeia a visat că o ducea pe fiica sa în braţe la mănăstirea Sfântului Efrem. Intrând în curte, a văzut că icoana sfântului era împodobită cu flori. Dedesubtul ei curgea agheasmă cu care a stropit-o pe fiica ei.

Tânăra într-adevăr s-a făcut bine şi aceasta fără să ia şi alte doctorii. Iar mama ei s-a învrednicit mai apoi să se facă bine de durerea de spate care îi rămăsese în urma unei intervenţii chirurgicale.

27. Cum mi-ai dat telefon, iată că am sosit!

„Cinstită maică stareţă, să avem parte de rugăciunile voastre” - îşi începe scrisoarea Eleni Xenou din oraşul Volos, cerând iertare pentru neglijenţa de a nu fi trimis mai devreme scrisoarea sa în legătură cu minunea pe care o făcuse Sfântul Efrem cel Nou, vindecându-i copilul de scolioză. Pe când acesta era la gimnaziu, i-a apărut în spate o durere mare. Ducându-l la ortoped şi făcându-i investigaţii a aflat de la doctor despre boala copilului. Acelaşi lucru l-a auzit şi din partea doctorilor de la Atena, unde se dusese pentru un nou consult. Copilul suferea. „Ca mamă, am început să mă rog Maicii Domnului şi Sfântului Efrem”.

Încă din prima zi de când a început să se roage sfântului, acesta i-a apărut în vis sub chipul duhovnicului ei, pe care îl chema Efrem. I-a spus de trei ori: „Cum mi-ai dat telefon, iată că am sosit!”. Femeia a întrebat cum de a venit „gheronda” în casa ei şi a auzit aceleaşi cuvinte: „Cum mi-ai dat telefon, iată că am sosit!”. S-a gândit atunci că „telefonul” fusese de fapt propria-i rugăciune către sfânt.

L-a dus mai apoi pe copil la Sfântul Efrem. Când i-a făcut din nou investigaţii - tânărul fiind acum la liceu - acestea au ieşit foarte bune, arătând o şiră a spinării dreaptă ca o lumânare! Copilul se vindecase, spre slava lui Dumnezeu, a Maicii Sale şi pomenirea veşnică a Sfântului făcător de minuni Efrem!

28. „Sunt Efrem. Tot timpul mă gândesc la tine”

Mă numesc Caterina, scrie doamna Vlaski din Banktown. Sunt mamă a doi copii, Eleni de 15 ani şi a unui băiat, Dimitrie, de 12 ani. Vă scriu, preacinstită egumenă, ca să vă spun că am cunoscut un nou - pentru mine - sfânt, pe Sfântul Efrem cel Nou. În urmă cu un an şi jumătate fiul meu a trebuit să fie operat de o tumoare la cap. Operaţia a reuşit şi băiatul se simte astăzi foarte bine. Cu două luni înainte de operaţie am visat un tânăr înalt, brunet care mi-a dat o bluză roz şi mi-a spus: „Sunt Efrem. Tot timpul mă gândesc la tine”. De atunci mă tot gândeam la identitatea celui din vis.

Alaltăieri a venit o doamnă la noi acasă pe care am întrebat-o, povestindu-i visul, dacă nu cumva ştie vreun sfânt cu o astfel de înfăţişare. Imediat s-a dus şi mi-a adus icoana Sfântului Efrem pe care l-am recunoscut ca fiind cel care mi se arătase în vis! Am avut mai apoi prilejul să citesc despre minunile făcute de sfânt în cartea pe care am primit-o de la aceeaşi doamnă.

Îi mulţumesc din suflet Sfântului Efrem, care ne vizitează pe noi, nevrednicii robi ai lui Dumnezeu!

29. „Văd, mamă, văd!”

Din Australia a trimis o mărturie doamna Fhrissis din Rivewood, în legătură cu minunea făcută de sfânt fiului ei de 16 ani. Acesta s-a îmbolnăvit subit şi ajunsese să îşi piardă vederea. „În Australia avem puţine biserici care au icoana Sfântului Efrem cel Nou”. A găsit-o însă la o biserică din apropierea spitalului unde s-a dus să îi facă analize băiatului. Cu lacrimi în ochi s-a rugat mama Preasfintei Născătoare de Dumnezeu şi Sfântului Efrem. Pe când săruta şi băiatul icoana, s-a auzit deodată un zgomot puternic ca venind dinspre aceasta. Când au ajuns acasă, copilul a început să strige: „Văd, mamă, văd!” şi s-a apucat de citit.

„Lăudat să fie numele sfântului! Oricui mă întreabă despre băiat îi spun că Sfântul Efrem l-a făcut bine”.

30. „Vei naşte o fetiță şi o vei boteza cu numele Maicii Domnului”

Preacinstită stareţă, scrie Gheorghia Papaharalambos din Corint, vă aduc la cunoştinţă că Sfântul Efrem iarăşi s-a dovedit făcător de minuni!

Am născut normal o fetiţă perfect sănătoasă. Pe timpul travaliului, Sfântul Efrem a fost lângă mine împreună cu Sfântul Rafail. I-a văzut mama mea, care nu a încetat să se roage cu putere în acest răstimp. Şi eu însămi îl rugasem pe Sfântul Efrem să

mă ajute, deoarece eram la prima naştere şi îmi era frică. După ce am născut, doctorul a spus că nu a văzut niciodată o naştere atât de uşoară! Sfântul făcuse minunea.

Acum aş vrea să vă mărturisesc un lucru care mi s-a întâmplat în urmă cu câteva luni. Eram aproape în luna a cincea de sarcină când l-am visat pe sfânt că stătea în uşa casei şi mi-a spus că o să am o fetiţă, după care s-a făcut nevăzut. A doua noapte visul s-a repetat, iar sfântul mi-a spus să botez copila ori Maria, ori Despina. Mi-a mai spus ca nu cumva să uit. După circa două luni m-am dus la doctor pentru consultaţii şi acesta mi-a spus că o să am un băieţel. Eu însă ştiam că se înşală. Şi într-adevăr, aşa au stat lucrurile! Am născut o fetiţă drăgălaşă, aşa după cum îmi spusese Sfântul Efrem!

Preacinstită maică stareţă, vreau să vă mulţumesc pentru rugăciunile dumneavoastră şi sper să vă cunosc personal când voi veni, împreună cu bebeluşul care are acum o lună şi jumătate - şi care ştiu că este darul Maicii Domnului şi al Sfântului Efrem!

31. Mi-ai dăruit un băiețel şi m-ai ajutat să-l alăptez!

Preacinstită maică egumenă, îşi începe scrisoarea Maria Alefraghi din insula Santorini, de patrusprezece ani sufeream de cumplite dureri de cap. Am fost la mai mulţi doctori, fiecare sfătuindu-mă în alt fel şi spunându-mi că nu mă voi putea probabil vindeca pe deplin niciodată. Ajunsesem să deznădăjduiesc adesea, mai ales că trebuia să fac faţă familiei mele numeroase cu şase copii. Ajunsesem să nu mai pot dormi nopţile, deseori cădeam în melancolie.

Până într-o zi când, întinzând mâna să îmi iau medicamentele, mi-a atras atenţia icoana Sfântului Efrem, pe care o aveam alături, într-un mic iconostas improvizat. M-am rugat atunci cu toată inima: „Sfinte Efreme, haide, nu mă lăsa, ajută-mă!”. Dintr-o dată am simţit o mireasmă aşa cum simţisem când mă închinasem moaştelor lui, la mănăstire. I-am spus şi soţului meu că simţeam alături prezenţa sfântului. A doua zi, cum şedeam iarăşi dezamăgită, am început să implor cu durere în suflet dar şi deplin încredinţată în ajutorul sfântului: „Sfinte Efrem, ajută-mă să îmi treacă stările acestea de nervi şi durerile de cap, ca să pot da naştere unui copil căruia să îi pun numele tău!”.

Când au auzit copiii, mi-au spus în cor: „Nu, mamă, alţi copii. Nu. Ceea ce îţi doreşti tu acum, las-o pentru când vom creşte noi mari, că vom face noi copii”.

După ce am făcut acea rugăciune, mi-au trecut toate bolile. Nu mă mai simţeam dezamăgită, nu mai aveam nervii aceia cumpliţi, durerile de cap au trecut - înainte nu era săptămână să nu mă „cerceteze” şi erau aşa de puternice de nu mai puteam vedea bine în faţa ochilor!

Între timp, în aceeaşi lună am rămas însărcinată şi mi-a trimis Dumnezeu un băieţel ca să îl pot boteza cu numele sfântului! Sfântul m-a ajutat şi în continuare, atunci când am început să am probleme cu alăptarea. M-am uns cu ulei de la candela lui şi, chemându-l în ajutor, nu a întârziat să îmi răspundă la rugăciune! Cu lacrimi în ochi i-am telefonat soţului meu - care între timp plecase după doctor - spunându-i că laptele îmi revenise şi puteam iarăşi să hrănesc bebeluşul!

Sfinte Efrem, îşi încheie scrisoarea mămica, te rog să fii întotdeauna protectorul familiei mele, să fim toţi bine şi luminaţi de Sus în aceste zile grele în care trăim!

32. Sfântul Efrem le-a ajutat pe fata şi pe nepoțica mea la naştere!

Următoarea mărturie vine din partea unei bunicuţe, a doamnei Alexandra Gunaraki din localitatea Nea Liosia. Aceasta mărturiseşte că fata ei, care era măritată de trei ani, nu rămăsese însărcinată în acest răstimp. La un moment dat, s-a îmbolnăvit foarte grav, fiind pe punctul de a părăsi această lume. Bunica s-a rugat atunci cu credinţă Sfântului Efrem să îi salveze nepoata. Tânăra femeie a fost salvată în ultimul moment.

Când s-au dus să se închine sfântului, mama i-a spus fetei să îi ceară acestuia orice şi acesta îi va îndeplini dorinţa. Tânăra i-a cerut atunci un copil şi, minune! În luna următoare a rămas însărcinată. Toate mergeau bine dar, cu puţin înainte de a veni pe lume copilaşul, s-au ivit complicaţii, bătăile inimioarei lui se auzeau din ce în ce mai slab, iar mamei i-a scăzut numărul de globule roşii. Doctorii au intrat în panică, au vrut să treacă pe dată la naştere prin cezariană.

Atunci fata a strigat din tot sufletul: „Sfinte Efrem, salvează-mă pe mine şi pe copilul meu!”. Şi atunci o infirmieră a strigat: „Nu faceţi cezariană, nu vedeţi cum copilaşul se mişcă?”. Într-un minut s-au întâmplat toate. Copilul avusese cordonul ombilical înfăşurat de două ori în jurul gâtului. Doctorul a mărturisit că nu mai văzuse un astfel de caz în toată cariera lui de treizeci de ani!

33. Ne-a dăruit copilul înapoi sănătos, salvându-l de la moarte

Mărturia următoare vine de la Maria Teodosiu din Lemesos, Cipru. Micuţul acesteia, Emanuel, de numai trei anişori, a început într-o bună zi să se ungă cu untdelemn de la Sfântul Efrem, făcându-şi semnul crucii în dreptul picioarelor. A fost certat atunci că risipeşte în zadar uleiul, de vreme ce mămica îl ştia destul de sănătos.

După trei ore, copilaşul a traversat singur drumul, pentru a întâlni nişte copii de pe partea cealaltă. În acel moment a trecut un automobil care l-a lovit, proiectându-l ca pe o minge vreo şase metri mai departe. Când a auzit frâna, mămica a alergat înnebunită şi şi-a găsit copilaşul întins pe asfalt, aparent fără nici un semn de viaţă.

L-a dus imediat la urgenţe. I s-au făcut radiografii, i s-au îngrijit rănile şi cu stupoare s-a constatat că avea numai răni superficiale! Nici o ruptură, nici o hemoragie internă, nici o traumă la cap! Picioarele păreau serios afectate, în special genunchii, dar protecţia sfântului, pe care singur o ceruse copilaşul mai înainte, a fost mult mai puternică decât impactul suferit!

34. De această dată mi-a dăruit cel mai de preț cadou, un bebeluş

Nu este prima dată când, sub iniţialele G.M., o mămică îi scrie maicii stareţe pentru a-i mărturisi binefacerile făcute de Sfântul Efrem. De data aceasta, spune că sfântul i-a făcut cel mai de preţ cadou pe care îl poate primi un om, un copilaş pe care urma să îl strângă în braţe în scurtă vreme.

Având serioase probleme de sănătate foarte multă vreme nu putuse avea copii. În august 1996, sfântul i-a apărut în vis, şi i-a spus că ţinându-şi promisiunea făcută, dorinţa ei de a avea copii se va îndeplini. Plină de bucurie a constatat că sfântul „se ţinuse de cuvânt" şi acum urma ca şi ea să facă la fel. „Este aşa cum mi-aţi spus, maică stareţă, textual, „«să crezi şi să te rogi Sfântului Efrem care te va ajuta negreşit şi îţi va dărui un copil sănătos»".

„Acum, scrie mai departe viitoarea mămică, aştept să nasc şi să pun copilului meu numele sfântului".

35. „Ceea ce aştepți, vei primi în scurt timp”

Tot în legătură cu darul naşterii de prunci ne scrie şi Ioana Tsirou din Atena. Cuvintele din titlu sunt, după cum mărturiseşte, ale sfântului însuşi care a răspuns astfel cererii ei de a mai avea un copil. Într-o noapte, nu în vis, ca în alte cazuri, femeia mărturiseşte că a primit aievea vizita sfântului, umplându-se de bucurie. Într-una din zilele următoarele a aflat că este însărcinată.

După ce a născut un băieţel sănătos, a continuat să se roage sfântului, rugându-l să fie protectorul copilului. Mărturiseşte că atunci când pleacă de acasă pentru mai mult timp lasă casa în grija sfântului, făcând semnul crucii deasupra uşilor când cu iconiţa sfântului, când cu ulei de la candela acestuia.

Odată - scrie emoţionată - când a făcut semnul crucii cu icoana deasupra uşii de la intrare, mâinile i s-au umplut cu mirul care începuse să curgă din micuţa iconiţă. Aşa i s-a întărit convingerea că sfântul, în timp ce rămâne păzitorul casei sale, o ajută şi în călătoriile pe care le are de făcut.

Când băieţelul ei s-a lovit la cap, cu ajutorul sfântului s-a vindecat prin stropirea cu apa sfinţită pe care o avea de la mănăstire, apă ce fusese trecută peste moaştele acestuia. De asemenea, scrie că sfântul o ajuta pe fata ei cea mare la învăţat şi la treburile casei. Multe fuseseră intervenţiile sale minunate în familia ei. Toate acestea au fost scrise de Ioana, după cum însăşi mărturiseşte, pentru a întări credinţa oamenilor spre slava numelui lui Dumnezeu.

36. Foarte repede am rămas însărcinată şi s-a găsit şi donator pentru tatăl meu

Oricât am căuta, cuvintele sunt insuficiente pentru a mărturisi faptele minunate ale Sfântului Efrem. Acest sfânt ne aduce mai aproape de Dumnezeu de care avem atâta nevoie în zilele grele prin care trecem, mărturiseşte Polixenia Papacosta.

Aceasta nu ştia despre existenţa sfântului până într-o zi când a aflat de la o prietenă de-a mamei sale. Dorindu-şi mult să îl cunoască, a ajuns într-o bună zi la mănăstirea acestuia, la Nea Makri.

În vremea aceea nu avea încă nici un copil, iar tatăl ei suferea de rinichi. Minuni s-au întâmplat după ce a vizitat pentru a doua oară mănăstirea. I-a spus maicii stareţe despre cele două mari probleme pe care le avea.

Când maica a binecuvântat-o, făcând asupra ei semnul crucii, a simţit adierea mirului de la moaştele sfântului. La aproximativ o lună după aceea a rămas însărcinată şi în acelaşi timp s-a găsit şi un donator pentru transplantul de rinichi necesar tatălui ei.

Bucuria cea mare nu se poate descrie în cuvinte, mărturiseşte emoţionată. „Îi mulţumesc din adâncul sufletului Sfântului Efrem pe care nu contenesc să-l chem în ajutor în momentele grele”.

37. Mi-ai întins mâna

Sfinte Efrem, îţi mulţumesc, scrie maicii stareţe o tânără din Koridalos.

Sunt măritată de trei ani. De fiecare dată când am rămas însărcinată, am pierdut sarcina. Prima dată la patru luni şi jumătate, a doua oară la cinci luni şi jumătate. A treia oară, pe când sarcina avea opt luni, cu cinci zile înainte de a naşte, te-am văzut în vis că mi-ai întins mâna şi că mă ridicai în timp ce eu eram întinsă în pat.

Am născut pe 21 decembrie. Naştere prematură, ce-i drept, dar fără complicaţii. Băieţelul meu este perfect sănătos. Naşterea Mântuitorului pe care am sărbătorit-o atunci nu putea să îmi aducă un cadou mai minunat.

Îţi mulţumim, scrie mai departe mămica adresându-se sfântului, din partea amândurora, că ne-ai ajutat. Astăzi, 15 februarie, am venit la casa ta, la mănăstire, să ne închinăm şi să îţi aprindem o lumânare mare.

38. Un îndemn la rugăciune

Mărturia următoare este semnată simplu, „un credincios" şi se doreşte a fi un apel la rugăciune şi credinţă. Nu conţine de această dată o vindecare minunată, ci o mărturie de stăruinţă în rugăciune pentru vindecarea unui copilaş de numai cinci anişori cu o tumoare pe creier.

La etajul şase al Clinicii de terapie intensivă, această persoană (O fi mămică? Tătic? Nu ştim, nu ne spune...) mărturiseşte că a simţit vie prezenţa sfântului, prin icoanele ce se aflau acolo şi prin mărturiile unor mămici greu încercate. Aşa a început să citească paraclisul lui şi, după aceea, s-a învrednicit să îl şi vadă pe sfânt, fapt care i-a sporit şi i-a întărit credinţa. După fiecare intervenţie chirurgicală, l-a dus pe copil la mănăstirea de la Nea Makri, unde băieţelul prindea puteri simţindu-se din ce în ce mai bine. La a doua vizită, sfântul i-a vorbit părintelui, spunându-i că băieţelul se va restabili complet şi că va învăţa bine.

„Creştini - scrie mai departe credinciosul - sfântul este lângă noi, ne aude şi nu ne cere decât credinţă şi rugăciune. Mila lui este enormă. În vremuri de grele încercări, hai să facem aşa cum ne îndeamnă părintele Paisie Aghioritul: «acela care pentru a-L iubi pe Dumnezeu cere să vadă întâi minuni, greşeşte. Dumnezeu trebuie iubit numai şi numai pentru că este bun. Iată un suflet de adevărat creştin»".

39. Un frățior în dar...

Un tânăr adolescent din Nea Makri, elev în anul întâi de liceu, îi mărturiseşte stareţei că urcă deseori la mănăstire împreună cu familia pentru a se închina sfântului cel mult iubit.

Aşa se face că la o priveghere de toată noaptea din ajunul sărbătorii sfântului i-a venit dintr-o dată o aprigă dorinţă de a se apropia de racla sfântului şi a-i mărturisi cu durere necazul lui, că nu are şi el un frăţior. „Deoarece medicii îi spuseseră mamei că

numai cu mare greutate va putea avea un alt copil, m-am rugat din adâncul sufletului Sfântului Efrem, punându-mi toate speranţele într-o minune".

După trei zile, într-o seară, a auzit un ciocănit în uşă şi l-a văzut aievea în faţa ochilor şi l-a auzit spunându-i: „Dimitraki, ceea ce mi-ai cerut se va întâmpla".

Într-adevăr, la o lună după aceea, mama a rămas însărcinată şi, la soroc, mama i-a dăruit frăţiorul atât de mult dorit!

40. „Eu ştiu deja că eşti însărcinată, tu însă o vei afla abia peste 30 de zile"

O tânără pereche din oraşul Patras încerca de multă vreme să facă un copil, însă fără nici un rezultat. Tânăra mărturiseşte că se rugase lui Dumnezeu, Maicii Domnului şi tuturor sfinţilor.

Într-o noapte, la puţină vreme după ce a aflat de existenţa sfântului şi a citit despre minunile sale, a visat că se afla într-o mănăstire. Erau acolo soţul şi sora ei împreună cu soţul acesteia. La intrarea în biserică, în partea stângă, se afla o icoană. Soţul a luat-o de mână şi a condus-o într-un fel de sală de mese unde erau mai mulţi preoţi care se pregăteau de plecare. A rămas în cele din urmă numai unul singur, pe care cu mult curaj soţul l-a rugat să îi citească o rugăciune soţiei pentru naştere de prunci. Soţia, uimită, a mărturisit că nu ştia de existenţa unor astfel de rugăciuni.

Zâmbind, tânărul preot cu înfăţişare plăcută la vedere (Sfântul Efrem) le-a răspuns că va face acest lucru şi punându-i epitrahilul pe cap i-a citit tinerei rugăciunea. După aceea a binecuvântat-o şi i-a spus: „Eu ştiu deja că eşti însărcinată, tu însă o vei afla

abia peste treizeci de zile". Plini de o neţărmurită bucurie, au vrut să plece. Sfântul i-a dat atunci un inel tinerei, spunându-i că nu face acest lucru multora. Şi i l-a petrecut peste verighetă.

Într-adevăr, la scurt timp, tânăra pereche a avut un copilaş, cu ajutorul sfântului, iar mămica mărturiseşte că nu va conteni să povestească despre ajutorul cel de nepreţuit al celui ce ajută atâta lume şi îi dă fiecăruia curaj în toate cele de folos.

41. Ispita întreruperii sarcinii

O tulburătoare mărturie vine din parte unui preot din Creta, părintele Mihail din Zaros. Spune părintele că a venit împreună cu soţia să-i mulţumească sfântului pentru minunea pe care o făcuse.

Şi, istoriseşte părintele, pe când preoteasa purta în pântece al patrulea copil, doctorul ginecolog a obligat-o să facă nişte controale speciale pentru că depistase, zicea, că micuţa făptură ce avea să vină pe lume prezenta anomalii morfofetale şi prin urmare a propus întreruperea sarcinii. Preotul a spus că nu poate fi vorba despre aşa ceva şi că orice eventuală cruce trimite Dumnezeu, trebuie îndurată pentru că întotdeauna există un scop. „Vom fi răsplătiţi ca părinţi dacă Dumnezeu va lăsa să ducem o cruce aşa de grea cum a anunţat doctorul". Şi astfel, cu credinţă, cei doi părinţi au luat decizia să aducă pe lume copilul pe care îl trimisese Dumnezeu.

Între timp au fost la Sfântul Efrem, care le rămăsese viu în amintire. Au început să se roage sfântului şi într-o seară preoteasa l-a văzut în cameră, la iconostas,

îmbrăcat tot în alb şi strălucind. S-au bucurat foarte mult. A sosit şi ora naşterii. S-a născut un băieţel sănătos, care mai apoi a primit numele sfântului.

Astăzi, băieţelul a împlinit patru anişori şi este mai zburdalnic şi mai isteţ decât toţi ceilalţi copii pe care îi avem.

Preotul îşi încheie epistola cu o rugăminte fierbinte către alte mămici care au diferite probleme să aibă mai multă credinţă în Dumnezeu şi în sfinţi decât în doctori.

42. Fiul meu a scăpat nevătămat căzând de la nouă metri înălțime

„Am trăit sentimente deosebite simţindu-l pe Sfântul Efrem că este viu”, scrie Marina Gavru din localitatea Sfântul Artemie. Mărturiseşte mai apoi că şi-a întărit credinţa în sfinţi şi în Maica Domnului citind printre alte cărţi şi una despre minunile sfântului.

Fiind însărcinată în luna a cincea cu cel de-al doilea copil, primul - de numai un an şi jumătate - a căzut de pe marginea pervazului - de la nouă metri - jos pe trotuar. Mărturiseşte că ea singură l-a luat în braţe - copilul fiind în comă - şi l-a dus la Spitalul de copii „Sfânta Sofia”. Timp de trei zile şi trei nopţi, copilul s-a aflat în stare critică. Când şi-a revenit din comă, a avut trei crize uşoare de epilepsie, care au fost însă depăşite - după cum spune mama - cu tratament şi cu ajutorul Celui de Sus.

Zi şi noapte s-a rugat ca Cel Atotputernic să se milostivească dacă nu de ea cea păcătoasă, măcar de copilaşul ei nevinovat. Chiar dacă era foarte mic, îi plăcuse întotdeauna să aprindă lumânări în biserici şi să aibă grijă de candelele de la icoanele

sfinţilor. Niciodată nu s-a întâmplat în spital ca vreun alt copil să se restabilească aşa de repede după un accident ca acest micuţ de un an şi jumătate.

O doamnă i-a adus ulei de la candela sfântului şi o iconiţă a acestuia şi i-a vorbit despre faptele lui minunate. Şi ce să vezi, minunea minunilor! După numai douăzeci de zile au putut să iasă din spital!

Imediat după aceea, copilaşul l-a văzut în vis pe Sfântul Efrem. Plângea în somn deoarece, spunea el, visase că îşi pierduse mama şi o striga pe nume. Atunci a văzut un bunicuţ (aşa obişnuia să le spună preoţilor) cu o pălărie neagră. Pe acel bunicuţ îl urmau îndeaproape şi alţi copii. Bunicuţul i-a spus să nu se teamă, căci avea să îi poarte el de grijă. Arătându-i-se mai apoi icoana sfântului, băieţelul a mărturisit că acela îi apăruse în vis.

Mămica scrie mai departe că este sigură că băieţelul îl are pe Sfântul Efrem ocrotitor. De fiecare dată când se întâmpla să îl certe păţea ea însăşi imediat ceva, deseori lovindu-se pe neaşteptate, inexplicabil.

De-aici încolo scrisoarea se transformă într-o spovedanie adevărată, mama istorisind propriile întâmplări legate de sănătatea personală, de credinţa ei, de îndoieli dar şi de ajutorul constant şi de minunea pe care a făcut-o sfântul cu ea.

A întâmpinat probleme de sănătate depistând o tumoare la sân şi suferind o intervenţie chirurgicală. Boala s-a dovedit a fi în fază incipientă şi pacienta ne spune că a dat dovadă de slăbiciune sufletească când a aflat rezultatul biopsiei. Acum, când scrie, mărturiseşte că nu ar fi trebuit nici un moment să se lase descurajată. Şi-a amintit că ceruse mereu în rugăciunile ei să nu mai vină nici un rău asupra copiilor ei ci, dacă e să vină, să vină asupra ei... Uitase însă, spune, că ea însăşi este copilul cuiva, ea tânăra de 29 de ani, ai cărei părinţi, aflând rezultatul investigaţiilor, doreau ca boala să îi fi lovit pe ei şi nu pe fata lor.

În plus, copilaşii ei fiind foarte micuţi - se gândea mămica - aveau atâta nevoie de ea! Cu alte cuvinte, mărturisindu-şi starea de spirit pe care a avut-o, gândurile îi erau încurcate, fiindu-i teamă şi simţind o mâhnire nejustificată însă pe deplin. La zece zile de la prima intervenţie a fost nevoie de o a doua. De data aceasta s-a arătat mult mai optimistă, zicând că poate o ajutase sfântul. A rămas în spital cinci zile spunându-şi că nu ar trebui să zică decât: „Slavă Domnului că boala este în stadiu incipient, că nu a fost atins nici un alt organ vital şi că situaţia poate fi ţinută sub control!”.

Sfântul Efrem a învăţat-o, mărturiseşte, să spună mulţumesc pentru fiecare zi dăruită de Dumnezeu atât ei cât şi familiei sale. Până acuma - îşi continuă spovedania - „eram o persoană care se îngrijora foarte tare pentru cel mai neînsemnat lucru şi doream ca toate să fie perfecte. Pe de o parte Îi mulţumeam lui Dumnezeu pentru minunea făcută cu mine, pe de altă parte mă plângeam de ce mi se întâmplă mie această boală. Aşa cum vă spuneam şi mai înainte, se poate ca într-adevăr sfântul să se fi îndurat de mine şi să mă ajute. La cea de-a treia analiză pe care am făcut-o, rezultatul a fost că nodulul scăzuse cu 3 mm! Doctorul rămase uimit, nu ştia ce să scrie în fişă.

În sfârşit, vreau să vă spun că avem în casă întotdeauna aprinsă candela în dreptul icoanei sfântului.

Astăzi vin la mănăstire, îşi încheie emoţionanta mărturie Marina. Vin împreună cu familia să îi mulţumim încă o dată sfântului pentru toate câte le-a făcut şi le face pentru noi”.

43. Ne-a dăruit un băiețel

Liota Sofia îi scrie din Larisa maicii stareţe în zilele binecuvântate ale Crăciunului, pe 27 decembrie 1997. Cu doi ani înainte aflase, de la naşa ei, aşa cum povesteşte, despre Sfântul Efrem. De îndată ce a citit despre minunile făcute de acesta, a simţit că, treptat, începe să devină şi protectorul familiei sale.

Avea la vremea aceea două fetiţe. Binefacerile lui Dumnezeu faţă de aceşti copii nu încetau să se arate - după cum mărturiseşte - în ciuda păcătoşeniei părinţilor. De aceea, mămica s-a hotărât să mai facă un copil, ca mulţumire faţă de Dumnezeu. Soţul însă, om foarte ocupat, îi spuse că nu mai aveau timp să se ocupe de creşterea unui alt copil.

Timp de trei ani s-a rugat femeia lui Dumnezeu şi tuturor sfinţilor ca soţul ei să fie luminat şi să poată lua împreună decizia cea bună. După ce a aflat despre Sfântul Efrem, rugăciunile i-au devenit şi mai insistente. Până când, într-o bună zi, soţul şi-a schimbat părerea şi a decis să-i facă pe plac Sofiei, împlinindu-i dorinţa care pentru ea era datorie sfântă.

Trei luni a trebuit să aştepte până la materializarea gândului cel curat. Într-o seară, a auzit o voce care i-a spus să nu deznădăjduiască. De vreme ce a putut aştepta trei ani mai putea aştepta câteva luni. L-a rugat pe Sfântul Efrem să îi explice ce însemna să nu deznădăjduiască şi, privind icoana sfântului, acesta i-a răspuns într-un mod ciudat: auzea cuvintele ca fiind rostite direct în ureche.

După trei luni Sofia a aflat că este însărcinată. În tot acest timp, sfântul şi-a făcut simţită prezenţa vindecând-o aşa cum numai el ştie (pentru rugăciunile ei stăruitoare şi prin ungerea cu ulei de la candela lui) de o alergie pe care o făcuse pe faţă.

A născut un băieţel sănătos şi, când a trebuit botezat, au plecat, la dorinţa mamei şi cu ajutorul minunat al sfântului, să îl boteze la Mănăstirea Sfântului Efrem, în semn de recunoştinţă şi de mulţumire, închinându-se cu toţii la sfintele moaşte.

Prin icoana lui, Sfântul îşi făcea simţită prezenţa în fiecare colţişor al casei. Toţi membrii familiei au fost ajutaţi când au trecut prin momente dificile.

44. Întărire în răbdare

Sfântul Efrem nu mijloceşte întotdeauna vindecarea ci, deseori, cum se întâmplă şi în cazul ce urmează, îi întăreşte în răbdare pe cei ce cu credinţă îi cer ajutorul.

Dionisia Hatzikiriakio din Pireu mărturiseşte că l-a văzut şi ea de mai multe ori în vis pe sfânt şi că a mers împreună cu familia să se închine moaştelor acestuia. Rugăciunile cele mai fierbinţi le făceau pentru fiica lor de 18 ani care nu putea să vorbească. Aparent, fata nu prezenta nici o urmă de boală.

Într-o noapte, Dionisia a visat că se afla în casa părinţilor şi se uita spre icoana sfântului. Deodată sfântul a ridicat mâna şi a binecuvântat-o. Şi-a pus întrebarea atunci dacă acesta era un semn bun pentru copilul ei atât de încercat care, când îl priveai, părea să întrebe: „Eu oare de ce nu vorbesc?”. Ridicând din nou privirea spre icoană a văzut că sfântul îi ţinea fata în braţe.

După aceea, a avut alt vis. A visat că cineva i-a spus că sfântul este bolnav şi se află într-un spital anume. Când a ajuns acolo, vrând neapărat să îl vadă, visa, că o armată de vreo douăzeci de infirmiere păzeau scările ca nu cumva să urce cineva şi să îl

deranjeze pe sfânt. Dionisia însă a reuşit să se strecoare şi deschizând o uşă a ajuns în mijlocul unui salon cu cinci paturi. După uşă se afla patul Sfântului Efrem, înconjurat de călugăriţe care îl slujeau. „Mă duc lângă el şi îngenunchez”, scrie mai departe femeia. «Binecuvântează, părinte.»

«Domnul să te binecuvânteze», mi-a spus, în timp ce s-a întors spre mine şi eu i-am sărutat mâna. Avea o faţă luminoasă, albă ca laptele şi un surâs uşor pe buze.

«Am venit să văd ce faci» - continuă femeia.

Când i-am spus apoi de necazul meu, mi-a zis: «Dorinţele tale vor fi împlinite, trebuie însă să mai ai puţină răbdare»“.

„Ce să fac, întrebă, ca să fie împlinite?”, a insistat ea.

„Cinci picături în fiecare zi de la locul unde am suferit martiriul”.

„Sfinte, se va face repede bine, mititica? De foarte multă vreme se chinuieşte”.

„Alţii se chinuiesc şi mai mult”, a primit răspunsul.

În tot acest timp sfântul n-a contenit să zâmbească.

„Răbdare şi nimic mai mult”.

Venind la mănăstire mi-aţi dat, maică stareţă, puţin lemn din copacul unde a fost mucenicit sfântul. Îl umezesc în paharul cu apă şi îi dau Vasilicăi apa s-o bea. Credem cu tărie că sfântul o va ajuta pe fata mea să înceapă să vorbească.

45. A dăruit copiilor mei un frățior

Isabela Tamiolaki depune şi ea mărturie despre o minune pe care a făcut-o Sfântul Efrem fiicei ei. Aceasta era măritată de opt ani şi îşi dorea atât ea cât şi soţul un copil care, însă, întârzia să vină. Erau peste măsură de epuizaţi de toate tratamentele recomandate de diverşi medici. Mama ei o întărea, spunându-i să-şi amintească întotdeauna că Dumnezeu este milostiv şi nu uită pe nimeni. Într-adevăr, recunoştea şi singură mai apoi că toate speranţele celor ce se consideră creştini ar trebui să fie la Maica Domnului şi la ajutorul sfinţilor. Ea însăşi făcea nenumărate rugăciuni către Maica Domnului, către Sfânta Ana, Sfântul Ioan Botezătorul şi către Sfântul Rafail.

Într-o bună zi, un prieten le-a vorbit despre Sfântul Efrem. S-au dus la mănăstire ca să se închine la moaştele lui şi au rămas la priveghere. „Aceasta a fost tot”, a mărturisit mama. Atât de repede s-au întâmplat mai apoi lucrurile, încât le-a mulţumit tuturor sfinţilor şi în primul rând Maicii Domnului şi Sfântului Efrem. Fata ei a născut în scurtă vreme un copilaş perfect sănătos şi un an mai târziu a mai venit pe lume un frăţior.

46. Mi-a vindecat copilul

„Maică stareţă, binecuvântaţi!”, îşi începe Maria Lazaki din oraşul Volos scrisoarea. Îi cere apoi scuze atât maicii, cât şi Sfântului Efrem că a întârziat aproape un an cu mărturia despre minunea pe care o trăise micuţul ei de trei ani, Emanuil. De la

naştere suferea de gastroenterită acută. Doctorii i-au spus că pe măsură ce va creşte lucrurile se vor rezolva, dar nu se întâmplase aşa. Băieţelul ei era mai întotdeauna constipat şi se săturase să mănânce numai fructe şi vegetale. Copilaşul şi mămica lui se săturaseră de atâtea clisme şi de toate siropurile pe care copilul trebuia să le înghită. Din toate puterile s-a rugat atunci tânăra femeie lui Dumnezeu ca să Se milostivească şi să-i ajute cumva, astfel încât copilul să se facă bine.

Despre Sfântul Efrem ne spune că auzise la televizor, unde urmărise cu lacrimi în ochi mărturiile pline de credinţă ale celor ce fuseseră ajutaţi de el şi care dădeau prin aceasta slavă lui Dumnezeu. Îşi puse în gând să ajungă şi ea acolo cu copilul. Dorinţa i s-a împlinit repede, găsind în scurt timp la o parohie din Volos organizată o excursie la mănăstirea Sfântului Efrem. Cu lacrimi în ochi l-a rugat pe sfânt să îi vindece copilul, a luat şi o iconiţă de-a lui, puţin ulei sfinţit şi agheasmă. La întoarcerea de la mănăstire a citit una dintre cărţile cu mărturii despre viaţa şi minunile lui. Mucenicia sfântului a mişcat-o adânc. A făcut atunci promisiunea că va reveni la mănăstire când se va face bine copilul, ca să dăruiască bani pentru pictarea bisericii.

Când s-au întors acasă a uns cu ulei sfinţit burticica copilului, i-a dat să bea agheasmă şi l-a culcat. A doua zi, ce să vezi! Sfântul nu a întârziat să vină grabnic în ajutor! Cum s-a sculat, copilul a cerut să meargă la toaletă, unde totul a decurs de parcă nu ar fi fost niciodată bolnav. Femeia a întrerupt atunci tratamentul cu sirop pe care i-l dădea copilului, şi parcă nu-i venea să creadă că fiul ei se vindecase. A început să îl hrănească normal, slăvind ajutorul neîntârziat al sfântului. A revenit mai apoi la mănăstire, unde a zăbovit mai mult, având răgaz să vadă locul unde sfântul fusese martirizat. A întâlnit-o pe maica stareţă care i-a întâmpinat, pe ea şi pe copil, cu nemărginită dragoste şi bunătate.

Epistola se încheie cu dorinţa ca sfântul să fie grabnic ajutător tuturor, atât în momentele fericite cât şi în cele dificile ale fiecăruia.

47. Sfântul a intervenit fulgerător în vindecarea copilului nostru

De la Stela Doupi din oraşul Hania, din Creta, a primit maica stareţă în luna iunie 1998 o scrisoare care descrie minunea pe care sfântul a făcut-o cu băieţelul de patru anişori al familiei. După o viroză pe care o avusese la mijlocul lunii ianuarie, copilul a început să aibă un somn agitat, să nu îşi mai recunoască părinţii, să îi lovească şi să îi muşte. Au dus copilul pe la diverşi medici pediatri şi psihologi. Aceştia au încercat să îi liniştească pe părinţi, spunându-le că sunt fenomene specifice vârstei. Însă starea băieţelului se agrava pe zi ce trecea. Şi-a pierdut pofta de mâncare, de joacă şi de plimbare. Nu mai avea chef să facă nimic. Spre sfârşitul aceleaşi luni, a întrerupt orice formă de comunicare cu părinţii. A fost dus la spital unde i s-au făcut nenumărate analize. Pe zi ce trecea situaţia se înrăutăţea, cu toată medicamentaţia primită. Au început să-l alimenteze artificial. Doctorii nu reuşeau să pună un diagnostic corect. Vorbeau de o posibilă encefalită provenită dintr-un virus necunoscut ce provocase tulburări ale creierului.

Încă de la începutul bolii părinţii au înălţat rugăciuni fierbinţi. Doctorii nu le dădeau prea mari speranţe. Boala copilului a fost făcută publică şi pe internet, însă nu au găsit un alt caz asemănător. Acolo unde nu existau prea mari speranţe în ceea ce puteau face medicii, a intervenit credinţa celor doi părinţi greu încercaţi. Rugăciunile lor s-au îndreptat mai ales către Sfinţii Rafail, Nicolae şi Irina, protectorii familiei lor.

Despre Sfântul Efrem au aflat de la o doctoriţă, încă de prima dată când l-au dus pe copil la analize. Apoi au auzit şi de la alţii, au citit despre viaţa lui, iar soţul, împreună cu bunica copilului s-au dus la Nea Makri pentru a i se închina. După aceea,

copilul a început treptat-treptat să își revină. Nu își mai agita căpşorul, putea sta în poziţie şezândă. Bunica copilului mărturiseşte că l-a văzut pe Sfântul Efrem de trei ori în salonul micuţului, după ce venise de la mănăstirea unde i se închinase. Sfinţii protectori ai familiei, Rafail, Nicolae şi Irina au venit şi ei grabnic în ajutor, astfel încât în ziua în care sunt sărbătoriţi - marţea din Săptămâna Luminată - şi când se împlineau trei luni de când micuţul Eftimie se afla în spital, acesta a început încet-încet să facă primii paşi şi să își recunoască părinţii. Treptat, organismul său a început să-şi revină la normal.

Toţi au recunoscut că avusese loc o vindecare minunată pentru care tânăra mămică nu găsea cuvinte de mulţumire către Sfântul Efrem în primul rând, dar şi către maica stareţă pe care a rugat-o să mijlocească în continuare prin rugăciunile sale pentru întreaga familie.

48. Cei doi gemeni au luat fiecare câte un nume de sfânt

Constantia Liseu din Nea Smirni povesteşte o minune datorată credinţei. După multă vreme în care nu putuse duce la bun sfârşit sarcinile, rămăsese iarăşi gravidă. S-a rugat mult Sfântului Efrem şi până la el, Sfântului Rafail, pentru a rămâne însărcinată. La moaştele Sfântului Efrem se închinase împreună cu o verişoară din Cipru care avea probleme de sănătate. După acea vizită, rămânând însărcinată, Constantia l-a văzut în vis pe Sfântul Efrem, care i-a spus să-i pună copilului numele lui. Încurcată, viitoarea mămică i-a spus că deja îi promisese Sfântului Rafail acest lucru. „Vor fi doi copii”, a primit răspunsul. Şi într-adevăr, la timpul cuvenit, s-au născut două gemene care au fost botezate Rafaila şi Efremia!

49. L-a scăpat pe micuțul meu de la moarte şi îl ajută încet, încet să îşi revină

O scrisoare încărcată de recunoştinţă, credinţă şi nădejde îi scrie maicii stareţe, Sotiria Lianou din Arghiroupoli. Al patrulea copil al familiei, Vasilaki, s-a născut cu probleme cardiace şi fusese supus pe rând mai multor operaţii. Prima dată, pe când avea o lună şi apoi la vârsta de un an şi trei luni. A doua operaţie a durat şase ore şi a fost foarte dificilă. După douăzeci şi patru de ore, doctorii au anunţat că, din păcate, copilul murise. În acea noapte însă, s-a întâmplat un fapt ieşit din comun. În timp ce îl credeau mort, după 48 de ore tensiunea arterială a început să crească! După 15 zile de terapie intensivă, doctorii le-au spus părinţilor că creierul copilului nu funcţiona normal. O lună de zile a trebuit să rămână la terapie intensivă cu o inimă ce funcţiona de acum normal, dar cu toate celelalte funcţii ale organismului întârziate.

Bunicuţa copilului s-a dus atunci cu multă credinţă la Sfântul Efrem la mănăstire de unde s-a întors plină de speranţă aducând de acolo ulei de la candela acestuia şi apă sfinţită. Adusese şi o carte despre minunile sfântului. Mama lui Vasilaki a rămas uimită de cele citite acolo şi l-a rugat pe sfânt din adâncul sufletului să facă şi cu copilul ei o minune, vindecându-l. Nu încetase să îi dea ulei sfinţit şi agheasmă de atunci şi până acum, când scrie scrisoarea, copilul având deja doi ani şi jumătate. Încet-încet a început să îşi mişte picioruşele, să râdă şi să încerce să vorbească. Nu merge încă, dar mămica ne-a scris că era plină de speranţe că sfântul o va ajuta şi îl ruga să o ierte pentru păcatele făcute.

50. I-am cerut o cruce pe care să o pot duce şi m-a ajutat să dobândesc un copil

„Binecuvântaţi, maică!" - îşi începe epistola Anastasia Petru din Loutraki. Este, după cum însăşi mărturiseşte, o slujitoare nevrednică a Domnului care aflase de Sfântul Efrem. În vara anului 1994 fusese în insula Tinos, unde se rugase Maicii Domnului ca să o ţină pe drumul credinţei şi să-i dăruiască un sfânt protector.

Întorcându-se de acolo, fratele ei i-a vorbit despre Sfântul Efrem şi despre minunile pe care le făcea acesta. A mers la mănăstire împreună cu părinţii, însă fără prea mare entuziasm. În scurt timp i s-a făcut ruşine din pricina îndoielilor pe care le-a avut. Nu ceruse ca sfântul să intervină în probleme de sănătate, deşi avea. Îl rugase simplu să îi dăruiască o cruce pe care să o poată duce. Avea deja un băieţel de 8 anişori, însă după prima naştere nu mai rămăsese însărcinată.

Maica stareţă a făcut deasupra ei semnul sfintei cruci. La numai o lună de zile a constatat că rămăsese însărcinată. Doctorul s-a mirat foarte tare când a descoperit acest lucru. Anastasia a înţeles că se întâmplase o minune.

Sarcina a fost cu probleme. Sfântul însă întotdeauna a fost alături de ea. Cu ajutorul lui a găsit un doctor foarte bun. După ce a născut, tânăra mămică a făgăduit sfântului că îndată ce avea să împlinească 40 de zile va veni să îi mulţumească în genunchi împreună cu micuţul Efrem.

51. Am făgăduit să dăm numele sfântului copilului ce se va naşte şi îndată am rămas însărcinată

Tânăra pereche Teodor şi Evdoxia Mihou povestesc minunea care s-a petrecut cu ei cu ajutorul lui Dumnezeu şi binecuvântările sfântului. Se căsătoriseră în urmă cu un an şi jumătate. Încă de la început şi-au dorit un copil şi au cerut aceasta sfântului. Copilul însă se lăsa aşteptat. După un an şi jumătate, cu binecuvântarea părintelui duhovnic, au luat hotărârea să facă investigaţii medicale. Constatară un mic impediment, care nu le-a permis să aibă copii într-un interval scurt de timp.

Până să primească tratament, cât au durat investigaţiile, au făcut o scurtă vizită la mănăstire. Acolo soţul şi-a anunţat soţia că luase hotărârea de a da numele sfântului copilului pe care îl vor avea. Acesta era de altfel un lucru pe care şi-l doreau amândoi.

La numai două săptămâni după acea vizită, tânăra a rămas însărcinată. Doctorul a rămas mirat. La 9 luni, după o naştere uşoară şi normală, a venit pe lume o fetiţă complet sănătoasă care urma să primească la botez numele de Efremia.

Aceasta a fost voia lui Dumnezeu şi a Sfântului Efrem. Cei doi îşi exprimă întreaga recunoştinţă lui Dumnezeu şi sfântului protector, dar şi maicii stareţe care mijlocise prin rugăciunile şi dragostea ei nemărginită cu care le stătuse aproape în tot acest răstimp.

52. Încă puțin veți mai suferi şi în curând totul va fi bine

O tânără mămică din Epirul de nord depune şi ea mărturie despre minunile făcute de către Sfântul Efrem micuţei ei Hristina, în vârstă de numai patru anişori. Aceasta făcuse mai multe operaţii, ca să se înlăture treptat părţi din intestinul subţire întrucât suferea de ocluzie intestinală. După cea de a patra operaţie, doctorul le-a spus că situaţia este foarte dificilă şi din punct de vedere medical s-a făcut tot posibilul. „De-acum este vremea rugăciunilor”, a adăugat doctorul.

Deznădăjduiţi şi neştiind încotro să se îndrepte, tinerii părinţi au auzit de la nişte prieteni despre Sfântul Efrem şi minunile lui. S-au dus la mănăstire, au aprins o lumânare, au luat ulei şi o icoană. Cu acestea s-au dus la micuţă la spital, au aşezat iconiţa lângă ea, au însemnat-o cu ulei de la icoană şi tăcuţi s-au rugat: „Sfinte Efreme, dacă o iubeşti pe Hristina noastră, dă-ne un semn”.

Dintr-o dată, mult mai curând decât se aşteptau medicii, intestinul fetiţei dădu semne că începe să funcţioneze. Era drum greu de aici înainte, dar părinţii au căpătat încredere că totul va fi bine. Fetiţa mai trebuia să suporte o intervenţie la sfârşitul lunii noiembrie. Înainte de aceasta, părinţii s-au dus iarăşi la mănăstirea de la Nea Makri unde au vorbit şi cu maica stareţă care le-a spus să meargă în pace, pentru că mai aveau de suferit încă puţin şi totul va merge bine în continuare.

Înainte de operaţie, doctorul le-a spus că va fi foarte greu din cauza operaţiilor anterioare. După aproape o oră a ieşit din sala de operaţii, însă foarte bucuros! Lucrul de care se temuse şi anume simfizele ce ar fi putut apărea datorită multiplelor operaţii, nu existau! Intestinele arătau perfect curate! Sfântul făcuse cea de-a doua minune, aşa cum au observat două surori de la spital care ştiau despre drumul părinţilor la mănăstire.

53. Sfântul salvează de la înec

Maria Papavasiliou aflase de Sfântul Efrem cu patru ani înainte de a trimite scrisoarea către mănăstire. Mărturiseşte că de atunci s-a dus la mănăstire în fiecare an, în ciuda vârstei de 70 de ani pe care o avea, împreună cu fata ei şi cu cei doi nepoţi.

În urmă cu doi ani s-a întâmplat să se afle în oraşul Patra. S-au dus să facă baie în mare, iar nepotul ei făcea surfing. La un moment dat împreună cu fiica ei (mama băiatului) l-au văzut pe acesta pierzându-se în larg (după aceea aveau să afle că i se rupsese placa de surfing). Mama era disperată, dar bunica a mărturisit că a simţit o linişte nefirească pe care a pus-o pe seama sfântului - de mare ajutor - fiindcă aşa se simţea de câte ori se ducea la mănăstire. În acele momente în care viaţa nepotului era în pericol, un barcagiu, cunoscut de-al băiatului, care locuia într-o căsuţă de la marginea mării şi îşi bea liniştit cafeaua, s-a ridicat brusc de la masă şi, spunând soţiei că viaţa cuiva este în pericol, s-a urcat la timona bărcii cu motor şi a pornit pe mare. Tânărul a fost salvat. În tot acest timp (deoarece cele întâmplate s-au desfăşurat departe de privirile celor două femei), bunica şi-a păstrat calmul nefiresc, în ciuda agitaţiei extraordinare a fiicei sale. Repeta cu convingere: „Sfântul Efrem îl va salva”, lucru care s-a şi întâmplat.

54. Şi numele lui, Efrem

Multe sunt minunile pe care le-a făcut Sfântul Efrem familiei şi părinţilor profesoarei Nousia Lida din Amfilohia. Se rugase sfântului pentru tatăl ei, bolnav de cancer şi în pragul morţii, în 1997, an în care femeia a aflat de existenţa mănăstirii şi a odorului de mare preţ de acolo. În anul 2001, când a scris scrisoarea, tatăl mai trăia încă. Sfântul a devenit un fel de doctor al familiei ei. Spune că i-a vindecat pe toţi membrii familiei psihic dar şi duhovniceşte prin faptul că i-a îndemnat să meargă regulat la biserică, la sfânta spovedanie, la sfânta împărtăşanie.

Prezenţa şi-a făcut-o simţită prin mireasma ce se răspândea în casă, şi pe care o simţea uneori doar ea, alteori şi soţul ei când se rugau împreună...

Sfântul o vindecase de durerile de mijloc, atunci când s-a uns cu ulei de la candela lui. Cel mai mare dar pe care avea să îl primească familia ei însă nu sosise încă. Dar fusese cerut stăruitor în orele îndelungi în care se rugase pentru sănătatea tatălui ei. Ceruse un copil, deşi avea deja doi băieţi şi două fete. Ceruse un copil pe care să îl boteze cu numele sfântului, în semn de recunoştinţă. Soţul era de părere că cei patru copii pe care deja îi aveau erau destul pentru vremurile noastre. Mămica însă nu se lăsa descurajată. Tot timpul i-a cerut sfântului să îl determine pe soţ să îşi schimbe părerea. Şi astfel, într-o bună zi, făcând analize, a aflat că era însărcinată. Sfântul cel mult iubit îi îndeplinise iarăşi rugăciunile.

Pe 30 ianuarie 2000, la ora zece dimineaţa ţinea în braţe un băieţel deplin sănătos şi drăgălaş al cărui nume, pe 17 septembrie, a fost pronunţat pentru prima dată la botez de naşa acestuia: „şi numele lui, Efrem!”. A fost o zi scăldată în lumina aurie a toamnei care i-a rămas adânc în memorie Lidei. De atunci, deseori se aude în casă

numele cel iubit. Micuţul a început să meargă la zece luni şi în fiecare dimineaţă când se scoală sărută icoana Maicii Domnului şi icoana Sfântului Efrem.

Şi încheie mămica: „Sfinte Efrem, ajută-i pe toţi oamenii când îţi cer acest lucru cu credinţă şi inimă curată şi noi Îi vom mulţumi tot timpul Domnului care v-a trimis, pe tine şi pe ceilalţi sfinţi, ca să mijlociţi pentru noi. O păcătoasă care nu merită nimic din cele de mai sus. Unul Dumnezeu ştie de ce a îngăduit ca sfântul să intre în viaţa noastră”.

55. Ne-a auzit pe noi, păcătoşii, şi ne-a dăruit-o sănătoasă pe fetița noastră

Minunile făcute de sfânt îi ajută pe oameni să fie mai aproape de Dumnezeu, după cum ei înşişi mărturisesc lucrul acesta. Aşa s-a întâmplat şi în cazul familiei Kiritsi, pe care sfântul a ajutat-o în mod minunat. Adâncă le-a fost mâhnirea părinţilor când au aflat că fetiţa lor de numai unsprezece anişori suferă de leucemie. Şansele să supravieţuiască erau, potrivit doctorilor, de 40% din cauza vârstei foarte fragede. Au început tratamentul. Prima şedinţă de chimioterapie.

Despre Sfântul Efrem au auzit de la o rudă al cărei tată se vindecase în chip minunat prin intervenţia sfântului. Au început să se roage lui pentru a interveni şi în cazul foarte grav al micuţei Teodora. Aceasta s-a luptat cu boala doisprezece zile. În cea de-a treisprezecea, a suferit un şoc septic. Doctorii au spus atunci: „mai departe ce-o vrea Dumnezeu”. Îi funcţiona numai encefalul, micuţa prezentând dereglări ale unor organe principale. Au venit atunci multe rude la spital. Între ele şi cea de la care au aflat despre

Sfântul Efrem şi care le-a spus că ar trebui să plece imediat la mănăstirea acestuia pentru a-i cere ajutorul.

Zis şi făcut. Timp de doisprezece zile, părinţii s-au dus acolo în fiecare după-amiază, rugându-se Maicii Domnului şi Sfântului Efrem ca să le-o dăruiască înapoi sănătoasă pe Teodora, darul lui Dumnezeu. Cu fiecare zi se întorceau din ce în ce mai întăriţi. Au uns-o pe micuţă cu ulei de la candela sfântului. Deasupra căpşorului avea o mică legăturică cu o cruciuliţă. În cea de-a treisprezecea zi, micuţa a părăsit salonul de la urgenţă. Cu Sfânta Împărtăşanie şi cu ajutorul sfântului a putut termina primul stadiu al terapiei.

Iată o înfricoşătoare mărturie: „Dacă nu ar fi fost Măicuţa Domnului şi Sfântul Efrem, micuţa noastră nu ar fi fost în viaţă şi noi am fi fost nişte părinţi foarte amărâţi”. Părinţii fetei mai mărturisesc că au văzut-o pe Sfânta Fecioară că îi ţinea fetiţei căpşorul şi erau siguri că Sfântul Efrem o ţinuse tot timpul de mânuţă!

Spre sfârşitul epistolei mai fac o mărturisire, spunând că promiseseră să fie mai aproape de Dumnezeu şi de cei aflaţi în nevoi. „Sfinte Efrem” - îşi încheie scrisoarea – „ţi-am dat-o în grijă pe fiica noastră. Te rugăm mult să o ajuţi şi să o luminezi pentru a face mereu voia lui Dumnezeu”.

56. L-a ajutat pe băiatul meu în boala cumplită care i-a fost depistată

În anul 1997 tânărului Panaioti, care avea optsprezece ani, i s-a depistat pe neaşteptate o tumoare la umărul drept, în urma unei dureri intense care îl cuprinsese brusc - scrie Grigoria Gheorgaroudi, mama acestuia. Doctorii i-au spus că va trebui să meargă în străinătate cu copilul căci cu un astfel de diagnostic cu greu va putea fi vindecat în Grecia. Înainte de a descrie minunea pe care o făcuse sfântul cu băiatul, mămica povesteşte că a fost nevoită să stea la pat toate cele nouă luni cât fusese însărcinată. Doctorii i-au spus că fătul nu mai trăia, dar ea, cu mare încredere în ajutorul Maicii Domnului a putut să aducă pe lume un copil sănătos. Primise numele de Panaiotis, de la numele Preasfintei Născătoare, (Panaghia în limba greacă).

Despre Sfântul Efrem a auzit înainte să i se îmbolnăvească copilul, dar nu a ajuns niciodată la mănăstire. În timp ce mama, copilul şi cu tatăl au plecat spre Anglia, sora acesteia - care aflase şi ea în acele zile de existenţa sfântului - s-a dus împreună cu mama soţului ca să se închine şi să se roage la mănăstire pentru Panaiotis.

În Anglia au început chimioterapia pentru a se reduce tumoarea. Organismul a răspuns pozitiv. S-au întors în Grecia unde au continuat acelaşi tratament, îndrumaţi de personalităţi de prim rang în domeniul medicinei. Înainte de a doua repriză de chimioterapie, s-au dus cu toţii la mănăstire, unde băiatul a fost uns cu ulei de la candela sfântului şi unde a fost încurajat de maica stareţă. Şi, mare minune, cu ajutorul celei de a doua şedinţe de chimioterapie, tumoarea s-a micşorat la jumătate şi băiatul a putut fi operat.

În timpul operaţiei s-a petrecut şi minunea cea mai mare. Pe toată durata operaţiei, mămica a ţinut strâns în braţe icoana sfântului, rugându-se din suflet ca totul să fie bine. A simţit atunci o bună mireasmă şi şi-a dat seama că sfântul îi ascultase

rugăciunile şi că se afla acolo, lângă copilul ei. După aproape patru ore a ieşit din operaţie medicul-profesor care plin de bucurie le-a comunicat părinţilor că mâna copilului fusese salvată şi că boala nu se răspândise şi la celelalte organe. Trecuseră doi ani, timp în care băiatul a continuat să se afle sub supraveghere medicală, atât în Anglia cât şi în Grecia. În tot acest timp vizitaseră de nenumărate ori mănăstirea.

57. A salvat viața fetei mele şi a băiețelului pe care l-a născut

O bunică foarte fericită din Rodos, Katerina Kipreou, îi scrie maicii stareţe în aprilie 1999 despre faptele minunate întâmplate cu fata ei, Irina. Aceasta avusese probleme hematologice, în anul 1995, şi a fost nevoită să urmeze un tratament. În mai 1998 a rămas însărcinată. În cea de-a doua lună de sarcină au apărut iarăşi aceleaşi probleme de sănătate pe care le mai avusese. Acum însă totul era mult mai dificil din cauza sarcinii. Nu se putea pune problema vreunei operaţii. A urmat aceeaşi terapie ca în urmă cu trei ani, dar rezultatele nu au mai fost acelaşi ba, din contră, erau în primejdie acum două vieţi, atât a fiicei cât şi a copilaşului care urma să se nască.

Plină de credinţă, mama fetei a venit la mănăstire să se roage pentru salvarea celor două vieţi. A luat ulei şi apă sfinţită şi le-a dus fetei, împreună cu puterea şi curajul pe care le dobândise la mănăstire. Rezultatele investigaţiilor medicale continuau să rămână negative, astfel încât medicii s-au hotărât să întrerupă sarcina.

Bunica mărturiseşte că nu şi-a pierdut nici un moment credinţa în Mântuitorul, în Preasfânta Născătoare de Dumnezeu şi în Sfântul Efrem. Şi cu ajutorul noianului neîntrerupt de rugăciuni, rezultatele investigaţiilor au fost din ce în ce mai

bune, până când au ieşit complet normale! Fără a putea da o explicaţie logică, doctorii le-au trimis acasă în Rodos.

Crăciunul anului 1998 a adus familiei cel mai de preţ dar: s-a născut prin cezariană un băieţel sănătos, fără a se primejdui cu nimic nici viaţa mămicii.

58. Îi datorăm sfântului cei doi copii ai noştri

Chiar dacă trecuseră ceva ani - opt la număr - de la lucrul cel minunat întâmplat în viaţa ei, Anthoula Dara din Atena ţine să depună mărturie, scriindu-i maicii stareţe pentru a se întări credinţa celor ce vor citi rândurile ce urmează.

În anul 1989 a rămas însărcinată. Încă din primele luni avea însă hemoragie. A mai avut înainte două sarcini pe care nu le-a putut duce la capăt din acelaşi motiv. Doctorii care au consultat-o i-au spus că foarte greu va putea deveni mămică. Mărturiseşte mai departe că se simţea vinovată în faţa lui Dumnezeu, împreună cu soţul, pentru că pe vremea când fuseseră studenţi hotărâseră să nu păstreze o sarcină (şi pruncul a fost avortat).

Aşa cum era atunci, la pat, l-a chemat de nenumărate ori în ajutor pe Sfântul Efrem. La încheierea celei de a treia luni a avut cea mai puternică hemoragie. Singurele speranţe erau în Maica Domnului şi în Sfântul Efrem. În dimineaţa zilei următoare a văzut pe marginea patului un călugăr înalt, cu voce blândă şi un surâs încurajator. Acesta a pus mâna pe pântecele femeii. Imediat aceasta a înţeles că era vorba despre Sfântul Efrem. L-a întrebat dacă va duce la bun sfârşit sarcina. Sfântul i-a răspuns, dând afirmativ

din cap de trei ori, după care s-a făcut nevăzut. Speriată, a strigat-o pe mama sa şi i-a povestit cele visate. Hemoragia i-a încetat pe dată şi a născut la timpul cuvenit un copilaş perfect sănătos. La data când scria aceste rânduri, avea chiar doi copii, Emanuel şi Alexandra.

59. Ajutat de sfânt, starea copilului s-a îmbunătățit

„Mă numesc Rania Macri şi este a doua oară când vă scriu”, îi mărturiseşte maicii stareţe o mămică din Atena. Multe peripeţii au trăit alături de fetiţa ei Varvara, care suferise de meningită şi fusese salvată de Dumnezeu de la moarte sigură. Doctorii nu le dăduseră părinţilor decât slabe speranţe, vorbindu-le despre o eventuală intervenţie chirurgicală foarte grea.

Mama şi-a îndreptat rugăciunile către Sfântul Efrem. I-a cerut să aibă milă de copil şi de părinţii ei, bunicii acestuia, care se sfârşeau de durere. Despre ea personal, spune că nu era vrednică să ceară nimic. A venit cu familia de câteva ori la mănăstire. Acolo unde doctorii nu mai vedeau nici o ameliorare, starea sănătăţii a început să se îmbunătăţească treptat.

Bunica l-a văzut pe sfânt stând în uşa dormitorului cu înfăţişarea sa de monah. Cealaltă bunică, mama soţului celei ce povesteşte, l-a văzut şi ea pe sfânt în dreptul uşii de la intrare şi l-a auzit că îi spune să nu uite ziua lui de pomenire, 5 mai. Sfântul fusese visat şi că îl striga pe copil să iasă de sub nişte nori. Altă dată simţiseră în casă o intensă mireasmă, ca de tămâie bine-mirositoare.

„Fie ca sfântul să audă rugăciunile tuturor în aceste zile grele prin care trecem şi în care este atâta şi atâta durere... Nu îndrăznesc să cer nimic pentru mine. Ajut-o, însă, Sfinte Efrem, pe micuţa noastră Varvara care singură îşi unge în fiecare seară urechile cu ulei de la tine şi bea agheasmă, nu ne uita”, îşi încheie Rania epistola ei.

60. „Sunt Sfântul Efrem şi o să îi dau bebeluşului o doctorie ca să se facă bine”

Nikos şi Andri Antoniu sunt o tânără pereche din Cipru unde, mărturisesc în epistola lor din 2000, Sfântul Efrem devenea din ce în ce mai cunoscut. Auzind şi ei cât de repede ajutător şi făcător de minuni este sfântul, cei doi i-au comandat icoana.

În perioada în care fusese însărcinată, tânăra soţie se ducea la control ţinând icoana acestuia şi pe cea a Maicii Domnului la ea. Cu ajutorul rugăciunilor acestora, mărturiseşte că a născut un copilaş sănătos. În timp ce ascultau slujbe înregistrate pe casete luate de la mănăstire, casa i s-a umplut de o bună mireasmă pe care au pus-o pe seama prezenţei sfântului.

Când pruncuşorul lor a împlinit două luni, au văzut că începe să îşi ţină capul permanent spre partea stângă. Doctorul le-a spus că trebuie să facă fizioterapie. Nu era foarte grav, dar trebuia ca părinţii să ia aminte. După şase şedinţe de recuperare, nu s-a văzut însă nici un rezultat. Mămica a început să citească minunile Sfântului Efrem şi să îl roage să-l ajute şi pe copilului lor să se facă bine.

Într-una din zilele următoare, a visat dis de dimineaţă pe cineva care stătea aşezat pe marginea patului copilaşului şi care i-a spus: „Nu am venit sub chipul din

icoană, ca să nu te sperii, dar sunt Sfântul Efrem. Îi voi da copilului tău o doctorie care îl va face bine”. Trezindu-se plină de bucurie, şi cu mare încredere, tânăra mămică a tămâiat icoana sfântului, mulţumindu-i. În numai trei zile bebeluşul s-a făcut bine, ţinându-şi căpşorul normal.

61. Un imn de bucurie şi de mulțumiri

...Îi închină sfântului, Plumitsa Krusaghieti din insula Hios. Într-adevăr, scrie că nu ştie ce mărturie să aducă mai întâi în faţa credincioşilor care vor citi acele rânduri. Spune despre ea că este o slujitoare smerită pe care Dumnezeu a învrednicit-o să primească ajutorul sfântului.

De şapte ani îşi dorea nespus să aibă un copil. Şi acum când scrie, în mai 2000, strânge în braţe doi gemeni, băieţel şi fetiţă. Prezenţa sfântului fusese neîntreruptă înaintea sarcinii, pe tot timpul acesteia şi până în momentul când scria acele rânduri. Şi ce să îşi aducă mai întâi aminte, zice... cum sfântul se înfăţişase unui prieten al familiei şi îl anunţase de apropiata bucurie a tinerei perechi, cum mai apoi în ziua în care făcuse testul de sarcină soţul îl văzuse pe sfânt că stătea în faţa iconostasului sau încă de înştiinţarea pe care o avuseseră în chip minunat, că vor avea un băiat şi o fetiţă? Totul trecuse cu bine, cu rugăciunile şi protecţia sfântului. Şi mica boală pe care o traversase în timpul sarcinii şi naşterea propriu-zisă...

Sfântul îşi face deseori prezenţa în casa lor prin buna mireasmă pe care o răspândeşte mereu. Pentru toate acestea însă nu se găsesc destule cuvinte de mulţumire...

62. Hai cu mine, trebuie să citim un paraclis pentru sănătatea bebeluşului

De data aceasta, un suflet curat de adolescentă a aflat despre Sfântul Efrem pe care l-a îndrăgit atât de mult încât a vrut să facă ceva pentru el. Penzaki Paraschevi din Ilion îl cunoscuse în urmă cu patru ani pe Sfântul Efrem, când s-a dus să se închine la moaştele unui alt sfânt, ale Sfântului Ioan Rusul din insula Evvia.

După ce s-a închinat la moaştele acestuia, tânăra adolescentă şi-a aşteptat cuminte părinţii lângă uşa de la intrare. S-a apropiat atunci un călugăr şi a început să o întrebe de unde e şi să facă remarci pozitive despre întreaga ei înfăţişare. I-a spus să nu se teamă, pentru că întotdeauna va fi păzită. Fata l-a întrebat care îi era numele şi la ce mănăstire vieţuia. I-a răspuns enigmatic că va găsi răspunsurile singură, mai târziu, la momentul potrivit. Era un călugăr înalt, care purta potcap, o rasă neagră, o cămaşă lungă albastră şi o centură groasă. Tânăra i-a mulţumit neobişnuitului călugăr pentru cuvintele frumoase.

Când s-a întors în Atena, o rudă i-a spus că tocmai fusese la o mănăstire unde a aflat de un sfânt nou, făcător de minuni. După ce Paraschevi a văzut chipul călugărului pe coperta cărţii, l-a recunoscut imediat pe călugărul care îi vorbise în Evvia. Bucuria şi emoţia ei nu se puteau descrie în cuvinte. Imediat tânăra a plecat la mănăstire pentru a-i mulţumi pentru darurile primite de ea, păcătoasa, pentru că nu este om care să nu păcătuiască.

A citit în carte că Sfântul Efrem era prieten cu Sfântul Ioan Rusul şi că îl vizita adesea! Minunile Sfântului Efrem însă nu se opreau aici. Tânăra mărturiseşte că întotdeauna este alături de ea şi că o ajută. Într-o bună zi, cum stătea la mănăstirea de la Nea Makri şi se ruga în faţa unei icoane a sfântului, a început să-l roage să o învrednicească de a face şi ea ceva pentru el. Se ruga să poată găsi o familie al cărui copil

să fie botezat cu numele sfântului. Şi, când va avea şi ea copii, unul dintre ei o să primească neapărat numele de Efrem. Şi-a terminat rugăciunea şi s-a îndreptat bucuroasă spre casă.

Seara la culcare l-a visat pe sfânt că i-a spus: „Vei merge în locul cutare şi le vei spune acelor oameni să aducă bebeluşul la mine şi îl voi face bine”. Era vorba despre o pereche care locuia în apropierea locuinţei fetei. Până atunci se ştiau numai din vedere. Tânăra femeie tocmai născuse şi bebeluşul era bolnav. Fata s-a dus la ei, le-a dus ulei de la Sfântul Efrem şi o carte despre minunile acestuia. Copilul avea meningită, şi fusese la Spitalul de copii. Mămica i-a promis fetei că, dacă băieţelul se va face bine, îl vor boteza cu numele sfântului. Era o zi de luni când fata cea credincioasă a intrat în casa tinerei perechi. Miercuri urma să se întrunească consiliul medicilor pentru ultimele analize ale copilului.

Marţi seară, tânăra Paraschevi l-a visat iarăşi pe sfânt. Acesta i-a spus: „Hai cu mine să facem un paraclis pentru vindecarea copilului”. Au început rugăciunile şi în vis tânăra ştia deja pe de rost paraclisul sfântului.

63. „Să nu te îngrijorezi şi să nu plângi. Gheorghiță se va face bine şi veți avea şi alți copii”

Hristina Prasinou din Kalamata s-a hotărât să scrie pentru ca lumea, care va citi, să afle ajutorul minunat pe care îl poate afla de la sfânt atunci când îl cheamă în ajutor cu credinţă.

Pe sfânt îl cunoscuse la 24 de ani, în momente grele. Pe când băieţelul ei avea numai un an şi o lună, a aflat că acesta avea o tumoare pe retină la ochiul drept. Tânăra mămică a început să deznădăjduiască. După o sarcină pe care nu o putuse duce la capăt se umpluse de mare bucurie la naşterea acestui copil. Dumnezeu o încerca acum, mărturiseşte. Nu s-a răzvrătit împotriva Acestuia, ci doar a îngenuncheat în faţa iconostasului şi s-a rugat Maicii Domnului, Sfântului Efrem şi Sfintei Paraschevi să îi salveze copilul.

Din Kalamata au fost îndrumaţi către Spitalul de copii „Sfânta Sofia” din Atena pentru investigaţii. Pe tot timpul acestora, mămica se ruga neîncetat. Rezultatele au fost negative. Boala nu se extinsese şi la alte organe. Ochiul trebuia însă operat. Pe 30 iunie 1999 s-a hotărât data intervenţiei chirurgicale.

Înainte de intervenţie, copilul a fost botezat la biserica Sfintei Paraschevi - căruia îi era promis înainte de a se naşte - şi au făcut apoi o vizită la Mănăstirea Sfântului Efrem. S-au închinat, s-au rugat ca toate să decurgă bine la intervenţia medicală, şi copilul să fie salvat. Au luat ulei, apă sfinţită şi o carte cu minunile sfântului.

A sosit şi ziua operaţiei. Mămica a făcut semnul crucii deasupra copilului, l-a uns cu ulei şi i-a dat să bea agheasmă. Nerăbdători, părinţii au aşteptat rezultatul. Doctorul a ieşit şi le-a spus că tumoarea fusese înlăturată şi că la biopsie se va vedea dacă se extinsese cumva la nervul optic. Le mai spuse că văzuse două pete la marginea

ochiului şi că trebuie să meargă în Elveţia pentru tratament. Mămica simţi că i s-au tăiat picioarele. Îi crescuse însă speranţa în Dumnezeu. A început iarăşi să se roage ca semnele pe care le văzuse doctorul să poată fi vindecate şi să nu fie afectată vederea băiatului.

Pe măsura încercării dar şi a credinţei de care dădea dovadă femeia, primea şi ajutor de Sus. Ea însăşi mărturiseşte că Sfântul Efrem era acela care o întărea în credinţă. Citind cartea despre minunile lui din care prindea curaj a observat cu surprindere că în icoana de pe copertă acesta avea acum o pată mov la ochiul drept! Surprizele au continuat.

Când a mers acasă la Kalamata cu icoane de-ale Sfântului Efrem, soacra ei i-a spus un lucru uimitor. Pe cel din icoană îl mai văzuse, deşi nu ştia de existenţa sfântului până atunci. Fusese în casa lor şi transmisese un mesaj pe care îl primea acum mămica cea încercată: „Să nu te întristezi şi să nu plângi. Gheorghiţă se va face bine şi veţi avea şi alţi copii”. Sfântul răspundea în acest fel rugăciunilor Hristinei care se temea ca nu cumva ceilalţi copii ai ei, care eventual vor veni pe lume, să fie afectaţi în vreun fel.

Între timp, Hristina auzise de la una dintre monahiile de la Nea Makri de icoana făcătoare de minuni a Maicii de la Malevi, izvorâtoare de mir. Merseră şi se închinară Maicii a cărei icoană ar putea mişca, potrivit spuselor Hristinei, şi pe cel mai necredincios dintre necredincioşi. Cu lacrimi în ochi, Maica Domnului a fost rugată să mijlocească pentru vindecarea copilului. Au primit de la călugăriţele de acolo ulei bine mirositor, agheasmă şi ulei de la candelă. Au primit sfatul de a pune puţin ulei bine-mirositor în agheasmă şi aşa să i se dea copilului să bea. Au întâlnit la mănăstire un călugăr îmbunătăţit de la Sfântul Munte, s-au spovedit şi s-au împărtăşit. Pe când plecau de la mănăstire, se gândeau că nu văzuseră nici o icoană a Sfântului Efrem. Întorcându-se, au văzut un mic paraclis în care era o icoană uriaşă a Sfântului Efrem. După ce s-au închinat, au simţit bună mireasmă şi şi-au spus că numai de la sfânt poate veni, de la sfântul care le ura în acest fel bun venit!

Hristina îi mulţumeşte sfântului pentru semnele minunate pe care le primise şi mărturiseşte că îi apăruse şi în vis de două ori.

Bebeluşul a făcut patru cicluri de chimioterapie şi toate mergeau bine. În Elveţia li s-a spus că nu va avea probleme cu ochiul, iar investigaţiile făcute pentru a se stabili dacă această afecţiune este ereditară sau nu, au ieşit negative. Hristina spera ca prin voia lui Dumnezeu, prin ajutorul Maicii Preasfinte şi a Sfântului Efrem să poată aduce pe lume şi alţi copii sănătoşi pentru a-şi împlini promisiunile făcute şi pentru a simţi darul lui Dumnezeu de a putea aduce pe lume copii.

Îi mulţumeşte lui Dumnezeu pentru că prin încercările pe care El o lăsase să treacă, îi cunoscuse pe sfinţii Săi minunaţi şi se roagă ca nici o mamă să nu mai treacă prin ceea ce a trecut ea şi ca toţi copiii să fie sănătoşi.

64. Sunteți părinții Mariei?

„Fata noastră s-a îmbolnăvit grav”, mărturiseşte o pereche din Atena. Mama plângea zi şi noapte, rugându-L pe bunul Dumnezeu să îi facă bine copila.

Într-o noapte a văzut în vis că se afla la un spital împreună cu soţul ei. A văzut la un moment dat un om înalt, îmbrăcat în rasă şi care vorbea cu câţiva oameni care păreau a-i fi ucenici.

Îndată ce a văzut perechea din Atena, a venit lângă ei şi i-a întrebat: „Sunteţi părinţii Mariei?”.

Primind răspuns afirmativ, a mai întrebat ceva: „Aţi găsit medicamentul pentru copilul vostru?”. I s-a răspuns cu lacrimi în ochi că nu ştiu unde să găsească medicamentul. În acel moment, cel înalt dispăru fără nici un cuvânt. De atunci încolo starea copilului a început să se îmbunătăţească pe zi ce trecea.

Mămica nu ştia pe cine visase. A înţeles doar atunci când a văzut icoana lui la mănăstire şi l-a recunoscut, spunând la toţi că Sfântul Efrem a fost acela ce i-a făcut bine copilaşul.

65. Patrusprezece ani în care am fost lipsiți de copii...

Din Germania, de la Maria Gavrilidou, vine următoarea mărturie spre Mănăstirea de la Nea Makri, în luna noiembrie a anului 2000.

Maria mărturiseşte că timp de patrusprezece ani nu rămăsese însărcinată. Trecuse prin nenumărate controale medicale, rezultatul rămânând însă mereu acelaşi. O prietenă i-a vorbit despre Sfântul Efrem şi despre ajutorul grabnic al acestuia în dobândirea de prunci. Ea nu dăduse importanţă celor auzite. O verişoară i-a dat apoi o carte cu minunile sfântului, dar nici atunci nu a luat prea mult în seamă acest lucru, punând cartea în bibliotecă.

După ce a trecut destul de mult timp, a sosit vremea să urmeze un tratament pentru dobândirea de prunci. După cinci încercări nereuşite, şi-a amintit dintr-o dată de Sfântul Efrem. L-a rugat atunci să îi ajute familia. La câteva zile de la acea rugăciune, a găsit iconiţa sfântului în cutia poştală. I-o trimisese o prietenă. Şi-a amintit atunci şi de

cartea uitată în bibliotecă. Cu mult dor şi drag a început să o citească. A aflat cât de grabnic ajutător este sfântul şi a simţit că o va ajuta şi pe ea.

A început a se ruga împreună cu soţul ei din tot sufletul. Observase însă un element comun al intervenţiilor sfântului şi anume faptul că părinţii care dobândeau copii în mod minunat, prin mijlocirea acestuia, puneau acestora numele sfântului, Efrem. Maria însă îi spunea cu răceală sfântului că nu îi place numele lui şi că preferă să îi ceară orice altceva. A rămas însărcinată, dar nu a putut duce sarcina la capăt. Ar fi avut nu unul, ci trei copii. Comentează ea însăşi: „Trei copii mi-a dăruit sfântul şi niciunuia nu m-am învrednicit să-i dau numele lui!”. Povesteşte că auzea mereu înăuntrul ei o voce care o acuza de necredinţă. Începuse să-şi facă autocritica, şi-a dat seama că lucrurile nu erau în ordine. A găsit curajul de a i se adresa iarăşi sfântului cu rugăciuni. După încă o nereuşită pe care a considerat-o pedeapsa sfântului pentru necredinţa de care dăduse dovadă, a venit o nouă încercare. De această dată, spune, citea mereu minunile Sfântului Efrem, mai ales când trebuia să aştepte la doctor şi avea tot timpul la ea o iconiţă a acestuia. Îi promisese de-acum sfântului că, dacă va fi băiat, o să-i poarte numele. Şi, minune! A rămas iar însărcinată. Bucuria nu se poate descrie în cuvinte. Înainte de a afla vestea cea mare, văzuse mereu în faţa ochilor figura veselă a sfântului. O voce îi şoptea mereu: „Să nu îţi fie frică, totul va fi în regulă”. În luna martie a anului 1999, a născut un băieţel perfect sănătos, care a fost botezat Efrem. Acum aştepta cu bucurie cel de al doilea copil.

66. „Ce cauți? Nu ți-am spus că Nicolae se va face bine?”

Maria Pantselia din Limnos scrie epistola sa în ianuarie 2001, adresându-se sfântului ca o mamă tristă şi păcătoasă care fusese învrednicită prin ajutorul acestuia de însănătoşirea copilului ei. Îşi cere scuze în acelaşi timp pentru că trecuseră câţiva ani de când minunea avusese loc.

Băiatul ei, Nicolae, în vârstă de cincisprezece ani, se îmbolnăvise de ceva ce cu greu a putut fi diagnosticat ca fiind boala lui Hodgkin, în formă foarte gravă. Aceasta atacă ganglionii din organism. Băiatul trebuia să înceapă de îndată tratament chimioterapeutic. Băiatul avea o constituţie foarte firavă şi doctorii au spus că probabil nu va putea face faţă tratamentului, nedându-i prea multe şanse de supravieţuire. Zilele lui, spuseseră aceştia, ar putea fi numărate până la Crăciun. Mama a prins atunci un curaj supraomenesc, pe care i l-a transmis şi băiatului. S-a rugat fierbinte tuturor sfinţilor şi în special Sfântului Efrem, pe care îl credea grabnic ajutător şi în cazul ei, cum citise că o făcuse în nenumărate rânduri.

Într-o seară a văzut în vis un călugăr înalt, care a întrebat-o: „Ce face Nicolae?”. Femeia, crezând că este unul dintre părinţii din parohia ei, a răspuns: „Nicolae, părinte Teodosie, este foarte bolnav”. „Nicolae al tău se va face bine!” i-a spus cel din vis, după care s-a făcut nevăzut. S-a trezit plină de credinţă şi cu curajul de a continua lupta cu boala şi de a-l încuraja în aceasta pe copilul ei.

În fiecare zi îl ungea cu ulei şi îi dădea agheasmă. Îl adusese şi la mănăstire unde îl binecuvântase egumena Macaria, care mai trăia încă pe vremea aceea. Golgota băiatului a durat zece luni, timp în care acesta s-a zbătut între viaţă şi moarte.

Mama l-a visat din nou pe sfânt în luna ianuarie a anului 1998. De data aceasta se făcea că îşi pierduse copilul. Acelaşi călugăr i-a apărut iarăşi în vis şi i-a spus:

„Ce cauţi? Nu ţi-am spus că Nicolae al tău se va face bine?”. S-a trezit şi şi-a văzut băiatul dormind liniştit.

După ce au terminat tratamentul, s-au întors în insula de unde veniseră, în Limnos. Bunicul ridicase o mică capelă în curtea casei, în cinstea Sfântului Efrem şi a Sfintei Irina Hrisovalantou. Capela, aflată la o intersecţie de drumuri, era deschisă tot timpul şi oricine dorea găsea aici loc de închinăciune, candelele nestingându-se niciodată. La biserica parohiei, mămica a dus o icoană a sfântului pe care îl dorea grabnic ajutător şi altora în nevoi, aşa cum fusese cu băiatul ei. Împărţise şi cărţi în care sunt istorisite minunile sfântului.

Acum, când scrie, au trecut trei ani de la marea încercare pe care o traversase cu băiatul. Investigaţiile erau din ce în ce mai rare şi întotdeauna rezultatele s-au dovedit a fi bune.

Încheie mămica: „Doresc din tot sufletul ca sfântul să ajute pe toată lumea, în special însă pe copiii mici, care încă nu au apucat să trăiască bucuriile vieţii”.

67. Mi-a spus să nu mă îngrijorez, copilul se va face bine

În luna mai a anului 2001, a sosit pe adresa mănăstirii scrisoarea lui Constantinos Pappas din Corint. Pe Sfântul Efrem l-a cunoscut, mărturiseşte, când a fost internat în spital fiul lui de doi ani şi jumătate, care suferea de cardiopatie. O femeie credincioasă le-a vorbit despre sfânt şi le-a dat ulei de la candela acestuia, precum şi o mică iconiţă.

Copilaşul a trebuit să suporte o operaţie pe cord deschis, toate au mers bine spune tatăl şi, mulţumită sfântului, după numai şapte zile au putut pleca din spital!

După doi ani şi jumătate a fost necesară o a doua intervenţie. Extrem de îngrijoraţi, părinţii l-au dus iarăşi pe copil la acelaşi spital unde pe 27 februarie 2001 a avut loc operaţia. Pentru a doua oară Sfântul Efrem l-a acoperit pe copilaş cu harul său. Micuţul a stat în sala de operaţie douăsprezece ore, operaţia fiind extrem de dificilă.

Când a fost mutat în sala de reanimare, copilul era ca şi îngheţat. Doctorii au făcut tot ce le-a stat în putinţă ca să-l salveze. Părinţii amuţiseră de durere. Nu au încetat însă nici o clipă, mărturiseşte tatăl, să spere într-o minune făcută de sfânt. După ce mama copilului a intrat în sala de reanimare, a aşezat iconiţa sfântului pe perna acestuia şi l-a uns cu untdelemn de la candelă, copilul a început să revină la viaţă, corpul începând să i se încălzească treptat. Băieţelul a rămas şapte zile la reanimare, timp în care cu lacrimi în ochi sfântul era chemat în ajutor. Într-o zi, acesta și-a făcut simţită prezenţa printr-o mireasmă minunată care a început să se răspândească împrejur.

După alte cincisprezece zile, copilul a plecat acasă, starea sănătăţii sale fiind foarte bună. Într-o noapte, tatăl l-a visat pe sfânt şi acesta i-a spus să nu se îngrijoreze deoarece băieţelul se va restabili complet. Şi iarăşi s-a simţit aceeaşi mireasmă extraordinară în atmosferă. Şi-a trezit soţia şi, tămâind întreaga casă, i-au mulţumit Sfântului Efrem.

Sfântul s-a dovedit grabnic ajutător şi tatălui, nu numai copilului, vindecându-l pe acesta de puternice dureri de stomac.

Tăticul cel mult încercat îşi încheie scrisoarea cu o rugăciune adresată sfântului ca să îl învrednicească să vină să i se închine la mănăstire.

68. Vindecare minunată a patru copii

Tot în anul 2001, în luna septembrie, soseşte pe adresa mănăstirii scrisoarea Ecaterinei Sevastopoulou din localitatea Haidari.

Aceasta istoriseşte că prima minune o trăise recent, în acea lună. Fetiţa ei de şase anişori tuşea foarte puternic dar numai noaptea, astfel încât mămica a amânat să o ducă la pediatru. În cea de-a patra noapte în care copilul nu se mai oprea din tuşit, mămica a luat deodată ulei pe care îl avea de la mănăstire şi cu multă credinţă a uns-o pe spate pe fetiţă. Din acea clipă tusea a încetat complet.

Minunile făcute de sfânt în acea casă nu au încetat să se arate, toate prin vindecarea celor patru copii ai familiei Sevastopoulou. Următoarea întâmplare minunată s-a petrecut cu fetiţa de doi anişori care se plângea de mari dureri la burtică. Până să o ducă la doctor mama s-a gândit să aplice acelaşi „tratament" ca în cazul fiicei mai mari. Şi pe dată i-au trecut durerile, iar micuţa s-a alăturat bucuroasă la joacă celorlalţi copii. Fiul ei de nouă ani şi-a scrântit glezna la şcoală. Când a ajuns acasă, plângând de durere, a rugat-o pe mamă să îl ungă cu ulei de la candela sfântului pentru a se face îndată bine. Şi exact aşa s-a şi întâmplat.

Sfântul a fost „prezentat" şi învăţătorului băiatului Ecaterinei. Acesta avea la rândul său un copil care suferea de două luni de o boală rară de sânge, care ataca globulele albe. Ieşise din spital cu condiţia să urmeze mai departe tratament medicamentos. Ecaterina, care a trăit minunile făcute de sfânt copiilor ei, nu a ezitat să îi dea învăţătorului ulei sfinţit de la mănăstire. Învăţătorul şi-a uns copilul înainte de-a merge să facă investigaţiile medicale cuvenite. Iar rezultatele au ieşit dintr-o dată foarte bune, astfel încât bucurie mare i-a cuprins pe toţi cei ai casei.

Şi cumnata Ecaterinei, care avea dese stări de ameţeală a căror provenienţă nu putuse fi depistată de medici, s-a făcut bine tot prin intervenţia minunată a sfântului. Acesta i s-a înfăţişat într-o noapte şi i-a spus: „Nu te teme, te vei face bine. Acest tratament pe care îl vei face va fi ultimul şi după zece zile boala va dispărea complet". S-a întâmplat exact aşa cum visase. Înainte să îl vadă în vis pe sfânt, îşi spusese că sfinţii o uitaseră, începuse chiar să se îndoiască de existenţa lor. Dar sfântul îi spulberase toate îndoielile şi i-a arătat, după cum mărturiseşte, nu numai că sfinţii există, dar şi marele dar pe care îl au oamenii, acela de a crede!

69. „Copilul nu mai are nimic!"

Mărturia următoare vine din Creta, din partea lui Mirsini Paraskaki din localitatea Hania. Ea vrea să depună mărturie, spre slava lui Dumnezeu, despre vindecarea copilului ei cel mic, Panaioti. Acesta s-a restabilit complet în urma rugăciunilor adresate Maicii Domnului şi Sfântului Efrem.

În urma unui control medical pe care îl făcuse Panaioti, doctorii au constatat că avea melanom la ochiul stâng. Starea sănătăţii sale era primejduită. A trebuit să plece în Elveţia. A stat acolo patru zile. Fiind consultat de un medic grec, acesta a recomandat întoarcerea în Grecia, lucru pe care nu îl mai recomandase şi în alte cazuri similare. S-au întors în ţară într-o sâmbătă, iar a doua zi, duminică se strânseră cu toţii - împreună cu fratele lui Panaioti, Emanuil, care era căsătorit - la masă în casa părintească. La un moment dat, mama s-a apropiat de Emanuil şi cu lacrimi în ochi i-a spus că dacă acesta ar avea un copil ar putea să îl boteze cu numele Născătoarei de Dumnezeu şi ar ruga-o să îl

vindece pe Panaioti. Emanuil i-a răspuns că şi el se gândise la fel. Mama i-a făgăduit Maicii Domnului că va merge în insula Tinos pentru a se închina icoanei făcătoarei de minuni de acolo a Buneivestiri, Megalohari.

Încă de la depistarea bolii, îşi îndreptase rugăciunile către Maica Domnului şi către Sfântul Ioan Pustnicul, ale cărui moaşte se găseau în regiunea unde stătea ea. Panaiotis s-a mai dus o dată în Elveţia, cu scopul înlăturării melanomului care între timp se dezvoltase. Intervenţia chirurgicală a reuşit, doctorii constatând că pericolul trecuse şi că pacientul nu va mai avea probleme. Restabilirea completă a sănătăţii a avut loc în Franţa. Mama, între timp, îşi îndeplinise promisiunea făcută Sfintei Fecioare. Când s-a întors de acolo, o rudă de-a ei, care avea un copil pe care îl făgăduise Sfântului Efrem, i-a propus să meargă la mănăstirea Buneivestiri la Nea Makri. Cu credinţă şi mare nădejde în ajutorul sfântului s-au închinat la moaştele acestuia. Ambele femei s-au întors pline de speranţa că Maica Domnului şi Sfântul Efrem îl vor ajuta pe Panaiotis. A doua zi au sosit din străinătate şi cei doi băieţi.

După trei zile, în timp ce citea cartea cu minunile făcute de sfânt, mama l-a rugat să îi dea un semn din care să vadă că este protectorul băiatului ei. Cum citea, a adormit cu cartea în braţe şi a visat un călugăr aşezat pe o scară înaltă, pe care urca, şi care s-a întors să îi spună: „Copilul nu mai are nimic”. Mama s-a trezit imediat, mulţumind sfântului cu lacrimi în ochi. Minunea aceasta s-a completat cu minunea naşterii primului copil al fratelui acestuia, o fetiţă care a primit numele Maria, aşa cum promiseseră bunica şi tatăl ei.

Cu dragoste în Domnul îşi ia rămas bun Mirsini de la maica stareţă, dorind ca mănăstirea să fie şi mai departe, cu ajutorul Maicii Domnului şi al tuturor sfinţilor, un refugiu adevărat pentru mântuirea sufletelor credincioşilor.

70. Doctor fără de arginți

Într-o bună zi, a sosit la mănăstire un om gârbovit care nu putea să se îndrepte de spate. Împreună cu maicile, cu soţia şi copilul său a îndreptat fierbinţi rugăciuni către Dumnezeu şi l-a rugat pe sfânt să mijlocească pentru vindecarea sa. Gheorghios Hristidis nu era necunoscut în acele locuri. Mai venise o dată, cu ceva timp în urmă, ca să se roage sfântului pentru salvarea unicului său copil. Sfântul i-a primit rugăciunile şi l-a salvat pe copil de la o moarte sigură. Acum, tatăl se ruga pentru a fi el însuşi vindecat, având o boală gravă de inimă.

După ce au cântat cu multă evlavie paraclisul sfântului, omul a plecat de la mănăstire cu o sfântă emoţie în suflet. După numai cincisprezece zile, a sosit la mănăstire cu faţa veselă şi luminoasă. Le-a spus maicilor că în fiecare zi s-a rugat sfântului, cântând paraclisul împreună cu copilul său. La un moment dat, casa i s-a umplut de o mireasmă sfântă, ca de la o tămâie binemirositoare. Bărbatul a luat atunci în braţe icoana sfântului pe care a sărutat-o cu adâncă evlavie. Mireasma ce ieşea din aceasta nu putea fi descrisă în cuvinte...

După opt zile, a avut următorul vis: se făcea că pe când a zăcut bolnav la pat a primit vizita sfântului care a venit lângă el şi i-a spus: „Gheorghios, pentru tine am venit”, şi s-a aşezat pe pat. Bolnavul a visat mai departe că şi-a aşezat capul pe genunchii sfântului şi acesta i-a citit o rugăciune pentru vindecare. Din acel moment a început să se simtă bine.

Acum a venit la mănăstire cu lacrimi de recunoştinţă în ochi şi şi-a atârnat ceasul de aur în dreptul icoanei Sfântului Efrem, rugându-l să îi dea puterea ca să propovăduiască tuturor despre minunata sa vindecare.

71. Ne-a făcut semn să tăcem

Mă numesc Caterina Neou şi am 8 ani. Nu ştiam nimic despre Sfântul Efrem până într-o zi când am auzit despre el de la părinţi. Sfântul face multe minuni. Şi cu mine a făcut o minune. L-am visat odată că era deasupra patului meu. Tata era alături şi făcea metanii, chemându-l cu voce tare. Mama nu credea şi atunci sfântul s-a făcut nevăzut.

Apoi l-am văzut iarăşi în vis. Eram împreună toţi într-o biserică pe care nu o cunosc. Eram împreună cu prietena mea, Maria. Aceasta îmi spunea să mă uit în altă parte. În timp ce sfântul ne spunea ceva, ne-a făcut în acelaşi timp semn să tăcem. Eu am început să plâng şi atunci sfântul a alergat spre mine şi m-a sărutat pe obraz!

După aceea, visul meu s-a terminat.

III. Anexă: Harismele Sfântului Efrem

1. Profeții

În timpul Postului Sfintelor Paşti din anul 1967, în mai multe zile, între 19 şi 21 aprilie, o maică l-a văzut pe Sfântul Efrem neliniştit. L-a văzut că se ruga cu multă ardoare şi amărăciune. Când în genunchi, când în picioare, a fost văzut că se ruga cu mâinile îndreptate spre cer. Intra şi ieşea din biserică, se ducea în curte, se ducea sus pe munte îngenuncheat, rugându-se împreună cu Maica Domnului.

Cine ştie de ce! Poate - îşi spuseseră mai târziu maicile - toate acestea le făcea din cauza celor întâmplate în acele zile şi rugăciunile erau îndreptate către Dumnezeu pentru a nu se vărsa sânge.

Este ceva mai puternic în viaţă decât o rugăciune fierbinte? Nenorociri şi furtuni se abat peste popoarele lumii, dar rugăciunea potoleşte toate vijeliile şi aduce roade bogate.

La câteva zile după acel interval de timp, maicile au trăit o altă întâmplare. Una dintre acestea l-a văzut pe sfânt cu înfăţişarea schimbată. Monahia a terminat de aranjat biserica când, îndreptându-şi privirea spre icoana sfântului, a văzut ceva ca o sudoare care se prelingea pe aceasta. A strigat la celelalte monahii, care, venind, au început să cânte paraclisul sfântului în timp ce priveau uimite cum din obrajii sfântului se prelingeau ca din două izvoare două şuvoaie de mir... Când au ajuns la sfârşitul Sfintei Evanghelii, tot corpul sfântului din icoană era acoperit de mir. Celelalte părţi ale icoanei erau perfect uscate.

Poate şi acela era un semn profetic, s-au gândit maicile mai târziu.

Tot în acea perioadă, una dintre măicuţe a fost martora unui alt fapt minunat. A văzut că din icoana sfântului se prelinge mir cu care au umplut un vas întreg. Mirul izvora continuu, dar nu se scurgea în afara vasului!

Aplecându-se să şteargă o pată de sânge de pe jos, una din monahii a auzit o voce dinspre icoană: „Va fi şi bine, dar se va întâmpla şi ceva foarte, foarte rău”.

Aceste din urmă cuvinte aveau să se adeverească într-un mod foarte dureros...

2. Intervenție minunată în străinătate

Pe adresa maicii stareţe a sosit, în decembrie 1971, o scrisoare din Iugoslavia, de la Anghelina Haralambos. Mărturia ei este legată de o nouă intervenţie minunată a sfântului care l-a scăpat de la închisoare pe soţul ei. A trecut ceva timp de la acest lucru, dar femeii i-au rămas neşterse amintirile întâmplărilor minunate...

Întreaga familie a Anghelinei s-a aflat sub ocrotirea sfântului făcător de minuni.

Dintr-o imprudenţă, soţul ei, care se afla într-o situaţie bună, s-a văzut târât în închisoare. Au început să piardă din averea câştigată. Copii, părinţi, fraţi, surori, bunici, cu toţii şi-au îndreptat gândurile spre sfânta mănăstire.

Soţul i-a povestit soţiei cele pe care ea le scria acum ca mărturie...

Se afla în celulă şi în timp ce stătea pe un pat nu prea înalt, a văzut în faţa sa un călugăr care ţinea o lumină în mână. Acesta i s-a adresat zicându-i: „Să ai credinţă şi curaj, eu îţi voi apăra familia, să nu îţi faci griji pentru asta. Şi pe tine te voi apăra. Ne vom revedea la proces”, după care s-a făcut nevăzut, lăsând în celula cea umedă o mireasmă plăcută.

În ziua următoare, soţul i-a povestit soţiei toate cele întâmplate în ajun. Cu lacrimi de emoţie, i-a spus că era liniştit de-acum şi sigur că sfântul va fi prezent la proces. Soţia i-a dat o iconiţă în care bărbatul l-a recunoscut exact pe cel ce i-a apărut în vis şi i-a spus: „Credinţă, curaj, toate vor trece cu bine”.

După încă douăzeci de zile, în clipele când era nerăbdător să afle data procesului, sfântul şi-a mai făcut încă o dată apariţia şi i-a spus: „Iată-mă iarăşi, de ce te nelinişteşti? Procesul va fi pe 3 septembrie. Voi fi acolo, ai încredere”. Apoi, iarăşi s-a făcut nevăzut, lăsând aceeaşi plăcută mireasmă în urma lui. Bărbatul a încercat să îi liniştească şi pe colegii de celulă, spunându-le data când va avea loc procesul. Neîncrezători spuselor lui, aceştia s-au lămurit repede că a avut dreptate, a doua zi când în mod oficial a fost anunţat acest lucru.

În ajunul procesului, neputând dormi şi aşteptând să se lumineze, bărbatul a aţipit puţin. A văzut atunci în faţa ochilor sala de judecată şi pe juraţii pe care îi întâlnise în ajun. Sfântul l-a chemat pe nume pe acuzat: „Haralambie, scoală-te în picioare, eu sunt. Eşti declarat nevinovat”. Înfricoşat, omul s-a trezit. Nu a văzut nimic în faţa ochilor dar a simţit iarăşi în nări mireasma aceea, de-acum cunoscută.

Procesul s-a terminat. Nu se aştepta nimeni la un rezultat favorabil. Numai bărbatul meu ştia că toate se vor termina cu bine, din moment ce auzise sentinţa din însăşi gura sfântului! După puţin timp a ieşit din închisoare.

A venit cu familia la mănăstire. Emoţiile şi sentimentele de recunoştinţă pe care le-a încercat bărbatul pentru atâtea intervenţii minunate ale Sfântului Efrem în viaţa

lui nu se pot exprima în cuvinte... Se umple de bucurie orice om când îl simte pe sfânt atât de aproape de el...

3. Prezența Sfântului în America

Într-o bună zi, a sosit la mănăstire o credincioasă care cu multă evlavie a cerut să se închine la moaştele sfântului. Venea de departe. Le-a povestit monahiilor că, odată, în America, pe când dormea, s-a întâmplat să audă un zgomot la uşă, de parcă ar fi intrat cineva. A deschis ochii şi, ca într-un vis, a văzut o lumină suprafirească şi în ea a întrezărit un călugăr înalt. Femeia a îngenuncheat înaintea acestuia şi a auzit deodată că îi spune: „Sunt Sfântul Efrem din Muntele neprihăniţilor, să vii să mi te închini”. Şi, lăsând în urmă o mireasmă minunată, s-a făcut nevăzut.

O altă credincioasă din America, grav bolnavă de epilepsie, de îndată ce a auzit de minunile sfântului, a trimis o rochie de-a sa la mănăstire pentru a fi trecută pe la sfintele moaşte.

În timpul ce maicile făceau semnul crucii cu acel veşmânt deasupra moaştelor sfântului, s-au auzit trei zgomote venind dinspre icoană. Când a îmbrăcat rochia femeia s-a făcut pe dată sănătoasă. A venit apoi de la acea depărtare unde se afla (America), în Grecia, pentru a-i mulţumi sfântului pentru ajutorul său minunat.

4. Ajutor în temniță

Din îndepărtata Suedie, a sosit pe adresa mănăstirii o altă mărturie despre prezenţa sfântului lângă un întemniţat. Fiind de doisprezece ani în acea ţară, omul se afla acum pe nedrept întemniţat şi condamnat la trei ani de închisoare. După ce au trecut cinci luni de închisoare, într-o celulă întunecoasă, în timp ce aştepta verdictul Curţii de Apel din data de vineri, 18 decembrie 1981, bărbatul a primit în ajun o vizită minunată. Pe la ora 3 noaptea, s-a sculat brusc şi s-a ridicat din pat. Cu puţin înainte de a se dezmetici pe deplin, a văzut în faţa lui un om înalt, slab, cu barbă, îmbrăcat cu o haină lungă, albă. Acesta a început să-i zâmbească. Necunoscutul a fost întrebat în suedeză cine este. A răspuns în greceşte: „Mâine, veţi afla la tribunal vestea eliberării”. Deţinutul a insistat în continuare să afle identitatea celui pe care îl avea în faţă şi de unde ştia acea veste. A primit acelaşi răspuns: „Mâine, veţi afla la tribunal vestea eliberării”. Îndreptându-şi privirea către uşă, întemniţatul a văzut că era încuiată. Întorcându-se apoi spre vizitatorul nocturn, a văzut ceva ce a mărturisit că nu va uita niciodată. L-a văzut pe necunoscut cum s-a micşorat, iar apoi s-a înălţat în partea de sus a celulei şi brusc a dispărut din faţa sa. S-a închinat şi într-un târziu a adormit, fiind convins că Dumnezeu l-a învrednicit să fie martorul unei minuni.

A doua zi, la tribunal, după mai multe ore de şedinţă, preşedintele s-a ridicat şi i s-a adresat: „Dumneavoastră puteţi să plecaţi”. Fostul deţinut a îngenuncheat, şi-a făcut semnul sfintei cruci şi a plecat. Pe drum a dat telefon părinţilor săi şi le-a spus că fusese achitat.

Părinţii i-au spus că au aflat această veste încă din ajun. „De unde, oare?” n-a întârziat să vină întrebarea. „Ne-a spus sora ta care deunăzi s-a dus să se roage pentru tine la Sfântul Efrem, la Nea Makri”. Dând telefon surorii sale, aceasta i-a confirmat că, într-adevăr, joi după-amiaza a fost la mănăstire şi, după îndelungi şi fierbinţi rugăciuni, a

simţit că a doua zi fratele ei va fi eliberat. Bărbatul mărturiseşte şi faptul cutremurător că nimeni dintre rudele sale nu cunoscuse dinainte ziua judecăţii.

După alte câteva zile, fostul deţinut a primit, de la sora lui, icoana sfântului Efrem şi s-a cutremurat: nu era altul decât enigmaticul său vizitator!

Când a sosit mai târziu în Grecia, primul lucru pe care l-a făcut a fost să viziteze Mănăstirea Sfântului Efrem pentru a se închina la moaştele acestuia, mulţumindu-i.

5. „Să vii des, ca să te binecuvântez"

În decembrie 1979 a venit la mănăstire o tânără care a povestit cum i-a apărut Sfântul Efrem în vis, spunându-i că doreşte să vină să se închine la moaştele sale ca să o binecuvânteze. L-a descris ca pe un călugăr înalt şi slab. Tânăra l-a întrebat unde locuieşte şi care-i este numele. A primit drept răspuns îndemnul de a se duce în localitatea Nea Makri şi de a întreba despre Sfântul Efrem. I-a repetat rugămintea de a veni des.

Timp de douăzeci de zile tânăra a fost văzută la mănăstire, unde venea, se închina, plângea şi pleca fără a scoate vreun cuvânt. La sfârşitul perioadei, maicile au văzut-o mulţumind veselă sfântului pentru vindecarea ei neaşteptată. Le-a spus că avea o plagă deschisă la sân şi că ar fi trebuit să fie operată, dar acum rana s-a închis în chip minunat, spre slava lui Dumnezeu.

La auzul celor povestite de fată, o credincioasă care se afla în apropiere s-a cutremurat şi a început să îl roage şi mai fierbinte pe sfânt pentru propria-i vindecare - suferea de pietre la rinichi. Şi, minune! Piatra a căzut chiar în acel moment, iar durerile i-au încetat.

6. Doctor Efrem

Domnul Anastasios Tsinoglou din Atena mărturiseşte că se afla în Spitalul Bunavestire cu diagnosticul de epilepsie. La ora două după-amiaza, pe când dormea, a simţit că cineva îl trezeşte. A deschis ochii, s-a ridicat pe marginea patului şi a văzut lângă el pe cineva îmbrăcat în alb care i-a întins mâna şi i-a spus: „Doctor Efrem; oricând ai nevoie de mine mă găseşti la etajul întâi”, după care a dispărut.

Bolnavul s-a simţit dintr-o dată înviorat, s-a sculat şi a plecat în căutarea necunoscutului. La etajul întâi i s-a spus că nu există nici un medic cu acest nume. Pe măsură ce a observat din ce în ce mai bine ameliorarea clară a sănătăţii sale, bolnavul a început să nu mai aibă nici un fel de îndoială în privinţa doctorului: fusese Sfântul Efrem, căruia i s-a închinat mai apoi, dându-I slavă lui Dumnezeu Care este minunat întru sfinţii Săi!

7. Intervenții minunate la rugăciunile celor apropiați

Xenia Baker povesteşte cum s-a rugat îndelung Sfântului Efrem. Nu pentru ea, ci pentru mama ei care suferea de o formă avansată de miocardită. Fata s-a dus să se închine la Mănăstirea Buneivestiri de la Nea Makri. Acolo s-a rugat stăruitor pentru vindecarea celei care suferea mult. Nu au trecut nici două zile de rugăciuni fierbinţi până când starea sănătăţii acesteia s-a îmbunătăţit brusc. Când a ajuns la doctor, acesta nu a mai depistat nici o boală!

Fata s-a dus mai apoi împreună cu părinţii la mănăstire, pentru a-i mulţumi sfântului. După rugăciune s-au dus în biroul stareţei şi în timp ce istoriseau cele întâmplate, fata a simţit o mireasmă cerească.

De atunci, au revenit în mai multe rânduri la mănăstire, sfântul arătându-se grabnic ajutător şi fratelui Xeniei ce se afla în străinătate.

8. Scrisoare din Chicago

„Preacinstită egumenă, mă numesc Ioanis Fotopoulos şi locuiesc în Chicago de optsprezece ani”, începe o altă scrisoare sosită pe adresa mănăstirii. Domnul Fotopoulos mărturiseşte că a avut mari probleme de sănătate la intestinul gros, trebuind să facă examinări medicale la fiecare 8-l0 luni.

Când a sosit în Grecia, în vara anului 1984, a vizitat pentru prima oară Mănăstirea Sfântului Efrem. L-a rugat atunci pe sfânt să îl facă bine. Întorcându-se în America, a citit în fiecare zi din minunile făcute de sfânt şi punând cartea sub pernă, l-a rugat de fiecare dată, înainte de a se culca, să-l facă bine.

Într-o noapte, l-a văzut pe sfânt în haine de medic venind să îl consulte împreună cu propriul său doctor. Pe doctorul său l-a văzut vesel, spunându-i că nu are nimic. Ducându-se la analize, doctorul s-a comportat aşa după cum l-a văzut în vis. Sfântul Efrem a intervenit în mod minunat. De atunci, în semn de recunoştinţă în fiecare an vine să se închine la mănăstire.

9. Unde nu pot ajuta doctoriile

În dimineaţa zilei de 21 iulie 1986, Vaso Psarou s-a sculat cu puternice dureri în ceafă. În acelaşi timp, au început să o doară şi urechile. Durerile o făceau să nu îşi mai poată întoarce capul în nici o direcţie. A încercat, zadarnic, diverse remedii. A doua zi s-a dus plângând la medic. Acesta i-a spus că din cauza bolii cronice de rinichi nu îi putea recomanda nici un fel de tratament pentru problema ei. Doar să se înarmeze cu răbdare, pentru că durerile vor scădea în intensitate în opt-zece zile. I-a dat doar o cremă cu care să ungă locul dureros.

S-a întors acasă încercând în tot acest răstimp să nu îşi mişte deloc capul. Sprijinindu-şi capul cu o pernă sub bărbie, s-a aşezat pe marginea patului. În mijlocul lacrimilor ce o înecau, Vaso şi-a amintit de cartea cu minunile Sfântului Efrem pe care o primise de la mătuşa ei. Cu un gest domol, din cauza durerilor care n-o slăbeau deloc, a

luat cartea din bibliotecă. A început s-o citească cu multă evlavie. La un moment dat a lăsat-o din mână şi a început să îl roage pe sfânt să o facă bine şi pe ea. L-a rugat din adâncul sufletului, cu durere, după cum mărturiseşte. A continuat să citească plângând. Apoi s-a simţit de parcă ar fi luat-o somnul. Soţul a ajutat-o să se întindă uşor în pat. Nu şi-a dat seama când s-a făcut ziuă, prin mila lui Dumnezeu.

La cinci dimineaţa, înainte de a pleca la serviciu, soţul a întrebat-o cum se simte, după ce avusese, la prima vedere, o noapte liniştită...Vaso se simţea ca trezită dintr-un vis. Şi-a mişcat capul în toate direcţiile, fără să mai simtă nici cea mai mică durere! Atât de departe i se părea suferinţa din ajun încât s-a întrebat cu voce tare dacă nu cumva toate acelea s-au întâmplat doar în vis... Soţul a asigurat-o însă că numai cu o zi înainte a avut nişte dureri îngrozitoare de cap. Fosta bolnavă şi-a adus aminte atunci de Sfântul Efrem şi de rugăciunile pe care i le-a adresat şi a înţeles pe loc că acesta nu pregetase să-i vină în ajutor.

Scrisoarea pe care a trimis-o mănăstirii se termină, ca şi atâtea altele, trimise de cei recunoscători pentru binefacerile primite, cu mulţumiri şi recunoştinţă către Dumnezeu, către Maica Domnului şi către Sfântul Efrem pe care Vaso îl roagă să fie protectorul familiei sale.

10. Călătorind pe mare

Ioanis Pagalos, electrician, a trimis o scrisoare cu două mici istorioare din viaţa sa. În cuvinte simple, încărcate însă de credinţă, ne povesteşte că s-a întors din străinătate în Grecia, bolnav. Soţia l-a rugat să meargă împreună la mănăstire, la Nea Makri. Nu mai mai fuseseră niciodată acolo. Înainte de plecare, bărbatul s-a întins puţin pe pat şi a visat mănăstirea, aşa cum avea să o vadă peste puţin timp. La mănăstire s-a închinat cu evlavie Sfântului Efrem şi pe dată s-a simţit mai bine. A fost apoi binecuvântat de maica stareţă care i-a dat şi o micuţă icoană a sfântului, de care electricianul-marinar, nu se va mai despărţi niciodată, luând-o cu el pe vas.

A doua întâmplare s-a legat de ajutorul pe care l-a avut în urma rugăciunilor fierbinţi făcute sfântului. Peste numai câteva luni de la vizita la mănăstire, s-a găsit într-o situaţie grea, pe vas, şi nu ştia să remedieze o defecţiune apărută pe neaşteptate. Trecuseră de acum câteva zile, zece la număr, şi electricianul a fost foarte supărat că nu remediase defecţiunea. Disperat, şi-a adus aminte de Sfântul de la Nea Makri. S-a dus în cabină şi s-a rugat în faţa iconiţei pe care o primise de la egumenă. Coborând apoi la motoare a încercat din nou să repare defecţiunea. Fără întârziere, a desfăcut o piesă, şi-a dat seama despre ce e vorba şi luând uneltele necesare, a rezolvat problema. După ce totul a fost gata, n-a uitat să meargă din nou în cabină, ca să-i mulţumească sfântului.

11. Rugăminți pentru dobândire de serviciu

Cinstitei egumene i se adresează Dimitrios Barbarigos cu scuzele de a nu fi trimis mai devreme propria mărturie despre ajutorul primit de la Sfântul Efrem.

A fost şomer multă vreme şi începuse să-şi piardă nădejdea că şi-ar mai putea găsi vreodată servici. A auzit într-o bună zi despre Sfântul Efrem şi a venit la mănăstire ca să se închine moaştelor acestuia. S-a rugat cu durere şi apoi a simţit multă linişte sufletească şi a fost cuprins de o adâncă bucurie. Toată mănăstirea era învăluită de miresme cereşti. L-a rugat pe sfânt să-l ajute să-şi găsească un loc de muncă. Şi de această dată, sfântul s-a lăsat înduplecat de rugăciune.

Peste câteva zile i-a apărut în vis, îmbrăcat în alb, şi i-a spus că în scurt timp îşi va găsi servici, lucru ce s-a petrecut întocmai. După numai o săptămână, Dimitrios şi-a găsit un loc de muncă la un spital, ca infirmier. De atunci s-a rugat în fiecare zi sfântului ca să mijlocească pentru el la Tronul ceresc.

12. De Ziua Crucii

În 14 septembrie 1983, un credincios a avut viziunea patimilor Sfântului Efrem. Încă de dimineaţă, a început să vadă câteva scene. Simţindu-se plin de mânie faţă de cei care îl torturau pe sfânt, avea mare evlavie faţă de persoana acestuia; scenele îi mai apăruseră în faţa ochilor şi în alte dăţi, dar îl mişcau profund de fiecare dată - erau scene care cu greu puteau fi povestite.

Seara au avut musafiri, a sărbătorit aniversarea soţiei lui. Printre musafiri, soţul, l-a văzut la un moment dat şi pe Sfântul Efrem. L-a văzut umblând în camera alăturată. Şi aceasta pentru multă vreme. La un moment dat, când s-a îndepărtat de musafiri, soţul a fost „interceptat" de sfânt care l-a sfătuit cum să acţioneze într-o anumită problemă personală, după care a plecat. De multe ori, a mărturisit el, sfântul l-a sfătuit în diverse probleme sau a făcut profeţii la adresa unor persoane cunoscute lui.

13. În biserica Sfânta Sofia

Una dintre emoţionantele mărturii despre apariţia sfântului a sosit pe adresa mănăstirii de la un credincios al cărui nume a rămas nedezvăluit.

Se făcea, mărturiseşte, că în vis, se găsea în Biserica Sfânta Sofia din Constantinopol. Intrând înăuntru, l-au încercat sentimente amestecate, de evlavie şi părere de rău, şi parcă şi icoanele aveau o expresie de adâncă amărăciune întipărită pe

chipuri. Pe neaşteptate, i-a apărut în faţa ochilor un călugăr înalt, care încerca să aprindă candelele. Îndemnându-l să se închine icoanei Mântuitorului, călugărul i-a spus: „Am fost aici când au început semnele căderii Constantinopolului”.

Cel care povesteşte mărturiseşte că a văzut icoanele lăcrimând în acel moment. Aşezându-le apoi, din nou, la locul lor, sfântul i-a spus: „Trebuie să le ascund, pentru a nu cădea în mâna turcilor”. Prin întreaga-i înfăţişare, sfântul arăta o nesfârşită durere. Arăta în acelaşi timp foarte, foarte tânăr, cam de douăzeci de ani.

La sfârşit s-a îndreptat spre altar, lăsând în urmă-i o plăcută mireasmă.

14. Ajutor neîntârziat

O maică mărturiseşte că se afla într-o zi în chilia sa, pregătindu-se de culcare, când în semi întunericul camerei a văzut deodată deasupra capului figuri negre, sălbatice, gata să sară asupra ei. A început să strige cât au ţinut-o puterile: „Sfinte Efrem, ajutooor!”.

Sfântul a apărut imediat în chilie! L-a văzut în văzduh, fără să atingă pământul, că face semnul sfintei cruci de trei ori, împrăştiind astfel duhurile cele rele.

Monahia s-a liniştit mai apoi, mulţumindu-i încă o dată, de această dată în scris, sfântului.

15. Accident de maşină

În vara anului 1978, a avut loc un accident de maşină în urma căruia medicii nu i-au dat prea multe şanse de supravieţuire femeii, căci fusese puternic traumatizată.

Sora ei însă, s-a rugat cu multă credinţă Sfântului Efrem, fiind convinsă că acesta o va vindeca.

Starea sănătăţii acesteia, care destul de multă vreme a fost îngrijorătoare, s-a îmbunătăţit până la urmă, contrar prognozei medicilor. În scurt timp, sora a început să simte bine, cu ajutorul minunat al Sfântului Efrem.

16. O vizită de-a Sfântului Efrem. Octombrie 1985

Pe adresa maicii stareţe a sosit o scrisoare a lui Pantelis Goufas din Atena. Acesta a fost supus unei intervenţii chirurgicale. Înainte de operaţie, venise la mănăstire, şi ceruse ajutorul sfântului. Intervenţia a avut loc. Avea însă febră mare, care nu ceda la nici un medicament pe parcursul mai multor zile. Situaţia era disperată.

Într-o seară, a avut un vis în care se afla într-un salon de spital. Era foarte multă lumină. În acel salon mai erau şi alte două-trei persoane necunoscute. La un moment dat, a văzut, în aceeaşi încăpere, un preot brunet, înalt, slab şi cu barbă. Acesta a intrat şi a ieşit de mai multe ori pe balcon, în final oprindu-se la marginea balconului, în partea dreaptă. Cu greu, bolnavul s-a ridicat din pat şi s-a dus lângă el. S-a trezit cu

gândul că cel din vis sigur fusese vreun sfânt şi că în scurt timp febra avea să-i scadă. Aşa s-a şi întâmplat! Când a sosit soţia în vizită i-a spus că poate fusese chiar Sfântul Efrem, căruia, ulterior, i-a recunoscut chipul în icoană.

17. „Acolo să te duci să o cauți”

Într-o zi, un marinar şi-a pierdut vasul. Era atât de supărat încât nu ştia unde ar putea întreba şi ce ar trebui să facă pentru a da de o urmă cât de mică. Furtunile şi valurile uriaşe îndepărtaseră mult vasul de la destinaţia iniţială. Atunci i s-a arătat în vis Sfântul Efrem şi i-a spus: „Nu te necăji degeaba. Corabia ta se găseşte în marea cutare. Acolo să te duci să o cauţi”.

Tot acelaşi marinar a fost salvat în mod minunat în urma unui groaznic accident de maşină. Aflându-se în străinătate, după ce şi-a condus soţia care pleca înapoi spre Grecia, s-a întors cu maşina spre casă. Ninsese şi, derapând din cauza zăpezii, maşina a căzut într-o prăpastie. Câţiva şoferi care treceau pe drum şi au văzut accidentul, au coborât în prăpastie, convinşi că nu vor găsi decât trupul neînsufleţit al şoferului.

Şi când acolo ce să vezi? Maşina, într-adevăr, se făcuse bucăţele. Şoferul era lovit, însă nu grav. Lângă el s-au găsit două lucruri: iconiţa sfântului Efrem şi buletinul! Iconiţa o avea de la soţia lui, care i-o pusese în valiză... Valiza însă, împreună cu toate celelalte lucruri, în afară de iconiţă şi buletin - care a fost de folos pentru aflarea adresei ca să fie înştiinţaţi cei de acasă - se pierduseră în prăpastie...

18. Vindecarea unei tumori la sân

M.F. din Kalamata mărturiseşte că de aproape un an îşi depistase o tumoare la sân, care între timp se mărise. Trebuia să suporte o intervenţie chirurgicală. Era bolnavă însă şi de inimă. Orice operaţie era mai dificilă din această cauză. S-a dus totuşi la un spital din Atena pentru intervenţia chirurgicală. S-a stabilit şi data operaţiei.

Un bun prieten de familie şi-a exprimat dezacordul şi a sfătuit-o să o „şteargă" de la spital, să nu accepte operaţia şi să meargă la mănăstire, la Sfântul Efrem, să bea agheasmă şi astfel se va face bine. „Nu crezi, aşa-i? Şi totuşi sfântul o să îţi trimită astă-seară un semn".

Femeia s-a simţit ruşinată. S-a băgat sub plapumă şi a strigat cu durere: „Sfinte Efreme, tu ştii cât de greu este să mai plec acum din acest loc. Dar ştiu că tu poţi veni lângă mine, să fii în locul doctorului. Banii pe care i-aş fi dat aici am să îi aduc la mănăstire, spre mulţumire". Aşa s-a şi întâmplat. Pacienta a adormit în scurtă vreme şi sfântul nu a pregetat să îi arate cât e de aproape de ea.

A văzut, în vis, că se afla într-o biserică a Sfântului Nicolae. Printre alţi mulţi preoţi în odăjdii frumoase, la praznicul mănăstirii i-a văzut pe Sfântul Efrem şi pe Sfântul Nicolae. Intrând cu prietenele pentru a se închina, privirea femeii s-a oprit asupra icoanei Sfântului Efrem. În faţa icoanei ardea o candelă care împrăştia în jur o lumină albăstruie. Le-a spus atunci prietenelor ei că acel mic proschinitar fusese făcut de mama ei pentru sănătatea copiilor ei. Numai că era făcut la o mare înălţime şi nu puteau să ajungă să se închine. A visat în continuare că a făcut trei metanii în faţa sfântului şi apoi s-a trezit.

După o vreme a intrat în salon chirurgul care urma să o opereze. Văzând istoricul medical şi boala de inimă de care suferea, s-a hotărât, brusc, să îi recomande o terapie medicamentoasă. Pacienta nu mai putea de bucurie! Drumul către Sfântul Efrem îi

era de acum deschis. A ajunse acolo, s-a închinat, s-a rugat, a luat agheasmă şi în numai câteva zile s-a făcut pe deplin sănătoasă.

Îi mulţumea încă o dată acum, în scris, plină de o adâncă recunoştinţă, Sfântului Mare făcător de minuni Efrem...

19. Sfântul are mulți prieteni în localitatea Kalamata...

Astfel, o credincioasă pe nume Electra Katsilieri, care avea probleme cu picioarele şi nu putea să se ridice ca să umble, după ce a aflat despre Sfântul Efrem (citind una dintre cărţile cu minunile sale), a luat icoana acestuia în braţe şi l-a rugat, suspinând, să o facă bine şi pe ea. A fost vindecată nu numai de semipareza de la picioare, dar şi de boala pe care o avea la ochi...

O altă credincioasă a fost vindecată de cancer la creier, cu o simplă binecuvântare cu o carte care avea pe copertă icoana sfântului şi conţinea minunile făcute de acesta!

O femeie oarbă s-a urcat odată, din greşeală, în alt autobuz, care nu mergea în satul ei. Se afla acum în mijlocul drumului şi, neştiind, ce să facă l-a rugat pe sfânt să o ajute cum ştia el mai bine. Sfântul i-a trimis pe dată pe cineva cunoscut în ajutor. Cunoştinţa care a găsit-o acolo i-a povestit cum, aşteptând autobuzul într-o staţie anterioară, ceva o determinase să vină să ia autobuzul din această staţie, unde o găsise pe

Katerina, prietena ei, şi astfel a reuşit s-o ajute. Cine s-ar putea îndoi de faptul că sfântul a fost cel care mijlocise în taină toate acestea? Femeia cea oarbă îl iubea mult pe Sfântul Efrem. Într-o zi, când cineva a vizitat-o şi i-a citit despre el, o mireasmă cerească a început să plutească în aer.

O altă întâmplare minunată este descrisă de Maria Costea. Aceasta se întorcea într-o seară acasă, după ce întreaga zi se luptase să stingă focul, pe câmp, pentru a nu i se distruge munca. Epuizată până peste poate, nu a mai putut decât să întindă mâna ca să ia puţină agheasmă de la Sfântul Efrem şi să îl cheme cu credinţă: „Sfinte Efreme, fă-mă bine, căci mă sfârşesc". Şi, înarmată numai cu credinţa şi cu agheasmă, femeia a prins îndată puteri.

Pe o altă credincioasă din Kalamata sfântul a înştiinţat-o, în vis, despre fata ei care era bolnavă. Mama aflase de puţină vreme despre sfânt şi, după ce a citit paraclisul, s-a culcat. A avut apoi un vis ciudat în care i-a apărut icoana sfântului atârnată într-un copac, în curte. Speriată, l-a întrebat ce caută acolo când ar trebui să fie la mănăstire. Sfântul s-a făcut nevăzut şi ea s-a văzut dintr-o dată în casa fiicei ei din Kalamata. Şi-a văzut fiica prăbuşită pe pat, plânsă toată, şi i-a spus să o lase în pace. A doua zi, mama a primit un telefon de la un nepot de-al ei care o chema să vină repede la Kalamata, pentru că fiica ei nu era deloc bine. Sfântul, se vede treaba, îi arătase aceasta prin visul din noaptea precedentă.

Într-o zi, sfântul i s-a arătat unei maici care era foarte supărată pentru că nu putea să depăşească o problemă pe care o avea. I s-a arătat în raclă şi a făcut în aşa fel încât să i se vadă toracele ce fusese torturat îndelung. I s-a adresat cu următoarele cuvinte: „Merită să suferim şi noi puţin pentru dragostea lui Hristos". Maica a avut

impresia că sfântul a răspuns astfel, în vis, întrebărilor ei, şi s-a sculat eliberată de gândurile care o frământaseră atâta.

Aceeaşi monahie a trăit o întâmplare minunată. Odată, când s-a îmbolnăvit, a primit de la mănăstire puţin ulei de la candela Sfântului Efrem cu care, ungându-se, s-a vindecat.

Sfântul Efrem şi-a făcut simţită prezenţa binefăcătoare nu numai în Kalamata, ci, după cum o dovedesc numeroasele mărturisiri sosite pe adresa mănăstirii, în toate colţurile lumii: în America, în Cipru, în Ierusalim, în Anglia, în Suedia. Din toate părţile au sosit pelerini închinându-se smeriţi în faţa mormântului şi a moaştelor Sfântului Efrem, lăsând noian de mărturii despre ajutorul primit.

Maicile au fost martore alungării duhurilor necurate, izvorârii de agheasmă sau de mir din icoanele sfântului sau din mormântul acestuia. Acestea l-au văzut de nenumărate ori liturghisind, tămâind icoana Maicii Domnului, făcând metanii. L-au văzut binecuvântându-le de câte ori ridicau sfintele moaşte pentru a le pune în biserică şi ajutându-le el însuşi să ducă racla...

Călugăriţele de la Sfânta Mănăstire de la Nea Makri se simt de multe ori neputincioase să istorisească cele de neistorisit... Ele însele dau ca exemplu cele trăite de o credincioasă care s-a învrednicit a-l vedea pe sfânt şi l-a auzit pe acesta spunând că numai harul lui Dumnezeu a făcut posibil acel lucru. Şi sfântul a repetat de mai multe ori: „...numai harul lui Dumnezeu, harul lui Dumnezeu”. Acesta este adevărul, scriu monahiile. Ni se cere inimă curată şi multă trudă în nevoinţele duhovniceşti ale fiecăruia.

20. Moartea lui Fotis Kontoglou

[Fotios Kontoglou (1896-l965), prozator şi pictor, a fost un înfocat militant pentru reîntoarcerea Greciei spre canoanele picturii bizantine. Stilul său scriitoricesc îmbina elemente din povestiri laice cu elemente din tradiţia Bisericii. (nota traducătorului)]

Zile grele a petrecut Fotis Kontoglou la spital înainte de a-şi lua rămas bun de la lumea aceasta. În tot acel răstimp, soţia sa, Maria, s-a rugat îndelung pentru vindecarea lui. L-a chemat în rugăciunile sale pe Sfântul Efrem, pentru a mijloci acest lucru la tronul cel ceresc. În casa Kontoglou s-a zugrăvit prima icoană a sfântului. Cu o oarecare îndreptăţire, soţia a aşteptat acum un semn de la acesta.

Şi ce taină mai presus de vederea minunată a Sfântului Efrem purtând sufletul soţului ei în lumină, spre ceruri, i s-ar fi putut înfăţişa înaintea ochilor? A rămas mută de uimire văzând toate acestea... Ce puteau să însemne oare? Mirarea i s-a spulberat odată cu apelul telefonic primit de la spital prin care a fost anunţată de proaspăta adormire întru cele veşnice a soţului ei.

21. „Oare te-am binecuvântat?”

Domnul Constantinos Dermetzoglou s-a văzut în vis înăuntrul bisericii Sfântului Efrem, încercând să aprindă o lumânare în faţa sfintelor moaşte. Deodată, şapte

oameni au sărit să-l împiedice, deoarece, după cum avea să observe mai târziu, în faţa moaştelor se afla deja o lumină lucitoare ce închipuia diferite forme. Uimirea i-a fost atât de mare, încât credinciosul s-a aruncat cu faţa la pământ. Atunci a apărut sfântul din icoană, s-a apropiat de cel ce rămăsese mut de la această grozavă vedenie şi l-a întrebat simplu: „Oare te-am binecuvântat?”. Domnul Dermetzoglou a înclinat atunci capul cu multă evlavie în faţa Sfântului Efrem, primindu-i binecuvântarea!

22. Iartă-mă, Sfinte Efrem, te rog să mă ierți!

O tânără mărturiseşte că într-o bună zi a încercat să asculte cuvintele stareţei, care nu reuşiseră însă să îi atingă inima pentru că nu era întărită în credinţă. Când s-a dus să se întindă în camera de oaspeţi, a văzut sub candelă, în picioare, lângă perete, pe sfântul protector al mănăstirii. A rămas acolo multă vreme, după ce s-au stins pe rând luminile în întreaga mănăstire.

Tânăra a încercat mai multe sentimente, dintre care cel mai copleşitor a fost cel al vinovăţiei, şi a strigat din adâncul sufletului: „Sfinte Efrem, te rog să mă ierţi pe mine păcătoasa, iartă-mă!”.

Poate, şi-a spus mai apoi, acesta era lucrul pe care îl aştepta şi sfântul: metania ei, pocăinţa ei pentru împietrirea pricinuită de necredinţă.

23. Binecuvântările Sfântului Efrem

Multe sunt binecuvântările pe care le-au simţit maicile din partea Sfântului Efrem. Acesta s-a înfăţişat în faţa stareţei Macaria înveşmântat tot în lumină, în timp ce aceasta se afla pe verandă şi transcria minunile sale, primite de la diverse persoane credincioase. Uimită de cele văzute, maica a început să îşi facă semnul Sfintei Cruci, repetând gestul de mai multe ori. În tot acest răstimp sfântul nu a încetat s-o privească blând, binecuvântând-o.

Binecuvântând şi strălucind în sfântă lumină l-a văzut şi o altă maică pe Sfântul Efrem într-o zi, în curtea mănăstirii. În timp ce primea binecuvântarea cerească, din cauza adâncii evlavii ce o cuprinsese călugăriţa şi-a acoperit faţa.

O altă întâmplare a fost descrisă de o credincioasă care l-a văzut pe sfânt în Sfântul Altar, îmbrăcat în veşminte alese, înconjurat de fiinţe îngereşti şi strălucind de lumină. Şi apoi există multe trăiri personale ale maicilor şi pelerinilor care nu de puţine ori au simţit prezenţa sfântului în diferite feluri: la litaniile cu Sfintele Moaşte sau în momentele închinării cu credinţă în faţa acestora.

24. „Nu te teme, te voi ajuta!”

Un student la medicină în România le-a povestit maicilor următorul vis: se făcea că era răpit şi închis într-un palat, într-o situaţie disperată. A reuşit să se strecoare afară şi a început să strige după ajutor. Atunci i s-a înfăţişat dinainte un tânăr înalt, cu înfăţişare de soldat. L-a privit cu multă dragoste şi i-a făcut semn să se apropie, întrebându-l ce s-a întâmplat. I-a răspuns că se afla acolo întrucât fusese răpit.

„Nu te teme, te voi ajuta!”, a fost răspunsul pe care l-a primit. Când tânărul a încercat să se apropie mai mult, ca să îi mulţumească, a fost alungat cu hotărâre. Pe când îl vedea pierzându-se în lumină, a insistat totuşi să afle numele necunoscutului.

„Sunt Sfântul Efrem”, au fost singurele cuvinte pe care le-a mai auzit. Când s-a trezit, tânărul a fost pe deplin convins că din acel moment avea un nou protector. Aceasta avea să i se confirme şi mai târziu, când a constatat că în afară de Sfântul Nicolae a intervenit în rezolvarea problemelor sale şi Sfântul Efrem şi astfel toate problemele pe care le avea au intrat pe un făgaş normal.

25. „Am trecut şi pe acasă pe la tine”

Eleni Ghianaki, originară din Cipru, locuia de mai multă vreme la Londra. De zece ani era suferindă de inimă. Avea şi un fiu bolnav de tromboflebită. A fost internată în spital unde, foarte amărâtă, citea aşezată în fotoliu minunile Sfântului Efrem, în aşteptarea deciziei medicilor.

Deodată a auzit trei bătăi în geamul salonului unde se afla. Nu a văzut, însă, pe nimeni. Întorcându-se spre cartea pe care o ţinea în braţe s-a întrebat dacă nu cumva fusese chiar Sfântul Efrem. A simţit atunci o plăcută mireasmă care a umplut salonul. Emoţionată, a început să se roage sfântului să o facă bine şi i-a spus şi de boala fiului ei.

Ca răspuns la rugăciunile sale, a auzit clar o voce lângă ea care i-a spus: „Am trecut şi pe acasă pe la tine. Băiatul tău doarme acum liniştit în fotoliu. Să nu te îngrijorezi, se va face bine!”.

26. Izbăvirea din lanțurile drogurilor

O mărturie tulburătoare despre schimbarea minunată a unui tânăr ce de multă vreme rătăcea prin viaţă, a sosit pe adresa mănăstirii în februarie 1988.

Născut în Grecia, tânărul a ajuns în Anglia, unde a întâlnit o fată cu care s-a căsătorit. Cu timpul însă, a început să se drogheze şi tânăra l-a părăsit. Deznădăjduit, s-a întors acasă unde a întâlnit o altă fată cu care a avut şi un copil. Nici cea de-a doua

căsătorie nu a avut însă mai mult succes decât prima, victimă căzându-i de data aceasta şi micuţa făptură nevinovată. Tânărul a încercat să îşi înece amarul în băutură. Situaţia a devenit disperată.

Într-o seară târziu, în timp ce se afla într-un loc rău famat, gânduri negre de sinucidere au început să îi acapareze mintea. S-a uitat după un taxi, dar n-a găsit nicăieri. Şoferii de taxi erau în grevă!

Atunci a văzut un şofer de taxi, înalt, brunet că îi apare în faţa ochilor şi îi spune: „Hai înăuntru. Ştiu unde locuieşti, te voi duce acasă”. Pe drum însă, acel neobişnuit şofer a început să îi spună tânărului toate relele pe care le făcuse acesta în viaţa lui. Când au ajuns în faţa casei i-a spus iarăşi: „Acum poţi coborî. Am ajuns”. Nici n-a coborât bine din maşină că atât aceasta, cât şi neobişnuitul taximetrist s-au făcut nevăzuţi!

Tânărul a realizat că i se întâmplase ceva nemaiîntâlnit. A intrat în casă şi a căzut la picioarele părinţilor săi, cerându-le iertare pentru viaţa dezordonată şi pentru amărăciunea pe care le-a făcut-o atâţia ani.

La auzul ciudatei istorisiri, mama băiatului a fugit şi a adus icoana sfântului Efrem, pentru că înţelesese că despre el fusese vorba. Într-adevăr, tânărul l-a recunoscut în icoană pe cel care îl salvase de la moartea trupească şi sufletească!

27. După câteva zile, cancerul pur şi simplu dispăruse!

Nenumărate sunt cazurile de boli grave pe care Sfântul făcător de minuni Efrem le vindecă în mod minunat. Printre ele şi temuta boală a cancerului. Eleni Katsiki din Tesalonic s-a rugat cu multă evlavie la Sfântul Efrem pentru vindecarea cumnatei sale, care era bolnavă de cancer la sân. Îi făcea mereu acesteia semnul Sfintei Cruci cu untdelemn de la candela sfântului, crezând cu tărie că acesta o va face bine. Şi sfântul i-a ascultat rugăciunea.

Într-o seară l-a văzut în faţa ochilor ţinând în mâini ceva ca un băţ de care atârna o bucată de carne. „Vezi asta?” - a întrebat-o sfântul, „am luat-o de la cumnata ta”. După câteva zile, cancerul pur şi simplu dispăruse!

28. Doctorii n-au mai găsit nimic

Arghiros Moraitis din Tesalonic a cerut ajutorul Sfântului Efrem pentru vindecarea afecţiunii grave de care suferea. De câtăva vreme îl supăra inima. Medicii i-au spus că avea probleme la trei artere. Verdictul urma să-l afle în urma unor analize finale necesare.

Având nădejde că Sfântul va mijloci pentru vindecarea lui, a citit paraclisul acestuia la spital şi, când a făcut analizele finale, rezultatul a fost uimitor! Doctorii n-au mai găsit nimic. Sfântul Efrem le-o luase înainte.

29. Trecând granițe şi confesiuni

Margarita Theodoropoulou mărturiseşte şi ea despre felul în care Sfântul Efrem i-a salvat viaţa. Ea e nemţoaică de origine, romano-catolică, căsătorită în Grecia şi locuieşte în Atena. Din ianuarie 1986, au început problemele sale de sănătate. A fost internată la mai multe spitale din Atena, având o boală gravă de inimă despre care doctorii spuneau că nu putea fi vindecată decât în urma unui transplant în străinătate. De când a aflat de boala ei, o prietenă a alergat la mănăstire la Sfântul Efrem pentru a-l ruga să o ajute pe bolnavă.

Într-o dimineaţă Margarita, a primit vizita unui doctor pe care nu îl mai văzuse şi care i-a cerut detalii despre boala sa, voind să-i afle şi numele. I s-a părut ciudat, deoarece mulţi doctori ştiau despre cazul ei. I-a cerut să îi prescrie un sirop, fiindcă tuşea. Doctorul cel misterios, privind-o insistent, a dat din cap, i-a şoptit ceva, nu-şi aminteşte ce, şi a plecat.

Degeaba a încercat a doua zi pacienta să afle identitatea doctorului. Nimeni nu-l cunoştea. Mai mult, medicii au început să pună la îndoială sănătatea ei mintală...

După o vreme, Margarita a plecat în Germania, pentru a face operaţia de transplant. În tot acest răstimp, prietena ei nu încetase să se roage Sfântului Efrem. Cumpărase şi o icoană a lui, pe care i-o trimise Margaritei în Germania prin fiul acesteia.

În februarie 1987, medicii s-au hotărât să-i facă operaţia de transplant. Margarita, în pat cu icoana sfântului în braţe, după ce se rugase mai mult, a aţipit şi apoi deodată a auzit o voce care i-a spus în nemţeşte: „Sunt lângă tine”. S-a trezit tulburată şi a încercat să vadă în salon chipul celui care îi şoptise acele cuvinte. După puţin timp şi-a dat seama că fusese Sfântul Efrem. Din acel moment s-a făcut bine. Operaţia de

transplant s-a amânat. Zi de zi pacienta se simţea tot mai bine. Atunci a înţeles cine fusese doctorul necunoscut de la Atena.

Complet restabilită, primul drum pe care l-a făcut când a sosit în Grecia a fost, bineînţeles, la mănăstirea Sfântului Efrem pentru a-i mulţumi. De atunci mărturiseşte că îl cheamă zilnic în rugăciuni ca să fie protectorul întregii sale familii.

30. Căutând mănăstirea Sfântului Efrem

Constantinos Papadopoulos a venit în primăvara lui 1986 din Londra în Grecia. A vizitat mai multe mănăstiri, dar pe cea de la Nea Makri nu a reuşit să o găsească, deşi îşi dorise mult să se închine acolo. Într-o seară, aflându-se la pensiunea unde găzduise, a căzut în baie şi s-a rănit foarte tare la un picior, sub genunchi.

În acea seară i s-a înfăţişat Sfântul Efrem, după cum îl pomenise în rugăciunile sale necontenite, deşi nu se învrednicise să ajungă să se închine la moaştele sale. L-a rugat din tot sufletul să îl ajute să se poată ridica pe picioare şi să-i vindece rana, astfel încât să nu fie nevoie de intervenţie chirurgicală. I-a promis că, dacă îl va ajuta, va face tot posibilul să meargă la mănăstirea Sfântului Efrem. Iar a doua zi rana i s-a închis ca prin minune. N-a întârziat să-şi îndeplinească promisiunea.

31. În semn de recunoştinţă

Un neobişnuit semn de recunoştinţă a primit în Canada domnul Dimitrios Lacridonis. În urma unui accident de muncă, a suferit puternice arsuri, trebuind să se interneze în spital. Doctorii nu i-au dat nici o speranţă. Singura speranţă a rămas la Dumnezeu şi la Sfântul Efrem. Acesta l-a vindecat în mod minunat, ajutându-l să poată umbla din nou şi chiar să obţină o mică pensie cu care să îşi poată întreţine familia. Recunoştinţa i-a fost atât de mare încât i-a trimis sfântului suma de 100 de dolari.

Atunci s-a întâmplat ceva nemaivăzut! Cum se afla departe, acolo în Canada, i-a apărut pe mână o picătură din agheasma sfântului! Nimeni nu era lângă el ca să îl fi stropit cu apă...

A înţeles că, astfel, sfântul i-a trimis binecuvântarea lui. Toţi membrii familiei au fost binecuvântaţi făcându-se semnul Sfintei Cruci asupra lor cu acel mic şi preţios dar.

32. Întărire în deznădejde

Într-o bună zi, a sosit la mănăstire un credincios din Tesalonic. Cu multă credinţă s-a rugat sfântului să îi dea un semn de întărire, întrucât era foarte deznădăjduit. După o săptămână, aflându-se în Tesalonic, un prieten i-a făcut cadou o iconiţă a

Sfântului Efrem pe care s-o poarte tot timpul la gât. Din acel moment a simţit că prinde curaj şi că poate depăşi greutăţile vieţii.

Starea de deznădejde a dispărut şi a căpătat atâta putere încât s-a apărat singur într-un proces în care era incriminat, avocaţii fiind în acea zi în grevă! Şi şi-a dovedit nevinovăţia, fiind în cele din urmă achitat. Tot timpul procesului a cerut ajutorul Sfântului Efrem. După ce s-a terminat totul, bărbatul a alergat la mănăstire şi l-a găsit pe sfânt zâmbindu-i din raclă şi parcă spunând: „Da, am fost lângă tine!”.

33. Rugăciune pentru o soră grav bolnavă

Ecaterina Anagnostopoulou din Tripoli se afla la spital lângă sora ei care trecea prin clipe grele după ce a adus pe lume un copil prin cezariană. Apoi a prezentat simptome de peritonită, fusese operată, şi acum trebuiau să treacă cinci zile critice până când doctorii se puteau pronunţa într-un fel sau altul. Toată familia era în alertă. Ecaterina l-a rugat pe duhovnicul ei să se roage pentru sănătatea surorii sale. În aceeaşi zi, Ecaterina a primit o vizită neaşteptată!

Stătea lângă sora ei şi pentru câteva momente îşi sprijinise capul în palme. Atunci a apărut în uşa salonului un călugăr tânăr, care ţinea în mâini propriile ei mătănii! Era foarte încurcată. Cine să fie acel monah? Şi de unde îi găsise mătăniile, din moment ce acestea erau în geantă? Oricum avea sentimentul că i se întâmplă ceva minunat...

A doua zi a luat din nou legătura cu duhovnicul ei, care a liniştit-o asigurând-o că în ajun făcuse rugăciuni către un sfânt care obişnuieşte să viziteze spitalele... Nu a

apucat să-i spună numele, căci Ecaterina i-a luat-o înainte cu descrierea neobişnuitei vizite primite. Totul i s-a lămurit când, ieşind din spital împreună cu sora ei, complet vindecată, s-au închinat împreună la icoana Sfântului Efrem pe care au văzut-o la duhovnicul Ecaterinei.

34. Starea sănătății era foarte gravă

„Preacinstită maică egumenă Macaria, mă numesc Dimitrie Mihelakakis şi am 27 de ani" - începe mărturia din mai 1994.

În 10 decembrie 1992, Dimitrie a ajuns de urgenţă la spital în urma unui grav accident de motocicletă. Intervenţia chirurgicală a durat nouă ore şi jumătate. La sfârşitul operaţiei, medicii au anunţat familia că din păcate nu erau şanse de supravieţuire şi că se puteau aştepta ca până în zori fiul lor să părăsească această lume. Avea multiple rupturi de bazin, de intestine, de ficat şi splină, şi ale sistemului urogenital. Mâna dreaptă îi era ruptă. De asemenea şi bărbia.

În seara aceea, mama lui l-a uns cu ulei de la Sfântul Rafail. Doctorii s-au mirat că tânărul mai era încă în viaţă a doua zi dimineaţă. Astfel a început înfricoşătorul maraton pentru viaţa lui Dimitrie. După două săptămâni a fost nevoie de o nouă intervenţie, prin care a trecut cu bine. După două luni, tânărul a putut să părăsească spitalul.

Cineva i-a recomandat un bun urolog din Anglia. A aranjat o întrevedere cu acesta în Anglia. Înainte de plecare, soţia unui bun prieten i-a vorbit despre Sfântul

Efrem. Astfel s-a făcut că Dimitrie s-a dus să se închine la moaştele acestuia. A luat binecuvântare şi de la maica stareţă şi a doua zi a zburat spre Londra.

După mai multe investigaţii, i s-a spus că starea sănătăţii sale era foarte gravă, fiind necesară implantarea unui mecanism pentru buna funcţionare a rinichilor. S-a stabilit data operaţiei. În tot răstimpul şederii în Anglia, Dimitrie, ca şi mama lui de altfel, n-au contenit să se roage cu râvnă Sfântului Efrem. Luaseră cu ei o carte din care citeau zilnic. În timp ce citea minunile sfântului, mama a simţit o ciudată şi plăcută mireasmă.

Înainte de a intra în sala de operaţie, mama şi logodnica lui l-au sărutat şi l-au încurajat. Îndată după operaţie, prima grijă a lui Dimitrie a fost să întrebe dacă s-a făcut implantarea mecanismului. A primit răspunsul că nu a mai fost nevoie. Doctorul i-a spus că, operându-l, a observat că starea lui e mai puţin gravă decât se constatase în urma analizelor. Nu a mai fost nevoie de multe dintre intervenţiile pe care le preconizaseră, nici de implantarea mecanismului.

La scrierea scrisorii, după un an şi jumătate de la evenimente, tânărul se restabilise complet şi-şi reluase serviciul. Sfântul Efrem l-a făcut bine, lucru pentru care îi va rămâne recunoscător.

35. Mi-am găsit un sfânt protector

Tânărul Antonie, originar din Creta şi student la medicină în Serbia, i-a scris maicii stareţe în aprilie 1994, pentru a-şi adăuga şi el propria mărturie la atâtea altele primite. Aflase despre Sfântul Efrem de la o prietenă care îi adusese şi o carte. Fata îi

spusese cât de mare făcător de minuni era sfântul şi cât de mult ajută sufletele mult încercate.

Înainte cu un an şi jumătate, tânărul s-a aflat într-o situaţie critică în privinţa studiilor sale, riscând chiar exmatricularea, lucru care se întâmplase şi altora ce se găseau în aceeaşi situaţie. La scrierea acestor rânduri către mănăstire, a mărturisit că ar fi trebuit să se găsească în anul trei de facultate. Prin intervenţia minunată a Sfântului Efrem în care începuse să creadă cu ajutorul prietenei lui, se afla acum din nou în primul an, reuşind să scape însă de situaţia de a fi dat afară. Prietena l-a uns cu ulei de la candela sfântului înainte de a se duce la şcoală să vadă ce se hotărâse în privinţa lui. I-a dat slavă lui Dumnezeu când nu s-a văzut pe lista celor exmatriculaţi.

În ciuda acestor lucruri, a fost nevoit să ascundă adevărul părinţilor săi pentru a nu îi necăji. A mărturisit maicii stareţe nimicnicia sa şi viaţa de lenevie de până atunci pe care de acum încolo însă şi-o dorea cu totul altfel.

În acest scop îl ruga pe sfânt să îl ajute să îşi ia cu bine examenele, ca să nu mai fie nevoit să spună minciuni părinţilor. Voia ca de atunci încolo să le dea acestora adevărate motive de bucurie, bucurie îndelung căutată şi râvnită de-acum de sufletul lui. Ştia că se află pe drumul cel bun, pe care dobândise şi un ajutor de nădejde în persoana Sfântului Efrem, protectorul lui.

A rugat-o în scrisoare pe egumena Macaria ca să facă rugăciuni pentru el, iar sfântului i-a trimis o poezie, prinos al sufletului încărcat de recunoştinţă Sfântului care va ajunge, cum spun versurile, să se facă cunoscut într-un mod minunat pe care numai el îl ştie, şi la inimile care acum încă nu îl cunosc...

36. Acum pot să stau în sfârşit în picioare

Doamna Papadopoulos E., o femeie în vârstă din Australia, îi scrie maicii stareţe, începând prin a mărturisi că aflase despre Sfântul Efrem citind primele două volume din cărţile ce cuprindeau minunile făcute de acesta. Au mişcat-o adânc cele citite, mucenicia sfântului şi multele sale faceri de bine.

L-a îndrăgit mult pe sfânt şi a rugat-o pe maica stareţă să facă un paraclis pentru ea, deoarece era bolnavă de ani de zile. În ultimele două luni căzuse la pat, neputând să se ridice şi având dureri mari de şale şi la unul din picioare. Deşi suferise o intervenţie chirurgicală, starea sănătăţii nu se îmbunătăţise deloc.

Într-o seară, pe când citea prima din cele două cărţi, a auzit o voce care îi spunea: „Ridică-ţi picioarele”. Cu multă uşurinţă a putut să facă mişcări la care nu îndrăznise să spere mai înainte. A mărturisit că, deşi se simţea nevrednică de astfel de binefaceri, după două săptămâni de la auzul acelei voci a putut să meargă încet-încet prin casă şi să-şi rezolve treburile gospodăriei.

37. Cred că sfântul ne ajută în problemele noastre

Paraskevi Sterghiopoulou aflase despre Sfântul Efrem de la o prietenă. Când a ajuns la mănăstire să se închine moaştelor acestuia, pe dată a simţit că el avea să devină protectorul ei. După aceea a visat că se găsea la mănăstire, la uşa biroului maicii stareţe,

şi că aceasta văzând-o plângând, i-a făcut semn să intre. După alte câteva zile a sosit din nou la mănăstire cu siguranţa că va fi primită de egumenă. Aşa cum visase, s-a întâmplat şi în realitate. A urmat apoi încă o vizită la mănăstire.

În tot acest timp, cu toate că avea foarte multe probleme de rezolvat, Paraskevi era foarte liniştită. Vorbeşte despre tatăl ei de 69 de ani care nu mersese niciodată la biserică şi nu obişnuia nici măcar o cruce să îşi facă.

Rugăciunile Paraskivei, ca şi ale mamei sale, s-au îndreptat fierbinţi către Sfântul Efrem ca să îl determine pe cel necredincios să nu mai aibă o atitudine atât de negativă. Deodată, într-o bună zi, acesta a aprins candela din dreptul icoanei Sfântului Efrem. Şi-a mărturisit în acelaşi timp cu voce tare convingerea că sfântul îi va ajuta pe toţi să treacă cu bine peste problemele pe care trebuiau să le depăşească.

Altădată, tatăl se îmbolnăvise subit, fără să existe vreo cauză anume pentru aceasta. Soţia s-a rugat sfântului ca să îl facă bine. În ziua următoare bărbatul s-a sculat şi le-a spus celor dragi că de multă vreme nu s-a mai simţit atât de bine...

38. Împarți daruri în toată lumea

Marios Thomas cu adâncă recunoştinţă a trimis o mică scrisoare pe adresa mănăstirii. Într-o zi, dis de dimineaţă a sosit împreună cu tatăl lui la magazinul pe care îl administrau împreună. Din nebăgare de seamă şi din grabă, tatăl i-a prins fiului mâna

dreaptă în uşa de la maşină. Marios a simţit o durere foarte ascuţită şi a început să îşi piardă cunoştinţa. A apucat însă să strige din tot sufletul: „Sfinte Efrem, salvează-mă!”.

S-a întâmplat atunci pe dată un lucru neobişnuit. Imediat după acel strigăt disperat, băiatul a început să se simtă mai bine. În mai puţin de un minut nu numai că s-a ridicat de jos de unde se prăbuşise, dar a început să se simtă mai bine ca oricând. Scrisoarea se termină cu o rugăciune către Sfântul Efrem, cel care împarte daruri la toată lumea, un al doilea înger păzitor şi doctor fără de arginţi, mesager al iubirii dumnezeieşti.

39. „Crezi că doctorul a fost singur în sala de operație?”

Cu câteva zile înainte de a fi operat pe cord deschis, Vasilis Goneis s-a întâlnit cu una dintre cărţile cu minuni ale Sfântului Efrem. Nu auzise niciodată până atunci despre acesta. A citit cam cincizeci de pagini.

Noaptea a visat că ieşea din clădire, discutând cu o persoană necunoscută. Au luat-o la dreapta şi s-au trezit în faţa unui chioşc, unde îi aştepta un călugăr înalt şi slab aşa cum este descris Sfântul Efrem în carte. Călugărul i-a întâmpinat cu un zâmbet larg şi apoi şi-au continuat toţi trei drumul. Ploua din abundenţă şi drumul se umpluse de apă, fiind aproape imposibil de traversat. Vasilis şi-a exprimat nedumerirea în faţa acestei situaţii. Răspunsul a venit prompt de la neobişnuiţii călători: „Nu e greu, poţi să traversezi apa”. Vasilis şi-a exprimat însă din nou neîncrederea. Şi numai ce şi-a terminat gândul că a văzut cum monahul a trecut uşor pe deasupra apei şi s-a trezit el însuşi ridicat de celălalt de mână, şi au păşit amândoi peste apă, trecând de partea cealaltă a drumului. Cei doi s-au făcut apoi nevăzuţi.

În următoarele zile, Vasilis a citit şi restul cărţii cu minunile Sfântului Efrem. Cu puţine zile înainte de extrem de dificila operaţie care îl aştepta, a venit la mănăstire ca să se închine moaştelor acestuia şi ca să se roage pentru ajutor.

A intrat în spital cu convingerea că totul va fi bine. Operaţia a avut loc în după amiaza zilei de 8 septembrie 1992. S-a trezit abia în ziua următoare. Sora medicală care era lângă el i-a spus că totul a decurs foarte bine. Înainte însă ca aceasta să termine ce avea de spus, Vasilis a văzut într-o sală alăturată un doctor aplecat deasupra unei mese, ocupat cu ceva ce nu se putea desluşi de departe. În aceeaşi clipă a văzut pe cineva îmbrăcat în rasă că trece de partea cealaltă a aceleiaşi mese pentru a-l ajuta pe doctor la cele ce avea de făcut. A auzit de asemenea o voce care i-a spus: „Crezi că doctorul a fost singur în sala de operaţie?”.

Toţi doctorii s-au mirat apoi de cât de repede şi-a revenit Vasilis după operaţie.

40. Sfântul îi contrazice pe doctori

Virginia Katsouli din Creta mărturiseşte despre vindecarea minunată a soţului ei, diagnosticat cu cancer de către doctorii din Atena. În urma analizelor efectuate, aceştia au propus să fie operat. O verişoară le-a vorbit despre Sfântul Efrem. A adus la spital untdelemn de la candela acestuia şi agheasmă.

În ajunul intervenţiei chirurgicale, soţia s-a dus la mănăstire pentru a cere ajutor ceresc. În timp ce se ruga, soţia l-a văzut pe sfânt că îi face semn din ochi. S-a

speriat şi cu greu i-a mărturisit verişoarei cele întâmplate. Aceasta a asigurat-o că totul va fi bine, să aibă încredere căci sfântul este alături de ei.

A avut loc operaţia. Doctorul i-a descurajat foarte mult. Rezultatele însă au ieşit negative! Soţul a ieşit din spital şi cu toţii au mers la mănăstire pentru a se închina binefăcătorului lor şi a-i mulţumi maicii stareţe pentru rugăciuni.

Scrisoarea se încheie cu o rugăminte către cei care citesc minunile Sfântului Efrem şi sunt necăjiţi, să aibă credinţă şi să se roage, căci Dumnezeu îi va trimite pe sfinţii Săi în ajutor.

41. „Te voi ajuta ca să fii alături de cel pe care îl vrei”

O tânără, ce nu îşi lasă decât iniţialele, mărturiseşte că sfântul i-a stat aproape în momente grele din viaţă.

În 1989, când trecea printr-o perioadă grea, a visat într-o noapte că a venit la mănăstire şi că atunci când s-a închinat în faţa moaştelor sfântului, acesta a ridicat în sus două degete şi i-a spus: „În două luni te voi ajuta să fii alături de cel pe care îl vrei”.

Şi, într-adevăr, mărturiseşte că în două luni s-au schimbat multe în viaţa ei şi după câtva timp a fost cerută în căsătorie, iar acum, la scrierea scrisorii era deja măritată. Minunile din partea sfântului au continuat şi în noua ei viaţă: citind paraclisul sfântului, acesta i-a vindecat grabnic soţul ce era la pat cu febră mare.

42. Săptămâna Mare, la Montreal

Sperând ca scrisoarea să o găsească în putere cu purtarea de grijă a Domnului, Eleni Aivalioti îi scrie maicii Macaria următoarele.

Avea dureri mari la şira spinării. S-a dus la doctor şi a făcut radiografii. I s-a spus că erau deplasate trei vertebre. Avea dureri mari de mai bine de doi ani. Făcuse şi fizioterapie, dar în zadar. Din cauza durerii nu putea lucra, nu putea să doarmă, nicăieri nu îşi găsea liniştea. A mărturisit că de durere nu se putuse duce la biserică în Marţea din Săptămâna Mare.

Mila Domnului însă a îngăduit ca să treacă pe la o doamnă, Margarita, care i-a dat o carte despre Sfântul Efrem. Cu lacrimi în ochi, Eleni l-a rugat pe sfânt să o facă şi pe ea bine, ca pe atâţia alţii pe care îi ajutase. În ziua următoare a luat cu ea cartea la biserică pentru a o restitui prietenei sale. Având în continuare dureri mari, s-a întors de la servici acasă. A întrebat-o pe doamna Margarita dacă nu cumva are puţin untdelemn de la candela sfântului. Aceasta i-a răspuns că are şi agheasmă, nu numai ulei, tocmai îi trimiseseră din Grecia cu o săptămână înainte.

Eleni a băut agheasmă şi a fost însemnată cu uleiul cel sfinţit. Spatele i-a fost cuprins de o căldură neobişnuită. Durerea începuse deja să cedeze, înainte de a ajunge acasă. A doua zi s-a ridicat din pat de parcă nu ar fi avut niciodată astfel de dureri. Din acel moment, a trecut o lună întreagă (până în momentul scrierii scrisorii) timp în care Eleni s-a simţit perfect.

43. Aveam nevoie de un astfel de povățuitor duhovnicesc

O scrisoare trimisă în „dragoste de Hristos” scrie Margarita Dolley din West Sussex. Vizitase de două ori mănăstirea, având mult folos. Aflase despre Sfântul Efrem în Tesalonic de la o persoană cunoscută de la care primise şi o mică iconiţă. Cu multă simplitate, adaugă faptul că există şi la Londra o icoană a lui într-una din biserici aşa că „nu îl uită”.

În anul scrierii scrisorii, avusese ocazia să îl „viziteze” pe sfânt la el acasă. Povesteşte din experienţa duhovnicească avută în faţa moaştelor sfântului. Gândurile i s-au limpezit şi a fost învăţată, după cum mărturiseşte, printre altele, cum să ceară iertare de la Dumnezeu. Spune despre ea însăşi cum că este o păcătoasă dar că simţise încurajare de la Sfântul Efrem de a porni pe drumul cel bun. Simţea că acesta îi dă curaj şi că o corectează în lupta duhovnicească.

Simţise nevoia să-l aibă lângă ea şi pe sfânt, spune, în afara părintelui episcop duhovnic care la un moment dat îi spusese că sosise ceasul să îmbrăţişeze credinţa ortodoxă. Fusese binecuvântată făcându-se deasupra ei semnul sfintei cruci cu sfintele moaşte. Niciodată nu simţise atât de puternic mireasma sfintelor moaşte.

Mereu se roagă de atunci sfântului. Pentru ea şi pentru duhovnicul ei, pentru întreaga Grecie...

44. Ultima împărtăşanie

O minune oarecum diferită de toate celelalte o istoriseşte Atanasios Totonidis din Tesalonic. Cu două luni înainte de a trimite scrisoarea (sfârşitul lunii iulie 1992), soţia lui îl visase pe Sfântul Efrem care i-a spus: „Nu vei supravieţui”. Speriată, aceasta a chemat-o atunci în vis pe Maica Domnului, rugând-o să îi dea timp ca să se mai poată spovedi şi împărtăşi.

În următoarea zi, soţul a adus un preot din apropiere, soţia s-a spovedit şi seara preotul a împărtăşit-o. La ora 2 noaptea femeia a părăsit această lume, ducându-se în patria cea cerească...

Soţul îşi termină scrisoarea cu rugămintea ca soţia sa să fie pomenită la Sfânta Liturghie.

45. Intermediar la tribunal

„Îţi mulţumesc, Sfinte Efrem. Tuturor am să le spun de-acum înainte că ai fost mijlocitorul meu în privinţa unor treburi judecătoreşti ce priveau familia mea”, mărturiseşte o femeie ce îşi semnează epistola cu numele Varvara.

O întâmplare nefericită a făcut să ajungă în faţa instanţei soţul credincioasei şi fraţii acesteia. Se apropia data procesului. Cu lacrimi în ochi îl ruga Varvara pe sfânt să sară în ajutorul familiei ei. A mărturisit că pentru acest lucru se dusese şi în insula Tinos

şi se rugase în faţa icoanei făcătoare de minuni de acolo a Maicii Domnului Megalohari. O rugase pe Preasfânta Născătoare de Dumnezeu şi apoi pe Sfântul Efrem ca să împiedice cumva acel proces.

Când s-a întors din Tinos, a primit înştiinţarea că judecata nu va mai avea loc.

Scrisoarea se termină cu rugămintea ca sfântul să îi dea sănătate şi binecuvântarea de a avea un copil care să îi poarte numele. Astfel încât, numele de Efrem, atât de îndrăgit, să se audă deseori în casa ei.

46. Vindecător de depresii

Nectaria Legaki istoriseşte, în mica scrisorică pe care o trimite mănăstirii, vindecarea ei minunată de psihoza maniaco-depresivă care nu o lăsa să poată face nici cea mai mică treabă.

Mărturiseşte că sfântul a dus paşii celor apropiaţi ai ei la doctorul potrivit şi că sfântul însuşi şi-a făcut simţită prezenţa prin mireasma extraordinară care ieşea din raclă pe când citeau paraclisul lui. Tânăra şi-a recăpătat repede starea de sănătate, fapt pentru care îi mulţumea acum sfântului din toată inima.

47. M-a ajutat după operația la sân pe care am suferit-o

În noiembrie 1990, Mavra Kasianou s-a îmbolnăvit şi a trebuit să suporte o operaţie la sân. Era foarte necăjită pentru că avea trei copii şi nu voia ca aceştia să sufere. În luna mai a anului următor, cineva i-a vorbit despre Sfântul Efrem şi a însoţit-o la mănăstirea de la Nea Makri. A fost foarte mişcată de cele văzute şi trăite acolo. A cumpărat câteva cărţi cu minunile sfântului şi le-a citit mută de uimire.

După aproximativ o lună şi jumătate, a povestit că a avut un vis în care se găsea în faţa icoanei sfântului, pe care îl ruga să o ajute să se facă bine. Ridicându-şi ochii către icoană, pe când se căznea (se străduia) să aprindă lumânarea pe care o ţinuse în mână, a văzut deodată icoana sfântului strălucind. Înţelegând atunci că sfântul îi răspunsese la rugăciune, a visat mai departe că îngenunchează şi plânge îndelung.

A doua zi s-a dus împreună cu soţul la mănăstire, la Nea Makri. Trecuseră doi ani de atunci şi femeia nu a mai avut nici un fel de problemă de sănătate.

48. Sfântul previne un accident de maşină

Dervenaga Athena, din localitatea Dafni, este şi ea una din multele închinătoare ale mănăstirii care a beneficiat deseori de ajutor din partea sfântului.

De mulţi ani îl chema în ajutor pe acesta - pentru sănătatea copilului, pentru ca să îl ajute şi să îl lumineze la studii, pentru soţ, pentru slujba acestuia, pentru propria ei

slujbă, pentru rude şi prieteni, pentru sănătate, pentru ajutor în viaţa duhovnicească. Totdeauna grabnic ajutător, sfântul găsea soluţiile cele mai potrivite.

În continuare este aleasă pentru mărturie doar o mică istorisire. Se întorcea de la mănăstire împreună cu o altă prietenă închinătoare, Athena, care se afla la volan. Deodată au simţit în maşină o mireasmă foarte plăcută şi şi-au spus reciproc că probabil sfântul le acoperea cu harul său. Nu au sfârşit însă bine discuţia că un TIR imens le-a tăiat dintr-o dată calea. Şoferiţa a reuşit să frâneze la timp. Scăpaseră de un necaz care putea avea urmări neaşteptate şi aceasta datorită sfântului!

Cele două femei şi-au făcut semnul sfintei cruci şi I-au dat slavă lui Dumnezeu, care este mare întru Sfinţii Săi!

49. Doctorii mi-au spus că s-a întâmplat cu mine o mare minune

Am 46 de ani, mărturiseşte Ecaterina Ben din Anglia, în iulie 1993, scriindu-i maicii stareţe.

Avea cancer în ultimul stadiu. Cancerul îi prinsese mai multe organe. Cel mai grav era coloana vertebrală. Doctorii nu înţelegeau cum mai putea să meargă şi încă fără să aibă dureri! Timp de un an folosise un scaun special cu rotile şi îi era imposibil să se deplaseze fără baston. Aceasta până când a venit să se închine la Mănăstirea Buneivestiri a Maicii Domnului şi a Sfântului Efrem.

La 1 aprilie 1992, intrase în spital cu puternice dureri la cap şi la coloana vertebrală. Doctorii o sfătuiseră să îşi rezolve toate problemele de familie şi să-şi facă

testamentul deoarece nu îi dădeau mai mult de zece zile de trăit! S-a dus acasă la 16 iunie şi timp de o lună a stat în pat. Greutatea ei fusese de 55 kg şi acum ajunsese la 100 kg! Avea o mare dorinţă de a veni în Grecia, având în vedere că zilele îi erau numărate. Dorea să îşi poată vedea familia, chiar dacă numai pentru scurtă vreme. Doctorii i-au spus că nu va putea suporta o astfel de călătorie.

Ecaterina însă dorea cu ardoare acest lucru, ceva mai presus de ea o atrăgea în Grecia. Când a sosit în casa mătuşii sale, era într-o stare foarte gravă, trebuind să ia multe doze de morfină.

Mătuşa şi unchiul ei i-au spus că ar trebui să meargă la Mănăstirea Sfântului Efrem. Avusese întotdeauna credinţă, dar aceasta nu fusese niciodată atât de puternică cum o avea acum, la scrierea acestor rânduri. Nu putea descrie ce simţise când maica stareţă a binecuvântat-o şi i-a făcut semnul sfintei cruci cu sfintele moaşte. Sufletul i s-a umplut de pace, trupul întreg parcă s-a relaxat şi o mare nădejde i-a încolţit în suflet. Nădejdea a însoţit-o de atunci mereu.

Venise iarăşi în 1993 să viziteze mănăstirea şi să se închine sfântului iubit. Venise şi pentru a-i mulţumi maicii stareţe pentru rugăciuni. Putea de acum să meargă fără ajutorul bastonului şi slăbise douăzeci de kilograme! Zâmbetul îi revenise pe buze. Deşi mai erau încă multe de recuperat în ceea ce priveşte sănătatea ei, era deplin convinsă că se întâmplase cu ea o mare minune pentru care Îi mulţumea lui Dumnezeu. Şi doctorii văzuseră şi declaraseră acest lucru.

Va veni în fiecare an să se închine la mănăstire, mărturiseşte, ca să ia putere de la Sfântul Efrem. Putere sufletească şi trupească pentru a-şi continua drumul vieţii.

50. Slujind Domnului şi purtând numele sfântului

În 26 martie 1996, a sosit pe adresa mănăstirii o scrisoare de la diaconul Efrem Avramidis din Mitropolia Langada în care, cu multă dragoste şi bucurie, proaspătul cleric îşi descrie istoria sa.

În anul 1991 se afla, ca şi laic, smerit închinător la Sfântul Munte Athos. Acolo a găsit una din cărţile ce conţineau minunile Sfântului Efrem. Cele citite l-au emoţionat profund. S-a rugat din toată inima ca să îl învrednicească Dumnezeu să poată merge să se închine la moaştele sfântului. Şi pentru că avea o mare dorinţă de a îmbrăţişa viaţa monahală, a făcut atunci o rugăciune şi o promisiune sfântului - că dacă se va întâmpla vreodată acest lucru, îi va purta numele. De atunci acest lucru l-a cerut mereu în rugăciunile sale.

În anul următor, prima dorinţă, aceea de a putea vizita mănăstirea, i s-a îndeplinit. Tânăr şi neştiutor, a mărturisit că se trezise în Atena întrebând cum se ajunge la Nea Makri. S-a trezit atunci cu un preot în faţa lui care i-a răspuns la întrebări, zicându-i: „Eu sunt preotul mănăstirii. Acum însă dacă vrei să mergi, nu vei reuşi să intri deoarece vei ajunge târziu şi vei găsi porţile mănăstirii închise”.

Binecuvântându-L pe Dumnezeu şi chemând numele sfântului, tânărul s-a îndreptat spre mănăstire unde a putut să intre ca ultimul pelerin din ziua aceea. Aşa a ajuns să se închine prima dată moaştelor celui care avea să îi devină protector şi al cărui nume în mod minunat avea să îl poarte.

Într-adevăr, la începutul anului 1996, când a avut loc hirotonia sa şi când i-a spus mitropolitului numele la care se gândise, acesta i-a spus că la exact acelaşi nume se gândise şi el mai înainte! Mitropolitul însuşi avea mare evlavie la Sfântul Efrem, care ajutase în mod minunat o familie pe care o cunoştea...

51. Sfânta Împărtăşanie!

Preacinstitei maicii stareţe îi scrie Maria, în februarie 1998. De şapte ani mergea împreună cu soţul la mănăstire, întâmplându-se să se afle acolo, din când în când, duminica. Abia după ce au trecut acei ani, mărturiseşte că au început să o mişte adânc cele pe care le vedea şi le trăia acolo, harul sfântului, liniştea locului, gesturile măsurate ale maicilor. A încercat atunci să fie cât mai aproape de sfânt.

În anul 1991, cei trei copii ai ei se aflau în plină criză a pubertăţii. Ca mamă, era neliniştită în ceea ce îi privea şi s-a rugat sfântului să îi dea un semn. Acesta nu s-a lăsat aşteptat prea mult. Foarte curând femeia l-a văzut în vis pe Sfântul Efrem ale cărui prime cuvinte au fost: „Sfânta Împărtăşanie!”. Prezenţa lui a emoţionat-o profund şi, în timp ce încerca să îi sărute mâna, cerându-i binecuvântare, acesta i-a luat mâna între mâinile lui şi i-a spus pe un ton blând: „Am venit ca să îţi spun că cei trei copii ai tăi sunt copii buni”.

Maria i-a mulţumit din suflet sfântului pentru cele auzite şi i-a promis că va încerca să nu uite primele sale cuvinte...

52. Uleiul de la candela sfântului a fost de mare ajutor pentru mulți creştini în Africa

În luna aprilie a anului 1998, egumena Mănăstirii de la Nea Makri a primit o scrisoare din Zair (Congo) de la o preoteasă. Aceasta venise în Grecia şi se închinase la moaştele Sfântului Efrem şi i se dăduse şi puţin ulei de la candelă. Nu putuse lua legătura cu egumena, ea însăşi bolnavă pe atunci, dar îi scria acum.

De opt ani suferea de inimă, având pulsul foarte ridicat (140 de bătăi pe minut), lucru care îi provoca stări de ameţeală şi tremur în tot corpul. De pe urma vizitei la mănăstire, avusese mult folos. Atâta ea cât şi alţi creştini beneficiaseră de binecuvântarea transmisă prin uleiul cel sfinţit. În prezent, preoteasa se simţea foarte bine şi dorea, dacă era posibil, să obţină de la mănăstire mai mult ulei şi iconiţe ale sfântului pentru ea şi pentru alţi credincioşi.

Şi-a încheiat epistola cu urarea din tot sufletul ca sfântul să îi ajute pe toţi credincioşii din toată lumea.

53. I-am cerut să mă vindece de durerea de spate

Domnul Karditiokis Odiseas, din Australia, îi scrie maicii stareţe în legătură cu problemele de sănătate ale familiei. De 36 de ani locuia departe de patria natală. Avea o fată de 31 de ani care suferea de o boală gravă - scleroză în plăci. În anul 1997 veniseră în Grecia.

Înainte de a părăsi Australia, o nepoată le-a spus de Mănăstirea de la Nea Makri. Cu prima ocazie care s-a ivit, s-au dus într-acolo. S-au închinat la moaşte. Tatăl l-a rugat pe sfânt să-i ajute fata şi toată familia şi pe el personal, căci suferise o operaţie de discopatie. Operaţia reuşise la momentul respectiv, dar mijlocul îl mai durea, pentru că între timp avusese şi un accident de maşină.

L-a rugat pe sfânt să îi apară sub un chip cunoscut şi acesta i s-a prezentat sub chipul fiului său, care era în Australia. A alergat să îl prindă în braţe, dar acesta s-a făcut nevăzut. După două săptămâni de la acea întâmplare, intrând în camera fetei sale, a simţit o puternică mireasmă ce nu era prezentă decât acolo. A strigat-o pe fată şi au intrat amândoi în cameră, simţind deopotrivă mireasma cerească.

Pe 27 martie 1997, bărbatul a simţit prezenţa sfântului, a simţit adică pe cineva că l-a prins de mijloc şi l-a tras cu putere. Pe moment, durerea a fost foarte intensă dar, după aceea, timp de un an şi mai bine, cu toată oboseala pe care o simţea din cauza bolii fiicei sale, n-a mai simţit nici o durere!

54. L-a ajutat pe soțul meu într-o operație foarte dificilă

Soţia domnului Hrisanthaki depune mărturie despre minunea pe care a făcut-o sfântul cu soţul ei. Acesta auzise despre sfânt deoarece era şofer de taxi şi ajutase pe multă lume să ajungă la mănăstire. Împreună cu soţia făcuseră dese vizite ei înşişi, atraşi ca de un magnet către acel loc.

În decembrie 1996, soţul s-a îmbolnăvit de inimă. A făcut analize, a mers pe la mai mulţi doctori. Inima i se mărise. Ajunsese să ia şi câte zece pastile pe zi. Nu mai putea să meargă sau să se aplece ca să se încheie la şireturi. Doctorii nu puteau stabili un diagnostic exact. Durerea şi neliniştea creşteau din zi în zi.

Mângâierea o aveau din vizitele pe care le făceau la mănăstire împreună cu cei doi copii, Dimitri şi Sofia. Maica stareţă îi încuraja de fiecare dată pe cât putea.

Soţul s-a internat la Spitalul Onasis, de două ori. A treia oară, i s-a propus să facă o operaţie în vederea înlocuirii valvei aortice. Îl aştepta o operaţie dificilă deoarece, aşa după cum spuneau doctorii, inima era foarte slăbită.

De multe ori simţiseră prezenţa sfântului prin mireasma care îi înconjura. Acest lucru le dăduse curaj şi putere, simţind că sfântul este alături de ei.

În data de 24 martie 1998, urma să aibă loc operaţia. Soţia s-a dus la el dis de dimineaţă, înainte ca soţul să fie transportat în sala de operaţie. L-a găsit optimist şi vesel. El însuşi îi încuraja pe cei din jur, spunând că sfântul era lângă ei în acele momente dificile. I-au făcut anestezie. Soţia l-a văzut adormind. La un moment dat s-a ridicat din pat şi a căutat ceva. Soţia l-a întrebat ce caută, dar el n-a răspuns. L-a însemnat cu ulei de la candela sfântului, ea însăşi făcându-şi semnul crucii. Operaţia a durat opt ore. Cu ajutorul Domnului şi al sfântului, toate au trecut cu bine. Doctorul s-a arătat foarte mulţumit. În sala de reanimare toate mergeau din zi în zi mai bine. După trei zile, când a

fost din nou transportat în salon, soţul i-a mărturisit soţiei că puţin înainte să îl ducă în sala de operaţie a simţit mireasma sfântului. Era în momentul când fusese întrebat ce căuta. Era sigur că Sfântul Efrem nu îl părăsise nici o clipă în tot timpul cât durase operaţia.

Cuvintele sunt foarte sărăcăcioase pentru a exprima recunoştinţa pe care o simţea acum întreaga familie faţă de sfânt, mărturiseşte soţia. Soţia s-a rugat ca sfântul să poată ajuta pe toată lumea şi să găsească soluţii la problemele fiecăruia.

55. Mi-a lăsat metanii la telefonul public

O mămică din Nea Makri, Mavroidi Hrisanthi, povesteşte despre legătura specială pe care o are cu sfântul de aici. La mănăstire obişnuia să meargă de când era mică, deoarece părinţii aveau o casă de vacanţă în apropiere. Întotdeauna îi plăcuse zona, dar şi grija pe care o aveau maicile faţă de acele locuri.

Când femeia a ajuns la casa ei, vizitele la mănăstire s-au împuţinat, dar le-a reluat atunci când a venit să locuiască permanent în Nea Makri. A rămas plăcut impresionată de noua biserică pe care o vedea. A revenit de mai multe ori, însoţită de băiatul ei.

Îl avea de acum protector pe Sfântul Efrem, la care alergase - nu o dată - pentru rezolvarea problemelor ei. A ajutat-o să se stabilească definitiv pe postul pe care îl deţinea ca profesoară. Citind cărţile cu mărturiile care pomeneau minunile sfântului, l-a

rugat să i se înfăţişeze şi ei, într-un fel sau altul, aşa cum o făcuse cu mulţi, în somn sau prin mireasma ce o răspândea împrejur.

Era în Miercurea Mare şi nu îşi terminase bine acest gând, când i s-a întâmplat ceva minunat. Găsindu-se la un chioşc de unde dăduse un telefon, a găsit deasupra aparatului nişte mătănii ce aveau o cruce la capăt. Cel de la chioşc i-a spus că le lăsase un călugăr tânăr, brunet, înalt. Femeia le-a luat, lăsându-şi datele în caz că monahul s-ar răzgândi şi s-ar întoarce să le ia. Rămăsese însă aproape fără glas deoarece bănuia că minunea pe care o ceruse o avea de-acum în faţa ochilor... Mătăniile le-a purtat după aceea tot timpul cu ea şi au ajutat-o de multe ori.

Când se afla la un moment dat la spital cu rezultate proaste ale analizei sângelui şi cu dureri foarte mari în zona abdomenului, doctorii fiind gata de o eventuală intervenţie chirurgicală, a strâns la piept mătăniile şi l-a rugat fierbinte pe sfânt să îi vină în ajutor. A fugit din spital, în ciuda observaţiilor ce le-a primit. Dar, după acea întâmplare, s-a simţit dintr-o dată bine, aşa încât nu a avut de ce să regrete gestul făcut.

Altă dată a fost ajutată într-o problemă de natură juridică. Mare ajutor a avut însă în ceea ce priveşte starea de sănătate a fetiţei sale, de numai câteva luni, care suferise o intervenţie chirurgicală. I-a promis sfântului că, dacă copilul va fi salvat, va primi la botez numele său. La numai o săptămână de la botez, cele două umflături pe care le avusese copilul la ceafă - şi care se măreau pe zi ce trecea - au dispărut.

Alte intervenţii minunate ale protectorului le-a avut în legătură cu găsirea unei persoane demne de încredere care să aibă grijă deosebită de cei doi copii ai ei, apoi cu depăşirea unei situaţii de criză pe când se afla într-o mică ambarcaţiune ce plutea în voia valurilor...

Îşi dorea, în încheiere, ca sfântul să o învrednicească şi în viitor să scrie despre noi minuni ale lui şi să fie protector al întregii lumi.

56. Doctorii sunt după tine. Primul eşti tu.

Sfântul este aşa cum se spune despre el: grabnic ajutător. În orice moment al vieţii tale, dacă ai nevoie de el, va veni degrabă ca să te ajute. Îi sunt datoare foarte multe, scrie o credincioasă din Larisa.

În februarie 1998, se îmbolnăvise de gripă şi amigdalită. Doctorul nu a îngrijit-o cum se cuvine şi boala s-a agravat. Într-un an şi jumătate a slăbit cu 15 kilograme, nu avea poftă de mâncare, avea ameţeli, obosea repede. Aproape toată ziua era nevoită să stea la pat. Îi era frică de faptul că nu va mai putea fi niciodată ca înainte.

A aflat că suferea de o boală gravă de rinichi. A început să îl roage continuu pe Sfântul Efrem să o facă bine. A mers la mănăstirea acestuia. O emoţie sfântă a cuprins-o în preajma moaştelor. A început să plângă. I-a cerut sfântului să aibă milă mai întâi de copiii ei şi după aceea de ea. Avea încredere că rugăciunea îi va fi ascultată şi aştepta din zi în zi să constate ameliorarea stării sale de sănătate.

Minunea n-a întârziat. Într-o lună şi jumătate rezultatele analizelor au început să se îmbunătăţească. Doctorului nu îi venea să creadă.

La scrierea acestor rânduri, bolnava mărturiseşte că pofta de mâncare îi revenise, se îngrăşase, nu mai avea ameţeli, nu mai era la pat. Mărturiseşte recunoştinţa faţă de sfânt, care o ajutase, pe ea, păcătoasa! A venit prima dată ca să mulţumească la mănăstire şi abia după aceea s-a dus să mulţumească şi doctorilor.

57. Uleiul tămăduitor

Doamna Hrisanthi Diakosava, din Rodos, mărturiseşte în câteva cuvinte despre efectele binefăcătoare ale uleiului de la candela sfântului. În afară de câteva cărţi şi iconiţe, luase şi ulei de la mănăstire. De multă vreme avea o tumoare de nevindecat pe faţă. Ungând cu credinţă locul cu pricina, s-a vindecat în chip minunat.

58. Sfântului îi curgeau lacrimile în icoană

Doamna Areti Episkopoulou mărturiseşte despre boala gravă de sânge pe care o avea soţul ei. O prietenă creştină îi dăduse agheasmă pe care o avea de la egumena Mănăstirii de la Nea Makri. Cu ajutorul sfântului, rezultatele analizelor medicale ale soţului s-au îmbunătăţit.

Ducându-se pentru a-i mulţumi, la o mică biserică din apropiere, doamna a observat împreună cu fata ei că, în icoană, sfântului îi curgeau lacrimi din ochi...

Mulţumind lui Dumnezeu şi sfântului care ascultă fiecare durere în parte, doamna Areti îşi încheie scrisoarea cu gândul ca sfântul să fie protectorul tuturor.

59. „Să mergi să îi spui Boulei că eu o voi face bine”

O scrisoare încărcată de adâncă recunoştinţă faţă de Sfântul Efrem şi plină de încredere în Pronia lui Dumnezeu trimite, din Larisa, doamna Stavroula Mavroiani, în primăvara anului 1997.

În luna ianuarie 1996, se operase de cancer uterin. Se supusese unui tratament radiologic şi, după patru luni de terapie, făcuse analize pentru a vedea evoluţia bolii. În timp ce aştepta rezultatele, a simţit deodată că în aer plutea o plăcută mireasmă. S-a întrebat ce să fie şi, când a deschis sertarul noptierei, aroma a devenit şi mai puternică. Avea acolo un pic de vată cu ulei de la Sfântul Efrem, de acolo venea mireasma.

În dimineaţa zilei următoare, a sosit acasă la ea o prietenă ce i-a spus că a avut un vis ciudat. Visase un preot înalt, îmbrăcat în haine negre, cu o căciulă pe cap. Acesta i s-a adresat cu cuvintele: „Să mergi să îi spui Boulei - numele ei de alint - că eu o voi face bine”. Mesajul s-a repetat, după care prietena s-a trezit la ora trei dimineaţa.

Cum a auzit istorisirea, Stavroula i-a arătat prietenei icoana Sfântului Efrem, în persoana căreia prietena l-a recunoscut pe preotul din vis. Nu ştiuse nimic despre el până atunci.

Rezultatele investigaţiilor au ieşit bine. După alte trei luni, analizele au fost repetate. De data aceasta, o altă prietenă de-a Stavroulei a visat un preot şi pe prietena ei căruia acesta i s-a adresat cu cuvintele: „Nu ţi-am spus că nu trebuie să te temi?”. Şi această a doua prietenă l-a recunoscut în icoană pe cel din vis. Rezultatele au ieşit din nou foarte bine.

De atunci trecuse aproape un an şi de acum Stavroula nu se mai temea pentru sănătatea ei. Avea pe deplin convingerea de acum că toate depind de Domnul nostru Iisus Hristos, care îi ajută pe oameni prin sfinţii Săi.

60. Cine îl are acasă, are un doctor tămăduitor

Theonitsa Kanelou scrie pe adresa mănăstirii o scrisoare din oraşul Tripoli. Istoriseşte povestea fratelui ei, care a fost bolnav de inimă, şi vindecarea sa minunată. Bărbatul suferise trei infarcturi. Era ca şi mort, dar a înviat, după mărturia femeii, deoarece, spune mai departe, cele cu neputinţă oamenilor sunt cu putinţă la Dumnezeu...

Când a intrat în spital fratele său, ea s-a dus la mănăstire ca să se închine sfintelor moaşte. Minunea nu a întârziat să apară, datorită mijlocirii Maicii Domnului şi a Sfântului Efrem. Operaţia s-a amânat, deoarece inima era foarte slăbită. Doctorii l-au sfătuit să mai aştepte trei luni. Bărbatul a plecat acasă.

După ce au trecut trei luni, s-a dus din nou la spital pentru operaţie. Începuseră pregătirile pentru operaţie, dar când i-au făcut analizele s-a constatat că arterele erau sănătoase. Doctorii au mărturisit că avusese loc o minune.

„Sfântul Efrem este doctor. Orice îi cerem, ne dă. Oricine îl are acasă, are doctor tămăduitor. Vine îndată ce este chemat. Îmi doresc să îmi primească mărturia pe care din dragoste am făcut-o, istorisind despre minunea pe care ne-a făcut-o”, îşi încheie scrisoarea Theonitsa.

61. „Să nu îți fie frică!”

În luna august 1995, Vasiliki Prasinou a descoperit că are o aluniţă la subsuoară, de mărimea unei migdale. Şi-a făcut un control în urma căruia doctorii i-au propus să facă o operaţie.

Înainte de a avea loc operaţia, o vecină de apartament i-a propus să meargă împreună la Sfântul Efrem. Vasiliki nu mai auzise de acest sfânt, dar şi-a spus în sinea ei că vrea să meargă să îl cunoască şi să îi spună problema ei.

De la mănăstire, Vasiliki a luat ulei cu care a început să se ungă la locul unde apăruse aluniţa. Aceasta se întâmpla pe 8 octombrie. În data de 13 octombrie, a fost chemată pentru operaţie. Când a intrat în salon a văzut deasupra patului icoana Sfântului Efrem, deasupra celorlalte paturi fiind diferite alte icoane. Şi-a făcut semnul crucii, spunându-şi că sfântul veghea asupra ei.

În urma operaţiei, s-a constatat că avea cancer ganglionar. Vasiliki însă mărturiseşte că sfântul a făcut-o bine şi că îl vede întotdeauna în faţa ei.

Când s-a întors acasă, după două zile a văzut în vis în camera ei un călugăr înalt care i-a spus: „Voi fi protectorul tău de acum încolo”. Femeia s-a speriat şi s-a trezit. O umbră a trecut prin faţa uşii. Şi-a făcut semnul crucii, mulţumindu-i. De atunci a început să meargă aproape în fiecare duminică la mănăstire. Voia tare mult să o întâlnească pe maica stareţă, după cum mărturiseşte.

Pe 27 ianuarie 1996, l-a văzut iar în vis pe sfânt, şi acesta i-a spus: „Să nu îţi fie frică!”. A doua zi dimineaţă, sosind împreună cu soţul la mănăstire, a văzut-o pe maica stareţă în curtea mănăstirii. Când a aflat despre problema lui Vasiliki, maica Macaria i-a spus exact aceleaşi cuvinte îmbărbătătoare pe care bolnava le auzise de la sfânt.

„De-acum nu mai îmi este frică”, mărturiseşte bolnava mai departe. „Ştiu foarte bine că îl am întotdeauna pe Sfântul Efrem lângă mine, că nu sunt singură în lupta pe care o am de dus cu viaţa. Ştiu că mă va ţine de mână ca să pot lupta. Vă mulţumesc şi dumneavoastră, Maică stareţă, că mă ajutaţi cu rugăciunea. Vă rog să nu mă uitaţi, ca să pot trăi în continuare pentru copii şi familia mea. Vă mulţumesc”.

62. „Ia, deschide uşa de la intrare ca să vezi ce te aşteaptă!”

Cu mare bucurie şi uimire de cele întâmplate, scrie Angheliki Rousaki din Australia. Primise în mod minunat, într-un mod cu totul şi cu totul neobişnuit, o icoană a Sfântului Efrem. Şi recunoştea acum în scrisoare că sfântul arată exact la fel ca în icoană, brunet, înalt şi slab.

Era pe la două noaptea şi Angheliki se pregătea de culcare. Îşi pusese cămaşa de noapte şi se pregătea să se urce în pat. Dar înainte de aceasta a auzit pe cineva că îi spune: „Ei, unde te duci? Ia deschide uşa de la intrare ca să vezi ce te aşteaptă!”.

S-a dus şi a deschise uşa şi, ce să vezi? Icoana sfântului, sprijinită de perete şi un pachet cu cărţi de la Mănăstirea Paraclitou, Oropou...

Să aveţi mare încredere în Sfântul Efrem. Încredinţaţi-i toate problemele voastre şi vă va sta aproape.

63. O arătare minunată

O tânără de 18 ani, născută în Trikala, trimite o adevărată mărturie de credinţă. L-a cunoscut pe sfânt în urmă cu doi ani, când venise în vacanţă din Germania în Grecia împreună cu părinţii. La mătuşa care îi găzduise, a văzut o carte despre Sfântul Efrem. Au discutat puţin. Unchiul o duse apoi la mănăstire. Tânăra a mărturisit că se întorsese foarte veselă din acea vizită. Era liniştită şi senină. Seara s-a gândit la toate câte se petrecuseră la mănăstire, cum se închinase, cum îi binecuvântase maica stareţă, la locurile văzute. Înainte de a adormi, a văzut deodată o siluetă a unui călugăr care o privea. A întors speriată capul, dar sfântul o privea acum din cealaltă direcţie. S-a dus să se culce afară, în maşină, sub pretextul că, fiind undeva la ţară, nu putea dormi. Din nou l-a văzut pe sfânt că o priveşte de dincolo de geamul automobilului. S-a speriat şi s-a dus la unchiul său care a liniştit-o. În următoarea zi, urma să plece în Germania. A luat cu ea o carte despre minunile sfântului. A citit-o pe nerăsuflate.

De atunci a început să creadă cu tărie în ajutorul sfântului. A crezut cu putere că orice problemă avea, sfântul o va rezolva. Permanent l-a rugat să poată intra la facultatea la care voia, fiind pe vremea aceea în penultima clasă de liceu. Sfântul i-a ascultat dorinţa. A ajutat-o la examene. Ştia întotdeauna dacă a scris bine. Avea drept semn mireasma plăcută ce izvora din iconiţa sfântului pe care o purta tot timpul cu ea.

A sosit şi vremea examenului de admitere. Dis de dimineaţă a simţit o plăcută mireasmă venind dinspre iconiţă. Ştia că nu era singură şi că îl avea pe sfânt drept ajutor. A intrat „din prima" la facultatea pe care şi-o dorea.

Ea are un mesaj pentru cei din generaţia ei: „Aveţi credinţă nestrămutată şi încredinţaţi-vă toate problemele voastre sfântului. Mie mi-a fost aproape, de nenumărate ori".

64. Este suficient să înduri încercările

O mămică, din oraşul Volos, scrie despre problemele de sănătate ale familiei, cele mai dificile fiind ale celor doi copii, de şapte şi de trei ani şi jumătate. Încă de la naştere, aceşti copii sufereau de o boală neidentificată de urechi, din care neîncetat li se scurgea puroi şi sânge. Doctorii bănuiau că poate fi ceva pe fond alergic.

În urmă cu doi ani, fetiţei i se pusese un mic tub colector care trebuia înlăturat după un an. În ianuarie 1995, mămica a sosit la Atena pentru îndepărtarea acelui tub. Toate erau gata, şi chirurgul şi anestezistul. Înainte de a intra în operaţie - despre care spuneau că va dura circa o oră - mămica a însemnat cu ulei sfinţit urechile copilaşului, rugându-l pe Sfântul Efrem să îl vegheze pe durata intervenţiei chirurgicale.

Şi, minune! După câteva minute numai, doctorul a strigat-o să vină să îşi ia copilul. I-a arătat şi tubuleţul. Întrebat cum se petrecuse totul atâta de repede şi fără anestezie, doctorul răspunse că nici el însuşi nu putea înţelege. Numai ce pusese mâna pe tub şi acesta ieşise singur!

La întoarcere spre Volos, le-a apărut de mai multe ori pe parbrizul maşinii semnul sfintei cruci.

În vara aceluiaşi an, au venit cu toţii la Mănăstirea Sfântului Efrem. În timp ce se ruga, mămica l-a văzut pe Sfântul Efrem că dădea afirmativ din cap, iar lumânarea pe care o purta în mână se aprindea şi se stingea. A doua zi, când s-a dus să se împărtăşească, a văzut într-o altă icoană, care se afla lângă una a Maicii Domnului, patru mici steluţe înscrise pe aureola sfântului. Toate acestea le-a considerat semne că sfântul îi proteja pe cei ai casei sale.

De atunci, în fiecare duminică şi-a dus copiii la Sfânta Împărtăşanie şi îi aduce de câte ori poate şi la mănăstire. În fiecare zi îi unge cu ulei. Problemele de sănătate ale familiei se remediaseră vizibil. Rezultatele analizelor copiilor ieşiseră pozitive. Acum, când scrie, în iunie 1996, băieţelul ei trecea iarăşi prin nişte momente dificile cu sănătatea, dar mămica era sigură că totul se va termina cu bine.

„Vreau să spun ceva, celor care suferă mult - îşi încheie scrisoarea. Ajunge să daţi dovadă de putere sufletească, îndurând cu răbdare şi speranţă încercările şi atunci eliberarea, bucuria şi reușita nu vor întârzia să vină. Mare este puterea sfântului!”.

65. L-am dus cu maşina pe sfânt

„Binecuvântaţi, Maică!”. Aşa îşi începe istorisirea S.K., în iulie 1996, la un an după o neobişnuită întâmplare, cerându-şi scuze pentru că întârziase atâta de mult cu relatarea întâmplării.

În vara anului 1995, călătorind de la părinţii ei către propria locuinţă din afara oraşului, pe la ora două noaptea, la cotitura de la Kifisia spre Dioniso, a văzut un călugăr care i-a făcut semn cu mâna să îl ia. A oprit şi l-a întrebat unde merge. Acesta i-a răspuns că la Nea Makri. Femeia i-a spuse să urce.

Era un călugăr tânăr, brunet, cu o barbă lungă, neagră. Ducea cu el nişte obiecte care păreau nişte scânduri, pe care le-a aşezat în spate. I-a spus că de mult aştepta să îl ia cineva. Femeia s-a mirat cum, văzându-l în rasă, nu se găsise nimeni să îl ia până atunci.

Călugărul i-a spus că merge la Mănăstirea Sfântului Efrem. Întrebat fiind dacă aparţine acelei mănăstiri, a răspuns însă negativ. Femeia scrie în continuare că auzise de Mănăstirea Nea Makri şi că îşi propusese să meargă într-o zi acolo.

Călătorul i-a povestit în continuare că merge periodic la acea mănăstire pentru a se odihni şi S.K. a înțeles că acesta găsea acolo găzduire. Când femeia a spus că nu fusese niciodată acolo, a auzit că acea mănăstire era un loc unde se întâmplau lucruri minunate, că trebuie să meargă neapărat şi că Sfântul Efrem este făcător de minuni. Femeia şi-a întrebat tovarăşul de drum de ce mănăstire aparţine. A primit răspunsul că nu aparţine de nici o mănăstire. Au discutat multe lucruri, călugărul fiind când vesel, când înciudat, când înfuriat în legătură cu cele discutate.

Ceea ce îi atrăsese în mod deosebit atenţia a fost faptul că atunci când fusese vorba despre boli, călugărul i-a spus că el avea leac pentru toate bolile sau pentru majoritatea, ceva de genul acesta. Acest lucru şi-l aducea bine aminte femeia, deoarece fusese repetat cel puţin de două ori. S.K. se întreba cum de oare putea avea un singur om atâtea reţete, gândindu-se, desigur, la lucruri medicale.

Cam pe la mijlocul drumului, călugărul şi-a desfăcut rasa şi a scos la iveală o cruce mare de lemn, pe care i-a întins-o şoferiţei ca să o sărute. După ce a făcut acest lucru, femeia i-a arătat şi ea micuţa cruciuliţă de lemn ce o avea de la o mănăstire din Creta.

Când au ajuns în apropiere de localitatea Nea Makri, şoferiţa a fost condusă pe nişte drumuri lăturalnice, de ţară, şi au ajuns în sfârşit la mănăstire. Călugărul i-a mulţumit politicos şi a rugat-o să coboare pentru a îi arăta Mănăstirea Sfântului Efrem, care avea, după cum spunea, atâtea şi atâtea lucruri vrednice de văzut. Femeia i-a răspuns că se grăbeşte şi, văzând că se insistă, i-a repetat că avusese de gând să vină şi că va face neapărat o vizită aici.

Într-adevăr, după câteva zile a sosit împreună cu familia. Când a intrat înăuntru şi l-a văzut pe sfânt în icoană s-a cutremurat... Era acelaşi cu călugărul pe care îl luase în maşină! Îi spuse soţului şi acesta a întrebat o călugăriţă dacă existau şi călugări la acea mănăstire. A primit răspunsul ferm că acolo erau doar călugăriţe. Insistând, bărbatul a întrebat dacă erau găzduiţi călugări. Răspunsul a fost negativ. Aceleaşi întrebări au fost puse de mai multe ori, mai multor călugăriţe şi în alte dăţi. De fiecare dată au primit însă acelaşi răspuns.

De atunci, femeia a revenit de mai multe ori la Nea Makri, la Marele Mucenic al lui Hristos, Efrem, să i se închine şi să îl roage să le fie protector.

Sfântul nu a întârziat să le vină în ajutor, ajutând-o pe mama soţului să îşi revină repede cu bine de pe urma unei grele intervenţii chirurgicale. La rugăciunile fierbinţi ale soţului, acesta l-a visat pe sfânt că intra în casa mamei sale şi că se îndrepta către camera unde aceasta zăcea. După câteva zile, totul a revenit la normal şi mama şi-a revenit complet.

„Terminând scrisoarea, laud numele Marelui Mucenic Efrem, care mi s-a înfăţişat mie, păcătoasei ca un călugăr simplu, pentru a deveni călăuzitor şi protector al familiei mele în momentele grele ale vieţii”.

66. M-a ajutat să mă regăsesc pe mine însămi

„Binecuvântaţi, maică! Prin această scrisoare vreau să îi mulţumesc Sfântului Efrem pentru intervenţia sa minunată în viaţa mea şi pentru protecţia pe care o are faţă de familia mea.

Mă numesc Evanghelos Papakostas şi am 30 de ani. În urmă cu opt luni, am căzut într-o adâncă depresie. Nu pot descrie în cuvinte starea jalnică în care mă aflam. Cauza era faptul că până atunci îmi doream doar să am bani şi faimă. Mi se lipise inima de aceste lucruri. Lucram neîncetat şi sărbătorile şi duminicile. Nu mergeam la biserică. Ajunsesem vrednic de pedeapsă. Îi sunt recunoscător lui Dumnezeu însă pentru toate prin câte am trecut pentru că astfel am ajuns să cunosc credinţa. Lucru la care, în special noi, tinerii, nu ne prea gândim.

Începusem să îmi pierd orientarea. Nu mai ştiam cine sunt, unde merg, îmi era frică să mă privesc în oglindă, conduceam ameţit. În linii mari, nu mai eram eu însămi, lucru care doresc să nu se întâmple nimănui. Nu ştiam cum să reacţionez. Familia mea se ducea de râpă. Din fericire, cei doi copii erau mici şi nu înţelegeau ce se întâmplă. Ceva trebuia să fac.

Mama mi-a dat atunci o carte cu rugăciuni către Sfântul Efrem. De multe ori nu puteam citi, ceva înăuntrul meu se răscula. Într-o seară însă, sfântul mi s-a arătat în vis. După puţin timp, am visat că un sfânt psalmodia la intrarea în casa mea. Şi mai vedeam în vis o femeie bătrână, îmbrăcată în negru, care cerşea. I-am dat o mare sumă de bani şi aceea mi-a spus: «Ai făcut şi tu un bine, Vanghelis»“. După aceea, a scos o cruce mare şi l-a însemnat. Toate aceste lucruri l-au făcut pe Vanghelis să se întoarcă, încet-încet, pe drumul credinţei.

A găsit împreună cu soţia sa un duhovnic, în persoana unui episcop. S-a spovedit, a ţinut post, s-a împărtăşit. La sfârşit de săptămână se duceau la locuinţa din afara oraşului, la Dioniso. Soţia şi-a dorit să meargă împreună la Nea Makri. S-au închinat la moaştele sfântului. Din acel moment s-a petrecut o schimbare radicală cu Vanghelis. A început să îşi vină în fire. A început să se ungă zilnic cu ulei de la Sfântul Efrem. Din zi în zi se făcea mai bine. De ziua sfântului, în 05 mai 1996, a promis că va veni în fiecare lună la mănăstire, în data de 24.

„Sfântul Efrem împreună cu Sfinţii Ciprian şi Iustina mi-au salvat viaţa - mărturiseşte Vanghelis. Fără ei nu ştiu ce aş fi devenit. Vreau să vă spun, maică stareţă, din mica mea experienţă personală, că atunci când eşti aproape de Dumnezeu şi de Sfinţii Lui, la început ai război greu, dar după aceea câştigi. Câştigi pace sufletească, unitate, dragoste, înţelegere. Devii om, adică. Aşa cum ar trebui să fim în societatea în care suntem trecători”.

67. M-a ajutat să trec porțile Facultății de Medicină

În toamna anului 1996, a sosit pe adresa Mănăstirii o scrisoare de la proaspăta studentă la Facultatea de Stomatologie, Vasiliki Karathanasi, din Atena. În ultimele trei luni, venise de trei ori la Mănăstirea Sfântului Efrem, despre care aflase de la mama sa.

Era al doilea an când dădea examen pentru a intra la Medicină. Deşi fusese o elevă foarte bună, anul precedent nu reuşise să intre, spre surpriza tuturor celor de lângă ea. Avusese o experienţă amară din care a ieşit cu greu, cu ajutorul părinţilor şi al

dascălilor care i-au stat tot timpul aproape. S-a pus pe învăţat intens. Nu avea în cap decât fizică, biologie şi chimie - chiar şi atunci când ieşea cu prietenii la plimbare.

A sosit şi luna iunie, a examenelor. Înainte ca acestea să înceapă, mama fetei s-a dus la Mănăstirea de la Nea Makri ca să se roage pentru reuşita lui Vasiliki. Prima teză urma să fie cea de fizică. Cu puţin timp înainte de a închide cărţile din care învăţa, Vasiliki a simţit în cameră o mireasmă extraordinară. Întrucât nu ştia încă nimic despre Sfântul Efrem, fata s-a gândit că probabil cineva din casă îşi dăduse cu parfum scump. „Parfumul" nu era altceva decât mirul de la Sfântul Efrem, care o „vizita" pentru întâia oară, anunţând astfel că îi va sta aproape. Acest lucru l-a înţeles însă abia mai târziu, după ce avea să treacă examenul de fizică.

Vasiliki a pornit la examen având la gât iconiţa Sfântului Efrem. Când a aflat subiectele, şi-a dat seama că era mult de scris şi că subiectele erau grele. Timpul de lucru trecea foarte repede şi a văzut că nu mai avea decât 50-60 de minute la dispoziţie pentru a rezolva două exerciţii foarte grele. Unul dintre ele se găsea în afară de bibliografia recomandată, fiind astfel multor concurenţi aproape necunoscut. A simţit că examenul „i se scurge printre degete" şi a început să creadă că sigur va trebui să îl repete anul viitor. S-a ridicat din bancă pentru a preda teza.

A simţit atunci mişcarea medalionului de la gât şi şi-a amintit de Sfântul Efrem. S-a aşezat din nou în bancă şi, ţinând strâns medalionul, s-a rugat cu putere sfântului să o ajute. Acesta a intervenit pe dată în mod minunat! În scurtul interval de timp care îi rămăsese, nu numai că a rezolvat exerciţiile, dar a avut vreme să corecteze şi restul, asigurându-şi astfel o notă foarte bună! Mâna îi alerga pe hârtie ca şi când ar fi fost condusă de cineva. Totul se petrecuse într-o viteză ameţitoare. A aflat mai târziu că din cei 8900 de candidaţi numai 115 rezolvaseră dificila problemă!

Mama fetei şi-a continuat vizitele la mănăstire şi în ajunul celorlalte două probe. Vasiliki a luat note mari la toate cele trei materii. După repartiţiile finale, a aflat că

reuşise să intre la Stomatologie la Atena. Visul ei de a deveni doctor (voia să facă chirurgie stomatologică) i se împlinise graţie ajutorului de nepreţuit al sfântului.

A înţeles că sfântul ţinuse cont de dorinţa ei de a ajuta oamenii bolnavi. De acum încolo, toate succesele i le va închina lui. A promis că va porni spre mănăstire chiar în ziua scrierii epistolei pentru a-i mulţumi personal sfântului şi pentru a aprinde o lumânare mare, de înălţimea ei!

68. Oriunde mă găsesc, strig către toți despre puterea minunată care i-a dat-o Dumnezeu

O cutremurătoare mărturie a sosit în luna septembrie a anului 1996, pe adresa mănăstirii de la Antigoni Loutsiou din Lemesos, Cipru. În cuvinte puţine, măsurate, ea descrie modul minunat în care Sfântul Efrem a ajutat-o să îşi recapete vederea.

Antigoni era o tânără care împlinise 18 ani. În ultimii trei ani, a avut de dus o cruce grea, după cum însăşi mărturiseşte. Începuse să îşi piardă treptat văzul, astfel încât ajunsese la stadiul de a nu mai putea desluşi decât foarte puţin lumea din jur.

Apelase la mai mulţi medici, în Cipru şi în Israel, ca şi la doctori englezi şi ruşi ce veneau în Cipru. Toţi erau de părere că era vorba de o boală foarte rară, „targants disease”, care produce slăbirea vederii, şi care nu răspundea favorabil nici unui tratament. Toţi cei din familie erau profund mâhniţi. Au înţeles că speranţa era numai la Dumnezeu.

Astfel, la un moment dat, familia a aflat despre Sfântul Efrem de la Nea Makri. Profund mişcaţi de cele auzite, s-au hotărât să meargă să se închine sfântului cu

prima ocazie - care s-a ivit foarte curând. Au simţit foarte puternic mireasma pe care o răspândeau sfintele moaşte. Pelerinajul i-a întărit foarte mult.

După câteva luni, Antigoni s-a dus la un doctor din Israel, care i-a spus că vederea îi slăbise foarte mult şi că va continua să îi slăbească. După alte câteva luni, aflându-se în Anglia la rude, acestea au sfătuit-o să consulte medicii de acolo. A început astfel mai multe rânduri de analize şi examene medicale, pentru a vedea dacă organismul poate răspunde la vreun tratament. La prima vizită la doctor, în sala de examene medicale, tânăra a simţit mireasma sfântului la fel de puternică ca şi atunci când se aflase la mănăstirea acestuia. Din acel moment, de fiecare dată când se ducea pentru alte şi alte examene, vederea ei a început să se îmbunătăţească spre totala nedumerire şi surpriză a doctorului care o avea în supraveghere...

Ultimele analize au arătat că nu avea „nici un fel de semn de boală oftalmologică", după cum se exprimase medicul. Cu stupefacţie, doctorul depistase la ultimul examen medical, înainte ca tânăra să părăsească Londra, că acesteia îi revenise complet vederea, fără nici un fel de terapie!

„Mulţumesc şi eu personal, ca şi părinţii mei, stareţei Macaria, care prin rugăciunile sale către Sfântul Efrem şi puterea duhovnicească pe care o are de la Dumnezeu ne-a ajutat să putem să ridicăm crucea pe care ne-a trimis-o Domnul. De asemenea Îi mulţumesc Domnului nostru Iisus Hristos care, prin mijlocirea Sfântului Efrem, mi-a dăruit acest dar de mare preţ, vederea.

Vă mulţumesc, cu dragoste în Domnul.

Roaba Domnului,
Antigoni Loutsiou, Lemesos, Cipru"

69. Lacrimi de bucurie şi pocăință, de laudă şi mulțumire

O doamnă din Tesalonic scrie în primăvara anului 1995 despre intervenţia minunată a sfântului în viaţa sa. Pe 12 aprilie 1995, Antigoni s-a trezit dis de dimineaţă cu un dop la ureche. Până când să se decidă să meargă la doctor, i s-a spart timpanul. În Săptămâna Mare care a urmat, a avut dureri foarte mari. Din ureche i se scurgea mereu puroi. Doctorul i-a spus că atunci când se va opri acea scurgere, există posibilitatea ca timpanul să îşi revină singur, într-o lună cel mai devreme, altfel fiind necesară o intervenţie chirurgicală.

Şi-a adus aminte de ziua sfântului şi îşi spunea singură: „Vom vedea pe 5 mai, vom vedea atunci”. A prins curaj şi s-a dus la toate slujbele din Săptămâna Mare. Slavă Domnului, a cântat şi Prohodul şi a auzit bucuroasă: „Hristos a Înviat!”.

În data de 5 mai s-a dus la doctor, cu urechea care prezenta încă acele scurgeri. Doctorul a luat o probă din acel lichid şi l-a trimis la analize. Începând din după-amiaza acelei zile, doamna s-a simţit mai bine. A doua zi, scurgerea i s-a oprit definitiv. În câteva zile, doctorul a constatat că timpanul se închisese: „Bravo ţie! Mare e harul sfântului!” - şi-a spus Antigoni în sinea ei.

70. M-a vindecat de cancer

Cinstită Maică Stareţă, vă sărut mâna cu respect ca să vă spun despre încă o minune a sfântului, minune pe care a făcut-o anul trecut şi vă rog să mă iertaţi de întârziere, şi dumneavoastră şi Sfântul Efrem.

Mă numesc Karadimas Hristodoulos şi locuiesc în Marousi, Atica. Nu ştiam despre Sfântul Efrem nimic până în momentul în care o soră de-a soţiei ne-a invitat să mergem într-acolo.

Pe drum s-a întâmplat un mic incident şi am fost singurul care, prin sprijinul Sfântului Efrem, am putut da imediat o mână de ajutor, în ciuda anemiei mele avansate. Înainte de a merge la mănăstire aveam obiceiul să blasfemiez, dar - de când l-am văzut pe sfânt - am încetat definitiv. Toate acestea le scriu ca un mic prolog, în cele ce urmează vă descriu minunea pe care am trăit-o personal.

Eram bolnav din cauza intestinului gros care necesita operaţie pentru a fi înlăturată o mare parte din el. Într-o după-amiază, am venit la Mănăstire împreună cu soţia, cu băiatul şi cu o familie prietenă. Ne-aţi făcut semnul crucii, Preacinstită Maică atunci, celorlalţi deasupra creştetului iar mie deasupra locului unde urma să fiu operat, fără să vă fi spus dinainte. Am înţeles că sfântul făcuse atunci o minune.

După o săptămână, a avut loc intervenţia chirurgicală. Toate au decurs bine, din moment ce sfântul se afla cu mine. Biopsia arăta că aveam cancer în două locuri şi că trebuie să fac chimioterapie. M-am dus, dar hârtiile mele pur şi simplu se pierduseră între Secţia de Chirurgie şi cea de Oncologie de la etajul 8 al Spitalului Bunavestire! M-au trimis să fac tomografie ca să pot începe tratamentul. Spre surprinderea tuturor, şi în primul rând a celui ce îmi făcuse analiza, rezultatele - prin minunea pe care o făcuse sfântul - arătau că nu mai am nimic!

Continui până în ziua de astăzi să merg la control şi nu am absolut nimic şi, oriunde mă găsesc, spun că Sfântul Efrem m-a făcut bine şi ştiu că orice aş face este foarte puţin în comparaţie cu minunea pe care a făcut-o sfântul cu mine. De atunci, acesta este permanent alături de mine. Oriunde mă găsesc, vorbesc despre el şi îi sfătuiesc pe ceilalţi să meargă să se închine acolo. Să fie lăudat numele lui şi să ajute pe toţi bolnavii!

Acum vă las şi mă rog ca sfântul să facă întotdeauna minuni ca să audă lumea şi să se întoarcă la credinţă.

Cu multă dragoste şi respect,
Karadimos Hristodoulos, Marousi

71. „Îți mulțumesc”

Auzisem multe despre tine şi despre minunile făcute de la oamenii din insulă. Eu, însă, sfântul meu Efrem, te-am cunoscut în nişte nopţi reci ale lui martie când după un examen de rutină am fost nevoită, spre totala mea surprindere, să aştept rezultatele unei biopsii, dacă am sau nu cancer.

Nu aveam pe atunci icoana ta. Numai o carte, dintre cele ce istorisesc minunile tale şi poartă chipul tău pe copertă. Am ţinut în braţe cartea cu minunile tale în toate acele nopţi reci ce păreau că nu se mai sfârşesc. Şi te rugam, sfinte, te rugam cu toată puterea sufletului meu să mă ajuţi. Într-o după-amiază de vineri, a sunat telefonul.

Am bănuit că nu putea fi altcineva decât doctorul. „Katerina, nu ai nimic din ceea ce ne-am temut”, mi-a spus.

Numai tu ştii, Sfinte Efrem, ce-am simţit în acele clipe. La tine am venit mai apoi să sărut preacinstitele tale moaşte şi ca să îţi mulţumesc. Păzeşte familia mea şi pe toată lumea. Întinde-ţi mâinile tale şi ne apără de tot răul.

Îţi mulţumesc din adâncul sufletului pentru minunea ce mi-ai făcut-o mie, păcătoasei. Ajută-mă ca să îţi construiesc un proschinitar ca să afle despre tine şi să ţi se închine cât mai multă lume în insula noastră.

Ajută-ne totdeauna,
Ecaterina Benetou, Chios

72. M-a ajutat să îmi iau diploma

Sfinte Mare Mucenice şi făcătorule de minuni Efrem, îţi mulţumesc şi laud numele tău pentru că m-ai ajutat să îmi iau diploma de licenţă!

Am promis că, îndată ce o voi lua, voi trimite o copie pe adresa Mănăstirii şi acest lucru îl fac acum. Ţie îţi datorez curajul şi puterea pe care am simţit-o în ultima vreme. Începuseră să-şi piardă din importanţă toate cele din jurul meu, nu mai vedeam nici un sens nicăieri. Vedeam cum visele mele se duc, unul câte unul... Toate eforturile, îmi spuneam, să fi fost oare zadarnice? Într-adevăr, trecusem prin multe până atunci, dar niciodată nu mi-am pierdut credinţa în Dumnezeu!

Nu am ştiut nimic despre tine până anul trecut, când mama mi-a propus să mergem să ne închinăm Sfântului Efrem. Am fost de acord şi am venit la tine. Din primul moment mi-am pus dorinţa în legătură cu diploma, dorinţă pe care ţi-am reamintit-o de multe ori înainte de culcare. Eram sigură că voi fi ascultată, nu ştiu de ce, pur şi simplu aşa simţeam. Anul acesta, de cum am sosit la Atena, am venit la tine, de parcă mă chemai. De câteva ori am fost tristă pentru că nu te puteam vedea în vis; sunt, se vede treaba, păcătoasă. Dar la cine să alerg mai întâi, cugetam (am uitat să amintesc că locuiesc împreună cu familia în Germania, acolo am crescut).

Când am sosit pentru a doua oară la Nea Makri, te-am rugat iarăşi să îmi vii în ajutor. Terminasem toate examenele şi aşteptam rezultatele pe la mijlocul lui noiembrie. Toate acestea se petreceau în august 2001. Vacanţa s-a terminat, m-am întors în Germania şi aşteptam cu nerăbdare. În data de 15 noiembrie s-au afişat rezultatele, mi-am luat diploma pe care ţi-o trimit cu mare bucurie şi cu mii de mulţumiri că m-ai ascultat rugăciunile (Diploma, anexată în ediţia cărţii din limba greacă, este una în Filozofie, la Universitatea Heinrich-Heine din Dusseldorf).

Îmi cer scuze că mă adresez la persoana întâi Sfântului Efrem, dar aşa simt!

Sfinte Efrem, să ai grijă de familia mea, aşa după cum şi eu nu voi înceta să vorbesc despre ajutorul tău!

Salomi Moroiani
Dusseldorf, Germania

73. Îi datorez viața şi întotdeauna îi voi fi recunoscătoare

Scrisoarea Elenei P. din localitatea Sfinţii Teodori, din regiunea Corint, vine să întărească credinţa multora dintre noi. Ne cutremurăm, împreună cu autoarea rândurilor, de puterea mare a sfântului care răspunde fiecărui suflet necăjit aşa cum numai el ştie.

Elena îşi începe scrisoarea mărturisindu-şi credinţa în harul şi puterea lui Dumnezeu. Are 35 de ani şi în urmă cu patru ani fusese operată de cancer la sân, aflându-se în stadiul doi de evoluţie a bolii. Trecuseră doi ani de atunci, după care analizele au arătat metastază în zona muşchiului toracic. A fost din nou operată, cu succes, şi a început chimioterapia. A schimbat doctorul, din cauză că acesta greşise tratamentul şi boala se extinsese cu rapiditate. Doctorii cei noi au făcut tot ce au putut, după cum au spus, dar i-au dat din păcate foarte puţin de trăit, între o săptămână şi o lună. Boala era dusă mai departe cu tot felul de medicamente pentru calmarea durerilor şi cu ajutorul morfinei.

Un prieten, care îi ştia credinţa, i-a vorbit despre Sfântul Efrem. Nu ştiuse nimic despre el până atunci. În aceeaşi zi de duminică, Elena şi părinţii săi s-au dus la Sfânta Mănăstire de la Nea Makri conduşi de providenţialul prieten. Ciudat, mărturiseşte Elena, de opt ani ştia locurile acelea, dar nu aflase despre sfântul de acolo...

Ceea ce a simţit bolnava înăuntrul acelei mănăstiri nu i se mai întâmplase niciunde în altă parte. Aflând despre Cuvioasa Macaria, şi-au dorit să ia şi binecuvântarea acesteia. Nu reuşiseră însă, nefiind momentul potrivit. După trei zile, Elena a revenit la mănăstire împreună cu familia. Au aşteptat două ore ca să poată fi primiţi de maica Macaria, la mănăstire fiind lume din toate colţurile Greciei. Elena uitase de medicamentele contra durerilor, dar se ruga cu putere sfântului să o ajute. Aşa s-a şi întâmplat. Din toţi câţi îşi aşteptau rândul, a fost aleasă familia mult încercată.

„Probabil că o să vi se pară exagerat ceea ce o să vă spun, dar efectiv m-am simţit că plutesc în sfere cereşti - mărturiseşte Elena mai departe. Ce linişte şi pace răspândea acea maică! Am îngenuncheat şi am început să plâng, fără să pot scoate nici un cuvânt. La un moment dat, la întrebarea egumenei de ce plâng, am putut să murmur că am cancer. Mi-a spus că sfântul este alături de mine şi că o să mă fac bine. Mi-a făcut semnul sfintei cruci, ţinând în braţe sfintele moaşte, m-am închinat şi am plecat, luând agheasmă şi ulei de la candelă.

În acea seară, am început să citesc una dintre cărţile cu minunile Sfântului Efrem. Timp de două zile la rând, în ciuda durerilor imense pe care le aveam, îndată ce mă ungeam cu uleiul de la Sfântul Efrem, acestea dispăreau. A treia zi însă, am intrat în comă. La un moment dat am deschis ochii şi am văzut o lumină strălucitoare în faţa mea.

Am cerut să vină un preot ca să îmi citească rugăciuni, după care am căzut iarăşi în comă. Mai târziu am aflat că preotul a sosit ziua următoare şi m-a binecuvântat. Am fost transportată la spital. M-am trezit după câteva ore bune într-un loc străin, la un spital, înainte ca doctorii să apuce să îmi aplice vreun tratament. M-am ridicat din pat şi, cu ajutorul surorii mele şi a soţului acesteia, am plecat acasă. De atunci, din martie 1997 şi până în ziua de astăzi, îl am drept protector pe Sfântul Efrem. Termenul pe care mi-l dăduseră medicii - de o lună - nu s-a adeverit în cazul meu. Se întâmplase o minune, mulţi recunoşteau acest lucru. Această minune o făcuse Sfântul Efrem.

În luna octombrie a anului 1997, s-a depistat metastază la unul din plămâni, în patru locuri. Am început pe dată chimioterapia. Starea sănătăţii s-a înrăutăţit însă mult în următoarele trei luni. Doctorii au făcut tot ceea ce au putut. S-au decis să schimbe terapia deoarece, aşa cum spuseseră familiei mele, începuse numărătoarea inversă. Toate acestea bineînţeles le-am aflat mai târziu, când totul s-a schimbat...

Fără să intru în panică, până la stabilirea noului tratament pe care aveam să îl primesc, am alergat la adevăratul meu doctor, la Sfântul Efrem. Era a doua zi după Duminica Sfintei Cruci din Postul Mare. După ce mi-am pus dorinţa mea cea mare,

închinându-mă la sfintele moaşte, am cerut să intru la stareţa Macaria. Din toate părţile mi s-a spus că nu se poate, deoarece era foarte obosită şi pe deasupra şi bolnavă. Stăteam într-un colţ de biserică şi plângeam, rugându-l pe Sfântul Efrem să mă îndrume ce să iau ca să mă fac bine. Trecuseră aşa cam două ore. Aproape că uitasem ce îmi spuseseră călugăriţele, că maica Macaria nu mă putea primi.

La un moment dat a venit spre mine o maică şi mi-a spus să merg în curte şi să aştept pentru a fi primită de egumenă. Altă maică, văzându-mă în curte, m-a întrebat de ce plâng. Aflând despre boală, maica m-a sfătuit ce să iau. Apoi a venit altă călugăriţă, care mi-a spus acelaşi lucru. Am rămas adânc mişcată, pentru că deja căpătasem răspuns la rugăciunile mele! La un moment dat o maică mi-a spus să urc sus, în chilia stareţei. Când am îngenuncheat pentru a lua binecuvântare şi spunându-mi boala, cinstita stareţă a repetat ceea ce recomandară şi celelalte două maici mai înainte. Mi-a mai spus să nu mă tem deoarece Iisus este lumină şi Sfântul Efrem mă va ajuta. Am plecat de acolo cu convingerea că mă voi face bine. Aşa s-a şi întâmplat. Am urmat atât sfatul medicilor, cât şi ceea ce mi se spusese la mănăstire. Acel lucru cred că m-a salvat. După o jumătate de an, analizele arătau că cele patru focare de la plămân nu mai existau. Doctorul mi-a spus că avusese loc o minune. Şi asta a şi fost.

Îi mulţumesc Sfântului Efrem, îi datorez viaţa, întotdeauna îi voi fi recunoscătoare pentru că mi-a întărit credinţa în Domnul.

74. „Ieşi afară, Lazăre, prietene iubit”

Maria M. din insula Karpathos, a sosit în anul 1985 la Spitalul Bunavestire din Atena pentru a face o intervenţie chirurgicală. Trebuia să i se înlăture un hematom din zona craniană, situaţia fiind destul de gravă. Era în pericol de moarte sau exista riscul de-a rămâne paralizată.

Cu puţin înainte de operaţie, i s-a mai făcut o analiză şi doctorii au constatat că hematomul putea fi înlăturat prin operaţie în dreptul gâtului, fără a fi necesar să se intervină în partea superioară a capului. Intervenţia nu a durat mult. Pacienta s-a dus înapoi în salon. Tot corpul şi-l simţea ca şi străpuns de mii de ace. Le-a spus copiilor că poate îi sosise ceasul. Au chemat o soră medicală şi aceasta i-a făcut o injecţie ca să doarmă.

A visat că se afla într-o casă părăsită, fără acoperiş. De deasupra a venit un călugăr înalt, cu căciulă. Ţinând un pahar cu apă a strigat: „Ieşi afară, Lazăre, prietene iubit”. S-a trezit imediat, complet restabilită. Le-a spus copiilor că era sigură că se făcuse bine pe deplin. A venit în vizită naşa ei, care i-a adus o carte cu minunile Sfântului Efrem. Când a văzut icoana acestuia pe copertă, Maria a înlemnit. Era exact persoana pe care o visase. Din acel moment, Maria a început să îl viziteze pe Sfântul Efrem la mănăstire. Nu se gândise să scrie despre cele întâmplate cu ea, dar minunile citite au făcut-o să adauge şi ea una, spre slava lui Dumnezeu şi a Sfântului Efrem, grabnic ajutător şi dătător de speranţă în vremurile grele pe care le trăim.

75. M-a scăpat de dureri insuportabile

Sofia Mourtou, din Volos, la vizita pe care o făcuse la mănăstire din iunie 1997, luase o carte despre minunile Sfântului Efrem. În toamna aceluiaşi an, avea să fie greu încercată prin dispariţia neaşteptată a soţului surorii ei, şi aceasta la nouă luni după ce chiar sora ei trecuse la cele veşnice.

Când bărbatul a fost scos din spital, Sofia a simţit că o cuprind nişte călduri foarte mari şi a luat nişte medicamente pentru a evita un atac cerebral. A leşinat şi i s-a făcut respiraţie artificială, până la venirea Ambulanţei. Şi-a revenit de-abia la spital, având dureri mari în dreptul pieptului. Durerea era insuportabilă. Doctorii i-au spus că a fost norocoasă că supravieţuise şi i-au cerut să aibă răbdare, căci durerea avea să o mai simtă multă vreme, poate chiar un an. Durerea începuse să îi îngreuneze respiraţia, Sofia având şi probleme cu inima.

După câteva zile, s-a întors acasă fără nici o îmbunătăţire sensibilă. A luat atunci cu evlavie cartea despre Sfântul Efrem şi a aşezat-o în dreptul inimii. De câteva zile avea insomnii din cauza durerilor. De când aşezase însă cartea deasupra pieptului, durerea dispăruse şi somnul îi revenise. Dimineaţa s-a trezit fără nici o urmă de durere. De atunci mereu citea şi recitea acea carte.

Recomanda, de atunci, tuturor să citească minunile Sfântului Efrem şi să vină, dacă se poate, ca să se închine moaştelor acestuia...

76. Indicație a Sfântului Efrem despre existența unui alt sfânt

La începutul lunii iunie 1998, din oraşul Patra a sosit o răscolitoare epistolă, scrisă cu modestie, plină de credinţă şi de dorinţa ca lucrurile să se poată desfăşura aşa după cum dorea Sfântul Efrem. Domnul Konstantinos Danglas, autorul scrisorii, este mecanic de meserie şi avea să fie ales de însuşi Sfântul Efrem pentru o nobilă misiune...

Soţia lui îl vedea deseori în vis pe Sfântul Efrem, protectorul întregii familii cu doi copii - unul bolnav grav psihic şi altul care trebuia să repete bacalaureatul. Ultima dată când veniseră cu toţii la mănăstire, pe 1 iunie 1998, aflaseră de scrisoarea Sfântului Sinod în care se recunoştea sfinţenia Sfântului Efrem, acesta urmând să fie trecut în calendarul bisericesc.

Când au sosit acasă, au chemat preotul să facă slujba agheasmei şi a Tainei Sfântului Maslu. Au discutat cu preotul despre apropiata recunoaştere oficială a sfinţeniei Sfântului Efrem şi a trecerii lui în calendarul ortodox. Preotul le-a spus că citise că se mai adunau încă dovezi.

Konstantinos s-a mâhnit. Într-o după amiază, după ce a citit puţin dintr-o carte despre minunile Sfântului Efrem, s-a întins un pic între cele două slujbe şi a avut următorul vis: se făcea că era în faţa bisericii de la Nea Makri şi privea la dudul care fusese martor al muceniciei Sfântului Efrem. S-a pomenit cu sfântul lângă el. Sfântul avea în mână ziarul „Ortodoxia”. Pe prima pagină era un articol despre canonizarea sfântului. Articolul purta titlul „Ca să înţeleagă cei necredincioşi care nu cred în Sfinţenia Sfântului Efrem”. Sfântul i-a arătat ziarul şi i-a spus că oamenii nu credeau în sfinţenia lui dar, ca să li se mai dea un semn, dudul va înverzi şi va avea şi urme de sânge. După puţin timp a mai spus: „Bisericuţa pe care o priveşti acum trebuie să fie dărâmată, deoarece în scorbura dudului se găsesc moaştele unui alt sfânt, care a fost arhiereu, pe

nume Maximos. L-au ucis şi pe el agarenii, deoarece vorbea poporului, propovăduind Evanghelia Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Vorbeşte cu egumena Macaria, ştie ce are de făcut, moaştele sunt în partea dreaptă a împrejmuirii dudului".

În ziua de 6 iunie, Konstantinos a vorbit la telefon cu preotul mănăstirii care, când a auzit numele Maximos, l-a sfătuit să îi scrie maicii Macaria, care auzise mai înainte de acest nume.

În aceeaşi zi, care coincidea cu scrierea epistolei, soţia lui Konstantinos a visat că Sfântul Efrem i-a spus: „Spune-i lui Kosta să se înţeleagă cu cinstita egumenă şi din moment ce se termină împodobirea cu picturi a bisericii mele, să se facă dezgroparea atentă, cu mâinile, a moaştelor ierarhului Maxim, fără a se afecta dudul. Bărbatul tău este mecanic şi va şti cum să facă acest lucru, protejând copacul, pentru că este păcat să fie afectat în urma lucrării de găsire a moaştelor sfântului Maxim".

„Aceste minuni, sfântă Maică, s-au întâmplat săptămâna aceasta. Am considerat de datoria mea ca mic semn de recunoştinţă către sfânt să vă scriu toate acestea. Soţia mea îl vede des, am să vă scriu încet încet şi alte întâmplări, spre slava numelui Sfântului Efrem. Vă rog să ne aveţi în rugăciunile dumneavoastră, pe fata mea Maria-Vissaria ca să poată intra la facultate şi pe noi ceilalţi, Konstantinos, Anastasia şi Panaioti, ca să ne ajute sfântul să avem sănătate trupească şi sufletească.

Cu dragoste în Domnul vă sărut mâna dreaptă,
Konstantinos Danglas".

77. Sfântul „fulger” ajutător ne-a salvat în ultimul moment

Era în Marea Sâmbătă a anului 1999 când doamna Magdalena Theodorakopoulou din Mesina se îndrepta cu automobilul din Atena spre Kalamata, fiul ei fiind la volan. La un moment dat i-a atras atenţia că iconiţa Sfântului Efrem nu era la locul ei, băiatul punând-o într-un loc ascuns.

„De ce nu pui iconiţa pe bord, să o vedem? Ştii prea bine că ne-a ajutat de mai multe ori. Orice îi cerem, ne dăruieşte”, i-a spus mama. Fiul ei nu a reacţionat. La un moment dat, a început să plouă mărunt. La o curbă, băiatul a pierdut controlul volanului. Ajunseseră pe direcţia inversă de mers, îndreptându- se vertiginos către prăpastie.

Din toată puterea, femeia a strigat numele Sfântului Efrem, pentru ca acesta să le vină în ajutor. În timp ce roţile din faţă atinseseră marginea prăpastiei, automobilul, fără nici o explicaţie logică, s-a întors spre drum, de parcă o mână nevăzută îl pusese din nou în circulaţie, normal. S-a oprit cu partea din spate într-un copac, singurul care era în zonă.

„Văzusem moartea cu ochii, mărturiseşte Magdalena, dar sfântul a făcut iarăşi o minune! Ne-a salvat în ultimul moment. Cât trăiesc am să spun minunile lui. E de prisos să vă scriu starea fiului meu. Bineînţeles că primul lucru a fost reaşezarea iconiţei în locul ce i se cuvenea”.

78. Sfântul ne-a unit din nou familia şi ne-a ajutat în probleme grave de sănătate

Din San Diego, Maria Anastasiadi scrie, în mai 1999, o epistolă în care istoriseşte intervenţiile minunate ale sfântului în viaţa familiei ei greu încercate.

În vara anului 1997, vizitase împreună cu fiul ei de 11 ani, Socratis (pe care îl considera darul Maicii Domnului, după cum scrie), mănăstirea de la Nea Makri. Fusese alungată de soţul ei, dar şi de către părinţi. Nu ştia ce să facă. După fierbinţi rugăciuni către Maica Domnului, a fost primită de o verişoară din Kozani. Soţul acesteia era ofiţer. În fiecare zi, Maria se ruga ca Maica Domnului să îi găsească un om care să o ducă pe drumul lui Dumnezeu.

Într-o zi, a făcut o vizită la nişte prieteni. Unul dintre cei doi băieţi ai acestora se numea Efrem. A aflat acolo despre Sfântul Efrem şi despre minunile care au fost făcute de sfânt în acea familie. Femeia a primit o carte cu minunile Sfântului Efrem, o iconiţă şi ulei de la candela sfântului. Imediat după ce a terminat de citit cartea, femeia s-a uns cu ulei, ungându-l şi pe fiul ei. S-a rugat cu multă râvnă şi pentru bărbatul ei. Minunile au început din acel moment - cu o vedenie în care sfântul o privea. În ziua următoare, a primit un telefon din America, de la soţul care o ruga să se întoarcă acasă. Înainte de plecare, Maria a vizitat mănăstirea de la Nea Makri, luând iconiţe, cărţi, agheasmă şi ulei de la candelă.

La două luni după ce s-a întors, doctorii au depistat că soţul ei avea cancer de prostată. Rugăciunile n-au încetat nici o clipă. Chiar şi soţul se ruga, crezând în puterea sfântului. În ziua de 6 mai, a doua zi după ziua sfântului (5 mai), a avut loc operaţia - care a reuşit. În timpul operaţiei soţul l-a văzut pe Sfântul Efrem stându-i aproape.

Cu două luni înainte de a scrie despre lucrarea minunată a Sfântului Efrem, Maria l-a văzut în vis pe sfânt. Acesta i-a spus că în curând va avea multă treabă şi i-a dat o legătură de chei. În curând, doctorii i-au depistat cancer ovarian în stadiul 4, cu

extindere la ficat. I s-a făcut operaţie. Sfântul i-a stat aproape şi intervenţia a reuşit. S-a putut ridica imediat şi - la ora scrierii epistolei - urma să înceapă chimioterapia. Era gata de luptă cu boala, avându-l pe Sfântul Efrem mare protector şi ajutător.

„Mă rog ca în curând să fiu sănătoasă şi să mă învrednicească Dumnezeu să pot veni cu soţul şi copilul la mănăstire, ca să mă închin moaştelor sfântului.

Cu frică de Dumnezeu,
Anastasiadi Maria, California, S.U.A.”.

79. Doctorii nu ştiu ce să spună

Sfinte făcător de minuni Efrem, vreau să îţi mulţumesc din adâncul sufletului pentru darul sănătăţii mele. După analizele făcute în data de 18 august 1998, doctorii au constat că aveam cancer la ficat şi că trebuia să mă operez. Eu însă nu am contenit să citesc cărţile despre minunile făcute de tine şi am prins mult curaj şi putere şi te-am rugat să mă ajuţi să îmi recapăt sănătatea, iar eu voi veni să îţi mulţumesc. Şi ai făcut minunea, sfinte. Cu două zile înainte de intervenţia chirurgicală, m-am dus să fac din nou analize. Toate au mers bine cu ajutorul tău şi doctorii se întreabă şi acum ce s-a întâmplat, neştiind ce să creadă. Eu am crezut şi cred în tine, Sfinte Efrem, şi de atunci vin mereu ca să mă închin la moaştele tale.

Cu recunoştinţă,
Sotiria Moraiti, Patras

80. Sfântul mi-a ajutat să îmi iau certificatul de cunoaştere a limbii franceze

Mă numesc Maria Panaretou, sunt din insula Kerkira şi sunt elevă în clasa a treia de gimnaziu. Nu o să vă răpesc mult timp. Aş vrea ca diploma mea de cunoaştere a limbii franceze să o publicaţi într-una din cărţile dumneavoastră, deoarece am obţinut-o mulţumită sfântului.

Am dat examen la limba franceză şi anul trecut, dar nu l-am trecut. Mama v-a trimis cu puţin timp în urmă o scrisoare cu minunile sfântului pe care le-a trăit în viaţa ei. Cu puţin timp înainte să dau şi anul acesta examenul de limbă franceză, destul de deznădăjduită, am stat de vorbă cu mama. Mi-a spus să mă rog Sfântului Efrem şi, dacă am credinţă, voi lua diploma. Mi-a propus că, dacă se va întâmpla aşa, vom trimite o copie a diplomei pe adresa mănăstirii. Şi într-adevăr, sfântul nu s-a lăsat mult rugat şi m-a ajutat să reuşesc.

V-aş ruga să faceţi o mică rugăciune pentru mine, ca să am rezultate bune la şcoală şi anul acesta. Vă mulţumesc că mi-aţi acordat şi mie din timpul dumneavoastră citind rândurile acestea puţine - dar care mărturisesc o experienţă proprie care pentru mine are o mare însemnătate.

Maria Panaretou
Localitatea Sf.Nicolae, Kanalia, Kerkira

Scurtă biografie a Sfântului Efrem

Sfântul Efrem s-a născut în oraşul Trikala în anul 1384. Din anul 1393, această localitate a căzut în mâna turcilor lui Baiazid I, care stăpânea atunci întreaga regiune a Tessaliei. Din 1395, în Tesalonic a început răpirea copiilor de către turci. Se furau copii şi adolescenţi, cu vârste între paisprezece şi douăzeci de ani, dar şi mai mici.

La vârsta de numai patrusprezece ani, Sfântul Efrem, pe numele său de botez Constantinos Morfis, a fost nevoit să părăsească casa părintească, pe mama sa văduvă şi pe cei şapte fraţi. Aceasta a făcut-o pentru a nu fi înregimentat cu forţa în armata turcească ca ienicer. A îmbrăţişat cu mult zel viaţa monahală în Mănăstirea Buneivestiri din „Muntele celor neprihăniţi” din Atica.

În anul 1416, turcii au prădat peninsula Atică şi l-au silit pe guvernatorul Atenei, Antonie Atzaghioli, să se declare vasal al sultanului. În anul 1424, otomanii au intrat cu forţa în Mănăstirea Buneivestiri şi au trecut prin tăişul sabiei pe părinţii de acolo. Sfântul lipsea, fiind atunci în peşteră, sus în munte. Întorcându-se la mănăstire, a găsit trupurile neînsufleţite ale monahilor după care a plâns îndelung. În anul următor, la 14 septembrie, turcii s-au întors şi, găsindu-l pe sfânt, l-au supus caznelor cu o barbarie rar întâlnită, timp de opt luni şi jumătate, cum numai Sfinţii Mari Mucenici Gheorghe, Dimitrie, Ecaterina, Varvara şi alţii au mai fost torturaţi. La sfârşit, l-au spânzurat cu capul în jos într-un copac, în curtea mănăstirii. Au legat lemne aprinse de trunchiul copacului şi l-au pironit pe sfânt cu cuie groase. În mijlocul flăcărilor, sfântul se ruga stăruitor. A primit cununa muceniciei la 05 mai 1426, trecând la Domnul în zorii acelei zile, la ora 9 dimineaţa.

Despre Maica Macaria, egumena Mănăstirii de la Nea Makri, cea învrednicită de Dumnezeu să găsească moaştele Sfântului Efrem

Maica Macaria, după numele său laic Margarita Desipri, s-a născut pe 12 martie 1911 în satul Falatado din insula Tinos, din părinţi evlavioşi, având un bunic preot din partea mamei pe care l-a îndrăgit nespus de mult, părintele Antonie. Familia Desipri a fost binecuvântată cu naşterea a mulţi copii, dintre care două fete au devenit monahii, iar unul dintre băieţi preot, Andrei, singurul care mai trăieşte astăzi.

Margarita a intrat în viaţa monahală ca novice la 11 decembrie 1930, iar peste doi ani a depus voturile monahale. După trei ani a primit marea schimă în Mănăstirea Sfântului Ierotei.

Domnul o chema la nevoinţe deosebite. Pe timpul ocupaţiei şi-a făcut simţită prezenţa binevoitoare în închisorile de femei din Atena.

În vara anului 1945, vizitând localitatea Nea Makri din peninsula Atică, a urcat să aprindă o căndeluţă între ruinele a ceea ce avea să i se descopere ulterior ca fiind Mănăstirea stavropighie de călugări de odinioară din „Muntele celor neprihăniţi". Încă de atunci a început să simtă că acel loc este un loc sfânt. Un loc unde, cu voia lui Dumnezeu, va rămâne până la sfârşitul vieţii. Şi-a încropit o chiliuţă şi a continuat acolo viaţa monahală, noaptea lucrând pentru a-şi asigura cele absolut necesare traiului, şi ziua, în afară de slujbe, cercetând ruinele vechii bisericuţe a Buneivestiri şi ale chiliilor de odinioară. A trăit în condiţii aspre, încălzită iarna de focul rugăciunilor arzătoare către Dumnezeu, având drept acoperire numai o învelitoare lăsată de un cioban care descoperise că acolo trăia cineva.

Dumnezeu o chema la descoperiri minunate, făcându-i cinstea de a fi cea căreia i s-a descoperit locul moaştelor unuia dintre părinţi, moaşte ale căror urme le căuta

cu înfrigurare. Povesteşte singură mai departe: „Aşa cum stăteam între ruinele vechii mănăstiri, unde pronia dumnezeiască îmi purtase paşii, mă gândeam la timpurile de odinioară când oamenii mărturisiseră credinţa ortodoxă cu preţul vieţii lor şi ale căror moaşte puteau fi răspândite în multe locuri”. Când curăţa ruinele bisericii, se gândea că se află pe un loc sfânt şi Îl ruga deseori pe Dumnezeu s-o învrednicească să vadă pe unul dintre părinţii care trăiseră pe timpuri acolo. A trecut destul de mult timp până când, într-o zi, o voce lăuntrică i-a spus: „Sapă acolo şi vei găsi ceea ce doreşti” - şi, în mod minunat, i-a fost indicat un anumit loc din curtea mănăstirii.

A arătat locul unui muncitor pe care îl chemase să o ajute la treburile mănăstirii. Acesta la început nu a vrut să sape în locul indicat de ea, ci în alte locuri. L-a lăsat să facă precum voia, dar în acelaşi timp se ruga să dea doar de locuri stâncoase, ca în cele din urmă să sape acolo unde îi fusese indicat. Aşa s-a şi întâmplat. După trei patru încercări eşuate, a venit şi a săpat unde îi arătase maica.

Mărturii că acolo existase o chilie de monah erau şemineul, trei nişe şi un perete pe jumătate dărâmat. Locul a fost curăţat de pietre şi lucrătorul, plin de năduf că nu găsise nimic mai înainte, se apucă nervos de săpat. „Nu te grăbi, nu te osteni peste puteri, ia-o mai încet” l-a sfătuit monahia. Muncitorul continua însă în acelaşi ritm.

„Poate fi cineva înmormântat aici, te rog, ai grijă”, continua să îl sfătuiască maica Macaria.

Înciudat, omul a întrebat-o: „Chiar crezi că este adevărat ceea ce îţi închipui?”.

Într-adevăr, mărturiseşte maica mai departe, era foarte sigură, de parcă l-ar fi şi văzut pe acela pe care îl căuta. La aproximativ un metru şi şaptezeci adâncime cazmaua a dat la iveală capul omului lui Dumnezeu, cum l-a numit maica. În acelaşi timp, o mireasmă plăcută s-a răspândit în jur. Muncitorul a rămas şocat, nu mai putea articula nici un cuvânt. Monahia l-a rugat să o lase singură. A îngenuncheat şi, cu multă evlavie, a

îmbrăţişat moaştele sfântului, simţind tainic în adâncul sufletului mucenicia acestuia. Sufletul i s-a umplut de o neţărmurită bucurie - dobândise un odor de mare preţ. Dând la o parte pământul care încă îl mai acoperea, a putut să îl vadă întreg, chiar dacă rămăsese ascuns până atunci timp de secole. După îmbrăcăminte şi-a dat seama că fusese cleric. Sentimente amestecate o încercau - să se bucure sau să îl plângă pe cel pe care îl avea în faţă? Cum de se afla acolo? Ce se întâmplase cu el? Ce îi văzuseră ochii? Îşi spuse că desigur s-a petrecut o dramă. A început să plouă şi monahia a aşezat la loc moaştele unde le găsise.

Se înserase deja. Macaria a citit slujba vecerniei, fiind singură atunci în acele locuri unde o adusese Domnul ca să Îi slujească. Deodată a auzit paşi care porneau de jos din mormânt, apoi prin curtea mănăstirii şi care se opriră în faţa bisericii. Maica a mărturisit că a încremenit de spaimă la auzul paşilor apăsaţi şi că era pentru prima dată când se simţea ca şi paralizată de frică. Nici n-a apucat să se întoarcă să vadă despre ce era vorba când a auzit deodată o voce care i-a spus: „Până când mă vei lăsa acolo, jos? Şi omul ăla, care mi-a dezvelit aşa capul..!”. Macaria s-a întors şi a văzut un om înalt, brunet, îmbrăcat în haine monahale, cu ochi mici, rotunzi, cu uşoare riduri la colţuri, cu o barbă mare, care îi acoperea gâtul. În mâna stângă îi strălucea o lumină, iar cu dreapta binecuvânta.

Maica s-a umplut de mare bucurie, frica i-a dispărut imediat, a prins curaj şi, simţind dulcea povară a responsabilităţii cu care o însărcinase Dumnezeu, i-a spus: „Iartă-mă, mâine de cum se luminează, voi avea grijă de tine”. Pe dată sfântul s-a făcut nevăzut şi slujba Vecerniei a continuat în linişte.

A doua zi de dimineaţă, după Utrenie, maica Macaria a luat sfintele moaşte, le-a spălat, le-a curăţat de pământ şi le-a dus în altar, într-o mică firidă. A aprins şi o cădeluţă. În noaptea următoare, l-a visat pe cuviosul lui Dumnezeu în biserică. În stânga acestuia era o icoană foarte frumoasă, pe care el o ţinea, îmbrăţişând-o cu o mână. Era din argint, lucrată de mână. Alături era un sfeşnic, iar monahia a visat că i-a aprins o

lumânare din ceară curată. În acel moment s-a auzit o voce care i-a spus: „Îţi mulţumesc mult. Mă numesc Efrem”.

A trecut ceva timp de la acele întâmplări şi maica era oarecum nedumerită în legătură cu cele întâmplate. Într-o seară, după Vecernie, în timp ce voia să închidă uşa bisericii, a auzit trei bătăi ca un sunet de mătănii de chihlimbar. A înţeles că sfântul îi dădea iarăşi semne, a intrat în biserică, a aprins o lumânare şi s-a rugat. Deodată s-a simţit învăluită de o mireasmă extraordinară, de parcă s-ar fi aflat în Rai. S-a simţit însă în acelaşi timp şi nevrednică de toate câte i le descoperise Dumnezeu în acele locuri.

Muntele neprihăniților

Nu este întâmplător faptul că Dumnezeu a condus paşii Sfântului Efrem în muntele aşa-numit „al neprihăniţilor”, întrucât, potrivit tradiţiei, aici încă din secolele 10-11 s-a aflat o veche vatră sihăstrească. Existau pe atunci nenumărate schituri împrăştiate, care împodobeau acele locuri nu numai prin viaţa curată a vieţuitorilor de acolo, dar şi prin frumuseţea pe care o dădeau pinii, măslinii şi o mulţime de arbuşti de diferite feluri. Urmând exemplul altor oameni ce îşi închinaseră viaţa lui Dumnezeu - în rândul cărora se puteau număra chiar şi voievozi - a venit să vieţuiască aici, înaintând în virtute, cel ce avea să devină mai apoi Sfântul Efrem. A sosit la minunata Mănăstire a Buneivestiri, care constituia pe atunci centrul duhovnicesc al întregii regiuni. Aici avea să îşi trăiască întreaga viaţă pustnicească. Râvna sa a fost încununată de către Dumnezeu prin muncile groaznice la care a fost supus la moartea sa, prin chinurile pe care le-a îndurat între 14 septembrie 1425 şi 5 mai 1426, când a trecut la cele veşnice.

Maica Macaria, ai cărei paşi au purtat-o, peste ani, pe aceleaşi meleaguri, povesteşte...

„Eram în ajunul marii Sărbători a Buneivestiri a anului 1965 şi aveam obişnuita priveghere de toată noaptea. Timpul se scurgea încet în psalmodii, cântări liturgice, troparul Buneivestiri..”. Când Sfânta Liturghie a ajuns la momentul prefacerii Cinstitelor Daruri, maica Macaria a avut dintr-odată o vedenie minunată: altarul strălucea tot, auriu şi se făcea că din fresca Buneivestiri coborau până la pământ raze luminoase, înguste ca nişte lame de spadă. A auzit şi o voce care spunea: „Într-o vreme ca cea de astăzi mănăstirea aceasta sărbătorea cea mai strălucită sărbătoare a sa!”.Monahia a fost cuprinsă de o dorinţă nestăvilită de a afla şi alte amănunte. A întrebat: „Trăia şi Sfântul Efrem în acea vreme?” Şi vocea i-a răspuns: „Această sărbătoare o avea Sfântul Efrem la mare cinste, prăznuind-o la întreaga ei strălucire şi acum... de ce? De ce? De ce?”.

Maica Macaria precizează că nu vedea pe nimeni, doar auzea vocea aceea cerească. Ultimele cuvinte le-a auzit rostite cu multă tristeţe şi durere nesfârşită. Despre hramul vechi al mănăstirii, acela al Buneivestiri, aveau să scrie mulţi oameni ai Bisericii, clerici şi laici, dar cele ce s-au întâmplat la acea slujbă de noapte au mişcat-o adânc pe egumenă, întărind-o în întreaga activitate legată de destinul mănăstirii.

Tot maica Macaria istoriseşte că avea o femeie angajată la fundaţia de pe lângă mănăstire, care avea grijă de copii. Femeia avea o nepoţică ce mânca acolo. Într-o noapte, când femeia nu putea dormi, l-a văzut pe sfânt că se apropie de patul fetiţei. Fetiţa s-a speriat.

„Nu te teme, fata mea, sunt Sfântul Efrem”, i-a spus şi a mângâiat-o pe creştet. Femeia i-a mărturisit stareţei că de acolo de unde era ea nu şi-a dat seama cine

este. Luând silueta drept aceea a egumenei, a strigat-o pe nume. A văzut deodată un bărbat, înconjurat de lumină multă, ţinând în mână macheta unei biserici, care s-a prezentat: „Suntmarele mucenic Efrem”.

Pe dată femeia i-a căzut la picioare şi sfântul a continuat: „M-am născut la 14 septembrie, ziua Sfintei Cruci, şi tot la 14 septembrie de ziua Sfintei Cruci a început mucenicia mea, când aveam 42 de ani. Să îi spui Macariei să îmi ridice un proschinitar în cotitura drumului. Acolo obişnuiam să stau ca să mă odihnesc”.

Femeia a mai auzit: „Mormântul mi-a fost o peşteră. Barbarii şi mort mă torturau”. Femeia s-a întrebat şi s-a rugat ca sfântul să îi descopere locul unde dorea să fie construit proschinitarul. L-a văzut şi altă credincioasă pe sfânt şi toate au aflat apoi locul exact unde avea să fie construit un mic proschinitar în formă de bisericuţă. Mai apoi, s-a aflat de la un domn în vârstă, Barba Gheorghios, că, exact în acel loc, în urmă cu treizeci şi cinci de ani a văzut un călugăr foarte trist care stătea şi se uita spre locul unde avea să se construiască mai apoi mănăstirea. A fost atât de impresionat, încât nu l-a uitat, recunoscându-l peste ani în icoana de la proschinitar.

Mesajul din 29 aprilie 1966 despre mucenicie

„Eram plină de nelinişte în acea noapte, mărturiseşte monahia Macaria, nu puteam să-mi găsesc locul, nici să mă întind în pat, nici să stau în fotoliu... Ora trei din noapte m-a găsit în fotoliu şi cum stăteam aşa, undeva la dreapta mea am văzut un monah cu o înfăţişare foarte ascetică, cu părul căzându-i în neorânduială pe umeri. Era foarte palid şi purta o rasă veche zdrenţuită de culoare verde închis. De îndată ce l-am privit mai atentă, pacea a pus stăpânire pe inima mea şi o bucurie nedesluşită a prins a se înfiripa în

sufletul meu. Deodată l-am văzut lângă mine. Venise fără să păşească. S-a aplecat şi a şoptit cu multă evlavie cele ce urmează: «Sfântul Efrem şi-a încheiat viata muceniceşte, sub turci, în anul 1426, la 5 mai, la ora nouă şi jumătate.»“

Monahia s-a gândit că ar trebui să noteze cele auzite, şi atunci a auzit iarăşi aceleaşi cuvinte, repetate de mai multe ori. Dimineaţa le-a povestit şi celorlalte monahii despre lucrurile minunate pe care le trăise.

În seara următoare o altă monahie a avut un vis în care i s-a descoperit întreg martiriul sfântului. Acesta fusese legat cu capul în jos de un copac puternic. În mijloculpântecelui i s-a pus un lemn gros încins, şi corpul, bătut în cuie, îi ardea... Nelegiuiţii care au făcut acestea stăteau deoparte, privind. Având flacăra credinţei însă mult mai puternică, sfântul a îndurat teribilele torturi.

Din momentul în care au aflat cum s-a sfârşit viaţa sfântului, maica Macaria i-a luat moaştele din sfântul altar şi le-a aşezat cu evlavie în faţa icoanei sale. Atunci, mărturiseşte, s-a întâmplat un lucru minunat şi asta în timp ce la altar se slujea... Icoana cea mare a Sfântului a făcut un zgomot puternic. De asemenea, moaştele au început să scoată zgomote, pe rând, cele mari, cele mici şi apoi toate împreună. Apoi, monahiile l-au văzut pe sfânt că umblă printre ele încălţat cu papuci şi îmbrăcat cu rasă. Sfânta mireasmă care o răspândea în urma sa purta adieri cereşti.

„Vreau ca mormântul să fie în biserică”

Monahia Macaria istoriseşte despre construirea bisericii de la Nea Makri, a cărei terminare a coincis cu editarea primului volum cu minunile sfântului, mărturii vii ale purtării de grijă neîncetate a Sfântului Efrem.

Biserica, atât de dorită de către toţi vieţuitorii de acolo s-a construit odată cu sosirea aici - prin iconomie dumnezeiască, după spusele maicii - a unor pietre vechi de la o clădire ce împodobea odinioară Atena.

A trecut ceva vreme de când au luat decizia de construire a bisericii. Între timp, maica s-a rugat sfântului să îi dea un semn spre a-i arăta unde doreşte să îi fie mormântul, în biserică sau în afara acesteia. Nu au trecut decât două zile şi a sosit o credincioasă evlavioasă care i-a spus că i-a apărut în vis sfântul şi i-a zis: „Să îi spui stareţei că vreau ca mormântul să fie în biserică...”.

Viața Sfântului Efrem cel Nou

Sfântul Efrem (Constantinos Morfis după numele de botez) s-a născut în orașul grecesc Trikala, în anul 1384. La 14 ani a plecat la Mănăstirea Bunavestire, de pe Muntele Neprihăniţilor, părăsind casa părintească, mama văduvă şi cei şapte fraţi, fugind din calea turcilor conduşi de Baiazid I, care începuseră răpirea tinerilor de 14-20 de ani pentru a-i înregimenta cu forţa ca ieniceri.

Sfântul Efrem s-a nevoit mai bine de 25 de api, ca monah, la Mănăstirea Bunavestire. În anul 1416, turcii au prădat Peninsula Attika şi, în 1424, invadând mănăstirea, i-au omorât cu sabia toţi călugării. Sfântul Efrem era atunci în peşteră, sus în munte, şi când s-a întors a găsit trupurile neînsufleţite ale monahilor. După un an, turcii au venit din nou şi, găsindu-l pe sfânt, l-au supus caznelor cu o barbarie rar întâlnită, timp de opt luni şi jumătate, îndurând chinuri mai presus de cuvinte, rugându-se şi iertând, sfântul a primit cununa mucenicească, după cum singur avea să arate în chip minunat.

Sfântul Efrem, marele făcător de minuni, s-a făcut cunoscut în urma mai multor descoperiri dumnezeieşti.

În vara anului 1945 schimonahia Macaria, vizitând localitatea Nea Makri, a urcat să aprindă o candelă la ruinele mănăstirii de pe Muntele Neprihăniţilor. Dorind viaţă pustnicească şi simţind sfinţenia locului, maica şi-a încropit o chiliuţă în care avea să rămână până la sfârşitul vieţii.

Pe când cerceta ruinele Bisericuţei Buneivestiri şi chiliile vechii mănăstiri de călugări, se gândea că se află pe un loc sfânt şi îl ruga pe Dumnezeu s-o învrednicească să i se arate vreunul dintre părinţii care trăiseră în acele locuri. Într-o zi, o voce lăuntrică i-a spus: „Sapă acolo şi vei găsi ceea ce doreşti”. Punând un lucrător, care ajuta atunci la treburile mănăstirii, să sape, maica Macaria s-a învrednicit să dobândească un dar de

mare preţ: la aproximativ 1,7m adâncime au găsit, răspândind o mireasmă plăcută, moaştele întregi ale unui călugăr care fusese cleric, după îmbrăcămintea cu care era îmbrăcat. Venind ploaia, maica a lăsat moaştele unde le găsise. După vecernie, sfântul i s-a arătat maicii, spunându-i: „Până când mă vei lăsa acolo jos?”. Era un călugăr înalt, brunet, cu barbă mare, în mâna stângă îi strălucea o lumină şi cu mâna dreaptă binecuvânta. Maica i-a cerut iertare şi a doua zi a luat moaştele, le-a curăţat şi le-a pus în altar, într-o firidă, şi a aprins o candelă. În acea noapte, sfântul i s-a arătat maicii în vis, spunându-i: „îţi mulţumesc mult. Mă numesc Efrem”.

Tot sfântul a descoperit unei femei şi chipul morţii sale. Aceasta l-a văzut într-o lumină care înconjura mănăstirea, ţinând în mână o bisericuţă. Sfântul i-a zis aceste cuvinte: „Mare Mucenic Efrem”. Femeia a îngenuncheat, iar sfântul a continuat: „M-am născut la 14 septembrie, de ziua Sfintei Cruci, şi tot la 14 septembrie, la 42 de ani, am dat mărturie prin moarte mucenicească. Să îi spui maicii Macaria şă îmi ridice un paraclis în cotitura drumului. Acolo voi sta şi mă voi odihni. Scorbura copacului mi-a fost mormânt. Necredincioşii m-au torturat chiar şi mort”.

În anul 1966, în ziua de 29 aprilie, monahia Macaria a primit din nou o descoperire de la sfânt: „Deodată, l-am văzut lângă mine, venise fără să păşească. A şoptit cu multă evlavie: «Sfântul Efrem şi-a sfârşit viaţa muceniceşte, sub turci, în anul 1426, pe 5 mai, la ora nouă dimineaţa.»“ În seara următoare, o altă monahie a avut un vis în care i s-a descoperit întreg martiriul sfântului. Fusese legat cu capul în jos de un copac bătrân şi în mijlocul pântecelui i s-a înfipt o bucată de lemn aprins, care îi ardea măruntaiele, în timp ce trupul îi era străpuns cu multe cuie.

Minunile la moaştele Sfântului Marelui Mucenic Efrem, arătările lui în vis sau aievea, ajutorul grabnic oferit celor în nevoi, nenumăratele tămăduiri au umplut paginile mai multor cărţi (câteva fiind traduse şi în limba română), mărturiile fiind strânse cu grijă, la început de maica Macaria, iar după moartea ei, de maicile de la mănăstirea

sfântului. Cel care a citit, chiar şi numai o dată, câteva din minunile Sfântului Efrem simte cât de apropiat este de noi, păcătoşii.

Paraclisul Sfântului mare mucenic Efrem cel Nou

(Alcătuit de Maica Macaria, stareţa şi ctitora Mănăstirii Bunavestire de la Nea Makri, de pe muntele Amomon, Attika**)**

Cântarea 1, glasul 8:

Irmosul:

„Apa trecând-o ca pe uscat şi de răutatea egiptenilor scăpând, israeliteanul striga: Izbăvitorului şi Dumnezeului nostru să-i cântăm".

Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem, roagă-te pentru noi.

De multe necazuri fiind cuprins şi de boli amare şi tiraniceşti, cu credinţă vin la moaştele tale, vindecă-mă, Sfinte, prin mijlocirea ta.

Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem, roagă-te pentru noi.

Datu-ţi-s-a har de la Dumnezeu să vindeci tulburările feluritelor boli; ridică-mă, aşadar, pe mine cel ce zac în boală grea, ca să te slăvesc, Sfinte Efrem, izbăvitorul meu.

Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem, roagă-te pentru noi.

În adâncul păcatelor căzând, cu lacrimi strigă robul tău: De vrăjmaşii cei văzuţi şi de cei nevăzuţi izbăveşte-mă, dându-mi vindecare mie celui ce scap la tine.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Stăpână Fecioară, Maica Iui Dumnezeu, nu înceta a te ruga pentru mine păcătosul, tu, Preanevinovată, ceea ce eşti slăvita Maică a celui Preaînalt, ca să mă miluiască şi să mă mântuiască de bolile cele de multă vreme.

Cântarea 3:

Irmosul:

„Doamne, Cel ce ai făcut cele de deasupra crugului ceresc şi ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întăreşte întru dragostea Ta, pentru că Tu eşti marginea doririlor şi credincioşilor întărire, Unule Iubitorule de oameni”.

Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem, roagă-te pentru noi.

Lipsit fiind de toate, cu durere strig ţie: întâmpină, Sfinte Efrem, pe cei ce strigă către tine şi întinde mâna ta cea sfântă, ridică-mă din pat şi sănătate dă-mi mie, robului tău.

Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem, roagă-te pentru noi.

Acum mă apasă greutatea păcatelor mele şi mă împrăştii cu totul în largul necazurilor; întâmpină-mă cu rugăciunea ta cea caldă şi pe vrăjmaşul acum nimiceşte-l şi cu totul pierde-l, Cuvioase Părinte al nostru, Preasfinţite Efrem şi linişte inimii mele dăruieşte-i.

Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem, roagă-te pentru noi.

Izvor nesecat de vindecări eşti sfinţite Efrem, cel întocmai ca îngerii, de aceea îţi cântăm luptele şi dumnezeieştile chinuiri pe care le-ai răbdat pentru Mirele Hristos. Pe care neîncetat roagă-l, Cuvioase, să miluiască sufletele noastre.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

În grele neputinţe acum am căzut, Preasfântă Fecioară, tu îmi ajută, căci nădejdea mea în tine mi-am pus-o, eu smeritul, nu mă trece cu vederea, Bună Stăpână. Mântuieşte-mă, Curată, pentru Fiul tău, ca să mă izbăvesc de osândă.

Izbăveşte de primejdii pe robii tăi, de Dumnezeu Născătoare, că toţi după Dumnezeu la tine alergăm, ca la o ocrotitoare şi zid nesurpat.

Caută cu milostivire, de Dumnezeu Născătoare prealăudată, spre necazul meu cel cumplit al trupului şi vindecă durerea sufletului meu.

Apoi preotul zice ectenia şi pomeneşte pe cei pentru care se face paraclisul, iar noi cântăm „Doamne miluieşte" (de 12 ori), după care:

Sedelna, glas 2:

Izvor nesecat de vindecări eşti sfinţite Efrem, cel întocmai ca îngerii, de aceea îţi cântăm luptele şi dumnezeieştile chinuiri pe care le-ai răbdat pentru Mirele Hristos. Pe care neîncetat roagă-L, Cuvioase, să miluiască sufletele noastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugătoare fierbinte şi zid nebiruit, izvor de milă şi lumii scăpare, cu dinadinsul strigăm: Stăpână Născătoare de Dumnezeu, vino degrabă şi din primejdii izbăveşte-ne pe noi, ceea ce eşti grabnic păzitoare.

Cântarea 4:

Irmosul:

„Am auzit, Doamne, taina rânduielii Tale, am înţeles lucrurile Tale şi am preaslăvit Dumnezeirea Ta”.

Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem, roagă-te pentru noi.

Sufletului meu celui nestatornic fii povăţuitor tu, pururea pomenite, şi alină-mi tulburarea, dăruind pace inimii mele.

Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem, roagă-te pentru noi.

Pe tine te chem, Sfinte Efrem preasfinţite, ajutor fii ticălosului meu suflet.

Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem, roagă-te pentru noi.

Noaptea şi ziua pe tine te chem, Sfinte Efrem, întâmpină şi mântuieşte pe robul tău din nevoia cea de acum.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Născătoare de Dumnezeu Fecioară, nu ne trece cu vederea pe noi, cei ce jalnic ne primejduim, şi izbăveşte-ne de tot păcatul şi de orice neputinţă amară.

Cântarea 5:

Irmosul:

„Luminează-ne pe noi, Doamne, cu poruncile Tale şi cu braţul Tău cel înalt; pacea Ta dă-o nouă, Iubitorule de oameni”.

Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem, roagă-te pentru noi.

Miluieşte-mă, Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem, de minuni făcătorule şi Preasfinţite, şi povăţuieşte-mă spre limanul voii celui Prea-înalt, ca să cânt: Aliluia.

Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem, roagă-te pentru noi.

Întăreşte-ne pe piatra credinţei pentru care te-ai luptat, Fericite, şi prin sângele tău cel sfânt ai întărit Biserica lui Hristos şi inimile noastre cele clătinate, Sfinte Efrem.

Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem, roagă-te pentru noi.

Nu trece cu vederea rugăciunile noastre, Sfinte Efrem, cel ce eşti al lui Dumnezeu preasfinţit slujitor şi prieten adevărat al lui Hristos. Ţie îţi cerem şi pe tine te rugăm: nu înceta a te ruga pentru sufletele noastre.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Bucură-te, de Dumnezeu Născătoare Stăpână, ceea ce eşti bucuria tuturor, nădejde neruşinată. Bucură-te, Curată Marie, ajutorul celor ce te cheamă. Bucură-te, a sufletelor noastre dumnezeiască mângâiere.

Cântarea 6:

Irmosul:

„Rugăciunea mea voi vărsa către Domnul şi Lui voi spune scârbele mele; că s-a umplut sufletul meu de răutăţi şi viaţa mea de iad s-a apropiat, şi ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă”.

Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem, roagă-te pentru noi.

Primeşte-mi rugăciunea cea săracă, şi lacrimile mele, Sfinte, să nu le treci cu vederea, căci neputinţa sufletului şi a trupului până la iad a coborât viaţa mea, însă tu, ca un doctor îndurător şi milostiv, dă-mi vindecare mie celui ce mă rog ţie.

Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem, roagă-te pentru noi.

Cu îndrăzneală prea mare către Stăpânul fiind îmbogăţit, Preasfinţite, cere pace lumii şi dăruieşte sănătate robilor tăi, Sfinte.

Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem, roagă-te pentru noi.

Ridică-mă din pat, ca să-ţi cânt după datorie ţie, izbăvitorului meu.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Mântuieşte de toate bolile pe robii tăi, Sfinte Efrem Preasfinţite, căci eşti îmbogăţit cu multă îndrăzneală. Pentru aceasta nu ne părăsi, Preasfinţite, în primejdii.

Caută cu milostivire, de Dumnezeu Născătoare prealăudată, spre necazul meu cel cumplit al trupului şi vindecă durerea sufletului meu.

Apoi preotul zice ectenia şi pomeneşte pe cei pentru care se face paraclisul, iar noi cântăm „Doamne miluieşte” (de 12 ori), după care:

Condacul, glasul 2:

Cald ocrotitor eşti celor ce te cheamă, Sfinte Efrem, podoaba Cuvioşilor. Nu trece cu vederea cererile robilor tăi ci, ca un îndurat, vino întru ajutorul nostru celor ce zăcem în boli grele, pentru ca să strigăm cu râvnă: Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Şi îndată prochimenul. Glasul 4: *Aşteptând am aşteptat pe Domnul şi a căutat spre mine*.

Stih: *Şi a pus pe piatră picioarele mele şi a îndreptat paşii mei*.

Evanghelia, Matei (10, 1, 5-8)

În vremea acea, chemându-i Iisus pe cei doisprezece ucenici ai Săi, le-a dat lor putere asupra duhurilor necurate, ca să le scoată şi să tămăduiască toată boala şi toată neputinţa. Pe aceştia i-a trimis Iisus, poruncindu-le lor și zicând: „În calea păgânilor să nu mergeţi, şi în cetate de Samarineni să nu intraţi; ci mai degrabă mergeţi la oile cele pierdute ale casei lui Israel. Şi, mergând, propovăduiţi, grăindu-le: *S-a apropiat împărăţia cerurilor*. Tămăduiţi pe cei neputincioşi, înviaţi pe cei morţi, curăţiţi pe cei leproşi, pe demoni scoateţi-i; în dar aţi luat, în dar să daţi”.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, (glasul 2)

Pentru rugăciunile Cuviosului Tău, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Stih: Miluieşte-mă Dumnezeule după mare mila Ta şi, după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.

Şi stihirile acestea (glas 6):

Să nu mă depărtezi pe mine cel rătăcit prin amăgirea balaurului celui înşelător care de demult i-a scos afară pe strămoşi. Necazuri şi boli grele m-au înconjurat şi, afară de tine, altă scăpare şi ajutor şi mângâiere nu am eu, nenorocitul. La tine scap, doctorule cel mare al sufletului meu, Sfinte Efrem, lauda cuvioşilor, nu mă părăsi pe mine.

Nimeni din cei ce aleargă la tine, nu pleacă ruşinat, neluând vindecare. Pentru aceasta, cu credinţă caldă strigă robul tău: Miluieşte-mă.

Mă pocăiesc şi strig din adâncul inimii mele: Am greşit, miluieşte-mă, Sfinte al meu, Efrem, pe mine nevrednicul tău rob şi dă-mi vindecare sufletului şi trupului.

Preotul:

Mântuieşte Dumnezeule poporul Tău şi binecuvintează moştenirea Ta; cercetează lumea Ta cu milă şi îndurări; înalţă fruntea creştinilor ortodocşi şi trimite peste noi milele Tale cele bogate; pentru rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Maria, cu puterea Cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci, cu ocrotirile cinstitelor, cereştilor Puteri celor fără de trupuri, cu rugăciunile Cinstitului, Slăvitului Prooroc, Înaintemergătorului şi Botezătorului Ioan; cu ale Sfinţilor, slăviţilor şi întru tot lăudaţilor Apostoli; cu ale celor între Sfinţi Părinţilor noştri mari Dascăli şi Ierarhi, Vasilie cel Mare, Grigorie de Dumnezeu cuvântătorul, Ioan Gură de Aur; Nicolae, arhiepiscopul Mirelor Lichiei şi Nectarie din Eghina, făcătorii de minuni; cu ale Sfinţilor slăviţilor şi bunilor biruitori Mucenici; cu ale Cuvioşilor şi de Dumnezeu purtătorilor Părinţilor noştri; cu ale Sfintei Cuvioasei Muceniţe Paraschevi; cu ale Sfântului Marelui Mucenic Efrem, făcătorul de minuni; cu ale Sfinţilor, drepţilor şi dumnezeieştilor Părinţi Ioachim şi Ana; cu ale Sfinţilor [numele], a căror pomenire o săvârşim astăzi şi cu ale tuturor Sfinţilor Tăi, rugămu-ne Ţie, Unule Mult-milostive Doamne, auzi-ne pe noi păcătoşii, care ne rugăm Ţie, şi ne miluieşte pe noi.

Doamne miluieşte (de 12 ori). Apoi, continuăm celelalte cântări ale Canonului.

Cântarea 7:

Irmosul:

„Tinerii cei ce au mers din Iudeea în Babilon oarecând, cu cântarea Treimii, văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: Dumnezeul Părinţilor noştri, bine eşti cuvântat”.

Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem, roagă-te pentru noi.

Tu, cel ce stai cu multă îndrăzneală în jurul tronului Sfintei Treimi, mijloceşte pentru pacea lumii şi pentru mântuirea noastră, a păcătoşilor, şi întăreşte credinţa noastră ortodoxă, ca neîncetat să cântăm: Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem, roagă-te pentru noi.

Cei ce din cauza feluritelor păcate am ajuns ca nişte ruine jalnice şi cu totul nenorocite şi nu putem să privim spre tine, Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem, Fericite, strigăm: Ridică-ne pe noi din neputinţele noastre, ca să cântăm Dumnezeului nostru: Slavă Ţie.

Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem, roagă-te pentru noi.

Nevrednicii tăi robi, Sfinte Efrem, îţi cerem: nu trece cu vederea cererile noastre pe care le înălţăm noaptea şi ziua către tine. Auzi-ne, aşadar, pe noi care cu frică şi râvnă în umilinţă strigăm: întăreşte credinţa noastră ortodoxă, pentru care tu, Sfinte, te-ai luptat până la sânge.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Doamnă de Dumnezeu Născătoare cu daruri dăruită, bucuria îngerilor şi dulceaţa tuturor Sfinţilor, şi a noastră, a păcătoşilor, nădejde, scăpare ţie îţi cerem. Preasfânta mea cu totul nevinovată, dimpreună cu Cuviosul nostru Părinte Efrem, Sfinţitul mucenic, roagă-te pentru pacea lumii şi pentru unitatea Bisericii.

Cântarea 8:

Irmosul:

„Pe Împăratul Ceresc, pe care Îl laudă ostile îngereşti, lăudaţi-L şi Îl preaînălţaţi întru toţi vecii”.

Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem, roagă-te pentru noi.

Pe modelul credinţei în cântări şi laude să-l mărim credincioşii, căci a stricat uneltirile celor fărădelege. Pentru aceasta să cântăm: Bine eşti cuvântat Dumnezeul Părinţilor noştri.

Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem, roagă-te pentru noi.

Pe cel ce locuieşte în corturile cereşti împreună cu îngerii, în cântări şi laude să-l mărim pe Efrem, viteazul ostaş şi pătimitor al lui Hristos, pe cel ce neîncetat se roagă să se mântuiască sufletele noastre.

Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem, roagă-te pentru noi.

Veniţi adunarea tuturor mucenicilor şi a cuvioşilor dimpreună cu Sfinţitul Mucenic Efrem, cugetătorul de Dumnezeu, ca cei ce staţi lângă Sfânta Treime, şi neîncetat rugaţi-vă pentru pacea lumii şi întărirea Bisericii.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Pe tine, Împărăteasa cerurilor, te laudă neîncetat cetele îngerilor şi dimpreună cu adunarea cuvioşilor te slăvesc. Cu aceştia, Preasfânta mea Născătoare de Dumnezeu, şi cu Sfinţitul Mucenic Efrem, roagă-te să se întărească credinţa ortodoxă şi să se mântuiască sufletele noastre.

Cântarea 9:

Irmosul:

„Cu adevărat, Născătoare Dumnezeu te mărturisim, pe tine Fecioară curată, noi cei izbăviţi prin tine, slăvindu-te cu cetele celor fără de trup”.

Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem, roagă-te pentru noi.

De Dumnezeu cugetătorule, pe tine te cântăm noi, cei mântuiţi prin tine din felurite neputinţe. Pentru aceasta, Sfinte Efrem, de Dumnezeu purtătorule, te fericim.

Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem, roagă-te pentru noi.

Lăudăm şi binecuvântăm pe Domnul slavei, pe cel ce a slăvit pomenirea ta, Părinte Efrem, căci tu eşti slava mucenicilor şi podoaba monahilor.

Sfinte al lui Dumnezeu, Efrem, roagă-te pentru noi.

Genunchii mi-i plec, Părinte, şi cu lacrimi strig ţie, eu, robul tău: Sfinte Efrem, ajută-mă; primeşte mica mea cântare şi mă mântuieşte.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Pe tine, ceea ce ai născut pe Stăpânul şi Domnul slavei, te cântăm, Preacurată Stăpână, căci tu eşti Maica şi lauda ortodocşilor.

Şi îndată „Cuvine-se cu adevărat” iar preotul tămâiază altarul şi pe popor, timp în care se cântă acestea:

Bucură-te, al Mănăstirii tale dumnezeiesc ocrotitor şi stâlp luminos al monahismului.

Bucură-te, Sfinte Efrem, dumnezeiască vistierie de mir a moaştelor, prin care primim vindecări.

Bucură-te, doctorul celor neputincioşi, bucură-te, râu pururea curgător de minuni, bucură-te lauda cea mare a sufletului meu; Sfinte Efrem, de minuni făcătorule, acoperă turma ta.

Sfinte Efrem, veselia îngerilor, bucuria şi frumuseţea tuturor Sfinţilor, pe tine te rugăm: îngrădeşte Mănăstirea ta în care te-ai nevoit cu râvnă şi te-ai făcut părtaş cinstitei mucenicii.

Înălţat ai fost în copac ca pe o cruce, asemănându-te Dumnezeului tău, Stăpânului şi Izbăvitorului, pentru care ai răbdat arderea pântecelui tău, zdrobind astfel pântecele vrăjmaşului şi începătorului răutăţii.

Pe tine, Sfinţitul Mucenic al lui Hristos, lauda asceţilor şi frumuseţea mucenicilor, te rugăm, Sfinte Efrem, făcătorule de minuni, miluieşte-ne degrabă cu rugăciunile tale.

Noi, cei ce ne aflăm în primejdii şi ispite, sărutăm cu toată evlavia şi râvna dumnezeiasca ta icoană, pe care ai salvat-o, Fericite, de la arderea focului celui a toate mistuitor, arătând prin minuni, Sfinte Efrem, şi această minune.

Cu toate oştirile îngereşti, cu Ioan Botezătorul, cu Apostolii cei slăviţi şi cu tot soborul Sfinţilor, Preacurată, Fiului tău te roagă, toţi să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... Tatăl nostru...

Şi aceste tropare:

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie ca unui Stăpân, noi păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, (glasul 2)

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe

noi de vrăjmaşii noştri; că Tu ești Dumnezeul nostru și noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale suntem şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne izbăvim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Preotul zice ectenia, după care cântăm aceste tropare, glasul 2, Podobie:

„Când Te-ai pogorât de pe lemn, mort, cel din Arimateea pe Tine, viaţa tuturor, cu smirnă şi cu giulgiu Te-a înfăşurat, Hristoase, şi cu dragoste s-a îndemnat a săruta, cu inima şi cu buzele, trupul Tău cel nestricat. Însă, fiind cuprins de frică, se bucura, strigând către Tine: Slavă smereniei Tale, Iubitorule de oameni!”.

Bucură-te, al neputincioşilor doctor, bucură-te, toiag şi zid celor din amare nevoi, neputințe și necazuri și strâmtorări, Părinte, din primejdia sufletului la tine scăpând, pe tine te rog, nu mă trece cu vederea până în sfârşit, pentru că tu îmi eşti păzitor, Cuvioase Efrem.

Mântuieşte pe robii care nădăjduiesc întru tine, Cuvioase Efrem, bucuria şi acoperirea noastră, te rugăm nu trece cu vederea, Părinte, pe cei ce cu credinţă şi râvnă scapă la milostivirea ta. Izbăveşte de nenorociri pe toţi care aleargă la racla ta şi îţi sărută moaştele.

Stăpână, primeşte rugăciunile robilor tăi şi ne izbăveşte de toată nevoia şi necazul.

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperământul tău.

Pentru rugăciunile Sfinţilor Părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin.

Paraclisul al doilea al Sfântului Mare Mucenic Efrem cel Nou

(Alcătuire a părintelui Gherasim Athonitul)

După binecuvântarea preotului, se zic rugăciunile începătoare, apoi *Doamne miluieşte* (de 12 ori), Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin. Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori), Psalmul 142, Slavă... Şi acum... Aliluia... (de 3 ori) apoi cântăm „Dumnezeu este Domnul...”, după care aceste tropare, glasul 4:

Irmosul:

„Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule; veseleşte cu puterea Ta pe cei binecredincioşi, dăruindu-le biruinţă asupra celui protivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă”.

Celor ce se apropie de cinstitele tale moaşte şi cer mijlocirea ta cea caldă, dă-le pururea dumnezeiasca ta ocrotire, izbăvindu-i pe aceştia de ispite, primejdii şi de toate necazurile şi de bolile cumplite, Sfinte Cuvioase Mucenice Efrem, ca cel ce eşti Mântuitorului slujitor preafierbinte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Prin aflarea cinstitelor tale moaşte, ai veselit sfânta ta mănăstire şi ai umplut de bucurie inimile credincioşilor care, câştigând harul tău, strigă: Tu eşti adăpostirea noastră şi cald apărător, Sfinte Cuvioase Mucenice Efrem. Pentru aceasta, izbăveşte-ne de necazuri cumplite.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Niciodată nu vom tăcea, de Dumnezeu Născătoare, a vesti noi, nevrednicii, puterile tale, că de nu ai fi stat înainte rugându-te pentru noi, cine ne-ar fi izbăvit dintru atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? De la tine, Stăpână, nu ne vom depărta, căci tu îi izbăveşti pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Apoi *Psalmul 50* şi îndată cântăm Canonul, al cărui acrostih în greceşte este: „Veseleşte-ne pe noi, Părinte cu slava ta”.

Cântarea 1, glasul 8:

Irmosul:

„Apa trecând-o ca pe uscat şi de răutatea egiptenilor scăpând, israeliteanul striga: Izbăvitorului şi Dumnezeului nostru să-i cântăm”.

Sfinte Efrem, roagă-te Lui Dumnezeu pentru noi.

Ca un crin de primăvară din pământ au ieşit, Părinte Efrem, cinstitele tale moaşte, izgonind prin mireasmă cerească greul miros al patimilor.

Sfinte Efrem, roagă-te Lui Dumnezeu pentru noi.

De sus cercetând mănăstirea ta, care te cinsteşte cu evlavie, dă-i acesteia, Sfinte Efrem preafericite, bogatul har al binecuvântării tale.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Cu lumina sfintelor tale rugăciuni, ceaţa păcatelor şi noaptea ispitelor, împrăştie-le, Părinte, celor ce cu credinţă se închină la sfintele tale moaşte.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Izbăveşte-mă de toată uneltirea vrăjmaşului celui netrupesc cu cinstită mijlocirea ta, întăreşte-mă, ceea ce eşti singura Născătoare de Dumnezeu, ca să cânt slava ta cea nespusă.

Cântarea 3:

Irmosul:

„Doamne, Cel ce ai făcut cele de deasupra crugului ceresc şi ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întăreşte întru dragostea Ta, că Tu eşti marginea doririlor şi credincioşilor întărire, Unule Iubitorule de oameni”.

Sfinte Efrem, roagă-te Lui Dumnezeu pentru noi.

Răsărit-au în vremurile din urmă, ca o stea prealuminoasă, prin descoperire, sfintele tale moaşte, Părinte, luminând inimile celor care cer ajutorul tău.

Sfinte Efrem, roagă-te Lui Dumnezeu pentru noi.

Prin roua cinstitelor tale rugăciuni, stingi arşiţa tuturor bolilor şi a grelelor necazuri. Pentru aceasta strigăm ţie: Stinge durerile noastre, Sfinte, cu ploaia dumnezeiescului Duh.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Celor ce alergă cu râvnă la sfintele tale moaşte, le aduci vindecare, Părinte, şi izbăvire de toată răutatea; căci tu le dai tuturor har şi milă, ca un preaîndurat.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tron înţelegător te-ai arătat şi cort de aur al Împăratului slavei şi Atotţiitorului, Fecioară preacurată. Pentru aceasta arată-mă şi pe mine, prin faptele curăţiei, locaş al dumnezeiescului har.

Mântuieşte, cu dumnezeiasca ta ocrotire, de toată vătămarea, de boli şi de necazuri, pe cei ce vin la tine, purtătorule de Dumnezeu Efrem, Mare Mucenice al lui Hristos.

Caută cu milostivire, de Dumnezeu Născătoare prealăudată, spre necazul meu cel cumplit al trupului şi vindecă durerea sufletului meu.

Apoi preotul zice ectenia, după care se cântă Sedelna, glasul 2:

Podobie: „Rugătoare fierbinte...”

Cald ocrotitor te-ai arătat cu adevărat, prin descoperirea sfintelor tale moaşte, nouă, celor ce alergăm cu credinţă la mijlocirea ta, Sfinte Efrem, de Dumnezeu fericite. De aceea, îţi strigăm cu credinţă: Roagă-te, Părinte, lui Hristos pentru noi toţi.

Cântarea 4:

Irmosul:

„Am auzit, Doamne, taina rânduielii Tale, am înţeles lucrurile Tale şi am preaslăvit Dumnezeirea Ta”.

Sfinte Efrem, roagă-te Lui Dumnezeu pentru noi.

În multe feluri te arăţi, Fericite, celor ce cheamă dumnezeiescul tău nume şi le împlineşti, Cuvioase Efrem, cererile cele către mântuire.

Sfinte Efrem, roagă-te Lui Dumnezeu pentru noi.

Celor neputincioşi vindecare şi celor necăjiţi bucuria cea mai bună, iar celor ce aleargă la acoperământul tău, dă-le ajutorul cel de sus, Sfinte Efrem.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Sfinte Efrem, păzeşte mănăstirea ta, în care se cinstesc sfintele tale moaşte, nevătămată de uneltirile vrăjmaşului.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

În pântecele tău, Curată, a răsărit Soarele dreptăţii, cu ale Cărui raze luminează, cu totul, cugetul meu cel întunecat.

Cântarea 5:

Irmosul:

„Luminează-ne pe noi, Doamne, cu poruncile Tale şi cu braţul Tău cel înalt; pacea Ta dă-o nouă, Iubitorule de oameni”.

Sfinte Efrem, roagă-te Lui Dumnezeu pentru noi.

Cu toiagul puternicei tale rugăciuni alungă, Sfinte Efrem, pe vrăjmaşul cel nevăzut care urlă după noi ca un leu.

Sfinte Efrem, roagă-te Lui Dumnezeu pentru noi.

Bine te-ai luptat şi acum te-ai făcut cunoscut nouă prin descoperirea sfintelor tale moaşte şi sfinţind, fericite, sufletele noastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Tare ajutor te-ai arătat, Sfinte, mănăstirii pe care ai îmbogăţit-o, ca pe o dumnezeiască vistierie, cu sfintele tale moaşte cele izvorâtoare de mir.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Curată Născătoare de Dumnezeu, nevinovată şi pururea fecioară, sufletul meu cel slăbănogit de patimi, fă-l vrednic de tămăduire cu harul tău.

Cântarea 6:

Irmosul:

„Rugăciunea mea voi vărsa către Domnul şi Lui voi spune scârbele mele; că s-a umplut sufletul meu de răutăţi şi viaţa mea de iad s-a apropiat şi ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă”.

Sfinte Efrem, roagă-te Lui Dumnezeu pentru noi.

În zilele din urmă, harul Duhului Sfânt te-a arătat, vindecător al sufletelor şi al trupurilor noastre, preafericite Părinte, descoperind sfintele tale moaşte din gropile pământului, după un timp de tăinuire.

Sfinte Efrem, roagă-te Lui Dumnezeu pentru noi.

Înzdrăvenind mădularele paraliticului care s-a închinat la sfintele tale moaşte şi întărindu-l cu frica de Domnul, l-ai arătat sănătos pe acesta, Părinte. Pentru aceasta, a plecat cu bucurie, slăvind facerea ta de minuni.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Când te-ai arătat egumenei, i-ai făcut cunoscute cele despre tine; şi acum, Părinte, celor ce te doresc, arată-le sfânta ta faţă şi umple-i de bucurie cerească, Sfinte Efrem, de Dumnezeu slăvite.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Vas ales şi Biserică luminoasă a celui Preaînalt te-ai arătat, din curatele tale sângiuiri, Fecioară, dând lumii ca om pe Hristos, pe care roagă-L să miluiască sufletele noastre.

Mântuieşte cu sfânta ta ocrotire pe cei ce vin la tine, de toată vătămarea, de boli şi de necazuri, purtătorule de Dumnezeu Efrem, Mare Mucenice al lui Hristos.

Curată, care prin cuvânt ai născut pe Cuvântul la plinirea vremii, în chip netâlcuit, nu înceta rugându-L, ca una ce ai îndrăznire de Maică.

Condacul, glasul 2:

Podobie: „Cu ale sângiuirilor tale"

Prin descoperirea sfintelor tale moaşte, strălucirea ta ai făcut-o cunoscută tuturor, căci întotdeauna izvorăşti vindecări şi izbăveşti de întâmplări cumplite, Sfinte Efrem, pe cei ce cheamă numele tău.

Prochimenul: Cinstită este înaintea Domnului moartea Cuviosului Său.

Stih: Sfinţilor din pământul Lui, minunate a făcut Domnul toate voile Sale întru dânşii.

Evanghelia (Matei 11, 27-30)

„Zis-a Domnul ucenicilor Săi: Toate Mi-au fost date de către Tatăl Meu şi nimeni nu cunoaşte cine este Fiul decât numai Tatăl, şi cine este Tatăl decât numai Fiul şi cel căruia vrea Fiul să-i descopere. Veniţi la Mine toţi cei osteniţi şi împovăraţi şi Eu vă voi odihni pe voi. Luaţi jugul Meu asupra voastră, şi învăţaţi-vă de la Mine, că sunt blând şi smerit cu inima şi veţi afla odihnă sufletelor voastre. Căci jugul Meu este bun şi povara Mea este uşoară".

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh (glas 2)

Pentru rugăciunile Cuviosului Tău, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Şi stihurile acestea, glas 6:

Stih: Miluieşte-mă Dumnezeule după mare mila Ta şi după mulţimea îndurărilor Tale şterge fărădelegile noastre.

Chinurile barbarilor cu tărie le-ai răbdat şi Mucenic biruitor al Domnului te-ai arătat, Sfinte Efrem, şi credincioşilor bucurie mare le-ai dăruit prin aflarea moaştelor tale, prin care se alungă toată răutatea lui Veliar, iar bolile se tămăduiesc şi rănile sufletelor se vindecă. Pentru aceasta îţi strigăm: nu înceta a te ruga lui Hristos să se dăruiască tuturor iertare şi viaţă paşnică.

Preotul:

Mântuieşte Dumnezeule poporul Tău şi binecuvintează moştenirea Ta; cercetează lumea Ta cu milă şi îndurări; înalţă fruntea creştinilor ortodocşi şi trimite peste noi milele Tale cele bogate; pentru rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre Născătoarei

de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Maria, cu puterea Cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci, cu ocrotirile cinstitelor, cereştilor Puteri celor fără de trupuri, cu rugăciunile Cinstitului, Slăvitului Prooroc, Înaintemergătorului şi Botezătorului Îoan; cu ale Sfinţilor, slăviţilor şi întru tot lăudaţilor Apostoli; cu ale celor între Sfinţi Părinţilor noştri mari Dascăli şi Ierarhi, Vasilie cel Mare, Grigorie de Dumnezeu cuvântătorul, Ioan Gură de Aur; Nicolae, arhiepiscopul Mirelor Lichiei şi Nectarie din Eghina, făcătorii de minuni; cu ale Sfinţilor slăviţilor şi bunilor biruitori Mucenici; cu ale Cuvioşilor şi de Dumnezeu purtătorilor Părinţilor noştri; cu ale Sfintei Cuvioasei Muceniţe Paraschevi; cu ale Sfântului Marelui Mucenic Efrem, făcătorul de minuni; cu ale Sfinţilor, drepţilor şi dumnezeieştilor Părinţi Ioachim şi Ana; cu ale Sfinţilor [numele], a căror pomenire o săvârşim astăzi şi cu ale tuturor Sfinţilor Tăi, rugămu-ne Ţie, Unule Mult-milostive Doamne, auzi-ne pe noi păcătoşii, care ne rugăm Ţie, şi ne miluieşte pe noi.

Cântarea 7:

Irmosul:

„Tinerii cei ce au mers din Iudeea în Ba-bilon oarecând, cu cântarea Treimii, văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: Dumnezeul Părinţilor noştri, bine eşti cuvântat”.

Sfinte Efrem, roagă-te Lui Dumnezeu pentru noi.

Din cer venind aici la turma ta, cugetătorule de Dumnezeu, te arăţi în chip slăvit prin felurite arătări şi plineşti cererile celor ce te laudă, Cuvioase Mucenice Efrem.

Sfinte Efrem, roagă-te Lui Dumnezeu pentru noi.

În chip străin arătându-te în vis şi aievea, întru tot fericite părinte Efrem, dăruieşti bucurie şi mulţime de daruri, celor ce slăvesc sfânta ta viaţă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Sfânta ta Mănăstire, îmbogăţită cu sfintele tale moaşte ca şi cu o dumnezeiască sfinţire şi dar sfânt, prin harul tău sfinţeşte pe cei ce de pretutindeni aleargă cu credinţă la dânsa.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Prin lucrarea nematerialnică a cinstitei tale rugăciuni, de Dumnezeu dăruită, sufletul meu învredniceşte-l să dea roade de pocăinţă ca, după sfârşit, să mă fac părtaş vieţii celei de sus.

Cântarea 8:

Irmosul:

„Pe Împăratul Ceresc, pe care Îl laudă ostile îngereşti, lăudaţi-L şi Îl preaînălţaţi întru toţi vecii".

Sfinte Efrem, roagă-te Lui Dumnezeu pentru noi.

Bucură, Părinte Efrem, cu ajutorul tău cel îmbucurător pe cei ce suspină în întristări şi nevoi, ferindu-i de toată amărăciunea.

Sfinte Efrem, roagă-te Lui Dumnezeu pentru noi.

Cu roua dumnezeieştilor rugăciuni, cugetătorule de Dumnezeu, durerea cea arzătoare a sufletului meu, stinge-o şi dăruieşte-mi dumnezeiască alinare.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Părinte, locuind cu cetele Sfinţilor, roagă-te cu aceştia pentru cei ce cinstesc sfintele tale moaşte, de Dumnezeu purtătorule.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Scoate-mă, Fiică, din stăpânirea vrăjmaşului şi spală-mi mintea mea cea întinată prin gânduri şi fapte păcătoase.

Cântarea 9:

Irmosul:

„Cu adevărat, Născătoare Dumnezeu te mărturisim, pe tine Fecioară curată, noi cei izbăviţi prin tine, slăvindu-te cu cetele celor fără de trup”.

Sfinte Efrem, roagă-te Lui Dumnezeu pentru noi.

Tămăduieşte, întru tot fericite, de tot răul obicei pe cei ce se apropie de sfintele tale moaşte, Cuvioase Mucenice al Domnului, fericite Efrem.

Sfinte Efrem, roagă-te Lui Dumnezeu pentru noi.

Mănăstirea ta cea sfântă, neîncetat păzeşte-o, Sfinte, cu minunata ta ocrotire de uneltirile lui Veliar şi de tot necazul.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Noule între Sfinţi, ca cel arătat în cele din urmă vremi, făcătorule de minuni Sfinte Efrem vrednicule de laudă, izbăveşte-mă şi pe mine de sminteala vrăjmaşului.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Mintea mea, Născătoare de Dumnezeu, arată-o biruitoare asupra gândurilor doritoare de cele pământeşti ale celui rău şi inima mea fă-o părtaşă dumnezeieştii luminări.

Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi preanevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii; care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Apoi preotul tămâiază altarul şi pe popor, timp în care se cântă aceste tropare:

Bucură-te, cel ce te-ai luptat cu tărie de demult şi te-ai făcut cunoscut acum Bisericii lui Hristos prin descoperirea dumnezeieştilor tale moaşte, Cuvioase Mucenice Efrem, vrednicule de uimire.

Te-ai arătat şi ai adeverit în chip lămurit chemarea ta, Părinte, şi cinstitul tău sfârşit. De aceea, închinându-ne la dumnezeieştile tale moaşte, Cuvioase Mucenice Efrem, primim har.

Neştiut ai rămas mulţi ani şi prin descoperirea cinstitelor tale moaşte, ai arătat lumii harul tău cel bogat lucrând minuni, fericite Efrem.

Bucură-te, al Cuvioşilor părtaş; bucură-te, cel ce ai râvnit la virtutea Mucenicilor; bucură-te, cel ce în muntele Neprihăniţilor ai fost descoperit.

Prin puterea dumnezeiască izvorăşti har şi trupul tău vindecă pe cei neputincioşi. Pentru aceasta, cei ce vin la sfânta ta mănăstire dobândesc sănătatea sufletului şi a trupului.

Având îndrăzneală către Hristos, Sfinte Efrem de Dumnezeu purtătorule, roagă-te cu dinadinsul pentru Mănăstirea ta, care îţi este închinată, şi pentru toţi care cer ajutorul tău.

Cu toate oştirile îngereşti, cu Botezătorul, cu Apostolii cei slăviţi şi cu tot soborul Sfinţilor, Preacurată, Fiului tău te roagă, toţi să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... Tatăl nostru...

Şi aceste tropare:

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie ca unui Stăpân, noi păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri; că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale suntem şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne izbăvim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Apoi preotul zice ectenia, după care se cântă pe larg aceste tropare (glasul 2):

Podobie: „Când Te-ai pogorât de pe lemn, mort, cel din Arimateea pe Tine, viaţa tuturor, cu smirnă şi cu giulgiu Te-a înfăşurat, Hristoase, şi cu dragoste s-a îndemnat a săruta, cu inima şi cu buzele, trupul Tău cel nestricat. Însă, fiind cuprins de frică, se bucura, strigând către Tine: Slavă smereniei Tale, Iubitorule de oameni!”.

Pe toţi care cad cu credinţă la moaştele tale cele izvorâtoare de mir, Fericite Efrem, acoperă-i şi izbăveşte-i din tot necazul, şi iertarea greşelilor şi vindecarea tuturor bolilor cere de la Hristos Dumnezeu. Binecuvintează, cugetătorule de Dumnezeu, cinstita ta Mănăstire, care a fost închinată purtării tale de grijă.

Glasul 8

Stăpână, primeşte rugăciunile robilor tăi şi ne izbăveşte de toată nevoia şi necazul.

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperământul tău.

Pentru rugăciunile Sfinţilor Părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Acatistul întâi al Sfântului Efrem cel Nou

Se face începutul obişnuit, apoi se zice:

Condacul 1:

Să se bucure credincioşii şi să se veselească, mulţumindu-I lui Dumnezeu pentru aflarea sfintelor moaşte ale mult-pătimitorului mucenic Efrem, prin care se revarsă mulţime de minuni şi se arată mulţime de tămăduiri, şi să îi cânte într-un glas robului Său: Bucură-te, Sfinte Mare Mucenice Efrem, noule făcător de minuni!

Icosul 1:

Văzut-a stareţa Macaria cereasca procesiune în care sfintele tale moaşte erau purtate cu evlavie de oamenii pe care i-ai ajutat în multe feluri. Cine poate spune câţi bolnavi au scăpat de suferinţele lor prin rugăciunile tale? Sau câţi copii s-au izbăvit de bolile care îi apăsau? Sau câţi oameni au biruit încercările prin care treceau, alergând la tine? Pentru care îţi cântăm:

Bucură-te, că, mult pătimind pentru Hristos, ai primit cununa cea neveştejită;

Bucură-te, că sângele tău mucenicesc a dat roadă în ogorul Bisericii;

Bucură-te, că aflarea sfintelor tale moaşte a adus bucurie creştinilor;

Bucură-te, că din icoanele tale izvorăsc lacrimi şi mir;

Bucură-te, că, prin aceasta, vedem că nu te-ai depărtat de noi;

Bucură-te, că s-au înălţat multe biserici şi paraclise cu hramul tău;

Bucură-te, nădejde a celor înviforaţi de deznădejde şi de necredinţă;

Bucură-te, că te-ai arătat tinerei care s-a închinat la moaştele Sfântului Ioan Rusul;

Bucură-te, că ea a cunoscut că sfinţii împreună lucrează spre folosul oamenilor;

Bucură-te, că le-ai cerut celor pe care i-ai ajutat să nu treacă sub tăcere minunile tale;

Bucură-te, cel ce ai leacuri pentru toate felurile de boli;

Bucură-te, că vestea harismelor tale în tot pământul s-a răspândit;

Bucură-te, Sfinte Mare Mucenice Efrem, noule făcător de minuni!

Condacul 2:

„Ieşi afară, Lazăre, prietene iubit”, a auzit în vis bolnava glasul tău, ca oarecând Lazăr din Evanghelie glasul Mântuitorului, şi, după ce s-a tămăduit, văzând chipul tău zugrăvit în icoană, te-a recunoscut cu bucurie. Şi, dând mărturie despre ajutorul tău, i-a îndemnat pe oameni să Îi cânte Iui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 2:

Te-ai arătat mamei copilului bolnav, zicându-i: „Sunt Efrem. Tot timpul mă gândesc la tine”. O, de ne-am învrednici şi noi de un asemenea dar ceresc... Ştiind că mare este iubirea pe care o arăţi celor credincioşi, îndrăznim să te rugăm să porţi de grijă şi sufletelor noastre şi zicem către tine:

Bucură-te, că, urmând Sfântului Efrem Sirul, te-ai făcut alăută duhovnicească;

Bucură-te, vrednic ucenic al Mântuitorului Hristos, biruitorul morţii;

Bucură-te, propovăduitorule al credinţei în înviere;

Bucură-te, că pomenirea ta o prăznuim cu mare cinste;

Bucură-te, dar făcut de Dumnezeu poporului credincios;

Bucură-te, că ai defăimat credinţa agarenilor şi L-ai mărturisit pe Hristos;

Bucură-te, că, prin răbdarea ta, te-ai arătat mai puternic decât prigonitorii tăi;

Bucură-te, că sfintele tale moaşte sunt mărturie a sfinţeniei tale;

Bucură-te, că racla ta este propovăduitoare a vieţii veşnice;

Bucură-te, că ne călăuzeşti spre învierea duhovnicească;

Bucură-te, sabie ascuţită care taie spinii păcatelor care ne apasă;

Bucură-te, foc care arde pleava din ţarina sufletelor noastre;

Bucură-te, Sfinte Mare Mucenice Efrem, noule făcător de minuni!

Condacul 3:

Am aflat de tânăra pe care ai chemat-o în chip minunat la mănăstirea ta, ca să se închine la sfintele tale moaşte şi să o binecuvântezi, şi ştim că ai vindecat-o de boala ei după ce a stăruit în rugăciune către tine. Iar noi suspinăm după cerescul tău ajutor, sfinte, vrând să trăim şi noi acoperiţi de binecuvântarea ta, ca să Îi cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 3:

Te-ai arătat în vis femeii care s-a rugat ţie pentru a scăpa de cancer şi i-ai spus: „De acum înainte voi fi ocrotitorul tău”, şi ea s-a întărit în credinţă. Fii de acum înainte şi ocrotitorul nostru, sfinte, şi ajută-ne pe noi şi pe toţi creştinii, pe toţi ierarhii şi preoţii, pe toţi monahii şi mirenii, pe părinţi şi pe copii să cunoască darul dat ţie de la Dumnezeu, ca să îţi aducă laude ca acestea:

Bucură-te, că L-ai iubit pe Hristos şi El ţi-a dat darul iubirii jertfelnice;

Bucură-te, chemare tainică a pelerinilor spre mănăstirea ta;

Bucură-te, că de multe ori te-ai arătat în chip minunat celor ce aveau nevoie de ajutor;

Bucură-te, că ne înveţi să nu căutăm iubire de la oameni, ci de la Dumnezeu;

Bucură-te, că sufletul tău este plin de iubire dumnezeiască pentru noi;

Bucură-te, că de la tine învăţăm să lepădăm voia noastră cea rea;

Bucură-te, cel ce alungi dezbinarea dintre credincioşi;

Bucură-te, că ne înveţi să preţuim iubirea pentru aproapele mai mult decât dreptatea;

Bucură-te, că îi binecuvântezi pe cei care îşi împlinesc făgăduinţele cucernice;

Bucură-te, mângâietorule al celor neputincioşi şi neajutoraţi;

Bucură-te, stavilă împotriva celor care vor să facă rău;

Bucură-te, că, prin chemarea numelui tău, arătările drăceşti se risipesc;

Bucură-te, Sfinte Mare Mucenice Efrem, noule făcător de minuni!

Condacul 4:

Femeia care îţi ceruse o cruce pe care să o poată duce, a primit crucea naşterii celui de-al doilea prunc, deşi vreme de opt ani pântecele ei fusese sterp. Şi ea, îndemnându-i pe cei căsătoriţi să aducă pe lume copii şi să îi crească spre slava lui Dumnezeu, fără să se teamă de greutăţi, I-a cântat lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 4:

Șapte ani s-a rugat Domnului, tânăra Sofia, pentru a-i face un copil soţului ei, şi sufletul ei se umpluse de deznădejde, dar, rugându-se ţie, ai ajutat-o. Şi când, după naştere, pruncul s-a îmbolnăvit, doctorii au spus că va muri, însă mama a răspuns cu nădejde, că pruncul nu va păţi nimic rău, căci este copilul promis de tine. Şi nu ai ruşinat credinţa ei, ci ai ruşinat ştiinţa doctorilor, căci pruncul s-a vindecat şi mama ţi-a cântat unele ca acestea:

Bucură-te, doctor trimis de Dumnezeu la căpătâiul celor bolnavi;

Bucură-te, că femeia care ţi-a cerut o cruce pe care să o poată duce a mai adus pe lume un copil;

Bucură-te, că îi ajuţi pe cei căsătoriţi să lepede frica de a avea copii;

Bucură-te, că îi înveţi să caute voia lui Dumnezeu şi să se lepede de voia lor;

Bucură-te, că pe copilul care îşi unsese picioarele cu ulei de la mănăstirea ta l-ai ferit de moarte năprasnică;

Bucură-te, că pe pruncul despre care doctorii au spus că va orbi şi va avea mintea tulburată l-ai însănătoşit;

Bucură-te, că vindeci nu numai trupurile, ci şi minţile bolnave;

Bucură-te, că îi faci pe doctorii neiscusiţi mai pricepuţi decât pe doctorii cu nume mare;

Bucură-te, cel ce primeşti rugăciunile bolnavilor şi ale doctorilor;

Bucură-te, că îi cercetezi pe cei mistuiţi de fierbinţeala bolii;

Bucură-te, că, prin lucrarea ta, se biruieşte rânduiala firii;

Bucură-te, leac ceresc care alungi orice boală şi durere;

Bucură-te, Sfinte Mare Mucenice Efrem, noule făcător de minuni!

Condacul 5:

Mult s-au întristat părinţii lui Eftimie când copilul a început să nu îi mai recunoască, să îi muşte şi să îi lovească şi, îmbolnăvindu-se din ce în ce mai rău, doctorii au mărturisit că nu se pricep să îl ajute. Dar după ce rudele lui s-au rugat ţie, te-ai arătat de trei ori în camera de spital şi boala a început să se stingă, până ce copilul s-a tămăduit şi toţi I-au cântat lui Dumnezeu cântarea: Aliluia!

Icosul 5:

Când puţin-credincioşii doctori au spus că pruncul purtat în pântece de preoteasa părintelui Mihail are mari probleme de sănătate şi i-au ispitit pe părinţi să se învoiască la păcatul prunc-uciderii, preotul a zis: „Vom fi răsplătiţi dacă Dumnezeu va lăsa să ducem o cruce aşa de grea cum ne-a spus doctorul”. Dar, pentru rugăciunile lor, i-ai ajutat şi copilul s-a născut sănătos, iar mai apoi a primit la botez numele tău şi preotul ţi-a adus împreună cu preoteasa laude ca acestea:

Bucură-te, floare a raiului care înmiresmezi casele creştinilor;

Bucură-te, că părintele Mihail a cunoscut puterea rugăciunilor tale;

Bucură-te, că preoteasa lui a propovăduit minunile tale;

Bucură-te, că te rogi pentru noi să primim întărire în credinţă;

Bucură-te, că ne îndrumi să ascultăm de Dumnezeu mai mul decât de doctori;

Bucură-te, că prin rugăciunile tale copiii care erau pe patul de moarte s-au tămăduit;

Bucură-te, că îi fereşti de moarte năprasnică pe cei pentru care ne rugăm ţie;

Bucură-te, liman al sufletelor îngenuncheate de suferinţă;

Bucură-te, cel ce ştergi ochii înlăcrimaţi ai părinţilor ispitiţi de deznădejde;

Bucură-te, cel ce alungi demonii din copiii îndrăciţi;

Bucură-te, că la tine caută uşurare cei chinuiţi de duhurile necurate;

Bucură-te, fierbinte rugător pentru neamul creştinesc;

Bucură-te, Sfinte Mare Mucenice Efrem, noule făcător de minuni!

Condacul 6:

Auzind-o pe mama lor, promiţându-ţi că dacă se va vindeca de boala ei, va mai face un copil şi îi va pune numele tău, cei şase copii au spus într-un glas „Nu acum, mamă, alţi copii, îngrijeşte-ne doar pe noi". Dar femeia, primind ajutorul cerut, nu a ascultat de cuvintele egoiste ale copiilor, ci de glasul conştiinţei, şi şi-a ţinut făgăduinţa, lăudându-L pe Dumnezeu şi zicând: Aliluia!

Icosul 6:

Zece prunci muriseră în pântecele femeii ce purta numele Evangheliei, unul murise după naştere şi doar unul singur rămăsese în viaţă şi, când femeia a zămislit din nou, doctorii i-au cerut să renunţe la prunc. Dar ea şi-a pus nădejdea în Dumnezeu şi în rugăciunile tale, răbdând prigonirile bărbatului ei care o sfătuia să se împovăreze cu păcatul prunc-uciderii. Răbdarea i-a fost încununată şi a adus pe lume o fetiţă, pentru care minune te lăudăm zicând:

Bucură-te, că, biruind ispitele, femeia a adus pruncul pe lume;

Bucură-te, cel ce ajuţi mamele în vremea sarcinii şi în vremea naşterii;

Bucură-te, că fereşti mamele credincioase de păcatul prunc-uciderii;

Bucură-te, că, ocrotite de tine, ele Îl ascultă pe Dumnezeu şi nu pe doctorii cu inimile împietrite;

Bucură-te, că dai putere mamelor să stea împotriva soţilor lor necredincioşi;

Bucură-te, cel ce ai dezlegat pântecele cele neroditoare;

Bucură-te, că ai vindecat trupurile bolnave ale femeilor care nu mai puteau avea copii;

Bucură-te, că pe femeile care nu vor să facă copii le întorci la pocăinţă;

Bucură-te, văzând mulţimea de copii care au venit pe lume păziţi de tine;

Bucură-te, că doctorii au rămas fără glas văzând că ai arătat cu putinţă cele cu neputinţă;

Bucură-te, că ai ascultat rugăciunile copiilor care nu voiau să fie singuri la părinţi;

Bucură-te, că pe pruncii cărora părinţii au vrut să le pună numele tău îi ocroteşti;

Bucură-te, Sfinte Mare Mucenice Efrem, noule făcător de minuni!

Condacul 7:

Mult s-a rugat lui Dumnezeu Atena pentru mama ei muribundă şi aceasta te-a văzut făgăduindu-i că se va vindeca. „Este o adevărată înviere din morţi”, au spus medicii, pentru că femeii îi apăruseră plămâni noi şi sănătoşi, pentru care cu toţi I-au cântat lui Dumnezeu cu credinţă: Aliluia!

Icosul 7:

Te-ai arătat în vis fetiţei Ecaterina, stând lângă ea atunci când tatăl ei ţi se ruga, făcând metanii. Şi ea a priceput cât de mare este folosul copiilor care sunt ocrotiţi de rugăciunile părinţilor lor. Iar noi, rugându-te să ai grijă de toţi copiii binecredincioşi, te lăudăm aşa:

Bucură-te, reazem al copiilor pentru rugăciunile părinţilor lor;

Bucură-te, că ai urmat Sfântului Stelian în grija arătată copiilor;

Bucură-te, glas care îndemni tinerii să meargă pe calea Bisericii;

Bucură-te, că te-ai arătat tânărului care voia să se sinucidă;

Bucură-te, că l-ai ajutat să înţeleagă cât de mare era povara păcatelor lui;

Bucură-te, că, ducându-l la casa lui, l-ai trezit din beţia păcatelor;

Bucură-te, că, ajutat de tine, a lăsat patima băuturii şi lanţurile drogurilor;

Bucură-te, înger păzitor care aduci liniştea în sufletele tulburate;

Bucură-te, că, prin arătarea ta, ai salvat viaţa tinerei femei care voia să îşi pună capăt zilelor;

Bucură-te, că îi ajuţi pe tineri să îşi găsească un rost în viaţă;

Bucură-te, că goneşti lenevia cea ucigătoare de suflet;

Bucură-te, că, pentru rugăciunile copiilor credincioşi, îi ocroteşti pe părinţii lor;

Bucură-te, Sfinte Mare Mucenice Efrem, noule făcător de minuni!

Condacul 8:

„Cel mai de preţ ajutor pentru copil este Sfânta Împărtăşanie”, i-ai spus femeii al cărei prunc venise pe lume prin mijlocirea ta. Trezeşte, sfinte, râvna în toţi părinţii credincioşi ca să îi crească pe copii aproape de biserică, pentru a primi Sfintele Taine nu spre osândă, ci spre viaţa veşnică, şi ca să înalţe împreună cu ei lui Dumnezeu cântarea: Aliluia!

Icosul 8:

Venind o fetiţă nouă la orfelinatul aflat în grija mănăstirii tale, s-a mirat văzând cum ceilalţi copii se pregăteau de spovedanie, scriindu-şi greşelile pe hârtie, pentru a nu uita să le mărturisească. Însă mirarea ei s-a stins atunci când i-ai apărut în vis şi i-ai cerut să meargă şi ea la spovedanie, pentru care lucru îţi cântăm aşa:

Bucură-te, că, ascultând povaţa ta, fetiţa a început să se spovedească;

Bucură-te, că ea a devenit mărturisitoare a minunilor tale;

Bucură-te, că pe mulţi i-ai îndreptat spre scaunul de spovedanie;

Bucură-te, că şi de la copii primeşti laude aduse ca prinos al inimii;

Bucură-te, pecete a sfinţeniei pusă pe inimile celor care se roagă ţie;

Bucură-te, că îi înveţi pe copii să se pregătească să primească Sfânta Împărtăşanie;

Bucură-te, dascăl al rugăciunii pentru cei care te cinstesc;

Bucură-te, că, prin rugăciunile tale, copiii devin mici apostoli ai dreptei credinţe;

Bucură-te, rugătorule pentru tinerii neascultători şi puţin-credincioşi;

Bucură-te, că pe tineri îi aduci la înţelepciunea celor bătrâni;

Bucură-te, cel ce îi înveţi pe părinţi să îşi crească fiii aproape de Biserică;

Bucură-te, comoară de mult preţ ascunsă în vistieria inimilor noastre;

Bucură-te, Sfinte Mare Mucenice Efrem, noule făcător de minuni!

Condacul 9:

Tinerei care se rugase ţie să poată întemeia o familie, i-ai spus în vis: „Te voi ajuta să fii alături de cel pe care îl vrei”. Şi cuvântul tău s-a adeverit căci tânărul, pe care-l iubea, a cerut-o şi a luat-o de soţie. Ajută-i, sfinte, pe toţi tinerii care vor să pornească pe calea familiei să facă alegerea cea bună, pentru ca nunta lor să fie binecuvântată de Dumnezeu şi în toate zilele vieţii lor să Îi cânte: Aliluia!

Icosul 9:

Fiind alungată de soţul ei şi de părinţii nemilostivi, mult a lăcrimat Maria, necăjindu-se că fiul ei creşte departe de tatăl său. Dar, după ce ea s-a rugat să îi ajuţi, a doua zi soţul şi-a înţeles greşeala şi a rugat-o să se întoarcă acasă. Văzând grabnicul tău ajutor, ne rugăm ţie să alungi dezbinarea şi tulburarea din toate familiile creştine, îndemnându-i pe toţi să te laude împreună cu noi:

Bucură-te, că eşti aproape de cei apăsaţi de povara singurătăţii;

Bucură-te, că aduci pacea în casele în care diavolul a adus dezbinare;

Bucură-te, că îi întorci la familiile lor pe cei pe care patimile i-au robit;

Bucură-te, că înmoi inimile împietrite şi îi întorci tulburarea în linişte;

Bucură-te, aflătorule al lucrurilor pierdute;

Bucură-te, că celor nedreptăţiţi le-ai vădit dreptatea în faţa judecătorilor;

Bucură-te, că ridici ocara celor defăimaţi pe nedrept;

Bucură-te, că pe oamenii care nu aveau unde să muncească i-ai îndrumat cu folos;

Bucură-te, odihnă a celor istoviţi din pricina lucrului peste măsură;

Bucură-te, cel ce ne înveţi dreapta socoteală;

Bucură-te, cel ce te-ai arătat printre musafirii din casa creştinului credincios;

Bucură-te, pridvor pentru cei ce stau departe de lumina Sfântului Botez;

Bucură-te, Sfinte Mare Mucenice Efrem, noule făcător de minuni!

Condacul 10:

Mult s-a ostenit să lucreze, spre slava lui Dumnezeu, iconarul cărturar Fotie, în casa căruia s-a zugrăvit prima ta icoană, sfinte. Şi, fiind încununat pentru că şi-a înmulţit talanţii, la sfârşitul vieţii sale i-ai luat sufletul la cer, pe care lucru văzându-l, evlavioasa lui soţie I-a cântat lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 10:

„Ascultă, copila mea, o voi lua cu mine pe mama ta, dar nu te teme. Este voia lui Dumnezeu şi uite ce loc minunat i-am pregătit", i-ai spus Anulei, arătându-i frumuseţile raiului. „Nu te lăsa pradă durerii, căci eu voi fi mereu alături de tine şi te voi ocroti", a auzit ea făgăduinţa ta, şi sufletul ei s-a liniştit. Iar noi te rugăm să fii aproape de toţi copiii orfani şi zicem către tine unele ca acestea:

Bucură-te, că nu laşi pe nimeni fără ajutor în vremea necazurilor;

Bucură-te, că pe copiii orfani îi sprijineşti;

Bucură-te, că îi ajuţi să aleagă binele şi să se ferească de păcat;

Bucură-te, dăruitorule al celor de trebuinţă;

Bucură-te, chivernisitorule al celor de folos;

Bucură-te, păzitorule al curăţiei tinerilor;

Bucură-te, părinte, icoană a virtuţilor zugrăvită în sufletele noastre;

Bucură-te, că ai defăimat îmbuibarea şi ai lăudat înfrânarea;

Bucură-te, că alungi frica morţii de la cei care se roagă ţie;

Bucură-te, că pe creştini îi pregăteşti pentru întâlnirea cu Dreptul Judecător;

Bucură-te, că în ceasul morţii vii lângă cei care ţi-au cerut să le fii ocrotitor;

Bucură-te, că păstrăm în sufletele noastre cuvintele şi minunile tale;

Bucură-te, Sfinte Mare Mucenice Efrem, noule făcător de minuni!

Condacul 11:

„Îmi era cu neputinţă să mă întâlnesc cu sufletul ei pângărit”, ai spus despre femeia care voia să primească ajutorul tău fără a se lepăda de fărădelegile ei şi de diavolul pe care îl slujea prin păcate. Şi, izgonindu-l pe diavol, ai îndepărtat-o de la tine pe femeie, că nu voia să îşi curăţească sufletul prin pocăinţă şi să Îi cânte lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 11:

O femeie vindecată de tine a visat că voia să se închine sfintelor tale moaşte, dar diavolul i-a stat împotrivă, spunându-i că e păcătoasă. „Tocmai pentru că sunt păcătoasă voi merge să mă închin Sfântului Efrem, chiar dacă ar trebui să mor!”, a spus ea, vrând să îşi trăiască viaţa acoperită de ajutorul tău. Pentru care noi, luând pildă din râvna ei, ne rugăm aşa:

Bucură-te, că, prin rugăciunile tale, sporeşte râvna noastră pentru sfinţenie;

Bucură-te, că păcătoşilor care se pocăiesc le dai ceea ce le este de folos;

Bucură-te, cel ce, pe păcătoşii care nu leapădă păcatele, îi mustri cu asprime;

Bucură-te, veghetor al celor care vor să se închine la sfintele tale moaşte;

Bucură-te, jertfă bineprimită de Dumnezeu în altarul ceresc;

Bucură-te, risipitorule al uneltirilor celor viclene;

Bucură-te, că pe cărturarii cei iubitori de slavă îi ruşinezi;

Bucură-te, cel ce nu primeşti laudele celor făţarnici;

Bucură-te, că stai împotriva diavolilor care ne împiedică să facem faptele credinţei;

Bucură-te, că îi îndepărtezi cu sabia rugăciunii de la cei care se roagă ţie;

Bucură-te, duşman al mândriei, al lăcomiei şi al minciunii;

Bucură-te, pildă de răbdare, de credinţă şi de nevoinţă;

Bucură-te, Sfinte Mare Mucenice Efrem, noule făcător de minuni!

Condacul 12:

„Merită să suferim şi noi puţin, din iubire pentru Hristos", i-ai spus maicii care se lupta cu o ispită şi i-ai arătat semnele pătimirii tale muceniceşti. Şi noi avem nevoie de întărirea ta, sfinte, că valurile acestei vieţi s-au ridicat asupra noastră şi suntem apăsaţi de deznădejde. Ajută-ne să trecem de încercările care ne împovărează, ca să Îi putem cânta lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 12:

„Cum m-ai chemat, am sosit!" i-ai spus femeii care te rugase să îi tămăduieşti fiul, şi i-ai plinit cererea. Şi noi te chemăm, sfinte, ajută-ne, nu ne lăsa, ajută-ne, că mare nevoie avem de ajutorul tău, robule al lui Dumnezeu, şi pentru aceasta te lăudăm aşa:

Bucură-te, apărătorule al predaniilor Sfinţilor Părinţi;

Bucură-te, că faptele tale ne-au învăţat mai mult decât cuvintele;

Bucură-te, că episcopul care se îndoia de sfinţenia ta şi-a înţeles greşeala;

Bucură-te, piatră de poticnire pentru clericii nevrednici;

Bucură-te, că îi povăţuieşti să lepede păcatele şi să meargă pe calea sfinţeniei;

Bucură-te, că, la vreme de necaz, vii degrabă în ajutorul nostru;

Bucură-te, că îi fereşti de hoţi şi de tâlharii văzuţi pe cei ce duc crucea nevoinţelor;

Bucură-te, că cel care a furat o parte din sfintele tale moaşte a adus-o înapoi la mănăstire;
Bucură-te, mustrătorule al creştinilor iubitori de păcat;
Bucură-te, împreună-călătorule cu pelerinii evlavioşi;
Bucură-te, că, răbdând chinurile prigonitorilor, ne-ai învățat să nu ne temem de suferinţă;
Bucură-te, că îi răsplăteşti pe cei care se ostenesc să ajungă la sfintele tale moaşte;
Bucură-te, Sfinte Mare Mucenice Efrem, noule făcător de minuni!

Condacul 13:

(acest Condac se zice de trei ori)

O, mult pătimitorule şi mare mucenice Efrem, cel ce te-ai arătat în chip minunat şi ai dat mărturie despre iubirea pe care o ai faţă de noi, cei nemulţumitori şi nerecunoscători, care ne rugăm să facem voia lui Dumnezeu, dar trăim după voia noastră cea pătimaşă, arată şi acum ajutorul tău tuturor celor care te cheamă în rugăciune şi tuturor celor pentru care ne rugăm ţie, ca, punând început bun mântuirii, să Îi mulţumim Lui Dumnezeu, Cel în Treime lăudat, cântând: Aliluia!

Apoi se zice Icosul 1: „Văzut-a stareţa Macaria cereasca procesiune...” şi Condacul 1: „Să se bucure credincioşii...”

Acatistul al doilea al Sfântului Efrem cel Nou

Se face începutul obişnuit, apoi se zice:

Condacul 1:

Strălucitu-ne-ai tuturor, ca o nouă stea, când s-au descoperit Sfintele tale moaşte, Părinte, iar cu strălucirea minunilor tale luminezi întreaga lume. Prin mila şi smerenia ta, plineşte cererile celor care se apropie cu credinţă şi care îţi strigă ţie: Bucură-te, Sfinte Părinte Efrem, de-a pururea fericite!

Icosul l:

Ca un înger nemaivăzut ai fost trimis din cer şi ne-ai arătat nouă harul Prea Sfântului Duh, cu care îi mângâi pe toţi credincioşii, Sfinte Mucenice Efrem. Pentru aceasta, „Preafericit" te numim şi îţi strigăm ţie:

Bucură-te, că odinioară lupta cea bună ai purtat;

Bucură-te, că acum tu străluceşti prealuminat;

Bucură-te, cela ce ne dăruieşti nouă veselie;

Bucură-te, că pricinuieşti în ceruri bucurie;

Bucură-te, stea cu totul nouă a Bisericii lui Hristos-Dumnezeu;

Bucură-te, sabie cu două tăişuri împotriva nebuniei celui rău;

Bucură-te, că tuturor te-ai făcut pildă de sfântă nevoinţă;

Bucură-te, că în ale tale lupte ai dobândit cununi de biruinţă;

Bucură-te, întărirea cea nouă a credinţei;

Bucură-te, rana şi surparea necredinţei;

Bucură-te, că eşti putere dăruită celor credincioşi;

Bucură-te, că preschimbi inimile celor necredincioşi;

Bucură-te, Sfinte Părinte Efrem, de-a pururea fericite!

Condacul 2:

Viaţa ta sfântă şi sfârşitul preafericit au fost neştiute de oameni, dar prin descoperirea sfintelor tale moaşte, Preafericite Efrem, te-ai făcut cunoscut până la marginile pământului, îndemnându-i pe toţi să laude dumnezeiasca iconomie şi să cânte Preasfintei Treimi: Aliluia!

Icosul 2:

Dobândind noi cunoştinţa dumnezeiască a vieţii tale întru Domnul, prin arătarea sfintelor tale moaşte, lăudăm pe Cel Care te-a proslăvit prin mulţime mare de minuni, Preafericite Efrem. Prin ele tu dăruieşti mângâiere celor care îţi cântă cu umilinţă:

Bucură-te, că lui Hristos-Dumnezeu Îi eşti slujitor;

Bucură-te, că al luminii nematerialnice eşti văzător;

Bucură-te, următor plin de sârg al nevoinţei pustniceşti;

Bucură-te, fierbinte râvnitor al luptelor muceniceşti;

Bucură-te, vas preacurat, ce ai primit dumnezeiasca insuflare;

Bucură-te, floare sfântă răspândind tainica înmiresmare;

Bucură-te, înţelepte care ai lepădat deşertăciunea cea lumească;

Bucură-te, că în chip tainic ai văzut lumea cea cerească;

Bucură-te, că mulţime de înviforări ai potolit;

Bucură-te, că dorirea cea bună a duhului ţi-ai hrănit;

Bucură-te, că, prin dragostea ta sfântă, pavăză ne eşti;

Bucură-te, că înşelăciunile diavoleşti tu le stârpeşti;

Bucură-te, Sfinte Părinte Efrem, de-a pururea fericite!

Condacul 3:

Prin sfintele tale arătări, ai descoperit celor ce te-au văzut, o, Sfinte Efrem, Mucenice al Domnului, slava cea ascunsă pe care ai dobândit-o de la Dumnezeu. Iar prin mulţimea minunilor umpli de nădejde pe toţi cei ce strigă Domnului cu credinţă: Aliluia!

Icosul 3:

Ai strălucit odinioară pe Colina Neprihăniţilor, arătându-te plăcut lui Hristos prin sfântă vieţuire, iar acum, Sfinte, sfinţeşti cu sfintele tale moaşte mănăstirea ta, care se veseleşte duhovniceşte şi îţi strigă:

Bucură-te, învăţător preastrălucit al isihiei;
Bucură-te, chip al cumpătării şi trezviei;
Bucură-te, căci veseleşti minţile cele credincioase;
Bucură-te, că luminezi cugetele inimilor necredincioase;
Bucură-te, că veşmintele sufletului tău sunt cu sânge împurpurate;
Bucură-te, căci cu pecetea mucenicească faptele ţi-s încrustate;
Bucură-te, căci caznele păgânilor le-ai îndurat cu răbdare;
Bucură-te, că ai râvnit să dobândeşti cununile nepieritoare;
Bucură-te, far străluminat ce ne scoţi la neclătit liman;
Bucură-te, cela ce îndepărtezi săgetările celui viclean;
Bucură-te, că mănăstirii tale îi eşti bucurie roditoare;
Bucură-te, cupă veşnic primitoare a întreitului Soare;
Bucură-te, Sfinte Părinte Efrem, de-a pururea fericite!

Condacul 4:

Risipind tulburarea şi aducând încredinţare, te-ai arărat cinstitei egumene şi i-ai descoperit în chip limpede că Sfintele moaşte pe care le găsise erau ale tale. Iar ea, văzându-te, s-a umplut de dumnezeiască insuflare şi a cântat lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 4:

Egumena, căreia i te-ai arătat, o, întru tot Fericite, ţi-a auzit glasul şi te-a văzut că îi vorbeai, iar tu i-ai descoperit numele şi chipul morţii tale. Pentru aceasta, îţi cântă unele ca acestea:

Bucură-te, Mare Mucenic din ceata călugărilor;

Bucură-te, cel proslăvit întru soborul Sfinţilor;

Bucură-te, că ai vieţuit în chipul îngeresc;

Bucură-te, că te-ai învrednicit de rodul cel ceresc;

Bucură-te, cunună aurită a sfintei tale mănăstiri;

Bucură-te, pom pururea neveştejit, plin de sfintele rodiri;

Bucură-te, că pe Colina Neprihăniţilor ai vieţuit întru nevoinţă;

Bucură-te, că dragostea de Dumnezeu ţi-a fost armă şi iscusinţă;

Bucură-te, că ai sfărâmat puterea celui pizmaş şi duşmănos;

Bucură-te, că te-ai împodobit cu frumuseţea Domnului Hristos;

Bucură-te, că sufletele întinate de păcat le curăţeşti;

Bucură-te, că mulţimea credincioşilor o veseleşti;

Bucură-te, Sfinte Părinte Efrem, de-a pururea fericite!

Condacul 5:

Prin uimitoare minuni şi prin mulţimea arătărilor tale, descoperi tuturor, în vis ori în stare de trezie, slava pe care ai dobândit-o de la Dumnezeu, Sfinte Părinte Efrem! Pentru aceasta, privind cu bucurie către slava ta, strigăm Celui Care te-a înveşmântat în lumină: Aliluia!

Icosul 5:

Racla cu Sfintele tale moaşte revarsă tămăduiri, bucurie şi sănătate celor care vin să se închine în sfânta mănăstirea ta şi-ţi cer stăruitor ajutorul, Sfinte Părinte Efrem. De aceea, copleşiţi fiind de darurile tale care se revarsă atât de bogat, strigăm către tine cu credinţă:

Bucură-te, cel care ne eşti izvor de tămăduire;

Bucură-te, că suferinzilor le eşti neîncetată izbăvire;

Bucură-te, că te arăţi celor ce dorm, dar şi celor ce veghează;

Bucură-te, că vii degrab la cei ce după ajutorul tău înseteazǎ;

Bucură-te, că tainic îi sfinţeşti pe cei ce cheamă numele tău;

Bucură-te, veselia negrăită a celor ce văd slava chipului tău;

Bucură-te, că tu tămăduieşti de bolile ce nu au vindecare;

Bucură-te, că ne ridici poverile ce le purtăm prin drăceasca insuflare;

Bucură-te, că prin pronia de Sus, multor credincioşi te-ai arătat;

Bucură-te, că îi umpli de bucurie pe cei care ţi s-au rugat;

Bucură-te, căci cortului ceresc îi eşti locuitor;

Bucură-te, preafierbinte şi minunat ocrotitor;

Bucură-te, Sfinte Părinte Efrem, de-a pururea fericite!

Condacul 6:

Cei care au dobândit facerile tale de bine s-au făcut vestitori ai minunilor tale celor fără de număr şi prin razele cuvintelor au întraripat sufletele tuturor credincioşilor. Pentru aceasta, Sfinte Părinte Efrem, mulţimile aleargă la sfântă mănăstirea ta şi dobândesc har din belşug prin sfintele tale moaşte, cântând Prea Sfântului Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 6:

Strălucind ca un alt soare, te-ai arătat şi ţi-ai făcut auzit glasul pogorât din cer, pe Colina Neprihăniţilor. Neştiut fiind de către pământeni, te-ai făcut cunoscut acum Bisericii iui Hristos, prin descoperirea Sfintelor tale moaşte, făcându-i pe toţi oamenii să îţi aducă dulce cântare aşa:

Bucură-te, stâlp al pătimirilor muceniceşti;

Bucură-te, viţă cu rodiri dumnezeieşti;

Bucură-te, sfeşnic al luminii lui Hristos;

Bucură-te, nou luminător arătat nouă, celor de jos;

Bucură-te, scară nou zidită a Bisericii Mântuitorului;

Bucură-te, că nevoinţa virtuţilor ţi-a zugrăvit chipul teoforului;

Bucură-te, piatra cea din capul unghiului a luptelor muceniceşti;

Bucură-te, că tiranilor cugetului trupesc li te împotriveşti;

Bucură-te, că întru slava muceniciei ai suit calea cea cerească;

Bucură-te, cel ce preamăreşti bunătatea dumnezeiască;

Bucură-te, cela ce ţi-ai vădit bărbăţia sufletului;

Bucură-te, tu, care abaţi turbarea vrăjmaşului;

Bucură-te, Sfinte Părinte Efrem, de-a pururea fericite!

Condacul 7:

În sânurile pământului ai rămas ascuns vreme de mai multe veacuri, Purtătorule de Dumnezeu, iar în anii din urmă te-ai arătat prin bunăvoirea Domnului, ca o comoară sfântă, Părinte Efrem, îmbogăţindu-i cu harul tău pe cei care-I strigă lui Hristos: Aliluia!

Icosul 7:

Te-ai arătat ca un nou luceafăr în Biserica lui Hristos, luminându-o cu dumnezeieştile raze ale minunilor tale, iar pe cei care cer cu râvnă mijlocirea ta cea caldă îi izbăveşti din asuprirea întunecatelor patimi. Pentru aceea, şi noi, Sfinte Părinte Efrem, îţi strigăm fără de încetare:

Bucură-te, ciorchine ce cu veselie ne îndulceşti;

Bucură-te, căci amarele mâhniri tu le risipeşti;

Bucură-te, tămăduire minunată a celor aflaţi în grele pătimiri;

Bucură-te, izbăvire a celor ce sunt împovăraţi de multe ispitiri;

Bucură-te, că eşti purtător de Dumnezeu şi Sfinţilor următor;

Bucură-te, luptător preaiscusit şi Mucenic al Împăratului tuturor;

Bucură-te, că nevoinţa cu lupta mucenicească ai împreunat;

Bucură-te, cel care slava cea de Sus ne-ai arătat;

Bucură-te, că întunericul patimilor tu îl risipeşti;

Bucură-te, că în inima drepţilor bucurie zămisleşti;

Bucură-te, că sângeroşilor păgâni le-ai biruit nebunia;

Bucură-te, că fără de strămutare ţi-ai purtat mucenicia;

Bucură-te, Sfinte Părinte Efrem, de-a pururea fericite!

Condacul 8:

Harul pe care-l dăruieşti, Preafericite Efrem, tuturor celor ce te cheamă în ajutor, se revarsă asupra lor în chip preaminunat. Pentru aceasta, vestea minunilor tale s-a răspândit în toată Attica, iar noi, care alergăm cu grăbire la Sfintele tale moaşte, Îi strigăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 8:

Întru totul luminat fiind de strălucirea dumnezeiască, nu te îndepărtezi nici o clipă de sfânta ta mănăstire, Sfinte Mare Mucenice Efrem, arătându-te în felurite chipuri celor cu inimă curată şi dăruind har îmbelşugat celor ce cu râvnă îţi cântă ţie:

Bucură-te, slavă a călugăriei;

Bucură-te, stâlpule al Ortodoxiei;

Bucură-te, curcubeu al luminii nezidite;

Bucură-te, că eşti părtaş al firii îndumnezeite;

Bucură-te, alabastru plin cu mirul lacrimii de umilinţă;

Bucură-te, surâs de bucurie izvorât din aspră nevoință;

Bucură-te, jertfă sfinţită prin război până la sânge;

Bucură-te, că prin tine nebunia necredinţei se înfrânge;

Bucură-te, viaţă înveşmântată cu monahiceasca haină;

Bucură-te, mireasmă bună a vieţuirii fără de prihană;

Bucură-te, stea care pe Colina Neprihăniţilor răsare;

Bucură-te, că în bezna vremurilor noastre eşti precum un soare;

Bucură-te, Sfinte Părinte Efrem, de-a pururea fericite!

Condacul 9:

Tu dezlegi legăturile celor slăbănogi, îi tămăduieşti pe cei îndrăciţi şi faci să înceteze mulţimea bolilor fără de leac. Pentru aceasta, atenienii, locuitorii din Pireu şi din împrejurimi se zoresc în număr mare spre mănăstirea ta, Părinte Efrem, lăudându-te pe tine şi cântând Celui Care te-a încununat: Aliluia!

Icosul 9:

O, preaminunate Părinte Efrem, când tânăra cea evlavioasă te-a văzut strălucind cu o slavă care nu era din lumea aceasta şi a auzit dumnezeieştile tale cuvinte, a mărturisit tuturor grija pe care tu o porţi mănăstirii tale. Pentru acestea toate, după cuviinţă, îţi cântăm:

Bucură-te, slava călugărilor din vremea de acum;

Bucură-te, că spre cer ai suit pe mucenicescul drum;

Bucură-te, că ocrotitor neobosit al mănăstirii tale eşti;

Bucură-te, căci cu Sfinţii îngeri dimpreună locuieşti;

Bucură-te, că i-ai tămăduit pe cei cuprinşi de noianul durerii;

Bucură-te, că pe paralitic tu l-ai ridicat prin harul înfierii;

Bucură-te, căci cu darul tău ai risipit groaznice dureri de cap;

Bucură-te, că boala diabetului tot prin darul tău a încetat;

Bucură-te, potir ceresc ce te pogori în revărsări de har;

Bucură-te, nestemată dată firii omeneşti în dar;

Bucură-te, Mare Mucenice, podoaba nevoitorilor;

Bucură-te, icoană preaslăvită a cetei călugărilor;

Bucură-te, Sfinte Părinte Efrem, de-a pururea fericite!

Condacul 10:

Cuvioasele monahii te-au văzut în dumnezeiască vedenie ori în vis, preumblându-te prin locaşul tău, Sfinte Părinte Efrem, şi umplându-se ele de o mare bucurie, te-au ales drept Sfântul lor ocrotitor. Pentru astfel de daruri, dintru smerenia inimii strigă către Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 10:

Adunând în sufletul tău mirul cel de taină dobândit întru adâncul smereniei, dăruieşti mângâiere inimilor celor credincioşi, iar din racla cu Sfintele tale moaşte răspândeşti minunată mireasmă tuturor celor care, cu capetele plecate, îţi cântă cu evlavie:

Bucură-te, mir al smereniei preabinemirositor;

Bucură-te, că turmei tale îi eşti dumnezeiesc păstor;

Bucură-te, rai ce răspândeşti ale nestricăciunii bune înmiresmări;

Bucură-te, chiparos înalt al sfintei nepăsări;

Bucură-te, că pe potrivnicul cu răstignirea ta l-ai biruit;

Bucură-te, că prin chinurile muceniceşti Hristos te-a proslăvit;

Bucură-te, că moaştele tale în tainiţa pământului s-au aflat;

Bucură-te, căci din dumnezeiasca poruncă tu te-ai arătat;

Bucură-te, că întinăciunea sufletelor noastre tu o curăţeşti;

Bucură-te, că răutatea necredincioşilor degrab o pârjoleşti;

Bucură-te, că tu în toată vremea dăruieşti tămăduire;

Bucură-te, căci ne ocroteşti fără de contenire;

Bucură-te, Sfinte Părinte Efrem, de-a pururea fericite!

Condacul 11:

Mulţimile credincioşilor de pretutindeni L-au lăudat pe Domnul când au fost aflate Sfintele tale moaşte, căci El, prin dumnezeiasca Sa iconomie, le-a ţinut tăinuite în pământ şi nestricate de curgerea atâtor ani. Pe acestea cinstindu-le, Sfinte Efrem, şi noi ne închinăm înaintea Împăratului Vieţii, zicând: Aliluia!

Icosul 11:

Prin mijlocirea ta la tronul Mântuitorului Hristos păzeşte-ţi mănăstirea de toată nevoia şi necazul, dăruindu-i binecuvântarea ta, Părinte Efrem, căci iat-o alergând spre dobândirea darului tău şi strigând cu umilinţă către tine:

Bucură-te, zidul nostru nesurpat;
Bucură-te, al credincioşilor turn nestrămutat;
Bucură-te, păzitorul de nădejde al mănăstirii tale;
Bucură-te, căci pe copii îi ţii sub ocrotirea trezviei tale;
Bucură-te, sprijin nebiruit al monahiilor celor cu sârguinţă;
Bucură-te, tainică slavă a maicilor iubitoare de nevoinţă;
Bucură-te, cel care cererile credincioşilor le plineşti;
Bucură-te, că rugăminţile copiilor tăi le primeşti;
Bucură-te, că ne dăruieşti toate bunătăţile;
Bucură-te, că alungi de la noi toate răutăţile;
Bucură-te, că pentru lumea întreagă te rogi neîncetat;
Bucură-te, că prin tine mângâiere mare am aflat;
Bucură-te, Sfinte Părinte Efrem, de-a pururea fericite!

Condacul 12:

Din destul reverşi daruri şi belşug de veselie şi de fericire dumnezeiască, Părinte Efrem, iar racla cu Sfintele tale moaşte veseleşte sufletele noastre şi ne sfinţeşte chiar şi trupurile, nouă, celor sărmani, ce îndrăznim să grăim Prea Sfintei Treimi: Aliluia!

Icosul 12:

Lăudându-ţi luptele în cântările noastre, Părinte Mucenice Efrem, slăvim darul de care te-ai învrednicit şi apropiindu-ne de Sfintele tale moaşte, îţi cerem să ne ocroteşti până în sfârşitul vieţii noastre pământeşti. Iar pentru tainica ocrotire ce ne-o arăţi în toată vremea, îţi aducem această cântare:

Bucură-te, cel ce eşti asemenea cu toţi Sfinţii;

Bucură-te, cel ce te numeri dimpreună cu Mucenicii;

Bucură-te, că ai dobândit cununile netrecătoare;

Bucură-te, că ne împărtăşeşti din lumina necuprinsă a întreitului Soare;

Bucură-te, apărător nepreţuit al celor ce trăiesc în mănăstire;

Bucură-te, temelia nou arătată Bisericii, vrednicule de cinstire;

Bucură-te, că mulţimi de credincioşi ai umplut de veselie;

Bucură-te, că tu înalţi sufletele, întărindu-le în curăţie;

Bucură-te, că tu mă slobozeşti de grijile pierzătoare;

Bucură-te, că mă scoţi din patimile cele stricătoare;

Bucură-te, că la tronul lui Hristos eşti mijlocire;

Bucură-te, cel ce mă izbăveşti dintru mâhnire;

Bucură-te, Sfinte Părinte Efrem, de-a pururea fericite!

Condacul 13:

(condacul 13 se zice de trei ori)

O, de trei ori Fericite Părinte, Sfinte Mucenice Efrem, împreună-locuitorule cu Sfinţii, roagă-L pe Hristos, dimpreună cu ei, să ne izbăvească din toate nevoile, făcându-ne părtaşi vieţii celei veşnice, pe noi, cei ce cântăm cu umilinţă: Aliluia!

Apoi se zice Icosul 1: „Ca un înger nemaivăzut...” şi Condacul 1: „Strălucitu-ne-ai tuturor...”